



Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 5. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem ⁽¹⁾ 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽¹⁾ 16
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu ⁽¹⁾ 63
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/30/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK ⁽¹⁾ 88
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 26

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPIĢI PIENĒMTIE

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam 136

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 443/2009

(2009. gada 23. aprīlis),

ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Šīs regulas mērķis ir noteikt emisiju standartus jauniem vieglajiem automobiļiem, kas reģistrēti Kopienā, tādējādi īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem un tajā pašā laikā nodrošinot pareizu iekšējā tirgus darbību.
- (2) ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām, kuru Eiropas Kopienas vārdā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/69/EK ⁽³⁾, noteikts, ka visas puses sagatavo un īsteno valsts un attiecīgā gadījumā reģionālās programmas, kuras ietver pasākumus klimata pārmaiņu mazināšanai. Šajā sakarā Komisija 2007. gada janvārī ierosināja, ka starptauti-

sko sarunu kontekstā Eiropas Savienībai būtu jānosaka mērķis – attīstītajām valstīm līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināt par 30 % (salīdzinot ar 1990. gadu) – un ka Eiropas Savienībai pašai būtu cieši jāaņem patstāvīgi līdz 2020. gadam vismaz par 20 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas (salīdzinot ar 1990. gadu) neatkarīgi no citu attīstīto valstu sasniegtā samazinājuma. Šo mērķi apstiprināja Eiropas Parlaments un Padome.

- (3) No minētajām saistībām izriet, ka visām dalībvalstīm būs ievērojami jāsamazina arī emisijas no vieglajiem automobiļiem. Lai panāktu vajadzīgos būtiskos samazinājumus, būtu jāīsteno politika un pasākumi dalībvalstu un Kopienas mērogā ne tikai automobiļu rūpniecības un enerģētikas nozarē, bet arī visās Kopienas tautsaimniecības nozarēs. Autotransporta nozare ir otra lielākā siltumnīcefekta gāzu radītāja Eiropas Savienībā, un tās radītās emisijas turpina palielināties. Ja autotransporta nozares ietekme uz klimata pārmaiņām turpinās palielināties, ļoti ievērojami tiktu mazināti tie pasākumi, kas cīņā ar klimata pārmaiņām gūti citās nozarēs, samazinot emisijas.
- (4) CO₂ samazināšanas prasību izpildē vadoties pēc Kopienas mērķiem, kas noteikti jauniem vieglajiem automobiļiem, ražotāji varēs plānot ar lielāku noteiktību un elastīgāk, nekā vadoties pēc atsevišķiem valsts samazināšanas mērķiem. Nosakot emisiju standartus, ir svarīgi ņemt vērā, kā tie ietekmēs tirgus un ražotāju konkurētspēju, uzņēmējdarbības tiešās un netiešās izmaksas un arvien lielāko labumu, ko gūs, stimulējot inovācijas un samazinot enerģijas patēriņu.

⁽¹⁾ OV C 77, 31.3.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

- (5) Šī regulas pamatā ir vispārārtzīts Kopienā reģistrētu automobiļu CO₂ emisiju mērīšanas un monitoringa process, kurš atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam Nr. 1753/2000/EK (2000. gada 22. jūnijs), ar ko izveido sistēmu jaunu vieglo automobiļu vidējās īpatnējās CO₂ emisijas monitoringam ⁽¹⁾. Ir svarīgi, lai, nosakot CO₂ emisiju samazināšanas prasības, transportlīdzekļu ražotājiem visā Kopienā arī turpmāk būtu iespēja prognozēt un droši plānot par visiem jaunajiem automobiļiem Kopienā.
- (6) Komisija 1995. gadā pieņēma Kopienas stratēģiju automobiļu CO₂ emisiju samazināšanai. Šīs stratēģijas pamatā ir trīs pilāri: brīvprātīga automobiļu nozares pārstāvju apņemšanās samazināt emisijas, uzlabojumi patērētājiem paredzētajā informācijā un fiskāli veicināšanas pasākumi automobiļiem ar ekonomisku degvielas patēriņu.
- (7) Eiropas Autotransporta ražotāju apvienība (EARA) 1998. gadā apņēmas līdz 2008. gadam samazināt pārdoto jauno automobiļu vidējo emisiju rādītāju līdz 140 g CO₂/km, un Japānas Autotransporta ražotāju apvienība (JARA) un Korejas Autotransporta ražotāju apvienība (KARA) 1999. gadā apņēmas līdz 2009. gadam samazināt pārdoto jauno automobiļu vidējās emisijas līdz 140 g CO₂/km. Šīs saistības tika atzītas ar Komisijas Ieteikumu 1999/125/EK (1999. gada 5. februāris) par CO₂ emisiju mazināšanu no pasažieru automobiļiem ⁽²⁾ (EARA), Komisijas Ieteikumu 2000/303/EK (2000. gada 13. aprīlis) par CO₂ emisiju mazināšanu no pasažieru automobiļiem (KARA) ⁽³⁾ un Komisijas Ieteikumu 2000/304/EK (2000. gada 13. aprīlis) par CO₂ emisiju mazināšanu no pasažieru automobiļiem (JARA) ⁽⁴⁾.
- (8) Komisija 2007. gada 7. februārī vienlaikus pieņēma divus Paziņojumus – “Rezultāti, kas gūti, pārskatot Kopienas stratēģiju pasažieru automobiļu un vieglo kravas automobiļu CO₂ emisiju samazināšanai” un “Konkurētspējīgas autotūves nozares tiesiskais regulējums 21. gadsimtam, CARS 21”. Paziņojumos uzsvērts, ka panākts progress, lai līdz 2008./2009. gadam sasniegtu mērķi – 140 g CO₂/km –, un ka Kopienas mērķis – 120 g CO₂/km – netiks sasniegts bez papildu pasākumiem.
- (9) Komisija ierosināja integrētu pieeju, lai līdz 2012. gadam sasniegtu Kopienas mērķi – 120 g CO₂/km –, un paziņoja, ka Komisija ierosinās regulējumu, lai, galveno uzmanību pievēršot obligātai CO₂ emisiju samazināšanai, sasniegtu Kopienas mērķi visu jauno automobiļu vidējo emisiju rādītāju samazināt līdz 130 g CO₂/km, uzlabojot transportlīdzekļu dzinēju tehnoloģijas. Atbilstīgi ražotāju brīvprātīgas apņemšanās pieejai tas attiecas uz elementiem, ko ņem vērā, mērot vieglo automobiļu CO₂ emisijas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (*Euro 5* un *Euro 6*) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai ⁽⁵⁾). Ar citiem tehniskiem uzlabojumiem un plašāku biodegvielas ilgtspējīgu izmantošanu panāks turpmāku samazinājumu par 10 g CO₂/km vai līdzvērtīgu, ja tehniski tas būs vajadzīgs.
- (10) Attiecībā uz jaunu automobiļu vidējiem radītājiem, nosakot regulējumu mērķa sasniegšanai, būtu jānodrošina, lai emisiju samazināšanas mērķi neietekmētu konkurenci, atbilstu sociālās vienlīdzības principiem, būtu ilgtspējīgi un ņemtu vērā Eiropas autoražotāju daudzveidību, būtu taisnīgi un neradītu tiem nepamatotus konkurences traucējumus. Tiesiskajam regulējumam vajadzētu būt saderīgam ar vispārējo mērķi sasniegt Kopienas Kioto mērķus, un tas būtu jāpapildina ar citiem tādiem instrumentiem, kas vairāk saistīti ar izmantošanu, kā automobiļu un enerģijas nodokļu diferencēšana.
- (11) Eiropas Savienības vispārējā budžetā būtu jānodrošina pienācīgs finansējums, lai sekmētu tādu tehnoloģiju izstrādi, kas paredzētas CO₂ emisijas samazināšanai no sauszemes transportlīdzekļiem.
- (12) Lai saglabātu automobiļu tirgus dažādību un tā spēju apmierināt dažādu patērētāju vajadzības, CO₂ mērķis attiecībā uz vieglajiem automobiļiem būtu jānosaka saskaņā ar lineāru automobiļu lietderības funkciju. Lai raksturotu šo lietderību, atbilstīgs parametrs ir masa, kas dod priekšstatu par pašreizējām emisijām un tādējādi ļauj noteikt reālistiskākus un konkurenci neietekmējošus mērķus. Turklāt dati par masu ir pieejami uzreiz. Būtu jāapkopo dati par tādiem alternatīviem lietderības parametriem kā balstvirsmā (šķērsbāze × garenbāze), lai pieeju, kuras pamatā ir lietderības noteikšana, varētu novērtēt ilgākā laikposmā. Komisijai līdz 2014. gadam būtu jāpārskata datu pieejamība un vajadzības gadījumā jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikums par lietderības parametru pielāgošanu.
- (13) Regulas mērķis ir dot stimulu automobiļu ražotājiem ieguldīt jaunās tehnoloģijās. Ar šo regulu tiek aktīvi veicināta ekoloģiskā inovācija, un tajā ņemta vērā turpmāka tehnikas attīstība. Jo īpaši būtu jāveicina inovatīvu piedziņas tehnoloģiju izstrāde, jo tās rada ievērojami mazāk emisiju nekā ierastie viegļie automobiļi. Tādējādi tiek veicināta ilgtermiņa Eiropas rūpniecības konkurētspēja un kvalitatīvu darba vietu radīšana. Komisijai būtu jāapsver iespēja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007 14. panta 3. punktu testa procedūru pārskatā iekļaut ekoinovācijas pasākumus, ņemot vērā šādas iekļaušanas tehnisko un saimniecisko ietekmi.

(1) OV L 202, 10.8.2000., 1. lpp.

(2) OV L 40, 13.2.1999., 49. lpp.

(3) OV L 100, 20.4.2000., 55. lpp.

(4) OV L 100, 20.4.2000., 57. lpp.

(5) OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.

- (14) Atzīstot ārkārtīgi augstās pētniecības un izstrādes, kā arī vienības ražošanas izmaksas, kas radīsies, ieviešot tirgū agrīno paaudžu ļoti maza oglekļa emisiju apjoma transportlīdzekļu tehnoloģijas pēc tam, kad stāsies spēkā šī regula, tajā ir ietverti arī konkrēti pagaidu noteikumi, kurus piemēros, lai paātrinātu un veicinātu ārkārtīgi maza oglekļa emisiju apjoma transportlīdzekļu ieviešanu Kopienas tirgū to sākotnējos tirdzniecības posmos.
- (15) Izmantojot atsevišķus alternatīvus degvielas veidus, var ievērojami samazināt CO₂ emisijas visā degvielas aprites ciklā no ieguves līdz patēriņam. Tāpēc šajā regulā ir īpaši noteikumi, kas iekļauti, lai veicinātu ar atsevišķiem alternatīvās degvielas veidiem darbināmu transportlīdzekļu turpmāku laišanu Kopienas tirgū.
- (16) Lai panāktu atbilstību pieejai, kas pieņemta atbilstīgi Komisijas CO₂ un automobiļu stratēģijai, jo īpaši saistībā ar ražotāju apvienību brīvprātīgu apņemšanos, mērķis būtu jānosaka attiecībā uz jauniem vieglajiem automobiļiem, kas pirmo reizi reģistrēti Kopienā un kas (izņemot uz laiku, lai izvairītos no ļaunprātīgas izmantošanas) iepriekš nav reģistrēti ārpus tās.
- (17) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ⁽¹⁾, izveidoja saskaņotu regulējumu, kurš ietver administratīvus noteikumus un vispārējās tehniskas prasības, visu tādu jaunu transportlīdzekļu apstiprināšanai, uz ko tā attiecas. Tiesību subjektam, kas atbild par minētās direktīvas ieviešanu, vajadzētu būt tam pašam tiesību subjektam, kurš atbild par visiem tipa apstiprināšanas procesa aspektiem atbilstīgi minētajai direktīvai un par ražojumu atbilstības nodrošināšanu.
- (18) Tipa apstiprināšanas nolūkiem īpašas prasības attiecas uz speciālajiem transportlīdzekļiem, kas definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikumā, tādēļ tie nebūtu jāiekļauj šīs regulas darbības jomā. Transportlīdzekļus, kas pirms šīs regulas stāšanās spēkā ir klasificēti M₁ kategorijā un ražoti tieši komerciālām vajadzībām, lai tajos varētu iecelt ratīnkrēslus, un atbilst Direktīvas 2007/46/EK II pielikuma speciālā transportlīdzekļa definīcijai, arī nevajadzētu iekļaut šīs regulas darbības jomā atbilstīgi Kopienas politikai attiecībā uz palīdzību personām ar invaliditāti.
- (19) Ražotājiem vajadzētu būt iespējai pielāgoties, un tiem būtu jāļauj pieņemt lēmumus, kā sasniegt mērķus saskaņā ar šo regulu, un vai nu ievērot tikai vidējo kopējo emisiju rādītāju par visiem jaunajiem automobiļiem, vai arī sasniegt CO₂ mērķus attiecībā uz katru atsevišķu automobili. Tādēļ no ražotājiem būtu jāprasa nodrošināt, lai visu jauno vieglo automobiļu, kas reģistrēti Kopienā un par ko tie ir atbildīgi, vidējās īpatnējās CO₂ emisijas nepārsniedz vidējo emisiju mērķi, kas noteikti minētajiem automobiļiem. Šī prasība būtu jāievieš pakāpeniski laika posmā no 2012. līdz 2015. gadam, lai veicinātu pāreju.
- (20) Nav pareizi izmantot vienu un to pašu metodi, lai noteiktu emisiju samazināšanas mērķus lielajiem un mazajiem ražotājiem, ko uzskata par neatkarīgiem saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem. Šiem mazajiem ražotājiem būtu jānosaka citi emisiju samazināšanas mērķi atbilstīgi šā ražotāja transportlīdzekļu tehnoloģiskajam potenciālam samazināt īpatnējās CO₂ emisijas un ņemot vērā attiecīgo tirgus segmentu īpatnības. Šī atkāpe būtu jāievēro I pielikuma īpatnējo emisiju mērķu pārskatīšanā, kas jāpaveic līdz 2013. gada sākumam.
- (21) Specifisko modeļu ražotājiem būtu jāļauj izmantot alternatīvo mērķi, kas ir par 25 % zemāks nekā to vidējās īpatnējās CO₂ emisijas 2007. gadā. Līdzīgs mērķis būtu jānosaka, ja nav informācijas par ražotāja vidējām īpatnējām emisijām 2007. gadā. Šī atkāpe būtu jāievēro I pielikuma īpatnējo emisiju mērķu pārskatīšanā, kas jāpaveic līdz 2013. gada sākumam.
- (22) Nosakot vidējās īpatnējās CO₂ emisijas visiem jaunajiem Kopienā reģistrētajiem automobiļiem, par kuriem ražotājs ir atbildīgs, būtu jāņem vērā visi automobiļi neatkarīgi no to svara vai citiem rādītājiem. Lai gan Regula (EK) Nr. 715/2007 neattiecas uz vieglajiem automobiļiem, kuru atsauces masa nepārsniedz 2 610 kg un kuru tipa apstiprinājumu nevar paplašināt atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 715/2007 2. panta 2. punktam, šo automobiļu radītās emisijas būtu jāmēra saskaņā ar to pašu mērīšanas procedūru, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 692/2008 ⁽²⁾ piemēro vieglajiem automobiļiem. Iegūtās CO₂ emisiju vērtības būtu jānorāda transportlīdzekļa atbilstības sertifikātā, lai transportlīdzekli varētu iekļaut monitoringa shēmā.
- (23) Lai ražotāji varētu pielāgoties nolūkā sasniegt savus mērķus, uz ko attiecas šī regula, tie var atklāti, pārredzami un bez diskriminācijas vienoties par grupas izveidošanu. Vienošanās par grupas izveidošanu termiņam nevajadzētu pārsniegt piecus gadus, bet to var pagarināt. Ja ražotāji apvienojas grupā, būtu jāuzskata, ka ražotāji ir sasnieguši mērķus atbilstīgi šai regulai, ja visas grupas vidējās emisijas nepārsniedz grupas emisiju mērķus.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 692/2008 (2008. gada 18. jūlijs), ar kuru īsteno un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (*Euro 5* un *Euro 6*) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 199, 28.7.2008., 1. lpp.).

- (24) Vajadzīgs vienkāršs atbilstības ievērošanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka šīs regulas mērķi tiek sasniegti.
- (25) Īpatnējās CO₂ emisijas no jauniem vieglajiem automobiļiem mēra pēc Kopienā saskaņotas metodikas, kas izklāstīta Regulā (EK) Nr. 715/2007. Lai iespējami samazinātu šīs regulas administratīvo slogu, atbilstība būtu jāmēra, atsaucoties uz tādiem datiem par jaunu automobiļu reģistrāciju Kopienā, ko apkopojušas dalībvalstis un kas paziņoti Komisijai. Lai nodrošinātu konsekventi attiecībā uz datiem, kas izmantoti atbilstības novērtēšanai, iespējami vairāk būtu jāsaskaņo noteikumi par šo datu apkopošanu un paziņošanu.
- (26) Direktīvā 2007/46/EK paredzēts, ka ražotājiem jāizdod atbilstības sertifikāts, kam jābūt pievienotam katram jaunam vieglajam automobilim, un ka dalībvalstīm jaunu vieglo automobiļi jāatļauj reģistrēt un nodot ekspluatācijā tikai tad, ja tam ir derīgs atbilstības sertifikāts. Dalībvalstu apkopotajiem datiem būtu jāatbilst datiem atbilstības sertifikātā, ko ražotājs izdevis vieglajam automobilim, un to pamatā vajadzētu būt tikai šim sertifikātam. Ja dalībvalstis pamatotu iemeslu dēļ neizmantoju atbilstības sertifikātu, lai pabeigtu jauna vieglā automobiļa reģistrācijas procesu un nodošanu ekspluatācijā, tām būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, kas nodrošina pienācīgi precīzu uzraudzības procedūru. Atbilstības sertifikātu dati būtu jāiekļauj Kopienas standarta datubāzē. Tā būtu jāizmanto kā vienīgais uzzināšanas avots, lai dalībvalstīm atvieglotu reģistrācijas datu apkopošanu, ja transportlīdzekļus reģistrē pirmo reizi.
- (27) Tas, kā ražotājs ievēro mērķus saskaņā ar šo regulu, būtu jānovērtē Kopienas līmenī. Ražotājiem, kam vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz ar šo regulu atļautās emisijas, sākot ar 2012. gada, par katru kalendāro gadu būtu jāmaksā par pārsniegtajām emisijām. Šai maksai būtu jāmainās atbilstoši tam, cik lielā mērā ražotāji atkāpjas no sava mērķa. Tai ar laiku būtu jākļūst lielāka. Lai pietiekami stimulētu tādu pasākumu pieņemšanu, kuru mērķis ir samazināt vieglo automobiļu īpatnējās CO₂ emisijas, maksai būtu jāatbilst tehnoloģiju izmaksām. Maksas par pārsniegtajām emisijām būtu jāuzskata par Eiropas Savienības vispārējā budžeta ieņēmumiem.
- (28) Jebkuri pasākumi, ko dalībvalstis var saglabāt vai ieviest atbilstīgi Līguma 176. pantam, nedrīkstētu – ņemot vērā šīs regulas mērķi un ar to noteiktās procedūras – paredzēt papildu vai stingrākas sankcijas ražotājiem, kuri neizpilda viņiem šajā regulā noteiktos mērķus.
- (29) Šai regulai nevajadzētu ierobežot Kopienas konkurences noteikumu pilnīgu piemērošanu.
- (30) Komisijai būtu jāapsver jauna kārtība ilgtermiņa mērķa sasniegšanai, īpaši attiecībā uz līknes slīpumu, lietderības parametru un maksu par pārsniegtajām emisijām.
- (31) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (¹).
- (32) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro grozīt monitoringa un ziņošanas prasības, ņemot vērā pieredzi šīs regulas piemērošanā, lai noteiktu metodes maksas iekasēšanai par pārsniegtajām emisijām un lai pieņemtu sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz atkāpi dažiem ražotājiem un pielāgotu I pielikumu, lai ņemtu vērā Kopienā reģistrēto jauno vieglo automobiļu masas izmaiņas un atspoguļotu izmaiņas reglamentētajā pārbaudes procedūrā īpatnējo CO₂ emisiju izmērīšanai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (33) Vienkāršības un lielākas juridiskās noteiktības labad būtu jāatceļ Lēmums Nr. 1753/2000/EK.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, noteikt CO₂ emisiju prasības jauniem vieglajiem automobiļiem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un sasniegtu Savienības kopējo mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka ierosinātās darbības apjoma un ietekmes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un mērķi

Ar šo regulu nosaka CO₂ emisiju prasības jauniem vieglajiem automobiļiem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un sasniegtu Eiropas Kopienas kopējo mērķi samazināt jauno auto-

(¹) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

mobiļu vidējo emisiju rādītāju līdz 120 g CO₂/km. Šajā regulā paredzēts, ka, uzlabojot transportlīdzekļu dzinēju tehnoloģijas, visu jauno vieglo automobiļu vidējās emisijas būs 130 g CO₂/km, ko nosaka atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 715/2007 un tās īstenošanas pasākumiem, un inovatīvām tehnoloģijām.

Šī regula nosaka mērķi attiecībā uz jauniem automobiļiem – vidējo emisiju rādītāju līdz 95 g CO₂/km –, kas jāpiemēro no 2020. gada saskaņā ar 13. panta 5. punktu.

Šai regulai sekos papildu pasākumi, lai panāktu papildu samazinājumu par 10 g CO₂/km, kas ir daļa no Kopienas integrētās pieejas.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz M₁ kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kas definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikumā (vieglie automobiļi), kuri pirmo reizi reģistrēti Kopienā un kuri iepriekš nav reģistrēti ārpus Kopienas (jauni vieglie automobiļi).

2. Neņem vērā iepriekšēju reģistrāciju ārpus Kopienas, ja tā veikta mazāk nekā trīs mēnešus pirms reģistrācijas Kopienā.

3. Šī regula neattiecas uz speciālajiem transportlīdzekļiem, kas definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikuma A daļas 5. punktā.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "vidējās īpatnējās CO₂ emisijas" attiecībā uz ražotāju ir visu to jauno vieglo automobiļu vidējās īpatnējās CO₂ emisijas, kuriem tas ir ražotājs;
- b) "atbilstības sertifikāts" ir Direktīvas 2007/46/EK 18. pantā minētais sertifikāts;
- c) "ražotājs" ir persona vai organizācija, kas atbilstīgi Direktīvai 2007/46/EK atskaitās apstiprinātājai iestādei par visiem EK tipa apstiprināšanas procedūras aspektiem un par ražojumu atbilstības nodrošināšanu;
- d) "masa" ir pašmasa automobilim ar virsbūvi tehniskā kārtībā, un tā ir norādīta atbilstības sertifikātā un definēta Direktīvas 2007/46/EK I pielikuma 2.6. punktā;
- e) "balstvirsmā" ir šķērsbāze, reizināta ar automobiļa garenbāzi, kā noteikts atbilstības sertifikātā un definēts Direktīvas 2007/46/EK I pielikuma 2.1. un 2.3. punktā;

f) "īpatnējās CO₂ emisijas" ir vieglā automobiļa CO₂ emisijas, kas izmērītas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 715/2007 un atbilstības sertifikātā norādītas kā CO₂ emisiju masa (kombinētā). Attiecībā uz vieglajiem automobiļiem, kuru tips nav apstiprināts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007, "īpatnējās CO₂ emisijas" ir CO₂ emisijas, ko mēra saskaņā ar tādām pašām mērīšanas procedūrām, kā attiecībā uz vieglajiem automobiļiem noteikts Regulā (EK) Nr. 692/2008, vai saskaņā ar procedūrām, kuras Komisija pieņēmusi, lai noteiktu CO₂ emisijas šādiem vieglajiem automobiļiem;

g) "īpatnējo emisiju mērķis" attiecībā uz ražotāju ir katra jauna vieglā automobiļa, kam tas ir ražotājs, vidējās īpatnējās CO₂ emisijas, kuras atļautas atbilstīgi I pielikumam, vai, ja saskaņā ar 11. pantu ražotājam piešķir atkāpi, īpatnējo CO₂ emisiju mērķis, kas noteikts atbilstīgi minētajai atkāpei.

2. Šajā regulā "saistītu ražotāju grupa" nozīmē ražotāju un ar to saistītos uzņēmumus. Attiecībā uz ražotāju "saistīti uzņēmumi" ir:

- a) uzņēmumi, kuros ražotājam ir tieši vai netieši:
 - vairāk nekā puse balsu,
 - tiesības iecelt vairāk nekā pusi no uzraudzības padomes, valdes vai likumīgajiem pārstāvjiem, vai
 - tiesības vadīt uzņēmuma darījumus;
- b) uzņēmumi, kuriem attiecībā uz ražotāju tieši vai netieši ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;
- c) uzņēmumi, kuros b) apakšpunktā minētajam uzņēmumam tieši vai netieši ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;
- d) uzņēmumi, kuros ražotājam kopā ar vienu vai vairākiem a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem vai kuros diviem vai vairākiem no iepriekšminētajiem uzņēmumiem kopā ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības un pilnvaras;
- e) uzņēmumi, kuros a) apakšpunktā minētās tiesības vai pilnvaras kopīgi ir ražotājam vai vienam vai vairākiem tā saistītajiem uzņēmumiem, kas minēti a) līdz d) apakšpunktā, un vienai vai vairākām trešajām personām.

4. pants

Īpatnējo emisiju mērķi

Kalendārajā gadā, kas sākas 2012. gada 1. janvārī, un nākamajos kalendārajos gados visi vieglo automobiļu ražotāji nodrošina, ka vidējās īpatnējās CO₂ emisijas nepārsniedz īpatnējo emisiju mēr-

ķi, kas noteikts atbilstīgi I pielikumam vai, ja saskaņā ar 11. pantu ražotājam piešķir atkāpi, atbilstīgi minētajai atkāpei.

Lai noteiktu katra ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas, ņem vērā turpmāk norādītās procentuālās vērtības attiecībā uz katru ražotāja jauno vieglo automobili, kas reģistrēts attiecīgajā gadā:

- 2012. gadā: 65 %,
- 2013. gadā: 75 %,
- 2014. gadā: 80 %,
- no 2015. gada: 100 %.

5. pants

Superkredīti

Aprēķinot vidējo īpatnējo CO₂ emisiju, katru jauno vieglo automobili, kuram īpatnējā CO₂ emisija nepārsniedz 50 g CO₂/km, skaita kā:

- 3,5 automobiļus 2012. gadā,
- 3,5 automobiļus 2013. gadā,
- 2,5 automobiļus 2014. gadā,
- 1,5 automobiļus 2015. gadā,
- 1 automobili 2016. gadā.

6. pants

Īpatnējās emisijas apjoma mērķis alternatīvās degvielas dzinēja transportlīdzekļiem

Lai noteiktu, vai ražotāji ievēro 4. pantā minētos īpatnējo emisiju mērķus, īpatnējo CO₂ emisiju daudzums katram transportlīdzeklim, kas izstrādāts, lai varētu darboties ar maisījumu, kurā ir benzīns ar 85 % etanola ("E85"), kas atbilst attiecīgo Kopienas tiesību aktu vai Eiropas tehniskajiem standartiem, līdz 2015. gada 31. decembrim ir jāsamazina par 5 %, jo biodegvielas izmantošanas dēļ tam ir lielākas tehnoloģiskās un emisiju samazināšanas spējas. Šo samazinājumu piemēro vienīgi gadījumos, ja vismaz 30 % no degvielas uzpildes stacijām tajā dalībvalstī, kurā attiecīgais transportlīdzeklis ir reģistrēts, piedāvā alternatīvu degvielu, kas atbilst attiecīgajos Kopienas tiesību aktos noteiktajiem biodegvielu ilgtspējības kritērijiem.

7. pants

Apvienošanās grupā

1. Ražotāji, kam saskaņā ar 11. pantu nav piešķirta atkāpe, var apvienoties grupā, lai izpildītu 4. pantā minētās saistības.

2. Vienošanās apvienoties grupā var būt par vienu vai vairākiem kalendārajiem gadiem, ja katras vienošanās kopējais termiņš nepārsniedz piecus kalendāros gadus, un vienošanās jānoslēdz pirms 31. decembra vai tieši 31. decembrī pirmajā kalendārajā gadā, kurā emisijas jāsummē. Ražotāji, kas apvienojas grupā, iesniedz Komisijai šādu informāciju:

- a) ražotāji, kurus iekļaus grupā;
- b) ražotājs, kas izvirzīts par grupas vadītāju, būs grupas kontaktpersona un atbildēs par to pārsniegto emisiju maksu samaksāšanu, kuras saskaņā ar 9. pantu noteiktas grupai; un
- c) pierādījumi, ka grupas vadītājs varēs izpildīt b) apakšpunktā minētos pienākumus.

3. Ja izvirzītais grupas vadītājs neizpilda prasību samaksāt pārsniegto emisiju maksu, kura saskaņā ar 9. pantu noteikta grupai, Komisija paziņo par to ražotājiem.

4. Grupā iekļautie ražotāji kopīgi informē Komisiju par grupas vadītāja vai tā finanšu stāvokļa maiņu, ciktāl tas ietekmē tā spēju izpildīt prasību samaksāt pārsniegto emisiju maksu, kura saskaņā ar 9. pantu noteikta grupai, kā arī par izmaiņām grupas sastāvā vai grupas likvidēšanu.

5. Ražotāji var vienoties par apvienošanās grupā, ja to vienošanās atbilst Līguma 81. un 82. pantam un ja tie ar komerciāli pamatotiem nosacījumiem atklāti, pārredzami un bez diskriminācijas ļauj grupā darboties visiem ražotājiem, kas vēlas kļūt par grupas dalībniekiem. Neskarot Kopienas konkurences noteikumu vispārēju piemērošanu šādām grupām, visi grupas dalībnieki jo īpaši nodrošina, ka saistībā ar to vienošanos par apvienošanās grupā nedrīkst notikt ne datu kopīga izmantošana, ne apmaiņa ar informāciju, izņemot attiecībā uz šādu informāciju:

- a) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas;
- b) īpatnējo emisiju mērķis;
- c) kopējais reģistrēto transportlīdzekļu skaits.

6. Šā panta 5. punktu nepiemēro, ja visi grupas ražotāji ir daļa no vienas un tās pašas saistītu ražotāju grupas.

7. Ja nav 3. punktā minētā paziņojuma, ražotāju grupu, par ko Komisijai ir iesniegta informācija attiecībā uz 4. pantā minēto saistību izpildi, uzskata par vienu ražotāju. Ar uzraudzību un ziņojumu iesniegšanu saistītā informācija par ikvienu ražotāju, kā arī ikvienu ražotāju grupu tiek reģistrēta, nodota un ir pieejama 8. panta 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā.

8. pants

Vidējo emisiju monitorings un ziņošana par tām

1. Saskaņā ar II pielikuma A daļu par kalendāro gadu, kas sākas 2010. gada 1. janvārī, un katru nākamā kalendāro gadu dalībvalsts fiksē informāciju par katru jaunu vieglo automobili, kas reģistrēts tās teritorijā. Šī informācija ir pieejama ražotājiem un viņu izraudzītajiem importētājiem vai pārstāvjiem katrā dalībvalstī. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par reģistrāciju atbildīgo iestāžu darbība ir pārredzama. Katra dalībvalsts nodrošina, ka īpatnējās CO₂ emisijas vieglajiem automobiļiem, kuriem nav tipa apstiprinājuma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007, tiek mērītas un reģistrētas atbilstības sertifikātā.

2. Sākot no 2011. gada, katru gadu līdz 28. februārim dalībvalsts nosaka un nosūta Komisijai II pielikuma B daļā minēto informāciju par iepriekšējo kalendāro gadu. Datus nosūta II pielikuma C daļā noteiktajā formātā.

3. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalsts nosūta arī visus atbilstīgi 1. punktam savāktos datus.

4. Komisija izveido centralizētu reģistru, kurā fiksē dalībvalstu paziņotos datus, uz ko attiecas šis pants, un sākot no 2011. gada katru gadu līdz 30. jūnijam katram ražotājam provizoriski aprēķina:

- a) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas iepriekšējā kalendārajā gadā;
- b) īpatnējo emisiju mērķi iepriekšējā kalendārajā gadā; un
- c) starpību starp ražotāja vidējām īpatnējām CO₂ emisijām iepriekšējā kalendārajā gadā un tā īpatnējo emisiju mērķi minētajā gadā.

Komisija katram ražotājam paziņo provizorisko aprēķinu par attiecīgo ražotāju. Paziņojums ietver datus par katru dalībvalsti par jauno reģistrēto vieglo automobiļu skaitu un to īpatnējām CO₂ emisijām.

Reģistrs ir publiski pieejams.

5. Ražotājs trīs mēnešos pēc 4. punktā minētā provizorisks aprēķina saņemšanas var paziņot Komisijai par kļūdām datos, norādot dalībvalsti, kurā, pēc ražotāja domām, radusies kļūda.

Komisija izskata visus ražotāju ziņojumus un līdz 31. oktobrim vai nu apstiprina, vai groza provizoriskos aprēķinus, kas minēti 4. punktā.

6. Ja pēc tam, kad izdarīts 5. pantā minētais aprēķins par 2010. vai 2011. gadu, Komisijai šķiet, ka ražotāja vidējās CO₂ īpatnējās emisijas minētajā gadā pārsniedz tā īpatnējo emisiju mērķi minētajam gadam, Komisija to paziņo ražotājam.

7. Dalībvalstis izraugās kompetentu iestādi monitoringa datu vākšanai un paziņošanai saskaņā ar šo regulu un ne vēlāk kā līdz 2009. gada 8. decembrim informē par to Komisiju. Komisija pēc tam par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

8. Dalībvalstis par katru kalendāro gadu, kuram piemērojams 6. pants, sniedz Komisijai informāciju par uzpildes staciju daļu un ilgtspējības kritērijiem attiecībā uz E85 degvielām, kā minēts attiecīgajā pantā.

9. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru Komisija var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par monitoringu un datu paziņošanu saskaņā ar šo pantu un par II pielikuma piemērošanu.

Ņemot vērā pieredzi, kas gūta šīs regulas piemērošanā, Komisija var grozīt II pielikumu. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9. pants

Maksa par pārsniegtajām emisijām

1. Sākot ar 2012. gadu, katru kalendāro gadu Komisija nosaka maksu par pārsniegtajām emisijām ražotājam vai – grupas gadījumā – grupas vadītājam, ja ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz tā īpatnējo emisiju mērķi attiecīgajā gadā.

2. Maksu par pārsniegtajām emisijām, kas minēta 1. punktā, aprēķina pēc šādas formulas:

a) no 2012. līdz 2018. gadam:

i) ja ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz īpatnējo emisiju mērķi par vairāk nekā 3 g CO₂/km:

$$((\text{pārsniegtās emisijas} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{jauno vieglo automobiļu skaits};$$

- ii) ja ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz īpatnējo emisiju mērķi par vairāk nekā 2 g CO₂/km, bet nepārsniedz 3 g CO₂/km:

$((\text{pārsniegtās emisijas} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{jauno vieglo automobiļu skaits};$

- iii) ja ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz īpatnējo emisiju mērķi par vairāk nekā 1 g CO₂/km, bet nepārsniedz 2 g CO₂/km:

$((\text{pārsniegtās emisijas} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{jauno vieglo automobiļu skaits};$

- iv) ja ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz īpatnējo emisiju mērķi par ne vairāk kā 1 g CO₂/km:

$(\text{Pārsniegtās emisijas} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{jauno vieglo automobiļu skaits};$

- b) no 2019. gada:

$(\text{pārsniegtās emisijas} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{jauno vieglo automobiļu skaits}.$

Šā panta nolūkā "pārsniegtās emisijas", kuras nosaka atbilstīgi 4. pantam, ir grami uz kilometru, kas ir pozitīvs skaitlis, par kuru ražotāja vidējās īpatnējās emisijas, ņemot vērā CO₂ emisiju samazinājumu saistībā ar apstiprinātām inovatīvām tehnoloģijām, pārsniedza tā īpatnējo emisiju mērķi kalendārajā gadā un kurš noplašots līdz tuvākajam trim zīmēm aiz komata, un "jaunu vieglo automobiļu skaits" ir jaunu vieglo automobiļu skaits, kam tas ir ražotājs un kas minētajā gadā ir reģistrēti saskaņā ar 4. pantā noteiktajiem spēkā esošiem kritērijiem.

3. Komisija nosaka metodes 1. punktā minēto emisiju pārsniegšanas maksu iekasēšanai.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Maksas par pārsniegtajām emisijām uzskata par Eiropas Savienības vispārējā budžeta ieņēmumiem.

10. pants

Informācijas publicēšana par ražotājiem

1. Sākot no 2011. gada, Komisija katru gadu līdz 31. oktobrim publicē sarakstu, kurā par katru ražotāju norāda:

- a) īpatnējo emisiju mērķi iepriekšējā kalendārajā gadā;

- b) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas iepriekšējā kalendārajā gadā;

- c) iepriekšējā kalendārā gada vidējo īpatnējo CO₂ emisiju un attiecīgā gada īpatnējo emisiju mērķa starpību;

- d) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas visiem jaunajiem vieglajiem automobiļiem Kopienā iepriekšējā kalendārajā gadā; un

- e) visu jaunu vieglo automobiļu vidējā masa Kopienā iepriekšējā kalendārajā gadā.

2. No 2013. gada 31. oktobra sarakstā, ko publicē saskaņā ar 1. punktu, norāda arī to, vai ražotājs izpildījis 4. panta prasības iepriekšējam kalendārajam gadam.

11. pants

Atkāpe atsevišķiem ražotājiem

1. Pieteikumu atkāpei no īpatnējo emisiju mērķa, kas aprēķināts saskaņā ar I pielikumu, var iesniegt ražotājs, kurš atbildīgs par mazāk nekā 10 000 jauniem vieglajiem automobiļiem, ko katru kalendāro gadu reģistrē Kopienā, un:

- a) kurš nav daļa no saistītu ražotāju grupas; vai
- b) kurš ir daļa no saistītu ražotāju grupas, kas kopumā ir atbildīga par mazāk nekā 10 000 Kopienā kalendārajā gadā reģistrētiem jauniem vieglajiem automobiļiem; vai
- c) kurš ir daļa no saistītu ražotāju grupas, bet tam ir savas ražošanas iekārtas un projektēšanas centrs.

2. Atkāpi, kas minēta 1. punktā, var piešķirt uz laikposmu, kas nepārsniedz piecus kalendāros gadus. Pieteikumu iesniedz Komisijai un tajā norāda:

- a) ražotāja nosaukumu un kontaktpersonu;
- b) pierādījumus, ka ražotājam ir tiesības uz 1. punktā minēto atkāpi;
- c) informāciju par vieglajiem automobiļiem, ko tas ražo, arī par šo vieglo automobiļu masu un īpatnējām CO₂ emisijām; un
- d) īpatnējo emisiju mērķi, kas atbilst tā emisiju samazināšanas iespējām, tostarp tā ekonomiskajām un tehniskajām iespējām samazināt īpatnējās CO₂ emisijas, un ņemot vērā ražotāja automobiļa tipa īpašības.

3. Komisija piešķir ražotājam īpašo atkāpi, ja uzskata, ka ražotājam ir tiesības uz 1. punktā minēto atkāpi, un atzīst, ka ražotāja ierosinātais īpatnējo CO₂ emisiju samazināšanas mērķis atbilst tā emisiju samazināšanas iespējām, tostarp tā ekonomiskajām un tehniskajām iespējām samazināt īpatnējās CO₂ emisijas, un ņemot vērā ražotā automobiļa tipa tirgus īpašības. Atkāpi piemēro no tā gada 1. janvāra, kurš ir pēc atkāpes piešķiršanas dienas.

4. Pieteikumu par atkāpes piemērošanu no īpatnējo emisiju mērķa, kas aprēķināts saskaņā ar I pielikumu, var iesniegt ražotājs, kurš kopā ar visiem saistītajiem uzņēmumiem ir atbildīgs par 10 000 līdz 300 000 jauniem vieglajiem automobiļiem, kas kalendārā gadā reģistrēti Kopienā.

Šādu pieteikumu ražotājs var iesniegt attiecībā uz sevi vai attiecībā uz sevi un jebkuru no tā saistītajiem uzņēmumiem. Pieteikumu iesniedz Komisijai un tajā norāda:

- a) visu informāciju, kas minēta 2. punkta a) un c) apakšpunktā, attiecīgos gadījumos iekļaujot arī informāciju par jebkuriem saistītiem uzņēmumiem;
- b) mērķi, kurš ir 25 % samazinājums no vidējām īpatnējām CO₂ emisijām 2007. gadā vai – ja pieteikumu iesniedz vairāki saistīti uzņēmumi – 25 % vidējais samazinājums no visu šo uzņēmumu vidējām īpatnējām CO₂ emisijām 2007. gadā.

Ja nav informācijas par ražotāja vidējām īpatnējām CO₂ emisijām 2007. gadā, Komisija nosaka līdzvērtīgu samazināšanas mērķi, kas pamatots ar labākām pieejamām CO₂ emisiju samazināšanas tehnoloģijām, kuras izmanto pielīdzināmas masas vieglajos automobiļos un ņemot vērā attiecīgā automobiļa tipa tirgus īpašības. Šo mērķi pieteikuma iesniedzējs izmanto b) apakšpunkta vajadzībām.

Komisija piešķir atkāpi ražotājam, ja tas pierāda, ka ir izpildīti kritēriji attiecībā uz šajā punktā minēto atkāpi.

5. Ražotājs, kam saskaņā ar šo pantu ir tiesības uz atkāpi, nekavējoties paziņo Komisijai visas izmaiņas, kas ietekmē vai var ietekmēt viņa tiesības uz atkāpi.

6. Ja Komisija pēc 5. punktā minētā paziņojuma saņemšanas vai kāda cita iemesla dēļ uzskata, ka ražotājam vairs nav tiesību izmantot atkāpi, tā no nākamā kalendārā gada 1. janvāra atceļ atkāpi un paziņo par to ražotājam.

7. Ja ražotājs nesasniedz savu īpatnējo CO₂ emisiju samazināšanas mērķi, Komisija ražotājam nosaka maksu par pārsniegtajām emisijām saskaņā ar 9. pantu.

8. Komisija var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 7. punkta īstenošanai, tostarp noteikumus par to kritēriju interpretāciju, pēc kuriem nosaka tiesības izmantot atkāpi, par pieteikumu saturu un par īpatnējo CO₂ emisiju samazināšanas programmu saturu un novērtēšanu.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9. Pieteikumus par atkāpes piemērošanu, tostarp ar tiem saistīto papildinformāciju, 5. pantā minētos paziņojumus, informāciju par 6. pantā minēto atkāpju atcelšanu un 7. pantā minētajām maksām par pārsniegtajām emisijām, kā arī pasākumus, kas pieņemti atbilstoši 8. pantam, dara publiski pieejamus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾.

12. pants

Ekoinovācijas

1. Saņemot iesniegumu no piegādātāja vai ražotāja, ņem vērā CO₂ emisiju ietaupījumu, ko panāk, izmantojot inovatīvas tehnoloģijas. Šo tehnoloģiju kopējais ieguldījums ražotāja īpatnējo emisiju mērķa samazināšanā var būt līdz 7 g CO₂ /km.

2. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru Komisija līdz 2010. gadam pieņem sīki izstrādātus noteikumus par šādu inovatīvu tehnoloģiju apstiprināšanas kārtību. Šo sīki izstrādāto noteikumu pamatā ir šādi kritēriji attiecībā uz inovatīvajām tehnoloģijām:

- a) piegādātājam vai ražotājam jābūt atbildīgam par to, ka, izmantojot inovatīvas tehnoloģijas, tiek panākts CO₂ ietaupījums;
- b) inovatīvajām tehnoloģijām jāsniedz pārbaudīts ieguldījums CO₂ samazināšanā;
- c) inovatīvajām tehnoloģijām nedrīkst būt piemēroti standarta pārbaudes cikla CO₂ mērījumi vai obligātie noteikumi saistībā ar papildu pasākumiem, lai panāktu papildu samazinājumu par 10 g CO₂/km, kas minēts 1. pantā vai kas ir obligāti saskaņā ar citiem Kopienas tiesību noteikumiem.

3. Piegādātājs vai ražotājs, kurš lūdz pasākumu apstiprināt kā inovatīvu tehnoloģiju, iesniedz Komisijai ziņojumu, tostarp pārbaudes ziņojumu, kuru sagatavojuši neatkarīga apstiprināta iestāde. Ja ir iespējama mijiedarbība starp šo pasākumu un citu inovatīvu tehnoloģiju, kas jau ir apstiprināta, ziņojumā min šo mijiedarbību un pārbaudes ziņojumā izvērtē, ciktāl šī mijiedarbība maina ar katru pasākumu sasniegto samazinājumu.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

4. Komisija apliecina panākto samazinājumu, pamatojoties uz 2. punktā noteiktajiem kritērijiem.

13. pants

Pārskatīšana un ziņojums

1. Komisija 2010. gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā sniedz pārskatu par sasniegto, lai īstenotu Kopienas integrēto pieeju CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem.

2. Līdz 2014. gada 31. oktobrim un turpmāk reizi trijos gados pieņem pasākumus, ar kuriem izdara grozījumus I pielikumā, lai pielāgotu tajā minēto M₀ skaitli, pielīdzinot to jaunu vieglo automobiļu vidējai masai iepriekšējos trijos kalendārajos gados.

Šie pasākumi pirmoreiz stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī un turpmāk reizi trīs gados.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. No 2012. gada Komisija veic ietekmes novērtējumu, lai līdz 2014. gadam, kā tas noteikts Regulas (EK) Nr. 715/2007 14. panta 3. punktā, pārskatītu CO₂ emisiju mērīšanas procedūras, kas noteiktas saskaņā ar minēto regulu. Komisija jo īpaši sniedz atbilstīgus priekšlikumus, lai pieņemtu procedūras, kurās adekvāti būtu atspoguļota automobiļu reālā situācija CO₂ emisiju jomā, un lai iekļautu apstiprinātas inovatīvas tehnoloģijas, kā noteikts 12. pantā, kuras varētu atspoguļot pārbaudes ciklā. Komisija nodrošina šo procedūru turpmāku regulāru pārskatīšanu.

No dienas, kad inovatīvās tehnoloģijas piemēro pārskatītajā CO₂ emisiju mērīšanas procedūrā, tās vairs nav jāapstiprina saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru.

4. Līdz 2010. gadam Komisija pārskata Direktīvu 2007/46/EK, lai katrs tips/variants/versija atbilstu inovatīvo tehnoloģiju attiecīgajam kopumam.

5. Līdz 2013. gada 1. janvārim Komisija pabeidz pārskatīt I pielikumā paredzētos īpatnējo emisiju mērķus un 11. pantā paredzētās atkāpes, lai noteiktu:

— kārtību, ar kuru līdz 2020. gadam izmaksu ziņā efektīvi sasniegtu 95 g CO₂/km ilgtermiņa mērķi, un

— šā mērķa īstenošanas aspektus, tostarp maksu par pārsniegtajām emisijām.

Pamatojoties uz šo pārskatu un ietekmes novērtējumu, kurā novērtēta arī vispārējā ietekme uz automobiļu ražošanas nozari un ar to saistītajām nozarēm, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu, lai šo regulu grozītu pēc iespējas neitrālāk no konkurences viedokļa, sociāli taisnīgi un ilgtspējīgi.

6. Līdz 2014. gadam Komisija pēc ietekmes novērtējuma veikšanas publicē ziņojumu par to datu pieejamību, kas raksturo balstvirsmu un tās izmantošanu, ko uzskata par lietderības parametru, lai noteiktu īpatnējo emisiju mērķus, un vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu, lai grozītu I pielikumumu.

7. Pieņem pasākumus, lai nodrošinātu I pielikumā paredzēto formulu pielāgošanu, tādējādi atspoguļojot jebkādas izmaiņas regulamentētajā pārbaudes procedūrā CO₂ īpatnējo emisiju mērīšanai.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

14. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK ⁽¹⁾ 9. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

15. pants

Atceļšana

No 2010. gada 1. janvāra atceļ Lēmumu Nr. 1753/2000/EK.

Tomēr minētā lēmuma 4., 9., un 10. pants paliek spēkā, līdz Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam ziņojumu ar monitoringa datiem par 2009. kalendāro gadu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 280/2004/EK (2004. gada 11. februāris) par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā (OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.).

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

ĪPATNĒJO EMISIJU MĒRĶI

1. Jaunam vieglajam automobilim īpatnējās CO₂ emisijas, ko mēra gramos uz kilometru, šajā pielikumā paredzētajiem aprēķiniem nosaka pēc šādas formulas:

- a) no 2012. līdz 2015. gadam:

$$\text{īpatnējās CO}_2 \text{ emisijas} = 130 + a \times (M - M_0),$$

kur:

M = transportlīdzekļa masa kilogramos (kg),

M₀ = 1 372,0,

A = 0,0457;

- b) no 2016. gada:

$$\text{īpatnējās CO}_2 \text{ emisijas} = 130 + a \times (M - M_0),$$

kur:

M = transportlīdzekļa masa kilogramos (kg),

M₀ = vērtība, kas pieņemta saskaņā ar 13. panta 2. punktu,

A = 0,0457.

2. Ražotāja īpatnējo emisiju mērķi kalendārajam gadam aprēķina kā minētajā kalendārajā gadā reģistrēto visu to jauno vieglo automobiļu vidējās atļautās īpatnējās CO₂ emisijas, kuriem tas ir ražotājs.

II PIELIKUMS

EMISIJU MONITORINGS UN ZIŅOŠANA PAR TĀM

A DAĻA. Datu vākšana par jauniem vieglajiem automobiļiem un CO₂ monitoringa informācijas noteikšana

1. Par kalendāro gadu, kas sākas 2010. gada 1. janvārī, un katru nākamo kalendāro gadu dalībvalsts fiksē šādu informāciju par katru jaunu vieglo automobili, kurš reģistrēts tās teritorijā:
 - a) ražotājs;
 - b) tips, variants un versija;
 - c) īpatnējās CO₂ emisijas (g/km);
 - d) masa (kg);
 - e) garenbāze (mm) un
 - f) šķērsbāze (mm).
2. Informācija, kas minēta 1. punktā, jāizraksta no minētā vieglā automobiļa atbilstības sertifikāta. Ja atbilstības sertifikātā norādīta gan minimālā, gan maksimālā vieglā automobiļa masa, dalībvalstis šīs regulas mērķiem izmanto tikai skaitli, kas atbilst maksimālajai masai. Divu degvielu transportlīdzekļu gadījumā (benzīns/gāze), kuru atbilstības sertifikātā ir doti konkrēti dati par CO₂ emisijām abiem degvielu veidiem, dalībvalstis izmanto tikai datus, kas mērīti attiecībā uz gāzi.
3. Par kalendāro gadu, kas sākas 2010. gada 1. janvārī, un katru nākamo kalendāro gadu katra dalībvalsts atbilstīgi B daļā izklāstītajām metodēm par katru ražotāju nosaka:
 - a) tās teritorijā reģistrēto jauno vieglo automobiļu kopējo skaitu;
 - b) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas, kā norādīts šā pielikuma B daļas 2. punktā;
 - c) vidējo masu, kā norādīts šā pielikuma B daļas 3. punktā;
 - d) par jauna vieglā automobiļa katra tipa katra varianta katru versiju:
 - i) tās teritorijā reģistrēto jauno vieglo automobiļu kopējo skaitu, kā norādīts šā pielikuma B daļas 1. punktā;
 - ii) īpatnējās CO₂ emisijas un emisiju samazinājuma daļu, kas panākta ar inovatīvām tehnoloģijām saskaņā ar 12. pantu vai alternatīvas degvielas transportlīdzekļiem, kā noteikts 6. pantā;
 - iii) masu;
 - iv) automobiļa balstvirsmu, kā norādīts šā pielikuma B daļas 5. punktā.

B DAĻA. Jaunu vieglo automobiļu CO₂ emisiju monitoringa informācijas noteikšanas metodika

Monitoringa informāciju, kas dalībvalstīm jānosaka atbilstīgi A daļas 3. punktam, nosaka saskaņā ar šajā daļā izklāstīto metodiku.

1. Reģistrēto jauno vieglo automobiļu skaits (N)

Dalībvalstis attiecīgajā monitoringa gadā nosaka tās teritorijā reģistrēto jauno vieglo automobiļu skaitu N.

2. Vidējās īpatnējās jaunu vieglo automobiļu CO₂ emisijas (S_{ave})

Visu monitoringa gadā dalībvalsts teritorijā pirmo reizi reģistrēto jauno vieglo automobiļu vidējās īpatnējās CO₂ emisijas (S_{ave}) aprēķina, dalot visu jauno vieglo automobiļu īpatnējo CO₂ emisiju summu (S) ar jauno vieglo automobiļu skaitu (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Jaunu vieglo automobiļu vidējā masa

Visu monitoringa gadā dalībvalsts teritorijā reģistrēto jauno vieglo automobiļu vidējo masu (M_{ave}) aprēķina, dalot visu jauno vieglo automobiļu masas summu (M) ar jauno vieglo automobiļu skaitu (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Jaunu vieglo automobiļu sadalījums pēc versijām

Attiecībā uz jauna automobiļa katra tipa katra varianta katru versiju fiksē pirmo reizi reģistrēto jauno vieglo automobiļu skaitu, transportlīdzekļu masu, īpatnējās CO₂ emisijas un automobiļa balstvirsmu.

5. Balstvirsmas

Automobiļa balstvirsmu aprēķina, reizinot automobiļa garenbāzi ar šķērsbāzi.

C DAĻA. Datu nosūtīšanas formāts

Katru gadu dalībvalstis paziņo A daļas 3. punktā minētos datus par katru ražotāju šādā formātā:

Datu kopsavilkums:

Gads:				
Ražotājs	Jaunu reģistrēto vieglo automobiļu kopējais skaits	Vidējās īpatnējās CO ₂ emisijas (g/km)	Vidējā masa (kg)	Vidējā balstvirsmas (m ²)
(1. ražotājs)
(2. ražotājs)
...
Visi ražotāji kopā

Sīkāki dati ražotāja līmenī:

Gads	Ražotājs	Automobiļa tips	Variants	Versija	Inovatīvā tehnoloģija (*) vai inovatīvo tehnoloģiju grupa, vai alternatīvās degvielas transportlīdzeklis (**)	Marka	Tirdzniecības nosaukums	Pavisam reģistrēts pirmo reizi	Īpatnējās CO ₂ emisijas (g/km)	Masa (kg)	Balstvirsmas (m ²)	Emisiju samazinājums ar inovatīvu tehnoloģiju (*) vai alternatīvās degvielas iespēju palīdzību (**)
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(1. tipa nosaukums)	(1. varianta nosaukums)	(1. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(1. tipa nosaukums)	(1. varianta nosaukums)	(2. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(1. tipa nosaukums)	(2. varianta nosaukums)	(1. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(1. tipa nosaukums)	(2. varianta nosaukums)	(2. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(2. tipa nosaukums)	(1. varianta nosaukums)	(1. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(2. tipa nosaukums)	(1. varianta nosaukums)	(2. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(2. tipa nosaukums)	(2. varianta nosaukums)	(1. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)	(2. tipa nosaukums)	(2. varianta nosaukums)	(2. versijas nosaukums)	
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)
1. gads	(1. ražotāja nosaukums)

(*) Saskaņā ar 12. pantu.

(**) Saskaņā ar 6. pantu.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/28/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu un 95. pantu saistībā ar šīs direktīvas 17., 18. un 19. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Eiropas enerģijas patēriņa kontrole un samazināšana un jautājums par intensīvāku atjaunojamo energoresursu izmantošanu, kā arī enerģijas taupīšana un lielāka energoefektivitāte ieņem būtisku vietu to pasākumu kopumā, kuri jāveic, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un izpildītu Kioto protokola prasības, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām, kā arī lai īstenotu Kopienas un starptautiskās saistības arī pēc 2012. gada. Šiem faktoriem ir liela nozīme arī energoapgādes drošības un tehnoloģiju attīstības un inovācijas veicināšanā, kā arī nodarbinātības iespēju un reģionālās attīstības nodrošināšanā, jo īpaši lauku apvidos un izolētos apvidos.

(2) Konkrēti, arvien plašāki tehnoloģiskie uzlabojumi, stimuli sabiedriskā transporta tīkla plašākai izmantošanai un paplašināšanai, energoefektīvu tehnoloģiju izmantošana un

tādas enerģijas izmantošana transporta nozarē, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem, ir daži no efektīvākajiem paņēmieniem, kā Kopienai samazināt atkarību no naftas importa transporta nozarē – jomas, kurā apgādes nodrošināšanas problēma arvien ir akūta, – un ietekmēt degvielas tirgu.

(3) Ir apzinātas iespējas nodrošināt ekonomisko izaugsmi ar inovācijām un ilgtspējīgu un konkurētspējīgu enerģētikas politiku. Bieži vien enerģijas ražošana no atjaunojamajiem energoresursiem ir atkarīga no vietējiem vai reģionālajiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MV-U). Ir svarīgas tās izaugsmes un nodarbinātības iespējas, ko dalībvalstīm un to reģioniem dod ieguldījumi atjaunojamās enerģijas ražošanas jomā reģionālajā un vietējā līmenī. Tādēļ Komisijai un dalībvalstīm būtu jāatbalsta valsts un reģionālā līmeņa attīstības pasākumi šajās jomās, jāveicina apmaiņa ar paraugpraksi enerģijas ražošanā no atjaunojamajiem energoresursiem starp vietējām un reģionālajām iniciatīvām un šajā jomā jāsekmē struktūrfondu izmantošana.

(4) Veicinot atjaunojamo energoresursu tirgus attīstību, jāņem vērā tā labvēlīgā ietekme uz reģionu un vietējas attīstības iespējām, eksporta iespējām, sociālo kohēziju un nodarbinātību, jo īpaši attiecībā uz MVU, kā arī neatkarīgiem enerģijas ražotājiem.

(5) Lai mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju Kopienā un tās atkarību no enerģijas importa, no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas attīstībai vajadzētu būt cieši saistītai ar energoefektivitātes veicināšanu.

(6) Ir piemēroti atbalstīt decentralizētās atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas demonstrācijas fāzē un pirms izlaidšanas tirgū fāzē. Pārejai uz decentralizētu enerģijas ražošanu ir daudz priekšrocību, tostarp tā ļauj izmantot vietējos energoresursus, palielināt vietējo piegādes drošību, samazināt transportēšanas attālumus un enerģijas zudumus sakarā ar enerģijas pārvadi. Šāda decentralizācija arī veicina kopienas attīstību un kohēziju, nodrošinot ienākumu energoresursus un radot darba vietas vietējā mērogā.

⁽¹⁾ OV C 77, 31.3.2009., 43. lpp.

⁽²⁾ OV C 325, 19.12.2008., 12. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6 aprīļa Lēmums.

- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/77/EK (2001. gada 27. septembris) par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektroenerģijas tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos energoresursus ⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/30/EK (2003. gada 8. maijs) par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā ⁽²⁾ noteiktas dažādu atjaunojamo energoresursu veidu definīcijas. Definīcijas, kuras piemērojamas elektroenerģijas nozarē kopumā, ir izstrādātas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/54/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ⁽³⁾. Juridiskās noteiktības un skaidrības labad šajā direktīvā ir lietderīgi lietot tās pašas vai līdzīgas definīcijas.
- (8) Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumā "Atjaunojamo energoresursu ceļa karte – Atjaunojamie energoresursi 21. gadsimtā: ilgtspējīgākas nākotnes veidošana" norādīts, ka 20 % atjaunojamo energoresursu saražotas enerģijas īpatsvars kopējā energopatēriņā un 10 % atjaunojamo energoresursu īpatsvars transporta nozarē ir atbilstīgi un sasniedzami mērķi un ka regulējumam, kurā ietverti obligātie mērķi, vajadzētu būt tādām, lai uzņēmējiem nodrošinātu ilgtermiņa stabilitāti, kas tiem vajadzīga, lai veiktu ilgtspējīgas investīcijas atjaunojamo energoresursu nozarē, ar kuriem iespējams samazināt atkarību no importētā fosilā kurināmā un veicināt jaunu energotehnoloģiju izmantošanu. Šie mērķi pastāv saistībā ar līdz 2020. gadam panākamo energoefektivitātes uzlabojumu par 20 %, kā paredzēts Komisijas 2006. gada 19. oktobra paziņojumā "Energoefektivitātes rīcības plāns: potenciāla izmantošana", kuru atbalstīja 2007. gada marta Briseles Eiropadome, kā arī Eiropas Parlaments savā 2008. gada 31. janvāra rezolūcijā par minēto rīcības plānu.
- (9) Eiropadome 2007. gada marta sanāksmē atkārtoti apstiprināja Kopienas saistības pēc 2010. gada ieviest enerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem visā Kopienā. Eiropadome apstiprināja gan obligāto mērķi, saskaņā ar kuru līdz 2020. gadam jāpanāk 20 % atjaunojamo energoresursu īpatsvars kopējā Kopienas energopatēriņā, gan arī obligāto minimālo mērķi, saskaņā ar kuru līdz 2020. gadam visām dalībvalstīm jāpanāk vismaz 10 % biodegvielas īpatsvars transporta benzīna un dīzeļdegvielas patēriņā, un minētie mērķi jāsasniedz, izmantojot izmaksu efektīvus paņēmienus. Eiropadome paziņoja, ka biodegvielai noteiktais mērķis ir saistošs ar nosacījumu, ka tās ražošana ir ilgtspējīga, ka otrās paaudzes biodegvielas kļūst komerciāli pieejamas un ka tiek izdarīti grozījumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti ⁽⁴⁾, lai atļautu atbilstošu pieļaujamuma līmeni. 2008. gada marta Eiropadome atkārtoti
- uzsvēra, ka ir būtiski attīstīt un ievērot efektīvus ilgtspējības kritērijus biodegvielām un nodrošināt otrās paaudzes biodegvielu komerciālu pieejamību. 2008. gada jūnija Eiropadome atkal pievērsās ilgtspējības kritērijiem un otrās paaudzes biodegvielu izstrādei, kā arī uzsvēra vajadzību izvērtēt iespējamās biodegvielu ražošanas ietekmi uz lauksaimniecības izcelsmes pārtikas produktiem un vajadzības gadījumā veikt darbības, lai likvidētu trūkumus. Tā arī norādīja, ka sīkāk būtu jāizvērtē biodegvielu ražošanas un patēriņa ietekme uz vidi un sabiedrību.
- (10) Eiropas Parlaments 2007. gada 25. septembra rezolūcijā par Eiropas Atjaunojamās enerģijas ceļu karti ⁽⁵⁾ aicināja Komisiju līdz 2007. gada beigām iesniegt priekšlikumu tiesiskajam regulējumam atjaunojamo energoresursu jomā, atsaucoties uz to, cik nozīmīgi ir Kopienas un dalībvalstu mērogā noteikt mērķus atjaunojamo energoresursu īpatnsva sasniegšanai.
- (11) Ir jāparedz pārredzami un skaidri noteikumi atjaunojamo energoresursu īpatnsva aprēķināšanai un lai definētu šos energoresursus. Saistībā ar to būtu jāņem vērā okeānu un citu ūdenstilpju enerģija, kas izpaužas kā viļņi, jūras straumes, plūdmaiņas, okeāna siltumenerģijas gradienti vai sāļuma gradienti.
- (12) Lauksaimniecības atkritumu izmantošana, piemēram, kūsmēsļu un vircas, kā arī citu dzīvnieku izcelsmes vai organisku atkritumu izmantošana biogāzes iegūšanai, ņemot vērā lielo siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījumu, nozīmē ievērojamas priekšrocības attiecībā uz vidi, gan ražojot siltumu un elektroenerģiju, gan izmantojot tos par biodegvielu. Ņemot vērā biogāzes ražošanas iekārtu decentralizēto raksturu un reģionālo investīciju struktūru, tās var būtiski veicināt lauku teritoriju ilgtspējīgu attīstību, kā arī piedāvāt lauksaimniekiem jaunas ienākumu iespējas.
- (13) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas nostāju, ir lietderīgi noteikt obligātos valstu mērķus, kas atbilst 20 % atjaunojamo energoresursu īpatnsvam un 10 % atjaunojamo energoresursu īpatnsvam transporta nozarē enerģijas patēriņam Kopienā 2020. gadā.
- (14) Obligātie valstu mērķi galvenokārt ir paredzēti tādēļ, lai radītu skaidrību investoriem un veicinātu tādu tehnoloģiju nepārtrauktu izstrādi, saskaņā ar kurām enerģiju iegūst no visiem atjaunojamo energoresursu veidiem. Nav lietderīgi atlikt lēmumu par mērķa obligāto raksturu, gaidot nākamās notikumu.

⁽¹⁾ OV L 283, 27.10.2001., 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 123, 17.5.2003., 42. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 82. lpp.

- (15) Dalībvalstu sākotnējie apstākļi, atjaunojamo energoresursu potenciāls un enerģijas bilance ir atšķirīga. Tādēļ Kopienas 20 % mērķis jāpārveido par individuāliem mērķiem katrai dalībvalstij, pienācīgi ievērojot taisnīgu un atbilstīgu mērķa noteikšanu, ņemot vērā dažādos dalībvalstu sākotnējos apstākļus un potenciālu, arī pašreizējo atjaunojamo energoresursu īpatsvaru un enerģijas piegādes struktūru. Lai to panāktu, kopējais palielinājuma apjoms, kas noteikts atjaunojamo energoresursu izmantošanai, būtu jāsadala starp dalībvalstīm, pamatojoties uz vienlīdzīgu tādu īpatsvara palielinājumu katrā dalībvalstī, kas novērtēts atbilstīgi to IKP, noteikts, lai atspoguļotu valstu sākotnējos apstākļus, un aprēķināts, ņemot vērā bruto enerģijas galapatēriņu un dalībvalstu iepriekš veiktos pasākumus attiecībā uz tādas enerģijas izmantošanu, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem.
- (16) Turpretim 10 % mērķim attiecībā uz enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem transporta nozarē ir lietderīgi noteikt vienādu īpatsvara apjomu katrai dalībvalstij, lai nodrošinātu transporta nozarē izmantojamās degvielas specifikāciju saskanību un tās pieejamību. Tā kā transporta degvielas ir viegli tirgot, dalībvalstis, kurās ir ierobežota attiecīgo resursu pieejamība, no atjaunojamajiem energoresursiem saražoto degvielu varēs viegli iepirkt no citām valstīm. Lai gan tehniski Kopienai ir iespējams sasniegt mērķi par transporta nozarē izmantotajiem atjaunojamajiem energoresursiem, izmantojot tikai iekšzemes ražošanu, tomēr ir iespējams un tai pašā laikā ir vēlams šo mērķi sasniegt, kombinējot iekšzemes ražošanu un importu. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāuzrauga Kopienas tirgus apgāde ar biodegvielu un vajadzības gadījumā jāierosina attiecīgie pasākumi, lai panāktu līdzsvaru starp iekšzemes ražošanu un importu, ņemot vērā, *inter alia*, daudzpusējo un divpusējo tirdzniecības sarunu gaitu, vides, sociālos un ekonomiskos apsvērumus, kā arī energoapgādes drošību.
- (17) Energoefektivitātes uzlabošana ir būtiski svarīgs Kopienas mērķis, un tas paredz līdz 2020. gadam energoefektivitāti paaugstināt par 20 %. Minētajam mērķim, kā arī spēkā esošajiem un turpmākajiem tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/91/EK (2002. gada 16. decembris) par ēku energoefektivitāti ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/32/EK (2005. gada 6. jūlijs), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/32/EK (2006. gada 5. aprīlis) par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem ⁽³⁾, ir būtiski svarīga loma, nodrošinot to, ka klimata un enerģijas jomā noteiktie mērķi tiek īstenoti izmaksu ziņā visizdevīgākajā veidā, un tie var arī sniegt jaunas iespējas Eiropas Savienības ekonomikai. Energoefektivitātes un energotaupības politika ir viena no efektīvākajām metodēm, kā dalībvalstis var palielināt no atjaunojamajiem energoresursiem iegūstamās enerģijas procentuālo daļu, un tāpēc tās vieglāk sasniegs šajā direktīvā noteiktos mērķus atjaunojamo energoresursu jomā, proti, vispārējo valsts mērķi un mērķi transporta jomā.
- (18) Dalībvalstīm būs ievērojami jāuzlabo energoefektivitāte visās nozarēs, lai varētu vieglāk sasniegt atjaunojamo energoresursu mērķus, kas izteikti procentos no enerģijas galīgā bruto patēriņa. Būtiski svarīga ir energoefektivitāte transporta nozarē, jo paredzams, ka saistošo procentuālo mērķi attiecībā uz enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem būs grūti stabili sasniegt, ja arī turpmāk pieaugs vispārējais pieprasījums pēc enerģijas transporta jomā. Tādēļ obligātais minimālais transporta 10 % mērķa lielums, kas jāasniedz visām dalībvalstīm, būtu jānosaka kā daļa no visas transporta jomā patērētās enerģijas, kura jāasniedz no atjaunojamajiem energoresursiem, nevis tikai no biodegvielām.
- (19) Lai nodrošinātu valsts vispārējo obligāto mērķu sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jādarbojas saskaņā ar indikatīvu līkni, kas iezīmē galīgo obligāto mērķu sasniegšanas ceļu. Tām būtu jāsaņem valsts atjaunojamo energoresursu rīcības plāns, tajā ietverot informāciju par nozaru mērķiem, vienlaikus ņemot vērā to, ka biomasu var izmantot dažādi un ka tādēļ ir būtiski mobilizēt jaunus biomasas resursus. Dalībvalstīm turklāt būtu jāsaņem pasākumi šo mērķu sasniegšanai. Katrai dalībvalstij, tās atjaunojamās enerģijas valsts rīcības plānā izvērtējot paredzamo enerģijas galīgo bruto patēriņu, būtu jānovērtē, kāds varētu būt energoefektivitātes un energotaupības pasākumu devums, lai sasniegtu tās valsts mērķus. Dalībvalstīm būtu jāņem vērā optimālā energoefektivitātes tehnoloģiju kombinācija ar atjaunojamajiem energoresursiem.
- (20) Lai izmantotu tehnoloģisko sasniegumu un apjomradītu ietaupījumu priekšrocības, indikatīvajai līknei būtu jāņem vērā tas, ka nākotnē, iespējams, strauji augs atjaunojamo energoresursu izmantojums. Tāpēc īpašu uzmanību var veltīt nozarēm, kurās vērojams nesamērīgs tehnoloģisko sasniegumu un apjomradītu ietaupījumu trūkums un kuras līdz ar to netiek pietiekami attīstītas, bet kuras nākotnē varētu ievērojami veicināt 2020. gadam noteikto mērķu sasniegšanu.
- (21) Indikatīvās līknes sākumpunktam vajadzētu būt 2005. gadam, jo tas ir pedējais gads, par kuru ir pieejami ticami dati attiecībā uz valstu atjaunojamo energoresursu īpatsvaru.

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

⁽²⁾ OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

- (22) Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, Kopienai un dalībvalstīm vajadzētu piešķirt ievērojamu finanšu līdzekļu apjomu atjaunojamo energoresursu izmantošanas tehnoloģiju pētniecībai un attīstībai. Jo īpaši Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtam vajadzētu piešķirt lielu prioritāti atjaunojamo energoresursu izmantošanas tehnoloģiju pētniecībai un attīstībai.
- (23) Dalībvalstis var sekmēt to, lai pašvaldības un reģionālās pārvaldes iestādes nosaka mērķus, kas ir augstāki par valsts mērķiem, un iesaistīt pašvaldības un reģionālās pārvaldes iestādes valsts atjaunojamo energoresursu rīcības plānu izstrādē un sabiedrības informēšanā par atjaunojamo energoresursu priekšrocībām.
- (24) Lai izmantotu visu biomasas potenciālu, Kopienai un dalībvalstīm būtu jāveicina labāka esošo koksnes rezervju mobilizācija un jaunu mežsaimniecības sistēmu izveide.
- (25) Dalībvalstīm ir atšķirīgs atjaunojamo energoresursu potenciāls, un tās izmanto dažādas atbalsta shēmas atjaunojamo energoresursu atbalstam valsts mērogā. Lielākā daļa dalībvalstu piemēro atbalsta shēmas, ar kurām nodrošina priekšrocības vienīgi tai enerģijai no atjaunojamajiem energoresursiem, ko ražo to teritorijā. Lai valsts atbalsta shēmas pareizi darbotos, ir būtiski, lai dalībvalstis varētu kontrolēt savu valsts atbalsta shēmu ietekmi un izmaksas atbilstīgi savam atšķirīgajam potenciālam. Svarīgs līdzeklis, kā panākt šajā direktīvā noteikto mērķi, ir nodrošināt valsts atbalsta shēmu pareizu darbību atbilstīgi Direktīvai 2001/77/EK, lai tādējādi saglabātu ieguldītāju uzticību un dotu iespēju dalībvalstīm izstrādāt efektīvus valsts pasākumus mērķu sasniegšanai. Šīs direktīvas mērķis ir veicināt pārrobežu atbalstu atjaunojamajiem energoresursiem, neietekmējot valstu atbalsta shēmas. Ar to ievieš neobligātus dalībvalstu sadarbības mehānismus, kas dod iespēju dalībvalstīm vienoties par pakāpi, kādā viena dalībvalsts atbalsta enerģijas ražošanu citā dalībvalstī, un par pakāpi, kādā enerģijas ražošana no atjaunojamajiem energoresursiem būtu jāskaita vai nu vienas, vai otras dalībvalsts valsts vispārējos mērķos. Lai nodrošinātu mērķu sasniegšanai paredzēto abu pasākumu, tas ir, valstu atbalsta shēmu un sadarbības mehānismu, efektivitāti, ir būtiski, lai dalībvalstis varētu noteikt, vai un cik lielā mērā to valsts atbalsta shēmas attiecas uz enerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem citās dalībvalstīs, un varētu vienoties par to, piemērojot šajā direktīvā noteiktos sadarbības mehānismus.
- (26) Vēlams, lai enerģijas cenas atspoguļotu ārējās izmaksas un patēriņu, tostarp attiecīgi vides, sociālās un veselības aprūpes izmaksas.
- (27) Ir vajadzīgs sabiedrības atbalsts, lai sasniegtu Kopienas mērķus attiecībā uz elektroenerģijas, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem, paplašinātu izmantošanu, jo īpaši – kamēr elektroenerģijas cenas iekšējā tirgū neatspoguļo visas izmantoto energoresursu ar vidi saistītās un sociālās izmaksas un priekšrocības.
- (28) Kopienai un dalībvalstīm būtu jācenšas mazināt kopējo enerģijas patēriņu transporta nozarē un palielināt energoefektivitāti šajā nozarē. Galvenie pasākumi enerģijas patēriņa mazināšanai transporta nozarē ietver transporta plānošanu, atbalstu sabiedriskajam transportam, saražoto elektromobiļu īpatsvara palielināšanu un energoefektīvāku mazākas virsbūves un mazāka dzinēja tilpuma automobiļu ražošanu.
- (29) Dalībvalstīm būtu jācenšas dažādot atjaunojamo energoresursu enerģijas piegādes struktūru visās transporta nozarēs. Komisijai līdz 2015. gada 1. jūnijam būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā aplūkotas iespējas palielināt atjaunojamo energoresursu izmantojuma īpatsvaru katrā no transporta nozarēm.
- (30) Šīs direktīvas vajadzībām aprēķinot hidroenerģijas un vēja enerģijas ieguldījumu, klimata svārstību ietekme būtu jānormalizē, izmantojot normalizācijas formulu. Turklāt elektroenerģija, kas ražota sūkņu hidroakumulācijas elektrostacijās no ūdens, kas iepriekš uzskūnēts augšup, nav uzskatāma par elektroenerģiju, kas ražota no atjaunojamajiem energoresursiem.
- (31) Siltumsūkņu, kas siltumenerģijas pārveidei vajadzīgajā temperatūrā atļauj izmantot aerotermālo, ģeotermālo vai hidrotermālo siltumu, funkcionēšanai nepieciešama elektroenerģija vai cita ārēja enerģija. Tādēļ enerģija, ko izmanto siltumsūkņu darbināšanai, nebūtu jāieskaita kopējā izmantojamā siltumā. Būtu jāņem vērā tikai tādi siltumsūkņi, kuru ražīgums ievērojami pārsniedz primārās enerģijas daudzumu, ko patērē to darbināšanai.
- (32) Pasīvās enerģijas sistēmas enerģijas ieguvei izmanto ēkas konstrukciju. To uzskata par ietaupīto enerģiju. Lai novērstu divkāršu uzskaiti, šādā veidā iegūtā enerģija, piemērojot šo direktīvu, nebūtu jāņem vērā.
- (33) Dažās dalībvalstīs lielu daļu no bruto enerģijas galapatēriņa sastāda aviācija. Ņemot vērā pašreizējos tehnoloģiskos un regulatīvos šķēršļus, kas kavē biodegvielas komerciālu izmantošanu aviācijā, šādām dalībvalstīm ieteicams piešķirt daļēju atbrīvojumu, to valsts gaisa transporta bruto enerģijas galapatēriņa aprēķinos neiekļaujot enerģijas daudzumu, par kuru tās pārsniedz Kopienas aviācijas nozares bruto enerģijas galapatēriņa vidējo radītāju (pusotru reizi) 2005. gadā atbilstīgi Eurostat novērtējumam, proti, 6,18 %. Kipra un Malta pašlaik uz aviāciju kā transporta veidu, kas to iedzīvotājiem un ekonomikai ir neaizstājams. Tādēļ

- Kiprā un Maltā bruto enerģijas galapatēriņš aviortransportā ir neproporcionāli augsts, tas ir, trīs reizes lielāks nekā vidējais Kopienā 2005. gadā, un tādēļ tās neproporcionāli skar pašreizējie tehnoloģiskie un regulatīvie nosacījumi. Tādēļ attiecībā uz šīm dalībvalstīm ir piemēroti noteikt, ka šim izņēmumam būtu jāsedz daudzums, par kādu tās pārsniedz Kopienas vidējo bruto enerģijas galapatēriņu aviācijas nozarē 2005. gadā, kā to noteicis Eurostat, tas ir, 4,12 %.
- (34) Lai izveidotu enerģijas modeli, kas atbalsta atjaunojamo energoresursu izmantošanu, jāveicina stratēģiskā sadarbība starp dalībvalstīm, attiecīgi iesaistot reģionus un pašvaldības.
- (35) Ņemot vērā noteikumus šajā direktīvā, dalībvalstīm būtu jāveicina visas sadarbības formas saistībā ar šajā direktīvā izvirzītajiem mērķiem. Šāda sadarbība var notikt visos līmeņos, un tā var būt divpusēja vai daudzpusēja. Sadarbība iespējama ne tikai saistībā ar šajā direktīvā paredzētajiem mehānismiem un mērķiem, piemēram, ar statistikas datu pārsūtīšanu no vienas dalībvalsts uz citām, ar kopīgiem atjaunojamo energoresursu projektiem un kopīgām atbalsta shēmām. Tā var arī būt, piemēram, informācijas un paraugprakses apmaiņa, kā to paredz ar šo direktīvu izveidotā pārredzamības platforma, un visu atbalsta shēmu brīvprātīga saskaņošana.
- (36) Lai radītu iespēju samazināt izmaksas, kas ir saistītas ar šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanu, ir lietderīgi dalībvalstīs veicināt tādas elektroenerģijas patēriņu, kas citās dalībvalstīs ražota, izmantojot atjaunojamus energoresursus, kā arī sniegt iespēju dalībvalstīm savas valsts mērķos ieskaitīt citās dalībvalstīs patērēto enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem. Šim nolūkam būtu vajadzīgi elastīgi pasākumi, bet tie paliek dalībvalstu kontrolē, lai netraucētu tām sasniegt savus valsts mērķus. Šie elastīgie pasākumi izpaužas kā statistikas datu pārdale, kopīgi projekti starp dalībvalstīm vai kopīgas atbalsta shēmas.
- (37) Lai dalībvalstis varētu sasniegt savus mērķus, tās var ņemt vērā importēto elektroenerģiju, ko iegūst no atjaunojamiem energoresursiem ārpus Kopienas. Tomēr, lai novērstu siltumnīcefekta gāzu emisiju neto pieaugumu, kas saistīts ar esošo atjaunojamo energoresursu novirzīšanu un to pilnīgu vai daļēju aizstāšanu ar tradicionālajiem energoresursiem, vērā drīkst ņemt tikai tādu elektroenerģiju, kas ražota atjaunojamus energoresursus izmantojošās ražošanas iekārtās, kuru ekspluatāciju uzsāka pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, vai iekārtās, kuru jauda palielināta pēc šā datuma. Lai garantētu tradicionālās enerģijas efektīvu aizstāšanu ar enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem Kopienā un trešās valstīs, jānodrošina uzticama šādas enerģijas importa izsekojamība un uzskaitē. Tiks apsvērta iespēja slēgt nolīgumus ar trešām valstīm par iespējām organizēt šādu tirdzniecību ar elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem. Ja saskaņā ar lēmumu, kas šajā sakarā pieņemts, ievērojot Enerģētikas Kopienas līgumu⁽¹⁾, attiecīgie šīs direktīvas noteikumi uzliek saistības minētā līguma līgumslēdzējām pusēm, tām piemēros šajā direktīvā paredzētos dalībvalstu savstarpējas sadarbības pasākumus.
- (38) Ja dalībvalstis uzsāk kopīgus projektus ar vienu vai vairāk trešām valstīm saistībā ar elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem, ir lietderīgi, ka šādi kopīgi projekti attiecas tikai uz nesenu uzbūvētām iekārtām vai iekārtām, kuru jauda ir nesenu palielināta. Tas palīdzēs nodrošināt to, ka no atjaunojamiem energoresursiem saražotas enerģijas daļa trešo valstu vispārējā enerģijas patēriņā nesamazināsies, enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem importējot Kopienā. Turklāt attiecīgajām dalībvalstīm jāveicina tas, lai iesaistītā trešā valsts pati lietotu daļu no enerģijas, kas ir saražota iekārtās, uz kurām attiecas kopīgais projekts. Komisijai un dalībvalstīm arī būtu jāpalīdz kopīgos projektos iesaistītajām trešām valstīm izstrādāt politiku atjaunojamās enerģijas jomā, tostarp nosakot tālejošus mērķus.
- (39) Ņemot vērā to, ka var būt nepieciešams ilgs laiks, lai Eiropas interesēm atbilstīgos projektus trešās valstīs, piemēram, Vidusjūras reģiona saules enerģijas plānu, pilnībā sasaistītu ar Kopienas teritoriju, šo projektu attīstību vajadzētu veicināt, ļaujot dalībvalstīm starpsavienojumu būvniecības laikā valsts mērķos ieskaitīt šajos projektos saražotās elektroenerģijas ierobežotu daudzumu.
- (40) Procedūrai, ko izmanto iestādes, kuras uzrauga atļauju, sertifikātu un licenču izsniegšanu atjaunojamās enerģijas spēkstacijām, vajadzētu būt objektīvai, pārredzamai, nediskriminējošai un samērīgai, piemērojot noteikumus konkrētiem projektiem. Jo īpaši būtu jāizvairās no nevajadzīgiem šķēršļiem, kas varētu rasties, iekļaujot atjaunojamās enerģijas projektus to iekārtu klasifikācijā, kuras rada augstu risku veselībai.
- (41) Pieredze liecina, ka pārredzamu noteikumu trūkums, kā arī neefektīva dažādu atļauju piešķiršanas iestāžu koordinācija kavē izmantot atjaunojamajos energoresursus. Tādēļ valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm būtu jāņem vērā atjaunojamās enerģijas nozares īpašā struktūra, kad tās pārskata administratīvās procedūras, saskaņā ar kurām tās piešķir atļaujas būvēt un ekspluatēt iekārtas un saistītas pārvades un sadales tīklu infrastruktūras, kas no atjaunojamiem energoresursiem ražo elektroenerģiju, apsildei un dzesēšanai izmantojamo enerģiju vai degvielu. Būtu jāoptimizē administratīvās apstiprināšanas procedūras, nosakot

(1) OV L 198, 20.7.2006., 18. lpp.

- pārredzamus grafikus iekārtām, kurās izmanto no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto enerģiju. Būtu jāpieņem plānošanas noteikumi un norādījumi, lai ņemtu vērā rentablu un videi labvēlīgu elektroenerģijas, apsildei un dzesēšanai izmantojamās atjaunojamās enerģijas ražošanas aprīkojumu.
- (42) Lai ātri attīstītu atjaunojamo energoresursu izmantošanu, ņemot vērā tās vispārējo augsto lietderību no ilgtspējas un vides aizsardzības viedokļa, dalībvalstīm, piemērojot administratīvos noteikumus, plānošanas shēmas un tiesību aktus, kuri paredzēti iekārtu licencēšanai attiecībā uz piesārņojuma samazināšanu un ražošanas iekārtu uzraudzību, gaisa piesārņojuma novēršanai un kaitīgu vielu noplūdes vidē mazināšanai un novēršanai, būtu jāņem vērā no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas devums vides aizsardzības un klimata pārmaiņu jomā izvirzīto mērķu sasniegšanā, jo īpaši salīdzinājumā ar neatjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām.
- (43) Lai veicinātu atsevišķu pilsoņu devumu šajā direktīvā izklāstīto mērķu īstenošanā, attiecīgajām iestādēm būtu jāapsver iespēja atļaut izsniegšanu aizstāt ar vienkāršiem paziņojumiem kompetentajai struktūrai gadījumos, kad tiek uzstādītas mazas un decentralizētas iekārtas, lai ražotu enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem.
- (44) Būtu jānodrošina šīs direktīvas un citu Kopienas tiesību aktu vides jomā mērķu saskaņošana. Konkrēti, atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtu novērtēšanas, plānošanas vai licencēšanas laikā dalībvalstīm būtu jāņem vērā visi Kopienas tiesību akti vides jomā un atjaunojamo energoresursu devums vides un klimata pārmaiņu jomā izvirzīto mērķu sasniegšanā, jo īpaši salīdzinājumā ar neatjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām.
- (45) Valsts tehniskajām specifikācijām un citām prasībām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾, un kuras attiecas, piemēram, uz kvalitāti, pārbaudes metodēm un lietošanas noteikumiem, nevajadzētu radīt šķēršļus atjaunojamās enerģijas aprīkojuma un sistēmu tirdzniecībā. Tādēļ atbalsta shēmās enerģijai no atjaunojamajiem energoresursiem nebūtu jānosaka valsts tehniskās specifikācijas, kas atšķiras no pašreizējiem Kopienas standartiem vai pieprasa konkrētai iestādei vai konkrētā vietā apstiprināt vai pārbaudīt atbalsta shēmā ietvertu aprīkojumu vai sistēmas.
- (46) Dalībvalstīm ir lietderīgi apsvērt iespējas izveidot mehānismus, lai sekmētu to, ka centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas sistēmās izmanto enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem.
- (47) Valsts un reģionālajā mērogā pieņemtie noteikumi un saistības par minimālajām prasībām enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem lietošanai jaunās un atjaunotās ēkās ir būtiski sekmējuši enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem izmantošanu. Šie pasākumi Kopienā būtu jāsekmē plašākā mērogā, vienlaikus veicinot izmantot energoefektīvākas atjaunojamās enerģijas ierīces, ko panāk, izstrādājot noteikumus un kodeksus.
- (48) Lai veicinātu un paātrinātu minimālo līmeņu noteikšanu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas izmantošanai ēkās, dalībvalstis varētu nodrošināt, ka šādi līmeņi tiek panākti, obligātajās energoefektivitātes prasībās iekļaujot atjaunojamo energoresursu faktoru saskaņā ar Direktīvu 2002/91/EK, saistībā ar oglekļa emisiju samazināšanu ēkās no izmaksu viedokļa optimālā veidā.
- (49) Lai rosinātu enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem izmantošanu, būtu jālikvidē informācijas un apmācības kursu trūkums, jo īpaši apsildes un dzesēšanas sistēmu jomā.
- (50) Ciktāl pieeja uzstādītāja profesijai un tās veikšana ir regulēta, priekšnosacījumi profesionālās kvalifikācijas atzīšanai ir ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽²⁾. Tādēļ šo direktīvu piemēro, neskarot Direktīvu 2005/36/EK.
- (51) Lai arī Direktīvā 2005/36/EK ir noteiktas prasības par savstarpēju profesionālo kvalifikāciju, tostarp par arhitektu kvalifikācijas atzīšanu, vēl ir jānodrošina, ka arhitekti un plānotāji savos plānos un projektos pienācīgi apsver optimālo atjaunojamo energoresursu un augstas efektivitātes tehnoloģiju kombināciju. Tādēļ dalībvalstīm šajā sakarā vajadzētu sniegt precīzus norādījumus. Tas būtu jāveic, neskarot Direktīvas 2005/36/EK noteikumus, un jo īpaši tās 46. un 49. pantu.
- (52) Vienīgā funkcija izcelsmes apliecinājumiem, kas izdoti, piemērojot šo direktīvu, ir pierādīt tiešajiem patērētājiem, ka dotā elektroenerģijas daļa vai daudzums ir ražots no atjaunojamajiem energoresursiem. Izcelsmes apliecinājumu var nodot no viena turētāja citam neatkarīgi no enerģijas, uz kuru tas attiecas. Tomēr, lai nodrošinātu to, ka elektroenerģijas vienība, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem, var tikt piegādāta patērētājam tikai vienreiz, būtu jānovērš divkārsa izcelsmes apliecinājumu uzskaites un piegādes. Atjaunojamā enerģija, kuras izcelsmes apliecinājumu ražotājs pārdevis atsevišķi, nevarētu tikt piegādāta vai pārdota tiešajam patērētājam kā enerģija no atjaunojamajiem energoresursiem. Svarīgi nošķirt zaļās apliecinības, ko lieto atbalsta shēmās, no izcelsmes apliecinājumiem.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

- (53) Jaunajam elektroenerģijas no atjaunojamiem energoresursiem tirgum vajadzētu dot ieguldījumu jaunu iekārtu būvē enerģijai no atjaunojamajiem energoresursiem. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāvar prasīt, lai elektroenerģijas piegādātāji, kuri informē galapatērētājus par izmantojamajiem enerģijas veidiem saskaņā ar Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktu, iekļauj minimālu procentu izcelsmes apliecinājumu no nesen uzbūvētām iekārtām, kuras ražo enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, ja vien šāda prasība saskan ar Kopienas tiesību aktiem.
- (54) Svarīgi nodrošināt informāciju par to, kā atbalstāmo elektroenerģiju piešķir enerģijas galapatērētājiem, piemērojot Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktu. Lai uzlabotu šīs patērētājiem sniedzamās informācijas kvalitāti, jo īpaši saistībā ar tās enerģijas no atjaunojamiem energoresursiem daudzumu, ko ražo jaunās iekārtās, Komisijai būtu jānovērtē dalībvalstu veikto pasākumu efektivitāte.
- (55) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/8/EK (2004. gada 11. februāris) par tādās koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū⁽¹⁾, tiek izveidoti izcelsmes apliecinājumi, kas pierāda izcelsmi elektroenerģijai, kas saražota augstas efektivitātes koģenerācijas rūpnīcās. Šādus izcelsmes apliecinājumus nevar izmantot, informējot par enerģijas no atjaunojamiem energoresursiem lietojumu saskaņā ar Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktu, jo tas varētu būt par iemeslu divkāršai uzskaiti un divkāršai paziņošanai.
- (56) Izcelsmes apliecinājumi paši par sevi nedod tiesības gūt labumu no valsts atbalsta shēmām.
- (57) Jāatbalsta enerģijas no atjaunojamiem energoresursiem integrācija pārvades un sadales tīklos un enerģijas uzkrāšanas sistēmu izmantošana integrētai periodiskai enerģijas no atjaunojamiem energoresursiem ražošanai.
- (58) Būtu jāpaātrina atjaunojamās enerģijas projektu izstrāde, tostarp "Eiropas interesēm atbilstīgu atjaunojamās enerģijas projektu" izstrāde saskaņā ar Eiropas enerģētikas tīkla (TEN-E) programmu. Šajā nolūkā Komisijai būtu arī jāizpēta, kā var uzlabot šādu projektu finansēšanu. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš atjaunojamās enerģijas projektiem, kas palīdzēs ievērojami palielināt ergoapgādes drošību Kopienā un kaimiņvalstīs.
- (59) Starpsavienojumi starp valstīm vienkāršo no atjaunojamiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas integrēšanu elektrotīklā. Tāpat kā izlīdzināšanas dažādība, arī savstarpēji savienojumi var samazināt balansēšanas izmaksas, rosināt patiesu konkurenci, kas izraisītu cenu pazemināšanos, un atbalstīt tīklu attīstību. Turklāt pārvades jaudas sadale un optimāla izmantošana varētu palīdzēt novērst pārmērīgu jaunu objektu būvniecību.
- (60) Prioritāras un garantētas tiesības piekļūt elektroenerģijai, ko iegūst no atjaunojamiem energoresursiem, ir svarīgas, lai atjaunojamajos energoresursos iekļautu iekšējā elektroenerģijas tirgū saskaņā ar 11. panta 2. punktu un turpinātu attīstīt Direktīvas 2003/54/EK 11. panta 3. punktu. Prasības, kas ir saistītas ar elektrotīklu uzticamības un drošuma profilaksi un enerģijas izplatīšanu, var būt dažādas atkarībā no attiecīgās dalībvalsts elektrotīkla un tā drošas darbības īpatnībām. Prioritāra piekļuve tīklam nodrošina, ka elektroenerģijas ražotāji, kas izmanto atjaunojamajos energoresursos, var vienmēr, kad vien energoresurss kļūst pieejams, pārdot un izplatīt no atjaunojamiem energoresursiem saražotu elektroenerģiju saskaņā ar pieslēgšanās noteikumiem. Ja elektroenerģija, ko iegūst no atjaunojamiem energoresursiem, ir iekļauta tūlītējas piegādes tirgū, garantēta piekļuve nodrošina to, ka visa elektroenerģija, kuru pārdod un veicina, gūst piekļuvi tīklam, ļaujot izmantot maksimālo elektroenerģijas apjomu no atjaunojamiem energoresursiem, ko ražo tīklam pieslēgtas iekārtas. Tomēr tas nenozīmē, ka dalībvalstu pienākums ir veicināt vai noteikt iepirkuma saistības attiecībā uz enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem. Citās sistēmās nemainīgu cenu nosaka elektroenerģijai, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, un to parasti nosaka kopā ar iegādes saistībām sistēmas operatoram. Tādā gadījumā prioritāra piekļuve jau ir nodrošināta.
- (61) Noteiktos apstākļos nav iespējams pilnībā nodrošināt no atjaunojamiem energoresursiem ražotās elektroenerģijas pārvadi un tirdzniecību, neietekmējot elektrotīkla sistēmas uzticamību vai drošumu. Šādos apstākļos var būt lietderīgi šādām procedūrām piešķirt finansiālu kompensāciju. Tomēr saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem ir vajadzīga no atjaunojamiem energoresursiem ražotās elektroenerģijas pārvades un tirdzniecības stabila pavairošana, neietekmējot elektrotīkla sistēmas darbības uzticamību vai drošumu. Lai to panāktu, dalībvalstīm vajadzētu veikt piemērotus pasākumus ar nolūku panākt lielāku tās elektroenerģijas iesaisti, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem, *inter alia* ņemot vērā mainīgo resursu īpatnības un to resursu īpatnības, kurus vēl nav iespējams uzkrāt. Saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem mērķiem pēc iespējas drīz būtu jānodrošina jaunu atjaunojamās enerģijas iekārtu pieslēgšana. Šajā sakarā, lai paātrinātu pieslēgšanos tīklam, dalībvalstis var paredzēt prioritāru pieslēgšanos vai rezervēt pieslēgšanās iespējas jaunām iekārtām, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem.
- (62) Izmaksām, kas rodas, lai jaunus ražotājus, kas ražo elektroenerģiju un gāzi no atjaunojamiem energoresursiem, iekļautu elektroapgādes un gāzes tīklos, vajadzētu būt objektīvām, atklātām un nediskriminējošām, un pienācīgi būtu jāņem vērā ieguvums, ko elektroapgādes un gāzes tīkliem dod tajā iekļautie ražotāji, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, un vietējie ražotāji, kuri ražo gāzi no atjaunojamiem energoresursiem.

(1) OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

- (63) Tiem elektroenerģijas ražotājiem, kuri vēlas izmantot atjaunojamo energoresursu sniegtās priekšrocības nomaļos Kopienas reģionos, jo īpaši salās un reģionos ar zemu iedzīvotāju blīvumu, vajadzētu būt iespējai gūt labumu no saprātīgas pieslēguma maksas, lai nodrošinātu, ka viņi neatrodas mazāk labvēlīgā situācijā kā tie ražotāji, kas darbojas centrālākos, rūpnieciski attīstītākos un biežāk apdzīvotos reģionos.
- (64) Ar Direktīvu 2001/77/EK noteica sistēmu, ar ko paredz elektrotīklā iekļaut no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto elektroenerģiju. Taču dalībvalstu faktiski sasniegtā integrācijas pakāpe ir atšķirīga. Šā iemesla dēļ sistēma ir jānostiprina, turklāt regulāri ir jāpārskata tās piemērošana valstīs.
- (65) Biodegvielas ražošanai vajadzētu būt ilgtspējīgai. Biodegvielai, ko izmanto šajā direktīvā izvirzīto mērķu izpildei un par kuru saņem līdzekļus no valsts atbalsta shēmām, tādēļ būtu jāatbilst ilgtspējības kritērijiem.
- (66) Kopienai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi saistībā ar šo direktīvu, tostarp veicinot ilgtspējības kritēriju ievērošanu attiecībā uz biodegvielām un otrās un trešās paaudzes biodegvielu attīstību Kopienā un pasaulē, kā arī veicinot pētniecību lauksaimniecības nozarē un zināšanas šajās jomās.
- (67) Ilgtspējības kritēriju ieviešana biodegvielai nenodrošinās mērķa sasniegšanu, ja tās rezultātā tiks ražoti produkti, kas neatbilst kritērijiem un citādi tiktu izmantoti kā biodegviela tā vietā, lai tos izmantotu kā bioloģisko šķidro kurināmo apsildes vai elektroenerģijas jomā. Šā iemesla dēļ ilgtspējības kritēriji būtu jāpiemēro arī bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam kopumā.
- (68) Eiropadome 2007. gada marta sanāksmē aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu vispārējai direktīvai par visu atjaunojamo energoresursu izmantošanu, kurā varētu ietvert kritērijus un noteikumus, lai nodrošinātu ilgtspējīgu nodrošinājumu un bioenerģijas izmantošanu. Šiem ilgtspējības kritērijiem būtu jāveido saskaņota daļa plašākā shēmā, kas attiecas ne tikai uz biodegvielu, bet arī uz bioloģisko šķidro kurināmo. Tādēļ šādi ilgtspējības kritēriji būtu jāievieš šajā direktīvā. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju enerģijas un vides politikas jomām un novērstu papildu izmaksas uzņēmumiem un pretrunas vides jomā, kas būtu saistītas ar nekonsekventu pieeju, ir būtiski nodrošināt pašus biodegvielu ilgtspējības kritērijus gan šīs direktīvas, gan Direktīvas 98/70/EK mērķiem. To pašu apsvērumu dēļ šajā kontekstā būtu jāizvairās no dubultas ziņošanas. Turklāt Komisijai un kompetentajām valstu iestādēm Komitejā, kas īpaši atbildīga par ilgtspējības jautājumiem, būtu jākoordinē to rīcība. Turklāt Komisijai 2009. gadā būtu jāizvērtē citu biomasas izmantošanas veidu iekļaušanas vajadzība un ar to saistīti noteikumi.
- (69) Visā pasaulē pieaugošajam pieprasījumam pēc biodegvielas un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmiem un šajā direktīvā paredzētajiem stimuliem to izmantošanai nevajadzētu veicināt bioloģiski daudzveidīgu platību iznīcināšanu. Šie ierobežotie resursi, kas dažādos starptautiskos dokumentos ir atzīti par vērtīgiem visai cilvēcei, būtu jāaglabā. Turklāt patērētājiem Kopienā morāli nebūtu pieņemams, ka viņu veiktā intensīva biodegvielas izmantošana varētu izraisīt bioloģiski daudzveidīgu zemju iznīcināšanu. Šo iemeslu dēļ ir jāparedz ilgtspējības kritēriji, nodrošinot, ka biodegviela un bioloģiskie šķidrie kurināmie atbilst atvieglojumiem tikai tad, ja var garantēt, ka to izcelsme nav bioloģiski daudzveidīgās platībās, vai tad, ja platības ir paredzētas dabas aizsardzībai vai reti sastopamu, apdraudētu un izzūdošu ekosistēmu vai sugu aizsardzībai un izejvielu ražošana nav pretrunā šiem mērķiem, ko apliecina attiecīga kompetentā iestāde. Saskaņā ar izvēlētajiem ilgtspējības kritērijiem mežs būtu jāuzskata par bioloģiski daudzveidīgu, ja tas ir pirmatnējs mežs saskaņā ar definīciju, ko izmanto Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) vispārējā mežu resursu novērtējumā, kuru valstis plaši izmanto, lai ziņotu par pirmatnējo mežu apmēriem, vai tad, ja to aizsargā valsts tiesību akti dabas aizsardzības jomā. Būtu jāiekļauj arī platības, kurās iegūst ar mežu nesaistītus ražojumus, ja cilvēku darbības ietekme nav liela. Citu veidu meži, kā definējusi FAO, piemēram, apsaimniekoti meži, daļēji apsaimniekoti meži un plantācijas, nebūtu jāuzskata par pirmatnējiem mežiem. Turklāt, ņemot vērā ievērojamo bioloģisko daudzveidību dažās gan mērena, gan tropiska klimata plāvās, arī savannās, kurās valda liela bioloģiska daudzveidība, stepēs, krūmāju platībās un prērijās, būtu pareizi, ja biodegviela, kas ražota no izejvielām, kuru izcelsme ir šādas vietas, nevarētu pretendēt uz šajā direktīvā paredzētajiem stimuliem. Komisijai būtu jānosaka pienācīgi kritēriji un ģeogrāfiskais apvidus, lai pļavas, kurās valda liela bioloģiskā dažādība, definētu saskaņā ar pieejamajiem svarīgākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem.
- (70) Ja ar oglekli bagātīgu augsni vai augu segu pārveido, lai audzētu biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo izejvielas, daļa no uzglabātā oglekļa parasti nokļūst atmosfērā, veidojot oglekļa dioksīdu. Šāda siltumnīcefekta gāzu negatīvā ietekme var atsevišķos gadījumos būtiski samazināt biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā siltumnīcefekta gāzu pozitīvo ietekmi. Tādēļ, aprēķinot siltumnīcefekta gāzes emisijas ietaupījumu, ko iegūst izmantojot

- biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo, būtu jāņem vērā visa kopējā oglekļa emisija, kas izriet no šādas darbības. Tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka siltumnīcefekta gāzes emisijas ietaupījuma aprēķinā ņem vērā kopējās oglekļa emisijas, kas saistītas ar biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo izmantošanu.
- (71) Veicot aprēķinus par siltumnīcefekta gāzu ietekmi uz zemes platību pārveidi, uzņēmējiem vajadzētu būt iespējai izmantot oglekļa koncentrācijas faktiskās vērtības saistībā ar zemes esošo izmantojumu un zemes izmantojumu pēc pārveides. Viņiem vajadzētu būt iespējai izmantot arī standartvērtības. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes darbs nodrošina atbilstīgo pamatu šādām standartvērtībām. Pašlaik šā darba rezultāti nav pieejami veidā, kādā uzņēmēji varētu nekavējoties izmantot tos. Tādēļ Komisijai būtu jāizstrādā norādījumi, kas noderētu par pamatu, lai aprēķinātu zemes oglekļa koncentrācijas izmaiņas, kā paredzēts šajā direktīvā, tostarp attiecībā uz apmežotajiem apgabaliem ar lapotnes segumu no 10 līdz 30 %, savannām, brikšņiem un prērijām.
- (72) Komisijai ir jāizstrādā metodoloģija, lai novērtētu mitrāju nosusināšanas sekas attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju.
- (73) Biodegvielu ražošanai nav jāpārveido zeme, kurā, ņemot vērā steidzamos pasākumus cīņā ar klimata pārmaiņām, oglekļa koncentrācijas samazināšanas nevar saprātīgā laika posmā kompensēt ar siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo. Tādējādi uzņēmējiem nevajadzētu veikt lieku un aprūtināto izpēti un netiktu pieļauta ar oglekli piesātinātas zemes pārveidošana, kas vēlāk izrādītos neatbilstīga biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo izejvielu ražošanai. Ņemot vērā oglekļa dioksīda uzkrājumus visā pasaulē, šajā kategorijā būtu jāietver mitrāji un pastāvīgas mežaudzes ar lapotni, kas pārsniedz 30 %. Būtu jāiekļauj arī mežaudzes, kuru lapotne ir no 10 līdz 30 %, ja vien netiek pierādīts, ka oglekļa koncentrācija šajās mežaudzēs ir pietiekami zema, lai saskaņā ar šajā direktīvā minētajiem noteikumiem nepieļautu augsnes pārveidošanos. Izdarot atsauci uz mitrājiem, būtu jāņem vērā 1971. gada 2. februārī Ramsarē pieņemtajā Konvencijā par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi, noteiktā definīcija.
- (74) Šajā direktīvā paredzētie stimuli sekmēs biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanu visā pasaulē. Ja biodegviela un bioloģiskie šķidrie kurināmie ir ražoti no izejvielām, kuras saražotas Kopienā, tam būtu jāatbilst arī vides prasībām, tostarp saistībā ar lauksaimniecību, kā arī prasībām gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu kvalitātes aizsardzībai un sociālajām prasībām. Tomēr ir bažas par to, ka biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanā dažās trešās valstīs, iespējams, neievēro vides un sociālo prasību minimumu. Tādēļ atbilstīgi ir veicināt daudzpusēju un divpusēju nolīgumu noslēgšanu, izveidot brīvprātīgas starptautiskās vai valstu sistēmas, kurās noteikti vides un sociālie apsvērumi, lai veicinātu ilgtspējīgu biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanu pasaules mērogā. Kamēr tādu nolīgumu un sistēmu nav, dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums uzņēmējiem ziņot par minētajiem jautājumiem.
- (75) Komisijai 2009. gadā būtu jāveic to prasību analīze, kuras attiecas uz tādas biomasas enerģijas izmantošanas ilgtspējības shēmu, kas nav biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, ņemot vērā vajadzību pārvaldīt biomasas resursus ilgtspējīgā veidā.
- (76) Ilgtspējības kritēriji būs efektīvi tikai tad, ja tie mainīs tirgus dalībnieku rīcību. Šīs pārmaiņas notiks tikai tad, ja biodegvielai un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem, kas atbilst šiem kritērijiem atšķirībā no degvielas, kura neatbilst kritērijiem, tiks paredzēts uzcelojums. Saskaņā ar masas bilances metodi, ko izmanto atbilstības kontrolei, pastāv fiziska saikne starp to biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanu, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, un biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo patēriņu Kopienā, kas nodrošina pienācīgu piegādes un pieprasījuma attiecību, kā arī cenu, kas ir lielāka nekā sistēmās, kur šādas saiknes nav. Tādēļ, lai nodrošinātu, ka biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, var pārdot par augstāku cenu, būtu jāizmanto masu bilances metode, lai kontrolētu atbilstību. Tam būtu jāsauglabā sistēmas integritāte, vienlaikus neradot nesaprātīgu slogu nozarei. Tomēr būtu jāizvērtē citi verificācijas paņēmieni.
- (77) Vajadzības gadījumā Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā ANO Tūkstošgades ekosistēmas novērtējums, kurā ir iekļauta noderīga informācija, lai saglabātu vismaz tās platības, kuras kritiskās situācijās veic ekosistēmas pamatfunkcijas, piemēram, ūdensšķirtnu aizsardzību un erozijas kontroli.
- (78) Ir pienācīgi jāpārbauga biomasas kultivēšanas ietekme, piemēram, zemes izmantošanas izmaiņas, tostarp pārveide, invazīvu svešzemju sugu ieviešana un cita bioloģiskās daudzveidības ietekme, kā arī ietekme uz pārtikas ražošanu un labklājību vietējā mērogā. Komisijai būtu jāizvērtē visi būtiskie informācijas energoresursi, tostarp FAO badacietēju samazināšanas plāns (*hunger map*). Biodegvielas būtu jāveicina tā, lai tas veicinātu lielāku lauksaimniecības ražību un noplicinātu zemju izmantošanu.

- (79) Kopienas interesēs ir veicināt daudzpusēju un divpusēju nolīgumu noslēgšanu, izveidot brīvprātīgas starptautiskās vai valstu sistēmas, kurās noteikti standarti ilgtspējīgu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanai un kuras apliecina, ka biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošana atbilst minētajiem standartiem. Šā iemesla dēļ būtu jāizstrādā noteikumi par to, ka šādi nolīgumi vai sistēmas nodrošina ticamus pierādījumus un datus un atbilst attiecīgajiem ticamības, pārredzamības un neatkarīga audita standartiem.
- (80) Jāizstrādā precīzi noteikumi biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo un to fosila degvielas salīdzināmo lielumu siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķināšanai.
- (81) Aprēķinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko radījusi degvielas ražošana un izmantošana, būtu jāņem vērā blakusprodukti. Politikas analīzes nolūkos ir piemērojama aizstāšanas metode, bet šī metode neatbilst tā regulējuma mērķiem, kas attiecas uz individuāliem uzņēmējiem un individuāliem degvielas sūtījumiem. Šajos gadījumos vispiemērotākā ir enerģijas piešķiršanas metode, jo to ir viegli īstenot, prognozēt laika gaitā, tā samazina neproduktīvus atvieglojumus un sniedz rezultātus, kuri kopumā ir salīdzināmi ar to rezultātu virkni, ko sniedz aizstāšanas metode. Politikas analīzes vajadzībām Komisijai ziņojumā būtu jāietver arī tie rezultāti, kas iegūti, izmantojot aizstāšanas metodi.
- (82) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo slogu, būtu jānosaka standartvērtību saraksts kopējām biodegvielas ražošanas metodēm, un to vajadzētu atjaunināt un paplašināt, līdzko ir pieejama droša informācija. Uzņēmējiem vienmēr vajadzētu pretendēt uz minētajā sarakstā noteikto siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījuma daudzumu. Ja ražošanas paņēmiena radītā siltumnīcefekta gāzes emisijas ietaupījuma standartvērtība ir zemāka par pieprasīto siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījuma minimālo vērtību, būtu jāpieprasa ražotājiem, kuri vēlas pierādīt atbilstību minētajai minimālajai vērtībai, pierādīt, ka faktiskās ražošanas procesa emisijas ir zemākas par tām, kuras izmantošanas standartvērtību aprēķināšanai.
- (83) Šo standartvērtību aprēķinos izmantotos datus ieteicams iegūt no neatkarīgiem zinātniskajiem ekspertiem un attiecīgi atjaunināt, līdzko šie zinātniskie eksperti darba gaitā iegūst jaunus rezultātus. Komisijai būtu jānodrošina šie eksperti atjaunināšanas darbā pētīt audzēšanas laikā radītās emisijas, reģiona un klimata apstākļu ietekmi, sekas, ko rada audzēšana, izmantojot ilgtspējīgas lauksaimniecības un bioloģiskās lauksaimniecības metodes, kā arī zinātnisko ieguldījumu, ko sniedz ražotāji gan Kopienā, gan trešās valstīs un pilsoniskā sabiedrība.
- (84) Lai neveicinātu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo izejvielu audzēšanu vietās, kur tā izraisītu lielu siltumnīcefekta gāzu izmešu apjomu, standartvērtības audzēšanā būtu jāizmanto tikai tajos reģionos, kur tādas sekas nav iespējamas. Tomēr, lai izvairītos no nesamērīga administratīvā sloga, ir lietderīgi dalībvalstīm noteikt valstu vai reģionālo vidējos rādītājus emisijām, ko rada audzēšana, tostarp mēslojuma lietošana.
- (85) Pieaug vispārējais pieprasījums pēc lauksaimniecības izejvielām. Daļēji atbildot uz šo augošo pieprasījumu, palielināsies lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības. Atjaunot stipri noplicinātas zemes vai zemes, kas ir stipri piesārņotas un tādējādi nav izmantojamas lauksaimniecībā, ir viens no paņēmieniem, kā palielināt audzēšanai izmantojamu zemju platības. Ar ilgtspējības shēmu būtu jāveicina atjaunotas noplicinātas zemes lietojums, jo biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo popularizēšana veicinās pieprasījumu pēc lauksaimniecības izejvielām. Arī tad, ja biodegvielas izgatavo no izejmateriāliem, ko iegūst zemēs, kuras jau izmanto kā aramzemes, tīrā izteiksmē pieaugušais graudaugu pieprasījums, ko būs radījusi biodegvielu veicināšana, varētu izraisīt graudaugu platību palielinājumu tīrā izteiksmē. Tas varētu notikt zemēs, kurās ir daudz oglekļa dioksīda, un tādā gadījumā uzkrātā oglekļa dioksīda atbrīvošana radītu kaitējumu. Lai tādus draudus mazinātu, ir pareizi ieviest papildu pasākumus, pastiprināti veicinot ražību zemēs, ko jau izmanto labībai, izmantojot noplicinātas zemes, kā arī pieņemot tādas ilgtspējības prasības, kas būtu salīdzināmas ar šajā direktīvā ietvertajām, un attiecas uz Kopienas biodegvielas patēriņu citās valstīs, kas patērē biodegvielu. Komisijai būtu jāizstrādā konkrēta metodoloģija, kā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas radušās netiešas zemes lietošanas maiņas rezultātā. Tādēļ Komisijai, pamatojoties uz labākajām pieejamajām zinātniskām atziņām, jo īpaši būtu jāanalizē netiešas zemes lietošanas maiņas faktora iekļaušana siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķināšanā, kā arī jāatbalsta ilgtspējīgas biodegvielas, kas samazina zemes lietošanas maiņas ietekmi un uzlabo biodegvielas ilgtspējību attiecībā uz netiešu zemes lietošanas maiņu. Izstrādājot šo metodoloģiju, Komisijai, *inter alia*, būtu jāpievēršas iespējamām biodegvielu, kas ražotas no nepārtikas celulozes materiāla un lingocelulozes materiāla, netiešas zemes lietošanas maiņas sekām.
- (86) Lai panāktu, ka biodegvielām ir pienācīga tirgus daļa, jānodrošina, ka tirgū tiek laista diēļdegviela ar augstāku biodegvielas piemaisījumu, nekā noteikts standartā EN590/2004.
- (87) Lai nodrošinātu, ka biodegviela, kurā ir dažādas izejvielas, kļūtu ekonomiski rentabla, valsts normatīvajos aktos par biodegvielu būtu jāizstrādā papildu noteikumi.

- (88) Regulāri jāiesniedz ziņojumi, lai nodrošinātu, ka uzmanību nepārtraukti velta enerģijas atjaunojamo energoresursu attīstībai valstu un Kopienas mērogā. Ir lietderīgi pieprasīt, lai dalībvalstis to iesniedzamos valsts rīcības plānus sagatavotu, izmantojot saskaņotu formu. Šajos plānos varētu iekļaut plānoto pasākumu paredzamās izmaksas un ieguvumus, pasākumus, kas saistīti ar esošo tīklu infrastruktūras nepieciešamo paplašināšanu un/vai nostiprināšanu, paredzamās izmaksas un ieguvumus, ja enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem attīstītu, pārsniedzot aptuvenajā liknē paredzēto lielumu, kā arī informāciju par valstu atbalsta shēmām un informāciju par enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem lietojumu jaunās vai atjaunotās ēkās.
- (89) Izstrādājot atbalsta shēmas, dalībvalstis var veicināt to biodegvielu izmantošanu, kuras sniedz papildu ieguvumus, tostarp ieguvumus no dažādošanas, ko nodrošina, no vienas puses, biodegvielas, kas ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla, lignocelulozes materiāla un aļģēm, kā arī no neapūdeņotiem augiem, ko audzē neauglīgās teritorijās, lai cīnītos pret pārtuksnešanos, pienācīgi ņemot vērā dažādas izmaksas, ko radījusi enerģijas ražošana no tradicionālajām biodegvielām, un, no otras puses, biodegvielas, kas nodrošina papildu ieguvumus. Dalībvalstis var veicināt ieguldījumus, lai tiktu pētītas un attīstītas šīs un citas atjaunojamās energoresursu izmantojošas tehnoloģijas, kurām vajadzīgs laiks, lai tās kļūtu konkurētspējīgas.
- (90) Īstenojot šo direktīvu, vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā noteikumi, kas paredzēti Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, jo īpaši tas, kā to īsteno, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.
- (91) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (92) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pielāgot metodoloģiskos principus un vērtības, kas nepieciešamas, lai novērtētu, vai attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem ir ievēroti ilgtspējības principi, pielāgot transporta degvielas energoietilpību tehnikas un zinātnes progresam, noteikt bioloģiski daudzveidīgo plāvu noteikšanas kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, kā arī noteikt noplicinātas un saindētas zemes definīcijas. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (93) Direktīvas 2001/77/EK un Direktīvas 2003/30/EK noteikumi, kas pārklājas ar šīs direktīvas noteikumiem, būtu jāsvītrot tieši pirms šīs direktīvas transponēšanas. Noteikumiem, kas attiecas uz 2010. gadam paredzētajiem mērķiem un ziņojumiem, būtu jāpaliek spēkā līdz 2011. gada beigām. Tādēļ ir jāveic grozījumi attiecīgi Direktīvā 2001/77/EK un Direktīvā 2003/30/EK.
- (94) Tā kā 17. līdz 19. pantā paredzētie pasākumi, harmonizējot ilgtspējības kritērijus, kuriem biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem jāatbilst, lai izpildītu šajā direktīvā noteiktos mērķa grāmatvedības nolūkus, ietekmē arī vienotā tirgus darbību un tādējādi saskaņā ar 17. panta 8. punktu dalībvalstu starpā atvieglo to biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo tirdzniecību, kuri atbilst minētajiem noteikumiem, to pamatā jābūt Līguma 95. pantam.
- (95) Ilgtspējības shēmai nebūtu jātraucē dalībvalstīm valsts atbalsta shēmās ņemt vērā paaugstinātās to biodegvielu un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas izmaksas, kuru sniegtais labums pārsniedz ilgtspējības shēmā noteikto minimumu.
- (96) Tā kā šīs direktīvas vispārīgos mērķus, proti, 20 % enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem īpatsvaru Kopienas bruto enerģijas galapatēriņā un 10 % enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem īpatsvaru katras dalībvalsts transporta enerģijas patēriņā līdz 2020. gadam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (97) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽³⁾ dalībvalstis tiek mudinātas savās un Kopienas interesēs sagatavot tabulas, kas iespējami precīzi atspoguļotu šīs direktīvas un tās transponēšanas pasākumu atbilstību, un šīs tabulas publicēt,

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo direktīvu izveido vienotu sistēmu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanas veicināšanai. Tajā paredz valstu obligātos mērķus no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas kopējā īpatsvara sasniegšanai elektroenerģijas bruto galapatēriņā, kā arī mērķi šādas enerģijas īpatsvaram transporta nozarē. Tajā ir izklāstīti noteikumi par statistisko pārdali dalībvalstu starpā, par kopīgiem dalībvalstu un trešo valstu projektiem, izcelsmes apliecinājumiem, administratīvajām procedūrām, informāciju un mācībām, kā arī no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas piekļuvi elektrotīkliem. Tajā nosaka ilgtspējības kritērijus biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem.

2. pants

Definīcijas

Piemērojot šo direktīvu, ir spēkā Direktīvas 2003/54/EK definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "enerģija, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem" ir enerģija no atjaunojamajiem nefosiliem energoresursiem, proti, vēja, saules, aerotermālā, ģeotermālā, hidrotermālā un jūras enerģija, hidroenerģija un biomasas enerģija; atkritumu poligonu un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāzes un biogāzes enerģija;
- b) "aerotermālā enerģija" ir siltumenerģija, kas uzkrājas gaisā;
- c) "ģeotermālā enerģija" ir enerģija, kas siltumenerģijas veidā atrodas zem zemes garozas;
- d) "hidrotermālā enerģija" ir enerģija, kas siltumenerģijas veidā atrodas virszemes ūdeņos;
- e) "biomasa" ir lauksaimniecības, mežsaimniecības un saistīto nozaru, arī zivsaimniecības un akvakultūras, produktu, bioloģiskas izcelsmes atkritumu un atlieku bioloģiski noārdāmas frakcijas (tostarp augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), kā arī rūpniecības un sadzīves atkritumu bioloģiski noārdāmas frakcijas;
- f) "enerģijas bruto galapatēriņš" ir energoresursi, ko enerģijas izmantošanas vajadzībām piegādā rūpniecībai, transporta nozarei, mājsaimniecībām, pakalpojumu, arī publisko pakalpojumu, lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības nozarei, tostarp elektroenerģijas un apsildes patēriņš, kas enerģētikas nozarē ir izmantots elektroenerģijas un siltuma ražošanai, kā arī elektroenerģijas un siltuma zudumi sadales un pārvades laikā;

- g) "centralizēta siltumapgāde" vai "centralizēta dzesēšana" ir siltumenerģijas sadale, izmantojot tvaika, karsta ūdens vai atdzesētu šķidrums tīklu, kas savieno centrālo ražošanas energoresursu ar daudzām ēkām vai vietām, telpu vai procesu sildīšanai vai dzesēšanai;
- h) "bioloģiskais šķidrās kurināmais" ir no biomasas iegūta šķidrā degviela, ko izmanto enerģijas, tostarp elektroenerģijas, ražošanai, siltumapgādei un dzesēšanai, bet ne transportam;
- i) "biodegvielas" ir šķidrā vai gāzveida degviela, ko izmanto transportā un iegūst no biomasas;
- j) "izcelsmes apliecinājums" ir elektroniska formāta dokuments, ko izmanto vienīgi kā pierādījumu tiesajam patērētājam, ka attiecīgā enerģijas daļa vai daudzums ir ražots, izmantojot atjaunojamās energoresursus saskaņā ar Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punkta prasībām;
- k) "atbalsta shēma" ir jebkāds instruments, shēma vai mehānisms, ko piemēro dalībvalsts vai dalībvalstu grupa un kas veicina no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanu, samazinot šādas enerģijas izmaksas, palielinot tās pārdošanas cenu vai šādas enerģijas iegādes apjomu, izmantojot atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākumu vai citādi; tā ietver atbalstu ieguldījumu veidā, atbrīvojumu no nodokļiem vai nodokļu samazināšanu, nodokļu atmaksu, atbalsta shēmas, kas paredz pienākumu izmantot atjaunojamo enerģiju, arī shēmas, kurās izmanto "zaļos sertifikātus", kā arī tiešās cenu atbalsta shēmas, tostarp valsts regulētus tarifa maksājumus un prēmiju maksājumus, bet neaprobežojoties ar tiem;
- l) "atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākums" ir valsts atbalsta shēma, kurā enerģijas ražotājiem pieprasīts ražot attiecīgu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas daudzumu, kurā enerģijas piegādātājiem pieprasīts piegādēt ietvert attiecīgu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas daudzumu, vai pieprasīts enerģijas patērētājiem izmantot attiecīgu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas daudzumu. Tas ietver arī shēmas, saskaņā ar kurām šādas prasības var izpildīt, izmantojot zaļos sertifikātus;
- m) "faktiskā vērtība" ir siltumnīcefekta gāzu emisijas daudzuma ietaupījums vienā vai visos konkrētā biodegvielas ražošanas procesa posmos, ko aprēķina saskaņā ar V pielikuma C daļā noteikto metodiku;
- n) "tipiskā vērtība" ir reprezentatīvā siltumnīcefekta gāzu emisijas daudzuma ietaupījuma novērtējums konkrētā biodegvielas ražošanas procesā;
- o) "standartvērtība" ir vērtība, kas iegūta no tipiskās vērtības, piemērojot iepriekš noteiktus faktoros, un ko var izmantot faktiskās vērtības vietā šajā direktīvā noteiktos apstākļos.

3. pants

Valsts vispārējie obligātie mērķi un pasākumi saistībā ar enerģijas izmantošanu no atjaunojamajiem energoresursiem

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars, kas aprēķināts saskaņā ar 5. līdz 11. pantu, 2020. gada enerģijas bruto galapatēriņā vismaz atbilst tās vispārējam valsts mērķim minētajā gadā attiecībā uz enerģijas īpatsvaru, kas saražota no atjaunojamajiem energoresursiem, kā norādīts I pielikuma A daļas tabulas trešajā ailē. Šie obligātie vispārējie valsts mērķi atbilst mērķim, kas paredz, ka 2020. gadā Kopienas galīgajā enerģijas bruto patēriņā no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars veido vismaz 20 %. Lai varētu vieglāk sasniegt šajā pantā izvirzītos mērķus, katra dalībvalsts veicina un sekmē energoefektivitāti un energotaupību.

2. Dalībvalstis veic pienācīgi izstrādātus pasākumus, lai nodrošinātu, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas īpatsvars ir vienāds vai lielāks par to, kas norādīts I pielikuma B daļas indikatīvajā līknē.

3. Lai izpildītu šā panta 1. un 2. punktā noteiktos mērķus, dalībvalstis drīkst īstenot arī šādus pasākumus:

- a) atbalsta shēmas;
- b) dažādu dalībvalstu un trešo valstu sadarbības pasākumus, lai sasniegtu to vispārējos mērķus saskaņā ar 5. līdz 11. pantu.

Neskarot Līguma 87. un 88. pantu, dalībvalstīm ir tiesības pieņemt lēmumus saskaņā ar šīs direktīvas 5. līdz 11. pantu par to, cik lielā mērā tās atbalsta enerģiju, ko no atjaunojamajiem energoresursiem ražo citās dalībvalstīs.

4. Katra dalībvalsts nodrošina, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars visā transportā 2020. gadā ir vismaz 10 % no enerģijas galapatēriņa transportā attiecīgajā dalībvalstī.

Piemērojot šo punktu, spēkā ir šādi noteikumi:

- a) lai aprēķinātu saucēju, saskaņā ar pirmo daļu aprēķinot kopējo patērēto enerģijas daudzumu transporta nozarē, ņem vērā tikai benzīnu, dīzeļdegvielu, biodegvielu, ko patērē autotransportā un dzelzceļa transportā, un elektroenerģiju;
- b) lai aprēķinātu skaitītāju, saskaņā ar pirmo daļu aprēķinot kopējo patērēto no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto enerģijas daudzumu transportā, ņem vērā jebkādu enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem, ko patērē visos transporta veidos;
- c) lai aprēķinātu elektroenerģijas daļu, kas saražota no atjaunojamajiem energoresursiem un patērēta jebkādos elektriskajos transportlīdzekļos, saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, dalībvalstis var izmantot Kopienas no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daļu vai no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daļu konkrētā valstī, kas noteikta divus gadus pirms attiecīgā gada. Turklāt, lai

aprēķinātu no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto elektroenerģiju, ko patērē jebkādos elektriskajos autotransporta līdzekļos, uzskata, ka šis patēriņš 2,5 reizes pārsniedz no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daudzumu.

Komisija vajadzības gadījumā līdz 2011. gada 31. decembrim iesniedz priekšlikumu, kas, ievērojot dažus nosacījumus, ļauj ņemt vērā visu no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto elektroenerģiju, ko izmanto, lai darbinātu jebkādos iespējamus elektriskos transportlīdzekļus.

Komisija vajadzības gadījumā līdz 2011. gada 31. decembrim arī piedāvā metodiku, kā aprēķināt no atjaunojamajiem energoresursiem saražota ūdeņraža daļu kopējā degvielas maisījumā.

Pirmās daļas vajadzībām aprēķinot kopējo patērēto enerģijas daudzumu transporta nozarē, neņem vērā naftas produktus, kas nav benzīns un dīzeļdegviela.

4. pants

Valstu rīcības plāni atjaunojamo energoresursu jomā

1. Katra dalībvalsts pieņem valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā. Valstu rīcības plānos atjaunojamo energoresursu jomā izklāsta dalībvalstu mērķus no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvaram, ko patērē transporta, elektroenerģijas, apsildes un dzesēšanas jomā 2020. gadā, ņemot vērā citu ar energoefektivitāti saistīto politikas pasākumu ietekmi uz galīgo enerģijas patēriņu, kā arī atbilstīgus pasākumus, kuri jāveic, lai sasniegtu minētos vispārējos valsts mērķus, tostarp vietējo, reģionālo un valsts iestāžu sadarbību, paredzēto statistikas datu pārdali vai kopīgos projektus, valstu politikas nostādnes, kurās jāparedz attīstīt pieejamos biomasas resursus un mobilizēt jaunus biomasas resursus dažāda lietošanai, kā arī pasākumus, kuri jāveic, lai izpildītu 13. līdz 19. pantā noteiktās prasības.

Komisija līdz 2009. gada 30. jūnijam pieņem paraugu valsts rīcības plānam atjaunojamo energoresursu jomā. Šajā paraugā ir iekļautas VI pielikumā izklāstītās obligātās prasības. Dalībvalstis iesniedz savu valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā saskaņā ar šo paraugu.

2. Dalībvalstis līdz 2010. gada 30. jūnijam informē Komisiju par valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā.

3. Katra dalībvalsts sešus mēnešus pirms valsts rīcības plāna atjaunojamo energoresursu jomā stāšanās spēkā publicē un iesniedz Komisijai prognožu dokumentu, kurā norādīts:

- a) paredzamā no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas pārprodukcija salīdzinājumā ar indikatīvo līkni, ko varētu pārdaļīt citām dalībvalstīm saskaņā ar 6. līdz 11. pantu, kā arī iespējamie kopīgie projekti līdz 2020. gadam, un
- b) paredzamais pieprasījums pēc no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas, ko apmierinās, neizmantojot iekšzemē saražoto enerģiju laikā līdz 2020. gadam.

Šajā informācijā var iekļaut elementus, kas saistīti ar ekonomisko lietderību un finansējumu. Prognozes atjaunina dalībvalstu ziņojumos, kā izklāstīts 22. panta 1. punkta l) un m) apakšpunktā.

4. Dalībvalsts, kuras no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas īpatsvars iepriekšējo divu gadu laikā ir zemāks, nekā norādīts I pielikuma B daļā minētajā indikatīvajā līknē, vēlākais līdz nākamā gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai grozītu valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā, kurā izklāstīti atbilstīgi un samērīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka saprātīgos termiņos ir panākts stāvoklis, kas norādīts I pielikuma B daļas indikatīvajā līknē.

Ja dalībvalsts tikai nedaudz nav sasniegusi indikatīvo līkni, Komisija, ņemot vērā pašreizējos un turpmāk veicamos dalībvalsts pasākumus, var pieņemt lēmumu atbrīvot dalībvalsti no pienākuma iesniegt grozītu valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā.

5. Komisija izvērtē valsts rīcības plānus atjaunojamo energoresursu jomā, proti, to pasākumu atbilstību, kurus dalībvalsts paredzējusi saskaņā ar 3. panta 2. punktu. Reaģējot uz valsts rīcības plānu vai grozītu valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā, Komisija var sniegt ieteikumu.

6. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam valsts rīcības plānus atjaunojamo energoresursu jomā un prognožu dokumentus tādā pašā veidā, kādā tie publiskoti pārredzamības platformā, kas minēta 24. panta 2. punktā, kā arī jebkurus ieteikumus, kas minēti šā panta 5. punktā.

5. pants

No atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvara aprēķināšana

1. Bruto no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas patēriņu katrā dalībvalstī aprēķina kā turpmāk minēto rādītāju summu:

- a) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas bruto galapatēriņš;
- b) apsildei un dzesēšanai izmantotās no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas bruto galapatēriņš; kā arī
- c) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas galapatēriņš transportā.

Gāzi, elektroenerģiju un ūdeņradi, ko iegūst no atjaunojamajiem energoresursiem, ņem vērā tikai vienu reizi pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā, lai aprēķinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvaru bruto patēriņā.

Saskaņā ar 17. panta 1. punkta otro daļu, biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, kas neatbilst 17. panta 2. līdz 6. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, neņem vērā.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka nepārvaramas varas apstākļu dēļ nav iespējams sasniegt no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvaru bruto enerģijas galapatēriņā 2020. gadam, kā noteikts I pielikuma tabulas trešajā slejā, tā paziņo to Komisijai pēc iespējas ātrāk. Ja Komisija pieņem lēmumu par to, ka ir pierādīti nepārvaramas varas apstākļi, tā nolemj, kādas korekcijas tiks veiktas dalībvalsts no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas bruto galapatēriņā 2020. gadam.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā bruto no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas patēriņš ir dalībvalstī no atjaunojamajiem energoresursiem ražotās elektroenerģijas daudzums, izslēdzot to elektroenerģijas daudzumu, kas iegūts no sūkņu hidroakumulācijas elektrostacijām, izmantojot ūdeni, kas iepriekš bijis sūknēts kalnup.

Attiecībā uz jauktā kurināmā iekārtām, kurās izmanto atjaunojamās un tradicionālos energoresursus, ņem vērā tikai no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas daļu. Aprēķināšanas nolūkos katra energoresursu veida ieguldījumu aprēķina, pamatojoties uz tā enerģijas saturu.

Ar hidroenerģiju un vēja enerģiju ražoto elektroenerģiju ņem vērā saskaņā ar II pielikumā noteikto normalizācijas formulu.

4. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas apsildei un dzesēšanai izmantotās enerģijas bruto patēriņš ir no atjaunojamajiem energoresursiem ražotas centralizētas siltumapgādes un dzesēšanas enerģijas daudzums dalībvalstī, kuram pieskaita pārējās no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtās enerģijas patēriņu rūpniecībā, mājāsaimniecībā, pakalpojumu, lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un zivsaimniecībā nozarēs centralizētajai siltumapgādei, dzesēšanai un apstrādei.

Attiecībā uz jauktā kurināmā iekārtām, kurās izmanto atjaunojamās un tradicionālos energoresursus, ņem vērā tikai no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas siltumapgādes un dzesēšanas daļu. Aprēķināšanas nolūkā katra energoresursu veida ieguldījumu aprēķina, pamatojoties uz tā enerģijas saturu.

Apkārtējā gaisa siltumenerģiju, ģeotermālo un hidrotermālo enerģiju, ko izmanto siltumsūkņi, ņem vērā, piemērojot 1. panta b) apakšpunktu, ar noteikumu, ka galīgā saražotā enerģija būtiski pārsniedz primāro enerģijas ievadi, kas nepieciešama, lai darbinātu siltumsūkņus. Piemērojot šo direktīvu, siltuma daudzumu, ko uzskata par enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem, nosaka saskaņā ar VII pielikumā noteikto metodoloģiju.

Termālo enerģiju, ko ražo pasīvās enerģijas sistēmas, ar kuru starpniecību zemāks enerģijas patēriņš ir sasniegts pasīvā veidā, izmantojot ēku konstrukciju vai siltumenerģiju, kas iegūta no neatjaunojamajiem energoresursiem, neņem vērā 1. punkta b) apakšpunktā.

5. To transporta degvielu enerģijas saturs, kuras minētas III pielikumā, izmanto, kā norādīts minētajā pielikumā. III pielikumā var veikt izmaiņas, lai to pielāgotu tehniskajam un zinātniskajam progresam. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. No atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars ir galīgais no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtais enerģijas bruto galapatēriņš, kas dalīts ar galīgo no visiem energoresursiem iegūto enerģijas bruto galapatēriņu un izteikts procentos.

Piemērojot pirmo daļu, 1. punktā minēto summu pielāgo saskaņā ar 6., 8., 10. un 11. pantu.

Aprēķinot dalībvalsts enerģijas bruto galapatēriņu, lai noteiktu, vai tas atbilst šajā direktīvā noteiktajiem mērķiem un to starposma izpildes indikatīvajai liknei, pieņem, ka aviācijā patērētās enerģijas daudzums veido ne vairāk kā 6, 18 % no attiecīgās dalībvalsts enerģijas bruto galapatēriņa. Kiprai un Maltai aviācijā patērētās enerģijas daudzums veido ne vairāk kā 4,12 % no attiecīgās dalībvalsts enerģijas bruto galapatēriņa.

7. Metodika un definīcijas, kuras izmanto, lai aprēķinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvaru, ir noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1099/2008 (2008. gada 22. oktobris) par enerģijas datu statistiku ⁽¹⁾.

Dalībvalstis nodrošina tādu pa nozarēm sadalītu daļu un kopīgās daļas aprēķinos izmantotās statistiskas informācijas saskaņotību ar statistiskas informāciju, ko dara zināmu Komisijai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1099/2008.

6. pants

Statistiski veikta pārdale dalībvalstu starpā

1. Dalībvalstis var vienoties un var noteikt kārtību, lai statistiski nodotu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas konkrētu daudzumu no vienas dalībvalsts otrai. Nodotajam daudzumam jābūt:

- atskaitītāms no tādas enerģijas daudzuma, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem un ko ņem vērā, nosakot nodošanu veicošās dalībvalsts atbilstību 3. panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām; kā arī
- pieskaitītāms tādas enerģijas daudzumam, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem un ko ņem vērā, nosakot nodošanu pieņemošās dalībvalsts atbilstību 3. panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām.

Statistiska nodošana neskar tās dalībvalsts valsts mērķa sasniegšanu, kas veic nodošanu.

2. Saskaņā ar šā panta 1. punktu panāktās vienošanās var būt spēkā vienu vai vairākus gadus. Par tiem ir jāpaziņo Komisijai vēlākais trīs mēnešus pēc katra gada beigām, kad tās ir spēkā. Komisijai nosūtītajā informācijā norāda attiecīgās enerģijas daudzumu un cenu.

3. Nodšana stājas spēkā tikai pēc tam, kad visas nodošana iesaistītās dalībvalstis par to ir informējušas Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 304, 14.11.2008., 1. lpp.

7. pants

Dalībvalstu kopēji projekti

1. Divas vai vairākas dalībvalstis var sadarboties visa veida kopējos projektos, kas saistīti ar elektroenerģijas, siltumapgādei un dzesēšanai izmantojamās enerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem. Šajā sadarbībā drīkst piedalīties privātuzņēmēji.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai to elektroenerģijas, siltumapgādes vai dzesēšanas īpatsvaru vai daudzumu, ko iegūst no atjaunojamajiem energoresursiem un ko nodrošina saskaņā ar tādu kopēju projektu šo dalībvalstu teritorijā, kurš ir sācies pēc 2009. gada 25. jūnija, vai ko ražo no tādām atjaunotām iekārtām, kuru jauda ir palielināta pēc šā datuma, kas ir uzskatāma par tādu, kas tuvina citas dalībvalsts atbilstību tās vispārējam mērķim, lai izmēritu šīs direktīvas prasību ievērošanu.

3. Paziņojumā, kas minēts 2. punktā:

- raksturo piedāvāto iekārtu vai norāda pārbūvēto iekārtu;
- precizē tās elektroenerģijas, siltuma vai dzesēšanas enerģijas daudzumu vai daļu, kas iekārtā saražota un uzskatāma par vērtīgu ņemamu, nosakot citas dalībvalsts atbilstību valsts vispārējiem mērķiem;
- identificē dalībvalsti, uz ko šis paziņojums ir attiecināms; un
- pilnos kalendāros gados precizē laikposmu, kurā tās elektroenerģijas, siltuma vai dzesēšanas enerģija, kas iekārtā saražota no atjaunojamajiem energoresursiem, tiek ieskaitīta citas dalībvalsts valsts vispārējā mērķī.

4. Panta 3. punkta d) apakšpunktā noteiktais laiks nedrīkst turpināties pēc 2020. gada. Kopējais projekts drīkst turpināties pēc 2020. gada.

5. Saskaņā ar šo pantu izdarītie paziņojumi nav grozāmi vai atceļami bez ziņotājas dalībvalsts un saskaņā ar 3. punkta c) apakšpunktu apzinātās dalībvalsts kopīgas piekrišanas.

8. pants

Dalībvalstu kopējo projektu ietekme

1. Triju mēnešu laikā, beidzoties kārtējam gadam, kas iekrīt 7. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētajā laikposmā, dalībvalsts, kura sniegusi paziņojumu, saskaņā ar 7. panta sagatavo paziņojuma vēstuli, kurā norāda:

- iepriekšējā gadā no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtās elektroenerģijas vai siltumapgādei un dzesēšanai izmantojamās enerģijas kopējo daudzumu iekārtā, uz kuru attiecas 7. pantā paredzētais paziņojums; un

b) tādās elektroenerģijas vai siltuma vai dzesēšanas enerģijas kopējo daudzumu, kas gada laikā ir saražota no atjaunojamajiem energoresursiem iekārtā, kurš ir jāņem vērā, nosakot citas dalībvalsts atbilstību tās vispārējiem mērķiem saskaņā ar paziņošanas noteikumiem.

2. Dalībvalsts nosūta paziņojuma vēstuli Komisijai un dalībvalstij, kurai par labu ir sniegts šis paziņojums.

3. Lai novērtētu atbilstību šīs direktīvas prasībām attiecībā uz valsts vispārējiem mērķiem, no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas vai siltumapgādei un dzesēšanai izmantotajām enerģijas daudzumu, kas paziņots saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu:

a) atskaita no tā elektroenerģijas daudzuma vai siltumapgādei un dzesēšanai izmantojamās enerģijas, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem un kuru ņem vērā, nosakot tās dalībvalsts atbilstību prasībām, kura sagatavojusi 1. punktā minēto paziņojuma vēstuli; kā arī

b) pieskaita no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas vai siltumapgādei un dzesēšanai izmantojamās enerģijas daudzumam, kas ņemts vērā, nosakot tās dalībvalsts atbilstību, kas saņēmusi 2. punktā minēto paziņojuma vēstuli.

9. pants

Dalībvalstu un trešo valstu kopprojekti

1. Viena vai vairākas dalībvalstis var sadarboties ar vienu vai vairākām trešām valstīm visu veidu kopprojektos, kas saistīti ar elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem. Šajā sadarbībā drīkst piedalīties privātuzņēmēji.

2. Elektroenerģiju, kas saražota no atjaunojamajiem energoresursiem trešās valstīs, ņem vērā tikai tadēļ, lai novērtētu atbilstību šīs direktīvas prasībām attiecībā uz valstu vispārējiem mērķiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) elektroenerģiju patērē Kopienā. Uzskata, ka šis nosacījums ir izpildīts, ja:

i) visi atbildīgie izcelsmes valsts, patēriņa valsts un attiecīgā gadījumā katras ārpuskopienas tranzīta valsts pārvades sistēmu operatori ir savstarpējā slēguma jaudu sadalei stingri noteikuši uzskaitāmai elektroenerģijai līdzvērtīgu elektroenerģijas daudzumu;

ii) starpsavienojuma Kopienas pusē atbildīgais pārvades sistēmu operators bilances grafikā skaidri reģistrē aprēķinos iekļautai elektroenerģijai līdzvērtīgu elektroenerģijas daudzumu; kā arī

iii) šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minētās iekārtas elektroenerģijas jauda un ražošana no atjaunojamajiem energoresursiem attiecas uz vienu un to pašu laikposmu;

b) saskaņā ar 1. punktā minēto kopprojektu elektroenerģiju ražo ar nesēn būvētām iekārtām, kuras sākušas darboties pēc 2009. gada 25. jūnija vai kuru jauda pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas ir palielināta iekārtu pārbūves dēļ; kā arī

c) saražotā un eksportētā elektroenerģija nav saņēmusi atbalstu no kādas trešās valsts atbalsta shēmas, bet vienīgi iekārtai piešķirto investīciju atbalstu.

3. Dalībvalstis var Komisijai lūgt, piemērojot 5. pantu, ņemt vērā ārpuskopienas valstī no atjaunojamajiem energoresursiem saražoto un patērēto elektroenerģiju saistībā ar starpsavienojuma ilgstošu būvniecību starp dalībvalsti un trešo valsti, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) starpsavienojuma būvniecība sāka līdz 2016. gada 31. decembrim;

b) starpsavienojuma darbības sākums nav iespējams līdz 2020. gada 31. decembrim;

c) starpsavienojums var sākt darboties līdz 2022. gada 31. decembrim;

d) pēc starpsavienojuma nodošanas ekspluatācijā to izmantos, lai saskaņā ar 2. punktu uz Kopienas eksportētu no atjaunojamajiem energoresursiem ražotu elektroenerģiju;

e) pieteikums attiecas uz kopprojektu, kurš atbilst 2. punkta b) un c) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem un kurā izmantos starpsavienojumu pēc tā nodošanas ekspluatācijā, kā arī uz elektroenerģijas apjomu, kas nav lielāks par to apjomu, kuru eksportēs uz Kopienas pēc starpsavienojuma nodošanas ekspluatācijā.

4. Lai izmērītu atbilstību 3. pantam, Komisijai dara zināmu, cik daudz elektroenerģijas vai kāda tās daļa ir saražota iekārtās, kas atrodas kādas trešās valsts teritorijā, bet kuru var uzskatīt par daļu no vienas vai vairāku dalībvalstu vispārējā mērķa. Ja ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts, to, kā dalībvalstis savstarpēji sadala attiecīgo proporciju vai apjomu, dara zināmu Komisijai. Šī proporcija vai apjoms saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā minēto apjomu un ievērojot 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus nav lielāks par proporciju vai apjomu, ko reāli eksportē uz Kopienas un patērē Kopienā. Paziņojumu sniedz katra dalībvalsts, kuras vispārējā mērķī ir paredzēts ņemt vērā elektroenerģijas daudzuma daļu.

5. Paziņojumā, kas minēts 4. punktā:

a) raksturo piedāvāto iekārtu vai identificē pārbūvēto iekārtu;

b) norāda elektroenerģijas daudzumu vai daļu, ko ražo iekārtā, kuru ir paredzēts uzskatīt par daļu no dalībvalsts mērķa, kā arī attiecīgos finanšu mehānismus, ievērojot konfidencialitātes prasības;

c) pilnos kalendāra gadus precizē laiku, par kuru elektroenerģiju ieskaitīs dalībvalsts vispārējā mērķa sasniegšanā;

d) iekļauj rakstisku tās trešās valsts izdotu apliecinājumu, kuras teritorijā iekārtai ir paredzēts sākt darboties, par b) un c) apakšpunktu un par to iekārtas saražoto elektroenerģijas daļu, ko šī trešā valsts lieto iekšzemē.

6. Šā panta 5. punkta c) apakšpunktā noliktais laiks nedrīkst ieilgt pēc 2020. gada. Koprojekts drīkst turpināties pēc 2020. gada.

7. Saskaņā ar šo pantu sniegtais paziņojums nav grozāms vai atceļams bez kopīgas paziņojuma sniedzējas dalībvalsts un tādas trešās valsts piekrišanas, kura ir atzinusi šo kopējo projektu saskaņā ar 5. punkta d) apakšpunktu.

8. Dalībvalstis un Kopiena aicina attiecīgas Enerģijas kopienas līguma struktūras saskaņā ar Enerģijas kopienas līgumu veikt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai līgumslēdzēja puses dalībvalstu starpā varētu piemērot šajā direktīvā paredzētos sadarbības noteikumus.

10. pants

Dalībvalstu un trešo valstu koprojektu ietekme

1. Triju mēnešu laikā pēc katra gada beigām, kurš ietilpst saskaņā ar 9. panta 5. punkta c) apakšpunktu noteiktajā laika posmā, dalībvalsts, kas saskaņā ar 9. pantu ir ziņojusi, raksta paziņojuma vēstuli, kurā:

a) ir noteikts elektroenerģijas kopapjoms, kas attiecīgajā gadā ir ražots no atjaunojamajiem energoresursiem iekārtā, uz kuru attiecas 9. pantā minētais paziņojums;

b) ir uzrādīts elektroenerģijas daudzums, kas gada laikā ir iegūts no atjaunojamajiem energoresursiem iekārtā, kas saskaņā ar 9. pantā noteiktajiem paziņošanas noteikumiem palīdz sasniegt šīs valsts vispārējo mērķi; kā arī

c) ir pierādīta atbilstība 9. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalsts nosūta paziņojuma vēstuli trešai valstij, kas saskaņā ar 9. panta 5. punkta d) apakšpunktu ir atzinusi projektu, kā arī Komisijai.

3. Lai noteiktu šīs direktīvas prasību ievērošanu attiecībā uz valsts vispārējiem mērķiem, tādas elektroenerģijas daudzumu, kura ražota no atjaunojamajiem energoresursiem, par ko paziņots saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, pievieno enerģijas, kas ražota no atjaunojamajiem energoresursiem, daudzumam, kas ņemts vērā, nosakot tās dalībvalsts atbilstību, kas rakstījusi 1. punktā minēto paziņojuma vēstuli.

11. pants

Kopīgas atbalsta shēmas

1. Neskarot saskaņā ar 3. pantu noteiktās dalībvalstu saistības, divas vai vairākas dalībvalstis, pamatojoties uz brīvprātības principu, var nolemt apvienot vai daļēji koordinēt to valsts atbalsta shēmas. Šādos gadījumos noteiktu enerģijas daudzumu, kas vienas iesaistītās dalībvalsts teritorijā ražots no atjaunojamajiem energoresursiem, var ņemt vērā citas iesaistītās dalībvalsts valsts vispārējā mērķī, ja attiecīgās dalībvalstis:

a) saskaņā ar 6. pantu statistiski nodod no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas konkrētus daudzumus no vienas dalībvalsts citai vai

b) izstrādā sadales noteikumu, par ko vienojas iesaistītās dalībvalstis un ar kuru no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas daudzumus sadala iesaistītajām dalībvalstīm. Par šādu noteikumu jāpaziņo Komisijai ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pirmā gada beigām, kad tas stājas spēkā.

2. Trīs mēnešus pēc katra gada beigām visas dalībvalstis, kas saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu ir izdekušas paziņojumu, izdod paziņojuma vēstuli, kurā dara zināmu tādas elektroenerģijas vai siltumapgādei un dzesēšanai izmantojamās enerģijas kopsummu, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem tajā gadā, uz ko attiecas noteikums par sadali.

3. Lai noteiktu šīs direktīvas prasību ievērošanu attiecībā uz valsts vispārējiem mērķiem, no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas vai siltumapgādei un dzesēšanai izmantojamās enerģijas daudzumu, par ko paziņots saskaņā ar 2. punktu, sadala starp iesaistītajām dalībvalstīm saskaņā ar noteikumu par sadali, par kuru iesniegts paziņojums.

12. pants

Jaudas palielinājumi

Šīs direktīvas 7. panta 2. punktā un 9. panta 2. punkta b) apakšpunktā enerģijas vienības no atjaunojamajiem energoresursiem, uz kurām attiecas iekārtas jaudas palielinājums, uzskata par vienībām, kas ražotas atsevišķā iekārtā, kuru sāk ekspluatēt brīdī, kad noticis jaudas palielinājums.

13. pants

Administratīvās procedūras, noteikumi un kodeksi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi valsts noteikumi attiecībā uz atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas procedūrām, kuras piemēro elektroenerģijas, apsildei un dzesēšanai izmantojamās elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem, kā arī biomasas pārveidošanai par biodegvielu vai citiem enerģijas produktiem un attiecībā uz saistīto pārvades un sadales tīklu infrastruktūru, ir samērīgi un vajadzīgi.

Dalībvalstis jo īpaši veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) ievērojot dalībvalstu atšķirības to pārvaldes struktūru un organizācijas ziņā, valstu, reģionālo un vietējo administratīvo iestāžu attiecīgie pienākumi, kuras atbild par atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas procedūrām, ir skaidri saskaņoti un definēti, ietverot apkārtnes plānošanu, un tajos noteikti pārskatāmi laika grafiki plānošanas un būvniecības pieteikumu izsniegšanai;
- b) attiecīgos līmeņos dara pieejamu informāciju par atjaunojamos energoresursus izmantojošām iekārtām domātu atļauju izsniegšanas, sertifikācijas un licencēšanas pieteikumu apstrādi un palīdzību pieteikumu iesniedzējiem;
- c) administratīvās procedūras vienkāršo un ievieš attiecīgajā administratīvajā mērogā;
- d) noteikumi par atļauju izsniegšanu, sertificēšanu un licencēšanu ir objektīvi, pārredzami, samērīgi, tie nediskriminē pieteikumu iesniedzējus, un tajos pilnībā ņem vērā atsevišķu atjaunojamos energoresursus izmantojošu tehnoloģiju īpatnības;
- e) administratīvie maksājumi, ko iekasē no patērētājiem, plānotājiem, arhitektiem, celtniekiem, aprīkojuma un sistēmu uzstādītājiem un piegādātājiem, ir pārredzami un pamatoti ar konkrētām izmaksām; kā arī
- f) vajadzības gadījumā mazākiem projektiem un decentralizētām atjaunojamos energoresursus izmantojošām iekārtām nosaka vienkāršotas un mazāk apgrūtinātas atļauju izsniegšanas procedūras, tostarp vienkāršu paziņošanu, ja to atļauj attiecīgais tiesiskais regulējums.

2. Dalībvalstis skaidri nosaka visas tehniskās specifikācijas, kuras jāievēro attiecībā uz atjaunojamās enerģijas aprīkojumu un sistēmām, lai varētu gūt labumu no atbalsta shēmām. Ja ir noteikti Eiropas standarti, tostarp ekomarķējums, enerģijas etiķetes un citas tehniskās atsaucēs sistēmas, ko izveidojušas Eiropas standartizācijas iestādes, šādas tehniskās specifikācijas nosaka, ņemot vērā minētos standartus. Šādās tehniskajās specifikācijās neparedz konkrētu vietu, kur sertificē aprīkojumu un sistēmas, un tām nevajadzētu radīt šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

3. Dalībvalstis iesaka visām iesaistītajām pusēm, jo īpaši vietējām un reģionālajām administratīvajām iestādēm, nodrošināt aprīkojuma un sistēmu uzstādīšanu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas, apsildei un dzesēšanai izmantotās elektroenerģijas izmantošanai, kā arī centralizētai siltumapgādei un dzesēšanai, plānojot, projektējot, būvējot un atjaunojot rūpnieciskos vai dzīvojamos rajonus. Dalībvalstis jo īpaši mudina vietējās un reģionālās administratīvās iestādes, plānojot infrastruktūru pilsētās, vajadzības gadījumā paredzēt siltumapgādi un dzesēšanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus.

4. Dalībvalstis ievieš piemērotus pasākumus to būvniecības noteikumos un kodeksos, lai būvniecības nozarē palielinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas visa veida enerģijas īpatsvaru.

Izstrādājot šādus pasākumus vai reģionālajās atbalsta shēmās dalībvalstis var ņemt vērā arī savus pasākumus, kas attiecas uz energoefektivitātes ievērojamu palielināšanu un koģenerāciju un uz ēkām, kurās enerģijas izmantojums ir pasīvs, mazs, vai līdzinās nullei.

Līdz 2014. gada 31. decembrim dalībvalstis savos būvniecības noteikumos un kodeksos vai ar citiem līdzvērtīgiem paņēmieniem vajadzības gadījumā pieprasa visās jaunajās ēkās un esošajās ēkās, kurās veic kapitālremontu, izmantot minimālos no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas pielietojuma līmeņus. Dalībvalstis ļauj šos minimālos līmeņus ievērot, *inter alia*, izmantojot centralizētu siltumapgādi un dzesēšanu ar enerģiju, kas ir iegūta, izmantojot ievērojamu atjaunojamo energoresursu proporciju.

Pirmajā daļā aprakstītā prasība uz bruņotajiem spēkiem attiecas tikai tadā mērā, cik tās piemērošana nav pretrunā bruņoto spēku darbību būtībai un primārajam mērķim, un neattiecas uz materiāliem, kurus izmanto tikai militāriem mērķiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka no 2012. gada 1. janvāra valstu, reģionu un vietējas nozīmes sabiedriskas ēkas un esošās ēkas, kurās veic kapitālremontu, šīs direktīvas nozīmē noderētu par paraugu. Dalībvalstis citas starpā var ļaut īstenot šo pienākumu, panākot atbilstību standartiem par ēkām, kurās enerģiju neizmanto vispār, vai nosakot, ka trešās personas var izmantot publisko vai jaukto valsts un privāto ēku jumtus atjaunojamos energoresursus izmantojošu iekārtu uzstādīšanai.

6. Būvniecības noteikumos un kodeksos dalībvalstis veicina tādu apsildes un dzesēšanas sistēmu un iekārtu izmantošanu, kas izmanto atjaunojamus energoresursus un kas ievērojami samazina energopatēriņu. Dalībvalstis izmanto enerģijas marķējumus, ekomarķējumus vai citus attiecīgus sertifikātus vai standartus, ko izstrādā attiecīgas valsts vai Kopienas mērogā, ja tādi ir, lai rosinātu izmantot šādas sistēmas un iekārtas.

Attiecībā uz biomasu dalībvalstis veicina tādu pārveides tehnoloģiju izmantošanu, kuru efektivitāte ir vismaz 85 % dzīvojamās un komerciālās ēkās un vismaz 70 % rūpniecībā.

Attiecībā uz siltumsūkņiem dalībvalstis veicina tādu siltumsūkņu izmantojumu, kuri atbilst minimālajām ekomarķējuma prasībām, kas ir noteiktas Komisijas Lēmumā 2007/742/EK (2007. gada 9. novembris), ar ko nosaka ekoloģiskos kritērijus Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai elektriskās piedziņas, ar gāzi darbināmiem vai gāzes absorbcijas siltumsūkņiem ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 301, 20.11.2007., 14. lpp.

Dalībvalstis veicina sertificētas saules siltumenerģijas iekārtas un sistēmas, kurās ir izmantoti Eiropas standarti, ja tādi ir, arī ekomarķējums, enerģijas marķējums un citas atsaucēs sistēmas, ko ir izveidojušas Eiropas standartizācijas struktūras.

Šā punkta nolūkā novērtējot pārveides efektivitāti un sistēmu un aprīkojuma ievades/izvades koeficientu, dalībvalstis izmanto Kopienas procedūras vai, ja to nav, starptautiskās procedūras, ja tādas ir.

14. pants

Informācija un apmācība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju par atbalsta pasākumiem dara pieejamu visiem svarīgākiem darbību veicējiem, piemēram, patērētājiem, celtniekiem, uzstādītājiem, arhitektiem un visiem, kas piegādā siltumapgādes, dzesēšanas un elektroenerģijas iekārtas un sistēmas un transportlīdzekļus, kas ir savietojami ar tādas enerģijas izmantošanu, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju par neto ieguvumiem, izmaksu efektivitāti un energoefektivitāti, ko iegūst no iekārtām un sistēmām, kuras izmanto apsildei, dzesēšanai izmantojamās enerģijas un elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem, dara pieejamu iekārtas vai sistēmas piegādātājs vai attiecīgās valsts kompetentās iestādes.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka sertificēšanas shēmas vai līdzīgas kvalifikācijas shēmas līdz 2012. gada 31. decembrim kļūst vai ir pieejamas maza izmēra biomasas katlu un krāšņu, saules fotoelektrisko un termālo sistēmu, sekli ieraktu ģeotermisko sistēmu un siltumsūkņu uzstādītājiem. Šajās shēmās var ņemt vērā attiecīgas spēkā esošas shēmas un struktūras, un to pamatā ir IV pielikumā noteiktie kritēriji. Katra dalībvalsts atzīst sertifikāciju, ko saskaņā ar minētajiem kritērijiem ir piešķirušas citas dalībvalstis.

4. Dalībvalstis dara publiski pieejamu informāciju par 3. punktā minētajām sertificēšanas shēmām vai līdzīgām vērtēšanas sistēmām. Dalībvalstis var arī darīt publiski pieejamu to uzstādītāju sarakstu, kas ir kvalificēti vai sertificēti saskaņā ar 3. punktā paredzētajiem noteikumiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem attiecīgiem darbību veicējiem, jo īpaši plānotājiem un arhitektiem, ir darīti pieejami norādījumi, lai tie varētu lietderīgi apsvērt, kāds būtu optimāls atjaunojamo energoresursu, īpaši efektīvu tehnoloģiju un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas, pielietojums, plānojot, projektējot, būvējot un atjaunojot rūpnieciskās vai dzīvojamās zonas.

6. Dalībvalstis ar vietējo pašvaldības iestāžu un reģionu iestāžu līdzdalību izstrādā piemērotas informācijas, informācijas kampaņu, vadības un/vai mācību programmas, lai informētu pilsoņus par ieguvumiem un praktiskiem aspektiem, ko dod no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas attīstība un izmantošana.

15. pants

No atjaunojamajiem energoresursiem ražotas elektroenerģijas, apsildei un dzesēšanai izmantotās enerģijas izcelsmes apliecinājumi

1. Lai galapatērētājiem pierādītu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas daļu vai daudzumu enerģijas piegādātāja kopējā enerģijas piegādes struktūrā, saskaņā ar Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktu dalībvalstis nodrošina, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas izcelsmi var apliecināt šīs direktīvas nozīmē ar objektīviem, pārredzamiem un nediskriminējošiem kritērijiem.

2. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka izcelsmes apliecinājumu izsniedz, atbildot uz pieprasījumu, ko iesniedzis ražotājs, kurš ražo elektroenerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem. Dalībvalstis var vienoties par izcelsmes apliecinājumu izsniegšanu, atbildot uz to ražotāju pieprasījumu, kuri apsildei un dzesēšanai izmantotās enerģijas ražošanai izmanto atjaunojamās energoresursus. Šādos gadījumos var noteikt minimālās jaudas ierobežojumus. Izcelsmes apliecinājumam atbilst standarta rādītājs – 1 MWh. Par katru saražotās enerģijas vienību izsniedz ne vairāk kā vienu izcelsmes apliecinājumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka vienu un to pašu no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtu enerģijas vienību uzskaita tikai vienu reizi.

Dalībvalstis var paredzēt, ka ražotājam nepiešķir atbalstu, ja šis ražotājs saņem izcelsmes apliecinājumus par to pašu daudzumu enerģijas, ko iegūst no atjaunojamajiem energoresursiem.

Izcelsmes apliecinājums neietekmē dalībvalsts pienākumu ievērot 3. pantu. Izcelsmes apliecinājumu nodošana citiem, vienai, atsevišķi vai līdz ar fizisku enerģijas pārsūtīšanu, nekādi neiespaido dalībvalstu lēmumu izmantot statistiskus pārnesumus, kopprojektus vai kopīgas atbalsta shēmas mērķu sasniegšanā vai galīgā bruto patēriņa no atjaunojamajiem energoresursiem ražotas enerģijas aprēķinos saskaņā ar 5. pantu.

3. Izcelsmes apliecinājumu izmanto divpadsmit mēnešus pēc tam, kad ir saražota attiecīgā enerģijas vienība. Izcelsmes apliecinājumu atceļ pēc tā izmantošanas.

4. Dalībvalstis vai izraudzītās kompetentās iestādes pārrauga izcelsmes apliecinājumu izsniegšanu, nodošanu un atcelšanu. Izraudzīto kompetento iestāžu atbildība ģeogrāfiski nepārklājas, un tās ir neatkarīgas no ražošanas, tirdzniecības un piegādes darbībām.

5. Dalībvalstis vai norīkotās kompetentās iestādes īsteno attiecīgus mehānismus, lai nodrošinātu, ka izcelsmes apliecinājumus izsniedz, nodod un atceļ elektroniskā veidā un tie ir precīzi, ticami un aizsargāti pret krāpšanu.

6. Izcelsmes apliecinājumā obligāti precizē:

a) energoresursu, no kura enerģija tika iegūta, un ražošanas sākuma un beigu datumus;

b) to, vai tas attiecas uz:

16. pants

Pieeja tīkliem un to ekspluatācija

- i) elektroenerģiju vai
- ii) apsildei un/vai dzesēšanai izmantoto enerģiju;
- c) enerģijas ražošanas iekārtas nosaukumu, atrašanās vietu, veidu un jaudu;
- d) to, vai un ciktāl iekārtās ir izmantots investīciju atbalsts, un to, vai un ciktāl vienā enerģijas vienībā ir jebkā citādi izmantota kāda valsts atbalsta shēma, un atbalsta shēmas tipu;
- e) datumu, kad ir sāka iekārtas ekspluatācija, un
- f) izdošanas datumu un valsti, kā arī vienreizējo identifikācijas numuru.

7. Ja elektroenerģijas piegādātājam jāpierāda no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas īpatsvars vai daudzums savā enerģijas piegādes struktūrā Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punkta vajadzībām, šim mērķim tas var izmantot izcelsmes apliecinājumus.

8. No atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas daudzumu, kas atbilst tādas enerģijas izcelsmes apliecinājumiem, kuru elektroenerģijas piegādātājs pārsūta kādai trešajai personai, atskaita no tās enerģijas piegādes struktūras daļas, kas ir iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem, kā paredzēts Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktā.

9. Dalībvalstis atzīst citu dalībvalstu izsniegtos izcelsmes apliecinājumus saskaņā ar šo direktīvu vienīgi kā 1. punktā un 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā minēto elementu pierādījumu. Dalībvalsts var noraidīt izcelsmes apliecinājuma atzīšanu vienīgi tad, ja tai ir pamatotas aizdomas par to, cik tas ir precīzs, ticams vai īsts. Noraidījumus un to pamatojumus dalībvalstis dara zināmus Komisijai.

10. Ja Komisija uzskata, ka izcelsmes apliecinājuma neatzīšana ir nepamatota, Komisija var pieņemt lēmumu, ar kuru attiecīgajai dalībvalstij pieprasa atzīt attiecīgo izcelsmes apliecinājumu.

11. Dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesībām var ieviest objektīvus, pārskatāmus un nediskriminējošus kritērijus, kā lietot izcelsmes apliecinājumus, ievērojot pienākumus, kas noteikti Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktā.

12. Ja enerģijas piegādātāji laiž tirgū patērētājiem domātu enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem, atsaucoties uz vienes vai citiem labumiem, ko dod enerģija no atjaunojamajiem energoresursiem, dalībvalstis var prasīt enerģijas piegādātājiem darīt pieejamu apkopotu informāciju par to, cik liels apjoms vai daļa no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas nāk no iekārtām vai palielinātām jaudām, kas ir sākušas darboties pēc 2009. gada 25. jūnijs

1. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai attīstītu pārvades un sadales tīklu infrastruktūru, inteligentos tīklus, uzglabāšanas iespējas un elektroenerģijas sistēmas, lai varētu nodrošināt elektroenerģijas sistēmas drošu darbību un sagatavotu turpmākai elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem, tostarp starpsavienojumus starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Dalībvalstis arī veic attiecīgus pasākumus, lai paātrinātu atļauju piešķiršanas procedūras tīklu infrastruktūrai un koordinētu tīklu infrastruktūras apstiprināšanu administratīvās un plānošanas procedūrās.

2. Saskaņā ar tīklu izturībai un drošībai izvirzītām profilakses prasībām, kas pamatojas uz pārredzamiem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko ir definējušas kompetentas attiecīgas valsts iestādes:

a) dalībvalstis nodrošina, ka pārvades sistēmu operatori un sadales sistēmu operatori savā teritorijā garantē no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas pārvadi un sadali;

b) attiecībā uz elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem, dalībvalstis arī paredz vai nu prioritāru pieeju, vai garantētu pieeju tīkla sistēmai;

c) dalībvalstis nodrošina, ka, izvietojot elektroražošanas iekārtas, pārvades sistēmu operatori, ciktāl to ļauj valsts elektroenerģijas sistēmas darbība un balstoties uz pārskatāmiem un nediskriminējošiem kritērijiem, dod priekšroku tādām, kuras izmanto atjaunojamus energoresursus. Dalībvalstis nodrošina pareizus ar tīkliem un tirgiem saistītus operatīvus pasākumus, lai mazinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas izplatīšanas ierobežojumus. Ja tiek veikti būtiski pasākumi, ar kuriem ierobežo atjaunojamus energoresursus, lai nodrošinātu attiecīgās valsts elektrosistēmas darbību un enerģijas piegādes drošību, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgie sistēmu operatori kompetentajai regulatīvajai iestādei sniedz pārskatus par minētajiem pasākumiem un norāda, kādus korektīvus pasākumus tie plāno veikt, lai nepieļautu nevēlamu ierobežošanu.

3. Dalībvalstis pieprasa pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem izstrādāt un publiskot savus standarta noteikumus attiecībā uz izmaksu segšanu un sadalīšanu saistībā ar tādiem tehniskiem pielāgojumiem kā pieslēgumi tīklam un tīkla nostiprināšana, tīkla darbības uzlabojumi un noteikumi par tīkla kodu nediskriminējošu piemērošanu, kas vajadzīgi, lai integrētu jaunus ražotājus, kuri tīklā piegādā elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem.

Šādu noteikumu pamatā ir objektīvi, pārredzami un nediskriminējoši kritēriji, jo īpaši ņemot vērā visas izmaksas un ieguvumus, kas saistīti ar minēto elektroenerģijas ražotāju pieslēgšanos tīklam un īpašajiem to ražotāju apstākļiem, kuri atrodas nomaļos reģionos ar zemu iedzīvotāju blīvumu. Noteikumos var paredzēt dažādu veidu pieslēgumus.

4. Ja vajadzīgs, dalībvalstis var prasīt pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem pilnībā vai daļēji segt 3. punktā minētās izmaksas. Dalībvalstis pārskata un veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2011. gada 30. jūnijam un pēc tam reizi divos gados uzlabotu 3. punktā minēto izmaksu segšanas un sadalīšanas sistēmas un noteikumus, lai nodrošinātu jaunu ražotāju integrāciju, kā minēts attiecīgajā punktā.

5. Dalībvalstis pieprasa pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem jebkuram jaunam ražotājam, kas ražo enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem un vēlas saņemt pieslēgumu, sniegt visaptverošu vajadzīgo informāciju, tostarp:

- a) visaptverošu un detalizētu ar pieslēgšanu saistīto izmaksu tāmi;
- b) tīkla pieslēguma pieprasījumu saņemšanas un izskatīšanas saprātīgu un precīzu grafiku;
- c) saprātīgu indikatīvu grafiku jebkuram ierosinātajam tīkla pieslēgumam.

Dalībvalstis var ļaut elektroenerģijas ražotājiem, kas izmanto atjaunojamus energoresursus un vēlas saņemt pieslēgumu tīklam, izsludināt konkursu par pieslēgšanas darbiem.

6. To izmaksu, kuras minētas 3. punktā, sadali veic, izmantojot mehānismu, kas pamatots uz objektīviem, atklātiem un nediskriminējošiem kritērijiem, ņemot vērā labumus, kurus no pieslēgumiem gūst sākotnēji un vēlākā laikā pieslēgtie ražotāji, kā arī pārvades sistēmu operatori un sadales sistēmu operatori.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvades un sadales tarifu iekasēšana nav diskriminējoša attiecībā uz elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamajiem energoresursiem, jo īpaši tādu elektroenerģiju, kas, izmantojot atjaunojamus energoresursus, ražota nomaļos reģionos, piemēram, salās un reģionos ar zemu iedzīvotāju blīvumu. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvades un sadales tarifu iekasēšana nediskriminē gāzi no atjaunojamajiem energoresursiem.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvades sistēmu operatoru un sadales sistēmu operatoru tarīfos, ko par elektroenerģijas pārvadi un sadali iekasē no iekārtām, kurās izmanto atjaunojamus energoresursus, atspoguļo reālos izmaksu ietaupījumus, kas radušies pēc šo iekārtu pieslēgšanas pie tīkla. Šādi izmaksu ietaupījumi var rasties, izmantojot tiešo pieslēgumu zemsprieguma tīklam.

9. Vajadzības gadījumā dalībvalstis izvērtē vajadzību paplašināt pašreizējo gāzes tīklu infrastruktūru, lai atvieglinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas gāzes integrāciju.

10. Vajadzības gadījumā dalībvalstis prasa pārvades sistēmas operatoriem un sadales sistēmas operatoriem savā teritorijā publicēt tehniskus noteikumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par

kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu (¹) 6. pantu, jo īpaši par tīklu pieslēgumu noteikumiem, pie kā pie-der gāzes kvalitātei, gāzes odorēšanai un gāzes spiedienam izvirzītās prasības. Dalībvalstis arī prasa pārvades un sadales sistēmu operatoriem publicēt pieslēguma tarīfus, pieslēdzot atjaunojamās gāzes avotus, pamatojoties uz pārskatāmiem un nediskriminējošiem kritērijiem.

11. Dalībvalstis savos valsts rīcības plānos atjaunojamo energoresursu jomā izvērtē vajadzību būvēt jaunu centralizētu infrastruktūru no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas ražošanai apsildes un dzesēšanas vajadzībām, lai sasniegtu valsts 2020. gada mērķi, kas minēts 3. panta 1. punktā. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus ar mērķi izveidot centralizētu siltumapgādes infrastruktūru, lai varētu veikt siltumapgādi un dzesēšanu, izmantojot liela apjoma biomasu, saules enerģijas un ģeotermālās enerģijas pārveides iekārtas.

17. pants

Ilgtspējības kritēriji biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem

1. Neatkarīgi no tā, vai izejvielas ir audzētas Kopienas teritorijā vai ārpus tās, no biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem iegūto enerģiju ņem vērā a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos tikai tadā gadījumā, ja tie atbilst 2. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem:

- a) pārbaudēm par atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām par valstu mērķiem;
- b) pārbaudēm par atbilstību atjaunojamo energoresursu izmantošanas pienākumam;
- c) atbilstībai finanšu atbalstam par biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo patēriņu.

Tomēr biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, ko ražo no atkritumiem un atlikumiem, kas nav lauksaimniecības un mežsaimniecības atlikumi, ir jāatbilst vienīgi 2. punktā noteiktiem ilgtspējības kritērijiem, lai tos ņemtu vērā a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos.

2. Siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumi no biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo izmantošanas, ko ņem vērā 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, ir vismaz 35 %.

No 2017. gada 1. janvāra siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums, izmantojot biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, ko ņem vērā šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, ir vismaz 50 %. No 2018. gada 1. janvāra šis siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums ir vismaz 60 % biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, kas ražoti iekārtās, kuras uzsākušas ražošanu no 2017. gada 1. janvāra vai vēlāk.

(¹) OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.

Siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma ietaupījumu, izmantojot biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, aprēķina, kā paredzēts 19. panta 1. punktā.

Attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, kas ražoti iekārtās, kuras atradās ekspluatācijā 2008. gada 23. janvārī, pirmo daļu piemēro no 2013. gada 1. aprīļa.

3. Biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, ko ņem vērā 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, nedrīkst būt ražoti no izejvielām, kuras iegūtas zemes platībās ar augstu bioloģisko daudzveidību, tas ir, zemē, kurai bija piešķirts viens no turpmāk minētajiem statusiem 2008. gada janvārī vai pēc tam, neatkarīgi no tā, vai zeme joprojām ir šādi klasificēta:

- a) pirmatnēji meži un citas mežu zemes, tas ir, meži un citas mežu zemes, kurās ir sastopamas endēmiskas sugas, kurās nav skaidri konstatējama cilvēku darbība un kuru ekoloģiskie procesi nav nopietni traucēti;
- b) platības:
 - i) kas ar likumu paredzētas dabas aizsardzībai vai par aizsargājamām tās noteikusi attiecīgā kompetentā iestāde; vai
 - ii) aizsargājamās platības, kurās ir reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kas par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas valdību organizāciju vai Starptautiskās Dabas aizsardzības organizācijas (*International Union for Conservation of Nature*) izveidotos sarakstos un par aizsargājamām ir atzītas saskaņā ar 18. panta 4. punkta otro daļu;

ja vien nav pierādījumu, ka minēto izejvielu ražošana netraucēja dabas aizsardzības mērķim;

- c) pļavas ar augstu bioloģisko daudzveidību:
 - i) dabiskas pļavas, tas ir, pļavas, kas arī bez cilvēku iejaukšanās būtu pļavas un kuras uztur dabisko sugu kompleksu, kā arī ekoloģiskus parametrus un procesus; vai
 - ii) pļavas, kas nav dabiskas pļavas, tas ir, pļavas, kas bez cilvēku iejaukšanās vairs nebūtu pļavas un kuras ir bagātas ar dažādām augu sugām un nav noplicinātas, ja vien nav pierādījumu, ka izejvielas ir jānovāc, lai saglabātu tām pļavu statusu.

Komisija nosaka kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, lai noteiktu, uz kurām pļavām attiecas pirmās daļas c) apakšpunkts. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, ko ņem vērā 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, nedrīkst būt ražoti no izejvielām, kuras saražotas no zemes platības ar augstu oglekļa koncentrāciju, tas ir, no zemes, kurai bija piešķirts viens no turpmāk minētajiem statusiem 2008. gada janvārī vai agrāk un kurai vairs nav šā statusa:

- a) mitrājs, tas ir, zemes platība, kuru nepārtraukti vai ievērojamu laikposmu gadā klāj ūdens vai kura ir piesātināta ar ūdeni;
- b) pastāvīga mežaudze, tas ir, platība, kura aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurā koku augstums pārsniedz piecus metrus un lapotnes segums – 30 % vai kurā augošie koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*;
- c) platība, kura aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurā koku augstums pārsniedz piecus metrus un lapotnes segums – 10–30 % vai kurā augošie koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*, ja vien nav sniegti ticami pierādījumi, ka šīs platības oglekļa koncentrācija pirms un pēc pārveidošanas ir tāda, ka, piemērojot V pielikuma C daļā izklāstīto metodoloģiju, tiek izpildīti šā panta 2. punktā paredzētie nosacījumi.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja laikā, kad tika iegūtas izejvielas, zemei bija piešķirts tāds pats statuss kā 2008. gada janvārī.

5. Biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, ko ņem vērā 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem mērķiem, nedrīkst būt ražoti no izejvielām, kas iegūtas no zemes, kas 2008. gada janvārī bija mitrājs, ja vien nav pierādīts, ka šīs izejvielas audzēšana un novākšana neprasa iepriekš nenosusinātas augšnes nosusināšanu.

6. Lauksaimniecības izejvielas, kas audzētas Kopienā un izmantotas biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanai, ko ņem vērā 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, iegūst saskaņā ar prasībām un standartiem, kas noteikti II pielikuma A punktā nodaļā "Vide" un 9. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽¹⁾, un saskaņā ar minimālajām prasībām par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas definēti saskaņā ar minētās regulas 6. panta 1. punktu.

7. Par trešām valstīm, kā arī par dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs Kopienas patērēto biodegvielu vai biodegvielu izejvielu energoresurs, Komisija reizi divos gados sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par valstu pasākumiem, kas ir veikti saistībā ar 2. līdz 5. punktā minētiem ilgtspējības kritērijiem un veiktajiem zemes, ūdens un gaisa aizsardzības pasākumiem. Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā.

⁽¹⁾ OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

Komisija reizi divos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par ietekmi uz sociālo stabilitāti Kopienā un trešās valstīs, ko izraisa augošais pieprasījums pēc biodegvielas, un par biodegvielas jomā īstenotās Kopienas politikas ietekmi uz pārtikas izstrādājumu pieejamību par pieņemamām cenām, jo īpaši jaunattīstības valstu iedzīvotājiem, kā arī par plašākiem ar attīstību saistītiem jautājumiem. Ziņojumos pievēršas jautājumiem, kas ir saistīti ar zemes izmantošanas tiesību ievērošanu. Tajos norāda, vai trešās valstis, kā arī ES dalībvalstis, kas ir nozīmīgs to izejvielu energoresurss, no kā iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, ir ratificējušas un īstenojušas ikvienu turpmāk minēto Starptautiskās Darba organizācijas konvenciju:

- Konvenciju par piespiedu darbu (Nr. 29),
- Konvenciju par biedrošanās brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās (Nr. 87),
- Konvenciju par tiesībām uz apvienošanās organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanu (Nr. 98),
- Konvenciju par vienlīdzīgu samaksu par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm (Nr. 100),
- Konvenciju par piespiedu darba atcelšanu (Nr. 105),
- Konvenciju par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā (Nr. 111),
- Konvenciju par minimālo vecumu, no kura persona drīkst būt nodarbināta vai strādāt (Nr. 138),
- Konvenciju par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju rīcību to izskaušanai (Nr. 182).

Šajos ziņojumos norāda, vai trešās valstis, kā arī ES dalībvalstis, kas ir nozīmīgs to izejvielu energoresurss, no kurām iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, ir ratificējušas un īstenojušas:

- Kartahenas Protokolu par bioloģisko drošību,
- Konvenciju par apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu starptautisko tirdzniecību.

Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina veikt korekcijas, jo īpaši – ja ir pierādījumi, ka biodegvielu ražošana būtiski ietekmē pārtikas cenas.

8. Dalībvalstis 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, pamatojoties uz citiem ilgtspējības apsvērumiem, neatsakās ņemt vērā biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, kas iegūti saskaņā ar šo pantu.

9. Komisija vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim ziņo par prasībām attiecībā uz ilgtspējības shēmu biomasas izmantošanai citiem enerģijas ražošanas nolūkiem, kas nav biodegviela un bioloģiskais šķidrums kurināmais. Vajadzības gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamajam ziņojumam pievieno priekšlikumus attiecībā uz ilgtspējības shēmu, ar kuru paredz cita veida biomasas enerģijas izmantošanu. Ziņojumā un priekšlikumos izmanto labākos pieejamos zinātnes datus, ņemot vērā jaunākos pavērsienus novatorisku procesu izstrādē. Ja šajā sakarā veikta analīze rāda, ka vajadzētu ieviest grozījumus saistībā ar mežu biomasu, V pielikumā dotajā aprēķinu metodoloģijā vai ar oglekļa dioksīdu saistītos, biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem piemērojamos ilgtspējības kritērijos Komisija vajadzības gadījumā šajā sakarā vienlaikus nāk klajā ar priekšlikumiem Eiropas Parlamentam un Padomei.

18. pants

Atbilstības verificēšana attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem

1. Ja 17. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos jāņem vērā biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, dalībvalstis pieprasa uzņēmējiem pierādīt, ka ir izpildīti 17. panta 2. līdz 5. punktā minētie ilgtspējības kritēriji. Šajā nolūkā uzņēmējiem prasa izmantot masu bilances sistēmu, kura:

- a) atļauj apvienot izejvielu vai biodegvielu ar atšķirīgām ilgtspējības īpašībām sūtījumus;
- b) pieprasa informāciju par a) apakšpunktā minēto sūtījumu ilgtspējības īpašībām un apjomiem, kam aizvien jābūt atkarīgiem no maisījuma; un
- c) nodrošina, ka visu no maisījumiem izņemto sūtījumu summai ir tādas pašas ilgtspējības īpašības un tās ir tādos pašos daudzumos kā attiecīgajai visu maisījumam pievienoto sūtījumu summai.

2. Komisija 2010. un 2012. gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punktā aprakstītās masu bilances verificēšanas metodes darbību un par iespējām, kas ļautu izmantot citas verificēšanas metodes dažiem vai visiem izejvielu, biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā veidiem. Komisija savā novērtējumā apsver minētās verificēšanas metodes, kurās informācija par ilgtspējības īpašībām nav fiziski jāsaista ar konkrētiem sūtījumiem vai maisījumiem. Novērtējumā ņem vērā vajadzību saglabāt verificēšanas sistēmas integritāti un efektivitāti, vienlaikus novēršot pārmērīga sloga uzlikšanu nozarē. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei par citu verificēšanas metožu izmantošanu.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmēji iesniegtu ticamu informāciju, un pēc pieprasījuma attiecīgajai dalībvalstij darītu pieejamus datus, ko izmantoja informācijas apkopšanai. Dalībvalstis pieprasa uzņēmējiem nodrošināt atbilstīgus standartus to iesniegtās informācijas neatkarīgam auditam un pierādīt, ka tas tika veikts. Revīzijas procesā pārbauda, ka uzņēmēju izmantotās sistēmas ir precīzas, ticamas un aizsargātas pret krāpšanu. Tajā novērtē paraugu ņemšanas biežumu un metodi, kā arī informācijas pamatīgumu.

Pirmajā daļā minētā informācija attiecas uz ilgtspējības kritēriju ievērošanu atbilstīgi 17. panta 2. līdz 5. punktam, uz atbilstīgu un būtisku informāciju par pasākumiem zemes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātu augšņu atjaunošanā, kā arī uz pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un uz 17. panta 7. punkta otrajā daļā minētajām prasībām.

Komisija saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru sastāda šā punkta divās pirmajās daļās minēto uzskaitījumu par atbilstīgu un būtisku informāciju. Tā jo īpaši nodrošina, ka minētās informācijas sniegšana kopumā uzņēmējiem vai konkrēti zemnieku sīksaimniecībām, ražotāju organizācijām un kooperatīviem neradītu pārmērīgu administratīvo slogu.

Šajā punktā noteiktās prasības attiecas gan uz Kopienā ražotu, gan importētu biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo.

Dalībvalstis Komisijai iesniedz apkopotu šā punkta pirmajā apakšpunktā minēto informāciju, un tā publicē šo informāciju 24. pantā minētajā pārskatāmības platformā kā kopsavilkumu, saglabājot komerciāli svarīgas informācijas konfidencialitāti.

4. Komisija cenšas noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar trešām valstīm, kuros ietverti noteikumi par ilgtspējības kritērijiem, kas ir atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem. Ja Kopiena ir noslēgusi nolīgumus, kuru noteikumi attiecas uz jautājumiem saistībā ar 17. panta 2. līdz 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, Komisija var izlemt, ka šie nolīgumi pierāda, ka biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, ko ražo no izejvielām, kuras audzētas minētajās valstīs, atbilst attiecīgajiem ilgtspējības kritērijiem. Slēdzot šos nolīgumus, pienācīgi apsver pasākumus, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), pasākumus augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, pasākumus attiecībā uz netiesām zemes izmantošanas izmaiņām, noplicinātas augsnes atjaunošanu, kā arī pasākumus, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un attiecībā uz 17. panta 7. punkta otrajā daļā minētajām prasībām.

Komisija var izlemt, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kurās noteikti standarti biomasas produktu ražošanai, ietverti precīzi dati 17. panta 2. punkta nolūkos vai pierādīts, ka biodegvielas sūtījumi atbilst 17. panta 3. līdz 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem. Komisija var pieņemt lēmumu, ka

shēmās ir precīzi dati informēšanai par veiktajiem pasākumiem, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), pasākumiem augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātas augsnes atjaunošanā, kā arī par pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un attiecībā uz 17. panta 7. punkta otrajā daļā minētajiem jautājumiem. Komisija var arī atzīt platības, kas ir paredzētas, lai aizsargātu reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kuras par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās Dabas un dabas resursu saglabāšanas savienības sastādītos sarakstos sakarā ar 17. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktu.

Komisija var izlemt, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kas mēra siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumus, ietver precīzus datus, piemērojot 17. panta 2. punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, vai zeme, kas ir iekļauta kādā attiecīgas valsts vai reģionālā atjaunošanas programmā, lai uzlabotu stipri noplicinātu vai piesārņotu zemi, atbilst V pielikuma C daļas 9. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Komisija pieņem lēmumus saskaņā ar 4. punktu tikai tad, ja attiecīgais nolīgums vai shēma atbilst atbilstīgiem ticamības, pārredzamības un neatkarīga audita standartiem. Ja shēmas izmanto, lai veiktu siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījumu novērtējumu, šādas shēmas atbilst arī V pielikumā noteiktajām metodiskajām prasībām. Kā minēts 17. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, bioloģiski daudzveidīgu platību sarakstos iekļautas platības atbilst attiecīgiem objektivitātes standartiem un saskan ar starptautiski atzītiem standartiem, kā arī to sakarā ir paredzētas atbilstīgas pārsūdzības procedūras.

6. Lēmumus atbilstīgi 4. punktam pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto procedūru. Šādi lēmumi ir spēkā ne vairāk kā piecus gadus.

7. Ja uzņēmējs iesniedz pierādījumu vai informāciju, kas iegūta saskaņā ar nolīgumu vai shēmu, kurai piemēro saskaņā ar šā panta 4. punktu pieņemtu lēmumu, ciktāl uz to attiecas šis lēmums, dalībvalsts neprasa piegādātājam nodrošināt turpmākus atbilstības pierādījumus par 17. panta 2. līdz 5. punktā definēto ilgtspējības kritēriju ievērošanu vai informēt par šā panta 3. punkta otrajā daļā minētajiem pasākumiem.

8. Pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pārbauda 17. panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā energoresursu un sešu mēnešu laikā pēc prasības saņemšanas, kā arī saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts drīkst ņemt vērā

biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo no minētā energoresursa 17. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos.

9. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei sniedz pārskatu:

- a) par izmantojamo sistēmu efektivitāti, lai informētu par ilgtspējības kritērijiem; kā arī
- b) par to, vai ir iespējams un vai ir atbilstīgi ieviest obligātas prasības gaisa, augsnes un ūdens aizsardzībai, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus un Kopienas starptautiskās saistības.

Vajadzības gadījumā Komisija ierosina koriģējošus pasākumus.

19. pants

Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo siltumnīcefekta gāzu ietekmes aprēķināšana

1. Siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu no biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošanas, piemērojot 17. panta 2. punktu, aprēķina šādi:

- a) ja siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu standartvērtība biodegvielas ražošanas metodei ir noteikta V pielikuma A vai B daļā un ja e_i vērtība šīm biodegvielām vai bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem ir aprēķināta saskaņā ar V pielikuma C daļas 7. punktu un ir vienāda ar vai mazāka par nulli, izmanto minēto standartvērtību;
- b) izmantojot faktisko vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar V pielikuma C daļā noteikto metodi; vai
- c) izmantojot vērtību, ko aprēķina kā V pielikuma C daļas 1. punktā minēto formulas reizinātāju summu, ja V pielikuma D vai E daļā sadalītās standartvērtības var izmantot kā dažus reizinātājus, un faktiskas vērtības, ko aprēķina saskaņā ar V pielikuma C daļā izklāstīto metodoloģiju visiem citiem reizinātājiem.

2. Līdz 2010. gada 31. martam dalībvalstis iesniedz Komisijai pārskatu, kurā ir uzskaitītas to teritorijā esošās platības, kuras ietvertas kopējā statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) 2. līmeņa vai brīvākā NUTS klasifikācijas līmenī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi⁽¹⁾, ja var paredzēt, ka tipiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, varētu būt zemākas par vai vienādas ar emisijām, par kurām ziņo V pielikuma D daļas nodaļā "Nodalītās definētās vērtības audzēšanai", pievienojot minētā saraksta izveidošanai izmantotās metodes aprakstu. Metode ņem vērā augsnes īpašības, klimatu un paredzamos izejvielu ieguves apjomus.

⁽¹⁾ OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.

3. Biodegvielai V pielikuma A daļā noteiktās standartvērtības un V pielikuma D daļā noteiktās nodalītās definētās vērtības audzēšanai biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem piemēro tikai gadījumā, ja izejvielas:

- a) audzē ārpus Kopienas;
- b) audzē Kopienas apgabalos, kas ir ietverti 2. punktā minētajos sarakstos; vai
- c) tās ir atkritumi vai atlikumi, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras un zivsaimniecības atlikumi.

Biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem, uz ko neattiecas a), b) vai c) apakšpunkts, izmanto faktiskās audzēšanas vērtības.

4. Līdz 2010. gada 31. martam Komisija sniedz Parlamentam un Padomei pārskatu par iespējamību sastādīt sarakstu ar trešo valstu platībām, kurās raksturīgās siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, varētu būt mazākas par vai vienādas ar emisiju apjomu, par ko ziņo saskaņā ar V pielikuma D daļas nodaļu par audzēšanu, vajadzības gadījumā pievienojot šādus sarakstus un to izveidošanai izmantotās metodes aprakstu. Vajadzības gadījumā pārskatam pievieno atbilstīgus priekšlikumus.

5. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados ziņo par aprēķinātajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kuras norādītas V pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot transporta un apstrādes emisijām, un vajadzības gadījumā var izlemt vērtībās ieviest korekcijas. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. Vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā pārskatīta netiešu zemes izmantošanas izmaiņu ietekme uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un ierosināti pasākumi, lai samazinātu šo ietekmi. Šo ziņojumu vajadzības gadījumā papildina ar priekšlikumu, kurš pamatojas uz vislabākajiem pieejamajiem zinātniskajiem pierādījumiem, tostarp jo īpaši uz konkrētu metodoloģiju, lai ņemtu vērā emisijas, kas rodas, zemes izmantojuma netiešo izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai, nodrošinot atbilstību šai direktīvai, īpaši 17. panta 2. punktam.

Šajā priekšlikumā paredz nepieciešamos aizsardzības pasākumus, lai radītu skaidrību investoriem, kuri veikuši ieguldījumu pirms šīs metodoloģijas piemērošanas. Attiecībā uz iekārtām, kurās ražotas biodegvielas pirms 2013. gada, pirmajā daļā minēto pasākumu piemērošana neietekmē biodegvielu ražošanu līdz 2017. gada 31. decembrim kā tādām, kas nav atbilstīgas ilgtspējas prasībām (ja tāda neatbilstība būtu), jo ar šīm biodegvielām sasniedz vismaz 45 % siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījuma. To 2012. gada beigās piemēro biodegvielas ražošanas iekārtu jaudām.

Eiropas Parlaments un Padome līdz 2012. gada 31. decembrim cenšas pieņemt lēmumu par šādiem priekšlikumiem, ko iesniedz Komisija.

7. Direktīvas V pielikumu var pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, arī pievienojot vērtības jaunākiem biodegvielu ražošanas paņēmieniem no tām pašām vai citām izejvielām un mainot C daļā izklāstīto metodoloģiju. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia* to papildinot, pieņem saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Saistībā ar V pielikumā paredzētajām standartvērtībām un metodoloģiju īpašu uzmanību pievērš:

- metodei, kā aprēķināt atkritumu un atlikumu daudzumus,
- blakusproduktu uzskaites metodei,
- koģenerācijā saražotās enerģijas uzskaites metodei; kā arī
- statusam, kāds ir piešķirts laukaugu pārpalikumiem kā blakusproduktiem.

Augu eļļai vai dzīvnieku tauku biodīzeļdegvielai izstrādātās standartvērtības pārskata, cik drīz vien iespējams.

Jebkādu V pielikumā minēto standartvērtību pielāgošanu vai papildināšanu veic, ievērojot šādus noteikumus:

- a) ja faktora ieguldījums kopējā emisiju apjomā ir zems vai ja ir ierobežotas atšķirības, vai ja faktisko vērtību noteikšana rada ievērojamas grūtības vai augstas izmaksas, normālam ražošanas procesam piemēro standartvērtības;
- b) visos citos gadījumos salīdzinājumā ar normāliem ražošanas procesiem standartvērtības ir stabilas.

8. Kategorijām, kas izklāstītas V pielikuma C daļas 9. punktā, izstrādā sīkas definīcijas, tostarp tehniskus parametrus. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

20. pants

Īstenošanas pasākumi

17. panta 3. punkta otrajā daļā, 18. panta 3. punkta trešajā daļā, 18. panta 6. punktā, 18. panta 8. punktā, 19. panta 5. punktā, 19. panta 7. punkta pirmajā daļā un 19. panta 8. punktā arī pilnībā ņem vērā Direktīvas 98/70/EK 7.a panta mērķus.

21. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem transportam

1. Dalībvalstis nodrošina, lai sabiedrībai tiktu sniegta informācija par visiem dažādu veidu atjaunojamajiem energoresursiem, kas pieejami izmantošanai transporta nozarē, un par to labvēlīgo ietekmi uz vidi. Ja tādas biodegvielas procentuālais

daudzums, kas piejaukts naftas produktam, pēc tilpuma pārsniedz 10 %, dalībvalstis to pieprasa norādīt tirdzniecības vietās.

2. Saskaņā ar atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākumu un mērķi izmantot enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem visos transporta veidos, kā minēts 3. panta 4. punktā, tādas biodegvielas ieguldījumu, ko ražo no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes izejvielām un lignocelulozes izejvielām, uzskata par divkārtu salīdzinājumā ar citu biodegvielu ieguldījumu.

22. pants

Dalībvalstu ziņošanas pienākums

1. Katra dalībvalsts līdz 2011. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados iesniedz Komisijai ziņojumu par tādas enerģijas, ko iegūst no atjaunojamajiem energoresursiem, veicināšanas un izmantošanas progresu. Sestais ziņojums, kas iesniedzams līdz 2021. gada 31. decembrim, ir pēdējais obligātais ziņojums.

Šajā ziņojumā jo īpaši precizē:

- a) nozarēm (elektroenerģijas, apsildes un dzesēšanas, kā arī transporta nozarei) raksturīgo un kopējo no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas īpatsvaru iepriekšējos divos kalendārajos gados un valsts mērogā veiktos vai plānotos pasākumus, kas paredzēti, lai veicinātu enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem intensīvāku izmantošanu, ņemot vērā I pielikumā B daļā minēto indikatīvo trajektoriju, saskaņā ar 5. pantu;
- b) atbalsta shēmu un citu līdzekļu ieviešanu un darbību, lai veicinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas izmantošanu, kā arī visas jaunākās tendences izmantotajos līdzekļos attiecībā uz dalībvalstu atjaunojamās enerģijas valsts rīcības plānos noteiktajiem līdzekļiem un informāciju par to, kā atbalstīto elektroenerģiju piešķir galapatērētājiem, piemērojot Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 6. punktu;
- c) vajadzības gadījumā to, kā attiecīgā dalībvalsts ir veidojusi atbalsta shēmu struktūras, lai ņemtu vērā atjaunojamās energoresursus izmantojošās tehnoloģijas, kuras sniedz papildu ieguvumus salīdzinājumā ar citām tehnoloģijām, bet kurām var būt arī augstākas izmaksas, tostarp biodegvielām, kas ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes izejvielām un lignocelulozes izejvielām;
- d) izcelsmes apliecinājumu sistēmas darbību attiecībā uz elektroenerģiju, apsildei un dzesēšanai izmantojamo enerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem un veiktos pasākumus, lai nodrošinātu sistēmas ticamību un tās aizsardzību pret krāpšanu;
- e) progresu, kas panākts, vērtējot un uzlabojot administratīvās procedūras, lai novērstu reglamentējošos un nereglamentējošos šķēršļus no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas attīstībai;

- f) pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas pārvadi un sadali un lai uzlabotu sistēmu vai noteikumus 16. panta 3. punktā minēto izmaksu segšanai un sadalīšanai;
- g) tendences biomasas resursu pieejamībā un izmantošanā enerģijas nolūkos;
- h) izejvielu cenu un zemes izmantošanas izmaiņas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, kuras saistītas ar palielinātu biomasas un citu no atjaunojamajiem energoresursiem saražoto enerģijas veidu izmantošanu;
- i) to biodegvielu attīstību un īpatsvaru, kuras ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla;
- j) paredzamo biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, ūdens resursiem, ūdens kvalitāti un augsnes kvalitāti dalībvalstī;
- k) paredzamos siltumnīcefekta gāzu emisijas neto ietaupījumus, kas panākti, izmantojot no atjaunojamajiem energoresursiem saražotu enerģiju;
- l) dalībvalsts prognozēto no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas pārprodukciju, salīdzinot ar indikatīvo trajektoriju, kuru būtu iespējams nodot citām dalībvalstīm, kā arī prognozētās iespējas kopīgu projektu īstenošanai līdz 2020. gadam;
- m) dalībvalsts prognozēto no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas pieprasījumu laikposmā līdz 2020. gadam, kura apmierināšanai būs vajadzīgi ar vietējo ražošanu nesaistīti risinājumi;
- n) informāciju par to, kā veiktas aplēses par bioloģiski noārdāmo atkritumu īpatsvaru enerģijas ražošanai izmantojamos atkritumos un kādi pasākumi veikti, lai uzlabotu un pārbaudītu šīs aplēses.

2. Prognozējot siltumnīcefekta gāzu emisijas neto ietaupījumus no biodegvielu izmantošanas, dalībvalsts var 1. punktā minēto ziņojumu nolūkā lietot V pielikuma A un B daļā norādītās tipiskās vērtības.

3. Savā pirmajā ziņojumā dalībvalsts norāda, vai tā plāno:

- a) izveidot atsevišķu administratīvu iestādi, kas atbild par atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas pieteikumu apstrādi attiecībā uz atjaunojamos energoresursus izmantojošām ražošanas iekārtām un palīdzības sniegšanu pieteikumu iesniedzējiem;

- b) nodrošināt automatisku plānošanas un atļauju pieteikumu apstiprināšanu atjaunojamos energoresursus izmantojošām ražošanas iekārtām, ja atļauju izsniegšanas iestāde nav atbildējusi noteiktajos termiņos; vai

- c) norādīt ģeogrāfiskās atrašanās vietas, kas piemērotas no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas ekspluatēšanai, plānojot zemes izmantošanu, un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas izveidošanai.

4. Dalībvalstij ir iespēja katrā ziņojumā labot iepriekšējos ziņojumos sniegtos datus.

23. pants

Komisijas monitoringa un ziņošanas pienākumi

1. Komisija uzrauga Kopienā patērēto biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo izcelsmi un to ražošanas ietekmi, tostarp ar pārvietošanu saistīto ietekmi, uz zemes izmantošanu Kopienā un galvenajās trešās piegādātājvalstīs. Šāda monitoringa pamatā ir saskaņā ar 22. panta 1. punktu iesniegtie dalībvalstu ziņojumi un attiecīgo trešo valstu, starpvaldību organizāciju ziņojumi, zinātniskie pētījumi un visa attiecīgā papildu informācija. Komisija arī uzrauga izejvielu cenu izmaiņas, kas saistītas ar enerģijai paredzētās biomasas izmantošanu, kā arī visas ar to saistītās pozitīvās un negatīvās ietekmes uz pārtikas drošību. Komisija uzrauga visas ražošanas iekārtas, uz kurām attiecas 19. panta 6. punkts.

2. Komisija turpina dialogu un informācijas apmaiņu ar trešām valstīm, biodegvielas ražotāju un patērētāju organizācijām un pilsonisko sabiedrību attiecībā uz šajā direktīvā noteikto ar biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājumiem saistīto pasākumu vispārējo īstenošanu. Komisija pievērš īpašu uzmanību tam, kā biodegvielu ražošana varētu ietekmēt pārtikas cenas.

3. Pamatojoties uz dalībvalstu saskaņā ar 22. panta 1. punktu iesniegtajiem ziņojumiem un 1. punktā minēto monitoringu un analīzi, Komisija ik pēc diviem gadiem sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Pirmais ziņojums jāiesniedz 2012. gadā.

4. Ziņojot par siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījumiem biodegvielas izmantošanā, Komisija lieto dalībvalstu norādītās vērtības un turklāt novērtē, vai aprēķins mainītos un kādā veidā tas varētu notikt, ja ņemtu vērā blakusproduktus, izmantojot aizstāšanas pieeju.

5. Savā ziņojumā Komisija jo īpaši analizē šādus aspektus:

- a) attiecīgos dažādu biodegvielu ieguvumus vides jomā un izmaksas, Kopienas importa politikas ietekmi, piegādes drošību un veidus, ar kuru palīdzību sasniegt līdzsvarotu pieeju starp vietējo ražošanu un importu;
- b) palielināta biodegvielas pieprasījuma ietekmi uz ilgtspējību Kopienā un trešās valstīs, apsverot ietekmi uz ekonomiku un vidi, tostarp ietekmi uz bioloģisko daudzveidību;

- c) kādā apjomā zinātniski objektīvi nosakāmas bioloģiski daudzveidīgas ģeogrāfiskās platības, uz ko neattiecas 17. panta 3. punkts;
- d) palielinātā pieprasījuma pēc biomasas ietekmi uz nozarēm, kurās izmanto biomasu;
- e) tādu biodegvielu pieejamību, kuras ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla;
- f) netiešas zemes izmantošanas pārmaiņas, kas ir saistītas ar visiem ražošanas paņēmieniem;

Vajadzības gadījumā Komisija ierosina veikt koriģējošus pasākumus.

6. Pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar 22. panta 3. punktu, Komisija analizē dalībvalstu veikto pasākumu efektivitāti attiecībā uz atsevišķas administratīvās iestādes izveidi, kura atbild par atļauju izsniegšanu, sertificēšanu un licencēšanas pieteikumu apstrādi un palīdzības sniegšanu pieņemšanai iesniedzējiem.

7. Lai uzlabotu 3. panta 1. punktā minētā 20 % mērķa sasniegšanas finansēšanu un koordināciju, Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim nāk klajā ar analīzi un rīcības plānu attiecībā uz enerģijas iegūvi no atjaunojamajiem energoresursiem, izvirzot šādus mērķus:

- a) labāk izmantot struktūrfondus un pamatprogrammas;
- b) uzlabot un paplašināt Eiropas Investīciju bankas un citu publisko finanšu institūciju līdzekļu izmantošanu;
- c) uzlabot piekļuvi riska kapitālam, jo īpaši analizējot ar investīcijām atjaunojamās enerģijas jomā saistītas riska dalīšanas struktūras iespējamību Kopienā līdzīgi Pasaules Energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fonda ierosmei, kas paredzēta trešām valstīm;
- d) labāk koordinēt Kopienas un valstu finansējumu un citus atbalsta veidus;
- e) labāk koordinēt atbalstu iniciatīvām atjaunojamās enerģijas jomā, kuru panākumi ir atkarīgi no iesaistīto personu darbības vairākās dalībvalstīs.

8. Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija nāk klajā ar ziņojumu, kurā jo īpaši aplūkoti šādi aspekti:

- a) no 17. panta 2. punkta otrajā daļā minētajiem datumiem piemērojamo siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījuma minimālo robežvērtību pārskatīšana, pamatojoties uz ietekmes

novērtējumu, kurā īpaši ņemta vērā tehnoloģiju attīstība, pieejamās tehnoloģijas un tādu pirmās un otrās paaudzes biodegvielu pieejamība, kuras ievērojami samazina siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu;

- b) ņemot vērā 3. panta 4. punktā minēto mērķi, pārskats par:
 - i) minētā mērķa īstenošanai paredzēto pasākumu izmaksu efektivitāti;
 - ii) novērtējumu par minētā mērķa sasniegšanas iespējām, vienlaikus Kopienā un trešās valstīs nodrošinot biodegvielu ražošanas ilgtspējību un izvērtējot ietekmi uz tautsaimniecību, vidi un sociālo jomu, tostarp netiešas sekas un ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, kā arī otrās paaudzes biodegvielu komerciālo pieejamību;
 - iii) mērķa īstenošanas ietekmi uz pārtikas pieejamību par samērīgām cenām;
 - iv) ar elektromotoriem, hibrīdmotoriem un ūdeņraža motoriem darbināmu transportlīdzekļu komerciālo pieejamību un transporta nozarē patērētās enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem īpatsvara aprēķināšanai izvēlēto metodoloģiju;
 - v) specifisku tirgus apstākļu novērtējumu, īpaši pievēršoties tirgiem, kuros transportlīdzekļu degviela veido vairāk nekā pusi no galīgā enerģijas patēriņa, un tirgiem, kuri ir pilnībā atkarīgi no importētas biodegvielas;
- c) šīs direktīvas īstenošanas novērtējums, jo īpaši attiecībā uz sadarbības mehānismiem, lai nodrošinātu, ka šie mehānismi, vienlaikus dodot dalībvalstīm iespēju turpināt izmantot valsts atbalsta shēmas, kā minēts 3. panta 3. punktā, ļauj tām visrentablāk sasniegt I pielikumā noteikto mērķi, balstoties uz tehnoloģiju attīstību un izdarot secinājumus, lai sasniegtu mērķi Kopienas mērogā 20 % enerģijas iegūt no atjaunojamajiem energoresursiem.

Pamatojoties uz šo ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, pievēršoties iepriekš minētajiem aspektiem, jo īpaši:

- a) apakšpunktā minētajam aspektam – grozīt minētajā apakšpunktā aplūkoto siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījuma minimālās robežvērtības, un
- c) apakšpunktā minētajam aspektam – piemēroti sadarbības pasākumu pielāgojumi, kas paredzēti šajā direktīvā, lai uzlabotu to efektivitāti 20 % mērķa sasniegšanai. Šie priekšlikumi neietekmē ne 20 % mērķi, ne dalībvalstu kontroli pār valsts atbalsta shēmām un sadarbības pasākumiem.

9. 2018. gadā Komisija nāk klajā ar atjaunojamās enerģijas ceļu karti (*Renewable Energy Roadmap*) laikposmam pēc 2020. gada.

Vajadzības gadījumā šai ceļu kartei pievieno priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei attiecībā uz laikposmu pēc 2020. gada. Ceļu kartē ņem vērā ar šīs direktīvas īstenošanu saistīto pieredzi un tehnoloģisko attīstību no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas jomā.

10. 2021. gadā Komisija nāk klajā ar pārskata ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Minētajā ziņojumā jo īpaši aplūko to, kāda bijusi turpmāk minēto aspektu nozīme, lai ļautu dalībvalstīm visrentablāk sasniegt I pielikumā definētos mērķus:

- a) prognožu un atjaunojamo energoresursu valstu rīcības plānu sagatavošanas process;
- b) sadarbības mehānismu efektivitāte;
- c) tehnoloģiju attīstība no atjaunojamajiem energoresursiem saražoto enerģiju jomā, tostarp pilnveidota biodegvielu izmantošana komerciālajā aviācijā;
- d) valstu atbalsta shēmu efektivitāte; un
- e) panta 8. un 9. punktā minēto Komisijas ziņojumu secinājumi.

24. pants

Pārredzamības platforma

1. Komisija izveido sabiedrībai tiešaistē pieejamu pārredzamības platformu. Platforma ir paredzēta, lai palielinātu pārskatāmību un atvieglotu un veicinātu dalībvalstu sadarbību, jo īpaši attiecībā uz 6. pantā minēto statistiski veikto pārdali un 7. un 9. pantā minētajiem kopīgajiem projektiem. Turklāt platformu var izmantot, lai publiskotu attiecīgu informāciju, ko Komisija vai kāda dalībvalsts uzskata par būtiski svarīgu saistībā ar šo direktīvu un tās mērķu sasniegšanu.

2. Vajadzības gadījumā Komisija pārredzamības platformā, veidojot apkopojumu un saglabājot slepenas komercinformācijas konfidencialitāti, publisko šādu informāciju:

- a) dalībvalstu rīcības plānus;
- b) dalībvalstu prognožu dokumentus, kā minēts 4. panta 3. punktā, šo informāciju iespējami drīz papildinot ar Komisijas kopsavilkumu par pārprodukciju un paredzamo importa pieprasījumu;
- c) pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma – dalībvalstu piedāvājumus sadarboties statistiskajā pārdalē vai kopīgos projektos;

- d) direktīvas 6. panta 2. punktā minēto informāciju par statistiski veikto pārdali dalībvalstu starpā;
- e) direktīvas 7. panta 2. un 3. punktā un 9. panta 4. un 5. punktā minēto informāciju par kopīgiem projektiem;
- f) direktīvas 22. pantā minētos dalībvalstu ziņojumus;
- g) direktīvas 23. panta 3. punktā minētos Komisijas ziņojumus.

Pēc informāciju sniegušās dalībvalsts lūguma Komisija nepublicē 4. panta 3. punktā minētos dalībvalstu prognožu dokumentus un dalībvalstu ziņojumus sniegto informāciju, kas minēta 22. panta 1. punkta l) un m) apakšpunktā.

25. pants

Komitejas

1. Komisijai palīdz Atjaunojamo energoresursu komiteja, izņemot 2. punktā minētos gadījumus.
2. Jautājumos, kas saistīti ar biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējību, Komisijai palīdz Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības komiteja.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

26. pants

Grozījumi un atcelšana

1. No 2010. gada 1. aprīļa Direktīvā 2001/77/EK svīturo 2. pantu, 3. panta 2. punktu, kā arī 4. līdz 8. pantu.
2. No 2010. gada 1. aprīļa Direktīvā 2003/30/EK svīturo 2. pantu, 3. panta 2., 3. un 5. punktu, kā arī 5. un 6. pantu.
3. No 2012. gada 1. janvāra atceļ Direktīvu 2001/77/EK un Direktīvu 2003/30/EK.

27. pants

Transponēšana

1. Neskarot 4. panta 1., 2. un 3. punktu, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 5. decembris nodrošinātu atbilstību šai direktīvai.

Pieņemot pasākumus, dalībvalstis tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai attiecīgu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šīs atsauces.

29. pants

Adresāti

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

28. pants

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

Valstu vispārējie mērķi no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvaram 2020. gada bruto enerģijas galapatēriņā ⁽¹⁾

A. Valstu vispārējie mērķi

	No atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars bruto enerģijas galapatēriņā, 2005. gads (S ₂₀₀₅)	No atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars bruto enerģijas galapatēriņā, 2020. gads (S ₂₀₂₀)
Beļģija	2,2 %	13 %
Bulgārija	9,4 %	16 %
Čehija	6,1 %	13 %
Dānija	17,0 %	30 %
Vācija	5,8 %	18 %
Igaunija	18,0 %	25 %
Īrija	3,1 %	16 %
Grieķija	6,9 %	18 %
Spānija	8,7 %	20 %
Francija	10,3 %	23 %
Itālija	5,2 %	17 %
Kipra	2,9 %	13 %
Latvija	32,6 %	40 %
Lietuva	15,0 %	23 %
Luksemburga	0,9 %	11 %
Ungārija	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nīderlande	2,4 %	14 %
Austrija	23,3 %	34 %
Polija	7,2 %	15 %
Portugāle	20,5 %	31 %
Rumānija	17,8 %	24 %
Slovēnija	16,0 %	25 %
Slovākija	6,7 %	14 %
Somija	28,5 %	38 %
Zviedrija	39,8 %	49 %
Apvienotā Karaliste	1,3 %	15 %

B. Indikatīvā līkne

Direktīvas 3. panta 2. punktā minēto indikatīvo līkni veido šāds no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas procentuālais daudzums:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2011–2012);

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2013–2014);

⁽¹⁾ Lai varētu sasniegt šajā pielikumā noteiktos valsts mērķus, tiek uzsvērts, ka valsts atbalsta pamatnostādnēs par vides aizsardzību ir atzīts, ka joprojām ir vajadzīgi pastāvīgi valsts atbalsta mehānismi, lai veicinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanu.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2015–2016);

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2017–2018),

kur

S_{2005} = enerģijas procentuālais daudzums, kas dalībvalstīm 2005. gadā jāiegūst no atjaunojamajiem energoresursiem, sk. A daļas tabulā norādītās vērtības,

un

S_{2020} = enerģijas procentuālais daudzums, kas dalībvalstīm 2020. gadā jāiegūst no atjaunojamajiem energoresursiem, sk. A daļas tabulā norādītās vērtības.

II PIELIKUMS

Normalizācijas formula tādas elektroenerģijas aprēķināšanai, kas saražota no hidroenerģijas un vēja enerģijas

Šo formulu izmanto, lai ņemtu vērā elektroenerģijas daudzumu, ko attiecīgajā dalībvalstī ģenerējušas hidroelektrostacijas:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kur:

- N = atskaites gads;
- $Q_{N(norm)}$ = aprēķinu vajadzībām normalizētais elektroenerģijas daudzums, kas visās dalībvalstīs hidroelektrostacijās saražots N gadā;
- Q_i = GWh izteikts elektroenerģijas daudzums, kas visās dalībvalstīs hidroelektrostacijās faktiski saražots i gadā, neiekļaujot to elektroenerģijas daudzumu, kas saražots hidroakumulācijas iekārtās, izmantojot ūdeni, kas iepriekš bijis sūkņēts kalnup;
- C_i = MW izteikta visu dalībvalstīs uzstādīto hidroelektrostaciju kopējā pārsūkņētā neto jauda i gada beigās.

Lai aprēķinātu elektroenerģijas daudzumu, kas attiecīgajā dalībvalstī saražots no vēja enerģijas, izmanto šādu formulu:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

kur:

- N = atskaites gads;
- $Q_{N(norm)}$ = aprēķinu vajadzībām standartizētais elektroenerģijas daudzums, kas visās dalībvalstīs vēja elektrostacijās saražots N gadā;
- Q_i = GWh izteikts elektroenerģijas daudzums, kas visās dalībvalstīs vēja elektrostacijās faktiski saražots i gadā;
- C_j = MW izteikta visu dalībvalstīs uzstādīto vēja elektrostaciju kopējā jauda j gada beigās;
- n = 4 vai gadu skaits pirms N gada, par ko attiecīgā dalībvalstī ir pieejami jaudas un ražošanas rādītāji, atkarībā no tā, kuri rādītāji ir mazāki.

III PIELIKUMS

Transporta degvielas energoietilpība

Degviela	Energoietilpība pēc masas (zemākā siltumspēja, MJ/kg)	Energoietilpība pēc tilpuma (zemākā siltumspēja, MJ/l)
Bioetanol (no biomasas iegūts etanols)	27	21
Bio-ETBE (uz bioetanola bāzes iegūts etil-terc-butilēteris)	36 (no kuriem 37 % veido atjaunojamie energoresursi)	27 (no kuriem 37 % veido atjaunojamie energoresursi)
Biometanols (no biomasas iegūts metanols, ko paredzēts izmantot kā biodegvielu)	20	16
Bio-MTBE (uz biometanola bāzes iegūts metil-terc-butilēteris)	35 (no kuriem 22 % veido atjaunojamie energoresursi)	26 (no kuriem 22 % veido atjaunojamie energoresursi)
Bio-DME (no biomasas iegūts dimetilēteris, ko paredzēts izmantot kā biodegvielu)	28	19
Bio-TAEE (uz bioetanola bāzes iegūts terc-amilēteris)	38 (no kuriem 29 % veido atjaunojamie energoresursi)	29 (no kuriem 29 % veido atjaunojamie energoresursi)
Biobutanols (no biomasas iegūts butanols, ko paredzēts izmantot kā biodegvielu)	33	27
Biodīzeļdegviela (no augu vai dzīvnieku izcelsmes taukiem iegūts metilēsteris, kas ir līdzvērtīgs dīzeļdegvielai un kuru paredzēts izmantot kā biodegvielu)	37	33
Fišera-Tropša sintēzes dīzeļdegviela (no biomasas iegūts sintētiskais ogļūdeņradis vai sintētisko ogļūdeņražu maisījums)	44	34
Hidrogenēta augu eļļa (augu eļļa, kas termokīmiski apstrādāta ar ūdeņradi)	44	34
Tīra augu eļļa (nerafinēta vai rafinēta, ķīmiski nemodificēta eļļa, ko spiežot, ekstrahējot vai ar līdzvērtīgu paņēmieni iegūst no eļļas augiem, ja tā ir piemērota izmantojamo motoru tipam un ja tā atbilst emisijas prasībām)	37	34
Biogāze (deggāze, ko iegūst no biomasas un/vai bioloģiski noārdāmas atkritumu frakcijas un ko iespējams attīrīt līdz tādai kvalitātei, lai varētu izmantot kā biodegvielu vai koksnes ģeneratorgāzi)	50	—
Benzīns	43	32
Dīzeļdegviela	43	36

IV PIELIKUMS

Iekārtu uzstādītāju sertifikācija

Direktīvas 14. panta 3. punktā minēto sertificēšanas shēmu vai līdzvērtīgu kvalificēšanas shēmu pamatā ir šādi kritēriji:

1. Sertifikācijas vai kvalifikācijas procesam ir jābūt atklātam, un dalībvalstij vai tās izraudzītajai administratīvajai struktūrai ir skaidri jādefinē tā norise.
2. Biomasas iekārtu, siltumsūkņu, seklo ģeotermālo un saules fotoelektrisko un termālo iekārtu uzstādītāji sertifikātu saņem pēc akreditētas apmācību programmas apguves vai pēc apmācības akreditētā mācību centrā.
3. Apmācību programmu vai centru akreditē dalībvalstis vai to izraudzītās administratīvās struktūras. Akreditācijas struktūra nodrošina to, ka mācību centrā apmācību programmu iespējams apgūt nepārtraukti un ka apmācības programma ir pieejama visā reģionā vai valstī. Lai mācību centrs nodrošinātu praktiskās mācības, tā rīcībā ir jābūt pienācīgam tehniskajam nodrošinājumam, tostarp laboratorijai vai attiecīgajām iekārtām. Papildus pamata apmācībai mācību centrs piedāvā arī īsus, tematiskus kursus zināšanu atsvaidzināšanai (tostarp kursus jaunāko tehnoloģiju apguvei), tādējādi nodrošinot mūžizglītību iekārtu uzstādīšanas jomā. Apmācību var nodrošināt aprīkojuma vai sistēmas ražotājs, institūti vai asociācijas.
4. Apmācībā, pēc kuras apgūšanas iegūst iekārtas uzstādītāja sertifikātu vai kvalifikāciju, iekļauj kā teorijas, tā praktisko iemaņu apguvi. Pēc apmācības uzstādītājam ir jābūt iemaņām, kuras vajadzīgas, lai attiecīgo iekārtu un sistēmas uzstādītu, izpildot klienta prasības attiecībā uz to veikspēju un drošību, darbu veicot kvalificēti un atbilstīgi visiem spēkā esošajiem noteikumiem un standartiem, tostarp enerģētikas un ekomarķējuma standartam.
5. Apmācības kursu noslēdz pārbaudījums, pēc kura saņem sertifikātu vai iegūst kvalifikāciju. Pārbaudījumā iekļauj biomasas katlu vai krāšņu, siltumsūkņu, seklā ģeotermālā, saules fotoelektriskā vai termālā aprīkojuma uzstādīšanas praktisko novērtējumu.
6. Direktīvas 14. panta 3. punktā minētajās sertificēšanas shēmās vai līdzvērtīgās kvalificēšanas sistēmās ņem vērā šādas pamatnostādnes:
 - a) akreditētas apmācības programmas jāpiedāvā pieredzējušiem iekārtu uzstādītājiem, kas ir apguvuši vai apgūst šādu apmācības programmu:
 - i) biomasas katlu un krāšņu uzstādītāji – priekšnosacījums ir cauruļatslēdznieka, cauruļvadu montētāja, siltumtehniķa vai sanitārtehniķa un apsildes vai dzesēšanas iekārtu tehniķa izglītība;
 - ii) siltumsūkņu uzstādītāji – priekšnosacījums ir cauruļatslēdznieka vai dzesēšanas iekārtu tehniķa izglītība un pamata iemaņas elektrotehniskajos un sanitārtehnikajos darbos (cauruļvadu griešana, cauruļvadu savienojumu lodēšana, cauruļvadu savienojumu līmēšana, izolācijas darbi, savienotājelementu blīvēšana, hermētiskuma pārbaude un apsildes vai dzesēšanas sistēmu uzstādīšana);
 - iii) saules fotoelektrisko vai termālo iekārtu uzstādītāji – priekšnosacījums ir cauruļatslēdznieka, elektriķa izglītība un sanitārtehniķa, elektrotehniķa un jumīķa iemaņas, tostarp zināšanas par cauruļvadu savienojumu lodēšanu un līmēšanu, savienotājelementu blīvēšanu, hermētiskuma pārbaudi, kā arī spēja savienot elektroenerģijas vadus, zināšanas par jumta seguma pamatmateriāliem, blīvēšanas un hermetizācijas paņēmieniem; vai
 - iv) arodizglītības programma, kurā aprīkojuma uzstādītāji pienācīgā līmenī apgūst prasmes, kas atbilst trīs gadus ilgai izglītībai a), b) vai c) apakšpunktā norādītajā jomā, ietverot kā teorijas, tā praktisko iemaņu apguvi;
 - b) biomasas krāšņu un katlu uzstādītāja apmācības teorijas daļā jāsniedz pārskats par stāvokli biomasas tirgū un jāaptver ekoloģiskie aspekti, biomasas degvielas, loģistika, ugunsdrošība, saistītās subsīdijas, sadedzināšanas paņēmieni, aizdedzes sistēmas, optimāli hidrauliskie risinājumi, izmaksu un rentabilitātes salīdzinājums, kā arī biomasas katlu un krāšņu konstrukcija, uzstādīšana un tehniskā apkope. Apmācības programmai jāsniedz arī pilnvērtīgas zināšanas par visiem Eiropas standartiem, kas attiecas uz tehnoloģiju un biomasas degvielu, piemēram, granulām, un par valsts un Kopienas tiesību aktiem, kas attiecas uz biomasu;

- c) siltumsūkņu uzstādītāju apmācības teorijas daļā jāsniedz pārskats par stāvokli siltumsūkņu tirgū un jāaptver ģeotermālie resursi un pazemes ūdeņu temperatūra dažādos reģionos, augsnes un iežu siltumvadītspējas noteikšana, noteikumi par ģeotermālo resursu izmantošanu, siltumsūkņu izmantojamība ēkās, vispiemērotākās siltumsūkņa sistēmas izvēle un siltumsūkņu tehniskās prasības, drošība, gaisa filtrācija, pieslēgšana pie siltuma energoresursa un sistēmas plāns. Apmācības programmai jāsniedz arī pilnvērtīgas zināšanas par visiem Eiropas standartiem, kas attiecas uz siltumsūkņiem, un par attiecīgajiem valsts un Kopienas tiesību aktiem. Uzstādītājam vajadzētu būt šādām pamatiemaņām:
- i) pamatizpratne par fizikālajiem un siltumsūkņa darbības principiem, tostarp par siltumsūkņa loka parametriem – saikni starp kondensatora zemo temperatūru, siltuma energoresursa augsto temperatūru un sistēmas energoefektivitāti, lietderības koeficienta (*COP*) un sezonālā lietderības koeficienta (*SPF*) aprēķinu;
 - ii) izpratne par sastāvdaļām – kompresoru, izplešanās vārstu, iztvaikotni, kondensatoru, armatūru, smērēļļu, dzesēšanas šķidrumu, pārkaršanu un pārlietu atdzišanu, kā arī dzesēšanu ar siltumsūkni – un par to funkcijām;
 - iii) spēja izvēlēties sastāvdaļas un pielāgot to izmēru standarta gadījumā, tostarp spēja noteikt dažādu ēku siltumslodzes un karstā ūdens ieguves tipiskās vērtības, ņemot vērā energopatēriņu, spēja noteikt siltumsūkņa jaudu, ņemot vērā karstā ūdens ieguves siltumslodzi, ēkas siltuma akumulācijas rādītāju un pārtraukto strāvas padevi, spēja izvēlēties bufertvertnes sastāvdaļas un tās tilpumu un spēja esošajā sistēmā iebūvēt otru apsildes sistēmu;
- d) saules fotoelektrisko un termālo iekārtu uzstādītāju apmācības teorijas daļā jāsniedz pārskats par stāvokli saules energotehnikas tirgū, izmaksu un rentabilitātes salīdzinājums un jāaptver ekoloģiskie aspekti, solārās apsildes sistēmas elementi, parametri un gabarīti, piemērotu sistēmu izvēle, sastāvdaļu izmēru izvēle, siltuma pieprasījuma aprēķins, ugunsdrošība, saistītās subsīdijas, kā arī saules fotoelektrisko un termālo sistēmu konstrukcija, uzstādīšana un tehniskā apkope. Apmācības programmai būtu jāsniedz arī pilnvērtīgas zināšanas par visiem Eiropas standartiem, kas attiecas uz tehnoloģiju un sertifikāciju (piemēram, *Solar Keymark*) un attiecīgajiem valsts un Kopienas tiesību aktiem. Uzstādītājam vajadzētu būt šādām pamatiemaņām:
- i) spēja drošā veidā izmantot vajadzīgos instrumentus un aprīkojumu, rīkoties saskaņā ar drošības noteikumiem un standartiem un spēja konstatēt ar saules energoaprīkojuma uzstādīšanu saistītos cauruļvadu, elektroinstalācijas radītos un citus apdraudējumus;
 - ii) spēja atpazīt sistēmas un aktīvajām un pasīvajām sistēmām raksturīgās sastāvdaļas (tostarp mehānisko konstrukciju) un noteikt sastāvdaļu atrašanās vietu un sistēmas plānu un konfigurāciju;
 - iii) spēja aprēķināt saules fotoelektriskā elementa un solārā ūdens sildītāja uzstādīšanai vajadzīgo platību, virzienu un sagāzuma leņķi, ņemot vērā ēnojumu, saules apspīdēto platību, strukturālo integritāti, aprīkojuma piemērotību ēkai vai laika apstākļiem, un spēja noteikt dažāda veida jumtiem piemērotus uzstādīšanas paņēmienus, kā arī uzstādīšanai vajadzīgā sistēmas aprīkojuma sabalansētību; un
 - iv) jo īpaši runājot par saules fotoelektriskajām sistēmām – spēja pielāgot elektroinstalāciju, tostarp noteikt nominālo strāvas stiprumu, izvēlēties dažādām elektroķēdēm piemērotus vadītājus un nominālo jaudu, noteikt piemērotus visu saistīto iekārtu un apakšsistēmu parametrus, nominālo jaudu un atrašanās vietu, kā arī izvēlēties piemērotus pieslēguma punktus;
- e) uzstādītāja sertifikātam vajadzētu būt spēkā noteiktu periodu, tādējādi paredzot, ka ir jāpiedalās zināšanu atsvaidzināšanas seminārā vai pasākumā, lai pagarinātu sertifikāta derīguma termiņu.

V PIELIKUMS

Biodegvielas, bioloģisko šķidro kurināmo un to fosilo kurināmo komparatoru siltumnīcefekta gāzu ietekmes aprēķina noteikumi

A. Biodegvielu tipiskās un standartvērtības, ja tās ražotas, zemes platības izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisiju izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums
Cukurbiešu etanols	61 %	52 %
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – lignīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais – dabasgāze)	45 %	34 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	53 %	47 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – salmi)	69 %	69 %
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	56 %	49 %
Cukurniedru etanols	71 %	71 %
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais etil-terc-butilēteris (ETBE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais terc-amiletilēteris (TAEE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	45 %	38 %
Saulespuķu biodīzeļdegviela	58 %	51 %
Sojas pupu biodīzelis	40 %	31 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīts)	36 %	19 %
Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvēs)	62 %	56 %
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes (*) tauku biodīzeļdegviela	88 %	83 %
Hidrogenēta rapšu sēkļu eļļa	51 %	47 %
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	65 %	62 %
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrādes paņēmieni nav norādīts)	40 %	26 %
Hidrogenēta palmu eļļa (ar metāna piesaisti eļļas spiestuvēs)	68 %	65 %
Tīra rapšu sēkļu eļļa	58 %	57 %
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	80 %	73 %
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	84 %	81 %
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	86 %	82 %

(*) Neietver dzīvnieku izcelsmes eļļas izstrādājumus no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas iekļauti 3. izejmateriālu kategorijā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (1).

(1) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

- B. To nākotnes biodegvielu aplēstās tipiskās un standartvērtības, kas nebija pieejamas tirgū vai bija pieejamas tirgū tikai nelielā daudzumā 2008. gada janvārī un kas ražotas, zemes izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisijas izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums
Kviešu salmu etanols	87 %	85 %
Koksnes atlieku etanols	80 %	74 %
Audzētās koksnes etanols	76 %	70 %
No koksnes atliekām Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	95 %	95 %
No audzētas koksnes Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	93 %	93 %
Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	95 %	95 %
Audzētas koksnes DME	92 %	92 %
Koksnes atlieku metanols	94 %	94 %
Audzētās koksnes metanols	91 %	91 %
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais metil-terc-butilēteris (MTBE)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

C. Metodika

1. Ražošanas un transporta degvielu, biodegvielu un citu bioloģisko šķidro kurināmo izmantojuma siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kur:

- E = kopējā degvielas izmantojuma emisija;
 e_{ec} = izejvielu ieguves vai audzēšanas emisija;
 e_l = gada emisija, kas rodas, zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai;
 e_p = apstrādes emisija;
 e_{td} = transportēšanas un tirdzniecības emisija;
 e_u = degvielas izmantojuma emisija;
 e_{sca} = emisiju ietaupījumi no oglekļa uzkrāšanās augsnē, pateicoties uzlabotai lauksaimniecības praksei;
 e_{ccs} = oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas ietaupījums;
 e_{ccr} = oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums un
 e_{ee} = koģenerācijas elektroenerģijas pārpalikuma radītais emisijas ietaupījums.

Iekārtu un aprīkojuma ražošanas emisiju ņem vērā.

2. Degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju, E , izsaka $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ (grami CO_2 ekvivalenta vienā MJ degvielas).
3. Atkāpjoties no 2. punkta, autodegvielu parametrus, kas izteikti $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, var koriģēt, lai ņemtu vērā km/MJ izteikto degvielas lietderīgo darbu. Šādas korekcijas veic tikai tad, ja ir apstiprināts, ka lietderīgā darba vērtības nav vienādas.
4. Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo radīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$\text{Ietaupījums} = (E_F - E_B)/E_F$$

kur:

- E_B = biodegvielas vai citu bioloģisko šķidro kurināmo radītā kopējā emisija un
 E_F = fosilā kurināmā komparatora kopējā emisija.

5. Šā pielikuma 1. punkta vajadzībām ņem vērā šādas siltumnīcefekta gāzes – CO₂, N₂O un CH₄. Lai aprēķinātu CO₂ ekvivalentu, minētajām gāzēm piešķir šādus koeficientus:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23.

6. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijā (e_{ec}) iekļauj ieguves vai audzēšanas procesa radīto emisiju, izejvielu savākšanas, atkritumu un noplūdes, kā arī ieguvei vai audzēšanai izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju. Izejvielu audzēšanas uzkrāto CO₂ neņem vērā. Atņem apstiprināto emisiju samazinājumu no lāpas kurtuvēm naftas ražotnēs jebkur pasaulē. Faktisko vērtību vietā audzēšanas radītās emisijas prognozēšanai var izmantot vidējās vērtības, kas saražotas, veicot aprēķinus ģeogrāfiskajiem apvidiem, kuri ir mazāki par standartvērtību aprēķinam izmantotajiem apvidiem.

7. Zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju (e_l) aprēķina, kopējo emisiju vienādās daļās sadalot 20 gadu ilgā periodā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

kur:

e_l = lauksaimniecības zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radītā gada emisija (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa vienā biodegvielas enerģijas vienībā);

CS_R = ar atsaucis zemes izmantojumu saistītā oglekļa koncentrācija vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Atsaucis zemes izmantojuma vērtība ir vai nu zemes izmantojums 2008. gada janvārī, vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves (izmanto tā datuma vērtību, kurš ir vēlāk);

CS_A = ar faktisko zemes izmantojumu saistītā oglekļa koncentrācija vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa dioksīda koncentrācija uzkrājas laikā, ilgākā par vienu gadu, CS_A piešķirto vērtību aprēķina pēc oglekļa dioksīda koncentrācijas vienā platības vienībā pēc divdesmit gadiem vai tad, kad raža nogatavojusies, atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk;

P = kultūraugu ražība (biodegvielas vai cita bioloģiskā šķidrā kurināmā enerģija gadā vienā platības vienībā); un

e_B = prēmija 29 gCO_{2eq}/MJ, ko saskaņā ar 8. punktu piešķir par biodegvielu vai citu bioloģisko šķidro kurināmo, kura biomasu iegūst no atjaunotas noplīcinātas zemes.

8. Prēmiju 29 gCO_{2eq}/MJ piešķir, ja ir pierādījumi, ka attiecīgā zeme:

a) 2008. gada janvārī nav izmantota lauksaimniecības vai jebkādām citām darbībām, un

b) tā ietilpst kādā no šādām kategorijām:

i) stipri noplīcināta zeme, tostarp zeme, kas agrāk izmantota lauksaimniecībā;

ii) stipri piesārņota zeme.

Prēmiju 29 gCO_{2eq}/MJ piemēro līdz 10 gadu periodam no datuma, kad zemi pārvērš par lauksaimniecības zemi, ja vien augsnē ir nodrošināts regulārs oglekļa daudzuma pieaugums, kā arī i) punktā minētā zemē panākta erozijas samazināšanās, savukārt saistībā ar ii) punktā minēto zemi – piesārņojuma samazināšanās.

9. Šīs daļas 8. punkta b) apakšpunktā minētās kategorijas tiek definētas šādi:

a) "stipri noplīcināta zeme" ir zeme, kas vai nu ir ilgi bijusi sāļaina, vai arī kurā ir īpaši maz organisko vielu, un kas ir spēcīgi erodēta;

b) "stipri piesārņota zeme" ir zeme, kas augsnes piesārņojuma dēļ nav piemērota pārtikas produktu vai dzīvnieku barības ražošanai.

Šāda zeme ir arī zeme, uz ko attiecas Komisijas lēmums saskaņā ar 18. panta 4. punkta ceturto daļu.

(¹) Koeficients, kas iegūts, dalot CO₂ molekulu masu (44,010 g/mol) ar oglekļa molekulu masu (12,011 g/mol), ir 3,664.

10. Komisija līdz 2009. gada 31. decembrim pieņem pamatnostādnes, kā aprēķināt oglekļa krājumus zemē, izmantojot 2006. gada IPCC Pamatnostādnes par valstu siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas sarakstiem (4. sējums). Pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi pamatnostādnes, tās izmanto par pamatu, lai šīs direktīvas vajadzībām aprēķinātu oglekļa krājumus zemē.

11. Apstrādes radītajā emisijā (e_p) iekļauj pārstrādes procesa radīto emisiju, atkritumu un noplūžu, pārstrādē izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju.

Aprēķinot ārpus degvielas ražotnes ģenerētās elektroenerģijas patēriņu, pieņem, ka minētās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes siltumnīcefekta gāzu emisijas intensitāte ir vienāda ar vidējo elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes emisijas intensitāti norādītajā reģionā. Izņēmuma gadījumos, ja elektrostacija nav pieslēgta pie elektrotīkla, tad minētās elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzuma aprēķinam ražotāji var izmantot vidējo atsevišķas elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzumu.

12. Transportēšanas un tirdzniecības emisijā (e_{td}) iekļauj izejvielu un pusfabrikātu transportēšanas un uzglabāšanas un gatavo izstrādājumu uzglabāšanas un tirdzniecības radīto emisiju. Uz emisijām, kuras rodas transportēšanā un izplatīšanā un kuras jāņem vērā saskaņā ar 6. punktu, neattiecas šis punkts.

13. Degvielas izmantojuma emisijas (e_u) aprēķina vajadzībām pieņem, ka biodegvielas vai bioloģisko šķidro kurināmo izmantojuma emisija ir nulle.

14. Oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{csd}), kas nav ņemts vērā, aprēķinot e_p , ir, uztverot un atdalot emitēto CO₂, novērstā emisija, kas ir tieši saistīta ar degvielas ieguvu, transportēšanu, apstrādi un tirdzniecību.

15. Oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums (e_{ca}) ir emisija, kas novērsta, uztverot CO₂, kurā oglekļa energoresurs ir biomasa un ar kuru aizstāj CO₂, kas rodas no fosilā kurināmā un ko izmanto komercproduktos un pakalpojumos.

16. Emisijas ietaupījumu no koģenerācijas elektrostaciju ražotā elektroenerģijas pārpalikuma (e_{ee}) ņem vērā attiecībā uz tādu degvielas ražošanas sistēmu radīto elektroenerģijas pārpalikumu, kurās izmanto koģenerācijas principu; ietaupījumu neņem vērā, ja koģenerācijai izmantotais kurināmais ir cits blakusprodukts, nevis kultūraugu atliekas. Aprēķinot elektroenerģijas pārpalikumu, pieņem, ka koģenerācijas iekārta ir vismazākā iekārta, kas spēj ģenerēt degvielas ražošanai vajadzīgo siltumu. Pieņem, ka ar elektroenerģijas pārpalikumu saistītais siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums ir vienāds ar siltumnīcefekta gāzu daudzumu, ko, ģenerējot ekvivalentu elektroenerģijas daudzumu, emitētu spēkstacija, kas izmanto tādu pašu kurināmo kā koģenerācijas stacija.

17. Ja degvielas ražošanas procesā iegūst gan degvielu, kurai aprēķina emisiju, gan vienu vai vairākus citus produktus (blakusproduktus), tad degvielas vai tās starpproduktu un blakusproduktu siltumnīcefekta gāzu emisiju sadala proporcionāli to energoietilpībai (ja blakusprodukti nav elektroenerģija, to nosaka mazākā energoietilpība).

18. Šā pielikuma 17. punktā minēto aprēķinu vajadzībām emisiju sadala šādi: e_c + e_p + tā e_p , e_{td} un e_{ee} frakcija, kas rodas gan pirms apstrādes posma, kurā ražo blakusproduktu, gan arī tā laikā. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība piešķirta kādā no iepriekšējiem ražošanas cikla posmiem, tad minēto emisiju kopsummas vietā aprēķinam izmanto to emisiju frakciju, kuru pēdējā minētās apstrādes posmā piešķir degvielas starpproduktam.

Biodegviela un bioloģiskie šķidrie kurināmie – izņemot kultūraugu atliekas, tostarp salmus, izspaidas, sēnālas, vāļītes un riekstu čaumalas, šā aprēķina vajadzībām ņem vērā visus blakusproduktus (tostarp arī elektroenerģiju), kam nepiemēro 16. punktu. Šā aprēķina vajadzībām pieņem, ka negatīvas energoietilpības blakusproduktu energoietilpība ir vienāda ar nulli.

Pieņem, ka atkritumu, kultūraugu atlieku (tostarp salmu, izspaidu, sēnālu, kukurūzas vāļīšu un riekstu čaumalu) un apstrādes procesu atlieku, tostarp jēlglicerīna (nerafinēta glicerīna), aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisija līdz to savākšanai ir vienāda ar nulli.

Naftas pārstrādes iekārtās ražotā degviela – šā pielikuma 17. pantā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka analīzes vienība ir naftas pārstrādes iekārta.

19. Biodegvielas – 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators ir jaunākā pieejamā faktiskā vidējā Kopienā patērētā benzīna un dīzeļdegvielas fosilās daļas emisijas vērtība, kas norādīta saskaņā ar Direktīvu 98/70/EK. Ja minētie dati nav pieejami, pieņem, ka vērtība ir 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

Elektroenerģijas ieguvei izmantotie bioloģiskie šķidrie kurināmie – 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir $91 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Siltuma ieguvei izmantotie bioloģiskie šķidrie kurināmie – 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir $77 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Koģenerācijai izmantotie bioloģiskie šķidrie kurināmie – 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir $85 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

D. Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo nesummētās pastāvīgās vērtības

Nesummētās pastāvīgās vērtības audzēšanai: e_{ec} , kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Cukurbiešu etanols	12	12
Kviešu etanols	23	23
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	20	20
Cukurniedru etanols	14	14
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	29	29
Saulespuķu biodīzeļdegviela	18	18
Sojas pupu biodīzelis	19	19
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	14	14
Atkritumu augu vai dzīvnieku (*) izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	0	0
Hidrogenēta rapšu sēkļu eļļa	30	30
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	18	18
Hidrogenēta palmu eļļa	15	15
Tīra rapšu sēkļu eļļa	30	30
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes taukus, kas ražoti no dzīvnieku atkritumiem, klasificētus kā 3. kategorijas materiālu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

Nesummētās pastāvīgās vērtības pārstrādei (ietverot elektroenerģijas pārpalikumu): $e_p - e_{ee}$, kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Cukurbiešu etanols	19	26
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32	45
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – lignīts)	32	45
Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais – dabasgāze)	21	30
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	14	19

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – salmi)	1	1
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	15	21
Cukurniedru etanols	1	1
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	16	22
Saulespuķu biodīzeļdegviela	16	22
Sojas pupu biodīzelis	18	26
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	35	49
Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvē)	13	18
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	9	13
Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	10	13
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	10	13
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	30	42
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvē)	7	9
Tīra rapšu sēklu eļļa	4	5
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	14	20
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	8	11
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	8	11

Nesummētās pastāvīgās vērtības transportēšanai un tirdzniecībai: e_{td} , kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	2	2
Kviešu etanols	2	2
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	2	2
Cukurniedru etanols	9	9
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	1	1
Saulespuķu biodīzeļdegviela	1	1
Sojas pupu biodīzelis	13	13
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	5	5
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	1	1
Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	1	1
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	1	1
Hidrogenēta palmu eļļa	5	5
Tīra rapšu sēklu eļļa	1	1
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	3	3
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	5	5
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	4	4

Kopā audzēšanai, pārstrādāšanai, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	33	40
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	57	70
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – lignīts)	57	70
Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais – dabasgāze)	46	55
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	39	44
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – salmi)	26	26
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	37	43
Cukurniedru etanols	24	24
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	46	52
Sauļspuķu biodīzeļdegviela	35	41
Sojas pupu biodīzelis	50	58
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	54	68
Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvē)	32	37
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	10	14
Hidrogenēta rapšu sēkļu eļļa	41	44
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	29	32
Hidrogenēta palmu eļļa (pārstrāde nav norādīta)	50	62
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvē)	27	29
Tīra rapšu sēkļu eļļa	35	36
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	17	23
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	13	16
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	12	15

E. *To nākotnes biodegvielu nodalītās definētās vērtības, kas nebija pieejamas tirgū vai bija pieejamas tirgū tikai nelielā daudzumā 2008. gada janvārī*

Nodalītās definētās vērtības audzēšanai: e_{cc} , kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	3	3
Koksnes atlieku etanols	1	1
Audzētās koksnes etanols	6	6
No koksnes atliekām Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	1	1
No audzētās koksnes Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
Koksnes atlieku DME	1	1
Audzētās koksnes DME	5	5
Koksnes atliekumetanols	1	1
Audzētās koksnes metanols	5	5
No atjaunojamajiem energoresursiem iegūtais MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nodalītās definētās vērtības apstrādei (ietverot elektroenerģijas pārpalikumu): $e_p - e_{ee}$, kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	5	7
Koksnes etanols	12	17
Fišera-Tropša sintēzē no koksnes iegūta dīzeļdegviela	0	0
Koksnes DME	0	0
Koksnes metanols	0	0
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās pastāvīgās vērtības transportēšanai un tirdzniecībai: e_{td} , kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	2	2
Koksnes atlieku etanols	4	4
Audzētās koksnes etanols	2	2
No koksnes atliekām Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	3	3
No audzētās koksnes Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	2	2
Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	4	4
Audzētās koksnes DME	2	2
Koksnes atlieku metanols	4	4
Audzētās koksnes metanols	2	2
No atjaunojamajiem energoresursiem iegūtais MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Kopā audzēšanai, pārstrādāšanai, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	11	13
Koksnes atlieku etanols	17	22
Audzētās koksnes etanols	20	25
No koksnes atliekām Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
No audzētās koksnes Fišera-Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	6	6
Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	5	5
Audzētās koksnes DME	7	7
Koksnes atlieku metanols	5	5
Audzētās koksnes metanols	7	7
No atjaunojamajiem energoresursiem saražotais MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

VI PIELIKUMS

Prasību minimums valstu atjaunojamo energoresursu rīcības plānu saskaņotajam modelim

1. Paredzamais enerģijas galapatēriņš:

elektroenerģijas bruto galapatēriņš transportā, apsildē un dzesēšanā 2020. gadam, ņemot vērā energoefektivitātes politikas pasākumu radīto ietekmi.
2. Valstu 2020. gada sektorālie mērķi un paredzētās no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas daļas apsildē, dzesēšanā un transportā:
 - a) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daļa – 2020. gada mērķis;
 - b) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daļas paredzētā līkne;
 - c) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas daļa apsildē un dzesēšanā – 2020. gada mērķis;
 - d) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas daļa apsildē un dzesēšanā – paredzētā līkne;
 - e) no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas daļas paredzētā līkne transportā;
 - f) valstu indikatīvā līkne, kas minēta 3. panta 2. punktā un I pielikuma B daļā.
3. Pasākumi mērķu sasniegšanai:
 - a) pārskats par visām politikas jomām un pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas izmantošanu;
 - b) konkrēti pasākumi, lai ievērotu 13., 14. un 16. panta prasības, arī vajadzību paplašināt un/vai uzlabot pašreizējo infrastruktūru, lai atvieglinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas izmantošanu, kas ir vajadzīga, lai sasniegtu valstu mērķus 2020. gadam, pasākumi, lai paātrinātu atļauju piešķiršanas procedūras, pasākumi, lai samazinātu ar tehnoloģiju nesaistītus šķēršļus un ar 17. līdz 21. pantu saistīti pasākumi;
 - c) dalībvalsts vai dalībvalstu grupas piemērotās atbalsta shēmas, lai veicinātu elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem;
 - d) dalībvalsts vai dalībvalstu grupas piemērotās atbalsta shēmas, lai veicinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas izmantošanu apsildē un dzesēšanā;
 - e) dalībvalsts vai dalībvalstu grupas piemērotās atbalsta shēmas, lai veicinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas izmantošanu transportā;
 - f) konkrēti pasākumi, lai veicinātu no biomasas iegūtās enerģijas izmantošanu, jo īpaši jauna veida biomasas izmantošanu, ņemot vērā:
 - i) biomasas pieejamību – gan iekšzemes potenciālu, gan importu;
 - ii) pasākumus, lai palielinātu biomasas pieejamību, ņemot vērā citus biomasas lietotājus (lauksaimniecība un mežsaimniecības apakšnozares);
 - g) plānotie statistiskie pārvedumi no vienas dalībvalsts uz citu un plānotā dalība kopīgos projektos ar citām dalībvalstīm un trešām valstīm:
 - i) paredzētā no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas pārprodukcija, ko var pārsūtīt citām dalībvalstīm – salīdzinājumā ar indikatīvo līkni;
 - ii) paredzamais kopīgu projektu potenciāls;
 - iii) prognozētais no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas pieprasījums, ko paredzēts apmierināt, neizmantojot vietējo produkciju.

4. Novērtējumi:

- a) kopējais ieguvums no katras atjaunojamos energoresursus izmantojošas tehnoloģijas, lai sasniegtu obligātos 2020. gada mērķus un indikatīvās starpposma līknes rādītājus attiecībā uz atjaunojamo energoresursu īpatsvaru elektroenerģijas, apsildes, dzesēšanas un transporta jomā;
 - b) kopējais ieguvums no katra energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas pasākuma, lai sasniegtu obligātos 2020. gada mērķus un indikatīvās starpposma līknes rādītājus attiecībā uz atjaunojamo energoresursu īpatsvaru elektroenerģijas, apsildes, dzesēšanas un transporta jomā.
-

VII PIELIKUMS

Siltumsūkņu saražotās enerģijas uzskaitē

Siltumsūkņu iegūtās aerotermālās, ģeotermālās vai hidrotermālās enerģijas daudzumu, ko šajā direktīvā uzskata par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto enerģiju, E_{RES} , aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

kur:

- Q_{usable} = aptuvenais kopējais lietojamais siltums, ko ražo siltumsūkņi atbilstīgi 5. panta 4. punktā minētajiem kritērijiem, šādā veidā: ņem vērā tikai tos siltumsūkņus, kuriem $SPF > 1,15 * 1/\eta$,
- SPF = aptuvenais sezonālais lietderības koeficients šiem siltumsūkņiem,
- η = attiecība starp kopējo bruto elektroenerģijas ražošanu un sākotnējo enerģijas patēriņu elektroenerģijas ražošanai, un to aprēķina kā ES vidējo, ņemot vērā Eurostat datus.

Ne vēlāk kā līdz 2013. gada 1. janvārim Komisija izstrādā pamatnostādnes par to, kā dalībvalstis aprēķina Q_{usable} un SPF vērtību dažādām siltumsūkņu tehnoloģijām un piemērošanas veidiem, ņemot vērā atšķirības klimatiskajos apstākļos, jo īpaši ļoti aukstam klimatam.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/29/EK

(2009. gada 23. aprīlis),

ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽⁴⁾ ir izveidota Kopienas sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecībai (Kopienas sistēma), lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju rentablu un ekonomiski pamatotu samazinājumu.
- (2) ANO Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām (UNFCCC), ko Eiropas Kopienas vārdā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/69/EK ⁽⁵⁾, ir izveidota ar pamatmērķi stabilizēt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas novērstu bīstamu antropogēnisku ietekmi uz klimata sistēmu. Lai sasniegtu šo mērķi, ikgadējais zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugums nedrīkstētu pārsniegt 2 °C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) jaunākais novērtējuma ziņojums liecina, ka, lai šo mērķi sasniegtu, līdz 2020. gadam jāsamazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju maksimums, kam seko emisiju samazinājums. Tas nozīmē, ka jāpalielina Kopienas pūliņi emisiju samazināšanas jomā, šajā procesā nekavējoties jāiesaista attīstītās valstis un jārosina jaunattīstības valstu līdzdalība.
- (3) Eiropadomes 2007. gada marta Briseles sanāksmē ir pauta nelokāma apņemšanās līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas Kopienā samazināt vismaz par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni, vai pat par 30 %, ja citas attīstītās valstis apņemas īstenot līdzvērtīgus

emisiju samazinājumus, bet ekonomiski spēcīgākās jaunattīstības valstis apņemas emisijas samazināt proporcionāli to saistībām un iespējām. Līdz 2050. gadam siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas pasaulē jāsamazina vismaz par 50 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Visām ekonomikas nozarēm, tostarp starptautisko jūras pārvadājumu un aviācijas nozarei, būtu jāsniedz pienācīgs ieguldījums, lai panāktu šos emisiju samazinājumus. Aviācijas nozares ieguldījumu emisiju samazināšanā rada nozares iekļaušana Kopienas sistēmā. Ja līdz 2011. gada 31. decembrim dalībvalstis nav apstiprinājušas ar Starptautisko Jūrniecības organizāciju saistītu starptautisku nolīgumu, kura emisiju samazināšanas mērķos ietilptu arī starptautiskā jūras transporta emisijas, vai Kopiena nav apstiprinājusi šādu nolīgumu saistībā ar UNFCCC, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums, lai atbilstīgi saskaņotiem noteikumiem starptautiskā jūras transporta emisijas iekļautu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, par mērķi izvirzot ierosinātā tiesību akta stāšanos spēkā līdz 2013. gadam. Šādam priekšlikumam būtu maksimāli jāsamazina jebkāda veida negatīva ietekme uz Kopienas konkurētspēju, vienlaikus ņemot vērā iespējamos ieguvumus vides jomā.

- (4) Eiropas Parlaments 2008. gada 31. janvāra Rezolūcijā par Bali konferences par klimata pārmaiņām rezultātiem (COP 13 un COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ atgādināja savu nostāju, ka rūpnieciski attīstītajām valstīm būtu jāapņemas līdz 2020. gadam samazināt savas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas vismaz par 30 % un līdz 2050. gadam – vismaz par 60 līdz 80 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem. Ņemot vērā, ka tas gaida pozitīvu iznākumu COP 15 sarunām, kas 2009. gadā notiks Kopenhāgenā, Eiropas Savienībai vajadzētu sagatavot stingrākus emisiju samazināšanas mērķus 2020. gadam un turpmākajam laikposmam, kā arī jācenšas nodrošināt, ka pēc 2013. gada Kopienas sistēma vajadzības gadījumā ļauj pieņemt stingrākus emisiju ierobežojumus, kas būtu daļa no Eiropas Savienības ieguldījuma, tiecoties panākt jaunu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām (turpmāk "starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām").
- (5) Lai sekmētu šo ilgtermiņa mērķu sasniegšanu, ir lietderīgi nospraust prognozējamu kursu to emisiju samazināšanai, ko rada Kopienas sistēmā iekļautās iekārtas. Lai izmaksu ziņā lietderīgi īstenotu Kopienas apņemšanos siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināt par vismaz 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni, būtu jāpanāk, ka šādām iekārtām piešķirto emisiju kvotu apjoms 2020. gadā ir par 21 % zemāks nekā šo iekārtu emisiju līmenis 2005. gadā.

⁽¹⁾ OV C 27, 3.2.2009., 66. lpp.

⁽²⁾ OV C 325, 19.12.2008., 19. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 68 E, 21.3.2009., 13. lpp.

- (6) Lai Kopienas sistēmu padarītu noteiktāku un paredzamāku, būtu jākonkretizē noteikumi, lai palielinātu Kopienas sistēmas devumu centienos panākt vispārēju emisiju samazinājumu par vairāk nekā 20 %, sevišķi ņemot vērā Eiropadomes izvirzīto mērķi līdz 2020. gadam samazināt emisijas pat par 30 %, kas saskaņā ar zinātnes atziņām ir vajadzīgs, lai novērstu bīstamas klimata pārmaiņas.
- (7) Kad Kопiena un trešās valstis būs noslēgušas starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, saskaņā ar kuru tiks veikta rīcība pasaules mērogā pēc 2012. gada, ievērojams atbalsts būtu jāsniedz, lai kreditētu emisiju samazinājumus šajās valstīs. Kamēr šāda vienošanās nav noslēgta, tomēr būtu jāparedz lielāka noteiktība attiecībā uz ārpuskopienas kredītu turpmāku izmantošanu.
- (8) Lai gan pirmajā tirdzniecības posmā gūtā pieredze liecina, ka Kopienas sistēmai ir potenciāls, un emisiju kvotu valsts sadales plānu pabeigšana otrajam tirdzniecības periodam ļaus panākt ievērojamus emisiju samazinājumus līdz 2012. gadam, 2007. gadā veiktā pārskatā konstatēts, ka katrā ziņā jāizveido saskaņotāka emisiju tirdzniecības sistēma, lai lietderīgāk izmantotu ieguvumus no emisiju tirdzniecības, novērstu traucējumus iekšējā tirgū un sekmētu emisiju tirdzniecības sistēmu savstarpēju sasaisti. Turklāt būtu jānodrošina lielāka paredzamība un jāpaplašina sistēmas darbības joma, to attiecinot uz jaunām nozarēm un gāzēm, lai dotu spēcīgākus signālus par oglekļa cenām, kas savukārt stimulētu nepieciešamos ieguldījumus, un lai sniegtu jaunas emisiju samazināšanas iespējas, kas savukārt ļaus pazemināt emisiju samazināšanas izmaksas un palielināt sistēmas efektivitāti.
- (9) Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu definīcija būtu jāsapņo ar UNFCCC doto definīciju; jāprecizē atsevišķu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu globālās sasilšanas potenciāla noteikšana un atjaunināšana.
- (10) Kopienas sistēma būtu jāpaplašina un jāattiecina uz citām iekārtām, kuru radīto emisiju monitoringu un pārbaudi iespējams veikt un par tām ziņot ar tādu pašu precizitāti, kā paredzēts pašlaik piemērojamās prasībās par monitoringu, ziņošanu un pārbaudi.
- (11) Ja ir ieviesti līdzvērtīgi siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas pasākumi (sevišķi nodokļu pasākumi) attiecībā uz mazām iekārtām, kuru emisijas nepārsniedz 25 000 tonnu CO₂ ekvivalenta gadā, būtu vajadzīga procedūra, ļaujot dalībvalstīm izslēgt šādas nelielas iekārtas no emisiju tirdzniecības sistēmas, kamēr vien tiek piemēroti minētie pasākumi. No Kopienas sistēmas var izslēgt arī slimnīcas, ja tās apņemas veikt līdzvērtīgus pasākumus. Šādas robežvērtības piemērošana ir salīdzinoši visizdevīgākā no administratīvo izmaksu samazināšanas viedokļa, proti, administratīvās vienkāršības dēļ ir iespējams samazināt administratīvās izmaksas par katru no sistēmas izslēgto CO₂ ekvivalenta tonnu. Tā kā kvotas vairs nepiešķirs uz pieciem gadiem un tā kā ir jāuzlabo noteiktība un paredzamība, jāparedz noteikumi par to, cik bieži būtu jāpārskata siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emitēšanas atļaujas. Dalībvalstu ziņā ir ierosināt pasākumus, kuri piemērojami mazām iekārtām un kuri emisiju samazināšanu veicina līdzvērtīgā mērā kā Kopienas sistēma. Šādi pasākumi varētu būt, piemēram, nodokļu uzlikšana, nolīgumi ar rūpniecības nozarēm un regulējums. Ņemot vērā, ka ir jāsamazina nevajadzīgi administratīvi apgrūtinājumi mazajiem emitētājiem, dalībvalstis var noteikt vienkāršotas procedūras un pasākumus šīs direktīvas prasību izpildei.
- (12) Informācijai par šīs direktīvas piemērošanu vajadzētu būt viegli pieejamai, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).
- (13) Kopienas kvotu kopapjomam, ko aprēķina 2008.–2012. gada perioda vidū, būtu lineāri jāsamazinās, lai emisiju tirdzniecības sistēma nodrošinātu pakāpenisku un prognozējamu emisiju samazinājumu laika gaitā. Ik gada kvotas būtu jāsamazina par 1,74 % no kvotu apjoma, ko dalībvalstis piešķirušas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par kvotu valsts sadales plāniem laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam; tā panāks, ka ar Kopienas sistēmas starpniecību izmaksu ziņā lietderīgi tiks sekmēta Kopienas mērķa sasniegšana – līdz 2020. gadam samazināt kopējās emisijas par vismaz 20 %.
- (14) Tādējādi Kopienas sistēmā izdosies 2020. gadā panākt emisiju samazinājumu par 21 % (salīdzinot ar 2005. gadā reģistrēto līmeni), ierēķinot gan to, ka laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam ir paplašināta darbības joma, salīdzinot ar laikposmu no 2005. gada līdz 2007. gadam, gan emisiju datus tirdzniecības sektorā 2005. gadā, ko izmantoja, lai izvērtētu Bulgārijas un Rumānijas emisiju kvotu valsts sadales plānus laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam; tas nozīmē, ka 2020. gadā piešķirs ne vairāk kā 1 720 miljonus kvotu. Precīzu emisiju daudzumu aprēķinās pēc tam, kad dalībvalstis būs piešķirušas kvotas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisiju kvotu valsts sadales plāniem laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam, ievērojot to, ka kvotu sadales apstiprināšana dažām iekārtām bija atkarīga no šo iekārtu emisiju pamatotības un pārbaudes. Kad būs piešķirtas kvotas laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam, Komisija publicēs Kopienas kvotu kopapjomu. Kopienas emisiju kopapjoms būtu jākorģē, lai tiktu ņemtas vērā iekārtas, kas Kopienas sistēmā iekļautas vai no tās izslēgtas laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam vai no 2013. gada.
- (15) Papildu pūliņi, ko veiks Kopienas tautsaimniecība, ir nepieciešami, tādēļ cita starpā jāpanāk, ka pārskatītā Kopienas sistēma darbojas ar vislielāko ekonomisko efektivitāti un tās pamatā ir kvotu sadales nosacījumi, kas ir pilnībā saskaņoti visā Kopienā. Tādēļ kvotu sadales pamatā vajadzētu būt izsolei – tā ir visvienkāršākā sistēma, ko parasti

uzskata arī par ekonomiski efektīvāko. Tas ļautu arī novērst virspelņas gūšanu un nodrošinātu vienādu konkurences apstākļus gan esošajām iekārtām, gan jaunajām iekārtām un ekonomikām, kuru ekonomiskā izaugsme ir straujāka nekā vidējais rādītājs.

(16) Lai saglabātu Kopienas sistēmas vides un administratīvo efektivitāti, nepieļautu konkurences kropļojumus un jaunajām iekārtām paredzētās rezerves pārāgru izlietošanu, būtu jānosaka noteikumi jaunām iekārtām, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis īsteno vienu un to pašu pieeju, jo īpaši attiecībā uz jēdzienu "iekārtas būtiska paplašināšana". Tādēļ būtu jāparedz nosacījumi par saskaņotu noteikumu pieņemšanu attiecībā uz šīs direktīvas īstenošanu. Šajos noteikumos jēdziens "būtiska paplašināšana" attiecīgā gadījumā definējams kā iekārtas esošās uzstādītās jaudas palielināšana par vismaz 10 % vai kā būtisks iekārtas radīto emisiju pieaugums, kas saistīts ar uzstādītās jaudas palielināšanu. Kvotu sadale no jaunajām iekārtām paredzētās rezerves būtu īstenojama tikai tad, ja tā notiek saistībā ar iekārtas būtisku paplašināšanu.

(17) Visām dalībvalstīm nāksies veikt ievērojamus ieguldījumus, lai līdz 2020. gadam samazinātu oglekļa intensitāti, un tām dalībvalstīm, kuru ienākumi uz vienu iedzīvotāju joprojām ir krietni zemāki par vidējo rādītāju un kuras ekonomiskajā attīstībā cenšas panākt turīgākās dalībvalstis, būs jāvelta ievērojami pūliņi energoefektivitātes uzlabošanai. Ņemot vērā, ka ir izvirzīts mērķis likvidēt konkurences traucējumus Kopienas iekšienē un nodrošināt iespējami lielāku ekonomisko efektivitāti, Kopienas ekonomikai pārtopot par drošu un ilgtspējīgu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas, nebūtu vēlams, ka Kopienas sistēmas aptvertajām nozarēm dalībvalstīs piemērotu atšķirīgu režīmu. Tādēļ ir jāizveido citi mehānismi, lai sniegtu atbalstu to dalībvalstu pūliņiem, kam ir zemāki ienākumi uz vienu iedzīvotāju un straujākas ekonomiskās izaugsmes izredzes. 88 % no izolāmo kvotu kopējuma būtu jāsadala starp dalībvalstīm atkarībā no tā, kāda bija to relatīvā procentuālā daļa no 2005. gada emisijām Kopienas sistēmā 2005. gadā vai vidējā procentuālā daļa laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam (atkarībā no tā, kura vērtība ir lielāka). Kopienas solidaritātes un izaugsmes vārdā 10 % no kopējā apjoma jāsadala par labu atsevišķām dalībvalstīm un jāizmanto, lai samazinātu emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei. Sadalot minētos 10 %, būtu jāņem vērā ienākumi uz vienu iedzīvotāju 2005. gadā un dalībvalstu ekonomiskās izaugsmes izredzes un lielāks daudzums kvotu jāpiešķir dalībvalstīm ar zemākiem ienākumiem uz vienu iedzīvotāju un straujas ekonomiskās izaugsmes perspektīvām. Dalībvalstīm, kuru vidējie ienākumi uz vienu iedzīvotāju par vairāk nekā 20 % pārsniedz Kopienas vidējo rādītāju, būtu jānodod ieguldījums šādā sadalē, izņemot gadījumus, kad visas paketes kopējās izmaksas, kuras aplēstas Komisijas ietekmes novērtējumā, kas pievienots īstenošanas pasākumu paketei attiecībā uz ES mērķiem saistībā ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju līdz 2020. gadam, pārsniedz 0,7 % no IKP.

Papildu 2 % no izolāmā kvotu daudzuma būtu jāsadala starp tām dalībvalstīm, kuru siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas 2005. gadā bija vismaz par 20 % mazākas par emisijām bāzes gadā, ko šīm valstīm nosaka Kioto protokols.

(18) Ņemot vērā ievērojamus pūliņus, kas vajadzīgi, lai apkarotu klimata pārmaiņas un pielāgotos to nenovēršamajai ietekmei, būtu lietderīgi vismaz 50 % no kvotu izsoļu ieņēmumiem izmantot šādiem mērķiem: siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņu ietekmei, finansējums pētniecībai un attīstībai emisiju samazināšanas un pielāgošanās jomā, atjaunojamās enerģijas attīstība, lai sasniegtu Savienības mērķi – līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % no izmantotās enerģijas ir atjaunojamā enerģija –, centieni izpildīt ES apņemšanos līdz 2020. gadam palielināt energoefektivitāti par 20 %, paredzēt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu uztveršanu un ģeoloģisku uzglabāšanu videi drošā veidā, iemaksas Pasaulē energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondā un Pielāgošanas fondā, kura darbību aizsāka Poznaņas Konferencē par klimata pārmaiņām (COP 14 un COP/MOP 4), paredzēt pasākumus atmežošanas novēršanai un pielāgošanās sekmēšanai jaunattīstības valstīs un pasākumi saistībā ar sociālajiem aspektiem, piemēram, elektroenerģijas cenu pieaugums mājāsaimniecībās ar maziem un vidējiem ienākumiem. Šī proporcija ir ievērojami mazāka par plānotajiem valsts iestāžu tirajiem ieņēmumiem no izolēm, ņemot vērā, ka, iespējams, samazināsies ienākumi no uzņēmumu ienākuma nodokļiem. Turklāt izsoļu ieņēmumi būtu jāizmanto Kopienas sistēmas pārvaldības administratīvo izdevumu segšanai. Šajā direktīvā būtu arī jāietver noteikumi par izolēs iegūto līdzekļu izmantošanas uzraudzību. Informācijas sniegšana par līdzekļu izmantojumu neatbrīvo dalībvalsti no Līguma 88. panta 3. punktā noteiktā pienākuma darīt zināmus konkrētus valsts pasākumus. Direktīva neskar jebkādu tādu turpmāku valsts atbalsta procedūru rezultātus, ko var veikt atbilstīgi Līguma 87. un 88. pantam.

(19) Tādēļ no 2013. gada elektroenerģijas nozarei izsoles būtu jānosaka pilnā apmērā, ievērojot to, ka nozares dalībnieki var augstākas CO₂ izmaksas iekļaut ražojuma cenā; bezmaksas kvotas nevajadzētu piešķirt CO₂ uztveršanai un uzglabāšanai, jo pietiekams stimuls jau ir pats fakts, ka par uzglabātajām emisijām kvotas nav jānodod. Lai izvairītos no konkurences kropļošanas, elektroenerģijas ražošanas iekārtām var piešķirt bezmaksas kvotas par centralizēto siltumapgādi un dzesēšanu, kā arī par siltuma ražošanu vai dzesēšanu, izmantojot augstas efektivitātes koģenerāciju, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/8/EK (2004. gada 11. februāris) par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū⁽¹⁾, ja bezmaksas kvotas piešķir par šāda veida siltumenerģiju, kas saražota iekārtās citās nozarēs.

⁽¹⁾ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

- (20) Galvenais ilgtermiņa stimuls CO₂ uztveršanai un uzglabāšanai un jaunām atjaunojamās enerģijas tehnoloģijām ir tāds, ka kvotas nebūs jānodod par pastāvīgi uzglabātām vai novērstām CO₂ emisijām. Turklāt, lai pāstrinātu pirmo komerciekārtu un inovatīvu atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju demonstrāciju, būtu jārezervē kvotas no jauno iekārtu rezerves, lai pirmajām šādām iekārtām Savienībā nodrošinātu garantētu atlīdzību par pietiekamā līmenī uzglabātām vai novērstām CO₂ tonnām ar nosacījumu, ka ir noslēgts nolīgums par dalīšanos zināšanās. Papildu finansējums būtu jāpiemēro pietiekama līmeņa projektiem, kuri ir inovatīvi un kuriem ir nozīmīgs operatora līdzfinansējums, kas principā sedz vairāk nekā pusi no attiecīgajām ieguldījumu izmaksām, un jāņem vērā projekta īstenojamība.
- (21) Kas attiecas uz citām Kopienas sistēmas aptvertajām nozarēm, būtu jāparedz pārejas kārtība, proti, 2013. gadā piešķirtās bezmaksas kvotas veidotu 80 % no daudzuma, kas atbilst Kopienas emisiju procentuālajam apjomam laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam, ko šīs iekārtas emitējušas, proporcionāli Kopienas ikgadējam kvotu kopapjomam. Pēc tam piešķirto bezmaksas kvotu apjomu katru gadu vajadzētu samazināt par vienādu daudzumu tā, lai 2020. gadā bezmaksas kvotas tiktu piešķirtas 30 % apmērā, ar nolūku panākt, ka 2027. gadā kvotas vairs netiek piešķirtas.
- (22) Lai nodrošinātu oglekļa un elektrības tirgu sakārtotu darbību, kvotu izsoles laikam no 2013. gada vajadzētu uzsākt līdz 2011. gadam un to pamatā vajadzētu būt skaidriem un objektīviem principiem, kas noteikti pietiekamu laiku pirms izsoļu sākuma.
- (23) Lai mazinātu konkurences kropļojumus Kopienā, būtu jāparedz, ka pagaidu bezmaksas kvotas iekārtām piešķir, ievērojot saskaņotus Kopienas mēroga noteikumus ("ex ante līmeņatzīmes"). Šie noteikumi būtu jāizstrādā, ņemot vērā vislietderīgākās tehnoloģijas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un energoefektivitātes jomā, aizstājējus, alternatīvus ražošanas procesus, biomasas izmantošanu, atjaunojamās enerģijas avotus un CO₂ uztveršanu un uzglabāšanu. Šādi noteikumi nedrīkst radīt stimulu emisiju palielināšanai, un tiem jānodrošina, ka aizvien lielāka daļa šo kvotu tiek izsolīta. Kvotu sadale jānosaka pirms tirdzniecības perioda, lai nodrošinātu netraucētu tirgus darbību. Šajos saskaņotajos noteikumos var ņemt vērā arī emisijas, kas saistītas ar viegli uzliesmojošu dūmgāzu izmantošanu, ja rūpnieciskajā procesā nav iespējams izvairīties no šādu dūmgāzu rašanās. Šajā sakarā noteikumos var paredzēt bezmaksas kvotu piešķiršanu to iekārtu operatoriem, kurās sadedzina attiecīgās dūmgāzes, vai to iekārtu operatoriem, kurās šīs gāzes rodas. Tāpat noteikumiem nevajadzētu pieļaut nepamatotus konkurences kropļojumus rūpniecisko iekārtu elektroapgādes, siltumapgādes un dzesēšanas pakalpojumu tirgū. Turklāt šie noteikumi nedrīkstētu radīt pārmērīgus konkurences kropļojumus starp rūpnieciskām darbībām, kas veiktas viena operatora iekārtās, un ražošanu ārpuskalpojumu sniedzēja iekārtās. Šos noteikumus piemēro jaunām iekārtām, kas veic tādas pašas darbības kā esošās iekārtas, kurām piešķir pagaidu bezmaksas kvotas. Lai novērstu konkurences kropļojumus iekšējā tirgū, bezmaksas kvotas nepiešķir par elektroenerģijas ražošanu jaunās iekārtās. Kvotas, kas 2020. gadā joprojām ir jauno iekārtu rezervē, būtu jānodod izsolē.
- (24) Kopiena arī turpmāk uzņemsies vadību sarunās attiecībā uz vērienīgu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, lai panāktu, ka zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugums nebūtu lielāks par 2 °C, un atzinīgi vērtē UNFCCC pušu 13. konferences un 2007. gada 3. līdz 14. decembrī Indonēzijas pilsētā Bali notikušās Kioto protokola dalībvalstu 3. sanāksmes gūtās sekmes virzībā uz šo mērķi. Ja pārējās attīstītās valstis un citi lielākie siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju radītāji nav šīs starptautiskās vienošanās dalībnieki, tas var izraisīt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju pieaugumu trešās valstīs, kur rūpniecībai netiktu piemēroti līdzvērtīgi oglekļa emisiju ierobežojumi ("CO₂ emisiju pārvirze"); tajā pašā laikā dažas energoietilpīgas nozares un apakšnozares Kopienā, kuras konkurē starptautiskajā tirgū, varētu nokļūt ekonomiski neizdevīgā pozīcijā. Tas varētu mazināt ieguvumus no Kopienas pasākumiem un apdraudētu vides integritāti. Lai novērstu ar CO₂ emisiju pārvirzi saistīto risku, Kopienai būtu jāpiešķir bezmaksas kvotas 100 % apjomā nozarēm un apakšnozarēm, kas atbilst attiecīgiem kritērijiem. Šo nozaru un apakšnozaru definīcija un vajadzīgie pasākumi būtu jāpārskata, lai nodrošinātu, ka tiek veikti vajadzīgie pasākumi, un nepieļautu pārmērīgu kompensāciju. Attiecībā uz tādām konkrētām nozarēm vai apakšnozarēm, kurās var pienācīgi pamatot, ka CO₂ emisiju pārvirzi citādi novērst nav iespējams, kurās elektroenerģijas izmaksas veido lielu daļu no ražošanas izmaksām un kurās elektroenerģijas ražošana noris efektīvi, īstenojot pasākumus, var ņemt vērā elektroenerģijas patēriņu ražošanas procesā, nemainot kvotu kopapjomu. Ar CO₂ emisiju pārvirzi saistītais risks šajās nozarēs vai apakšnozarēs jānovērtē, par sākuma punktu pieņemot 3 ciparu līmeni (NACE-3 kods) vai, ja nepieciešams un ja ir pieejami attiecīgi dati, 4 ciparu līmeni (NACE-4 kods).
- (25) Tādēļ Komisijai līdz 2010. gada 30. jūnijam būtu jāpārskata stāvoklis, jāapspriežas ar visiem attiecīgajiem sociālajiem partneriem un, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu, jāiesniedz ziņojums, kam pievieno attiecīgus priekšlikumus. Šajā sakarā Komisijai līdz 2009. gada 31. decembrim būtu jānoskaidro, kuras energoietilpīgās nozares vai apakšnozares varētu skart CO₂ emisiju pārvirze. Sagatavojot šo analīzi, būtu jāizvērtē, vai ražotājiem ir iespējams vajadzīgo kvotu iegādes izmaksas iekļaut ražojuma cenā, nezaudējot būtisku tirgus daļu ārpuskopienas iekārtām, kas neveic līdzvērtīgus emisiju samazināšanas pasākumus. Energoietilpīgām nozarēm, par kurām konstatēts, ka tās

apdraud ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, varētu piešķirt vairāk bezmaksas kvotu, vai arī varētu ieviest reāli funkcionējošu oglekļa izlīdzināšanas sistēmu, lai nodrošinātu līdzvērtīgus noteikumus attiecībā uz trešo valstu iekārtām un Kopienas iekārtām, kuras apdraud ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks. Izveidojot šādu sistēmu, importētājiem varētu izvirzīt ne mazāk labvēlīgas prasības kā iekārtām Kopienā, piemēram, varētu paredzēt kvotu nodošanu. Visiem pasākumiem jāatbilst UNFCCC principiem, īpaši principam par kopīgiem, tomēr atšķirīgiem pienākumiem un iespējām, ievērojot īpašo stāvokli vismazāk attīstītajās valstīs (VAV). Tāpat pasākumiem jāatbilst Kopienas starptautiskajām saistībām, tostarp saistībām, kas izriet no PTO nolīguma.

- (26) Diskusijām Eiropadomē par to nozaru vai apakšnozaru noteikšanu, kuras pakļautas nopietnam oglekļa emisiju pārvirzes riskam, ir ārpuskārtas raksturs, un tās nekādā ziņā neietekmē procedūras, ar kurām Komisija pilda īstenošanas pilnvaras, kuras tai piešķirtas saskaņā ar Līguma 202. pantu.
- (27) Dalībvalstis var uzskatīt, ka konkrētām iekārtām, kurām ir konstatēts ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, nepieciešama pagaidu kompensācija attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām un iekļautas elektroenerģijas cenās. Šāds atbalsts būtu jāpiešķir tikai tad, ja tas ir nepieciešams un samērīgs, kā arī būtu jānodrošina, ka tiek saglabāti Kopienas sistēmas stimuli taupīt enerģiju un veicināt pieprasījuma maiņu, "pelēkās" enerģijas vietā izvēloties "zaļo".
- (28) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus Kopienā, būtu jāizveido vienoti noteikumi par to, kā Kopienas sistēmā iesaistītie operatori var izmantot kredītus par emisiju samazināšanu ārpus Kopienas. Kioto protokolā noteikti skaitliski emisiju mērķi attīstītajām valstīm laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, un tajā paredzēta sertificēta emisiju samazināšana (SES) saskaņā ar Tīras attīstības mehānismu (TAM) un emisiju samazināšanas vienību (ESV) saskaņā ar kopīgi īstenojamiem (KI) projektiem izveide un to izmantošana attīstītās valstīs, lai daļēji sasniegtu emisiju samazināšanas mērķus. Lai gan Kioto protokolā nav paredzēts, ka ESV varētu tikt radītas, sākot ar 2013. gadu, ja nav noteikti jauni skaitliski emisiju mērķi projektu norises valstīs, tomēr pastāv varbūtība, ka būs iespējams arī turpmāk radīt TAM kredītus. Jāparedz, ka pēc tam, kad būs noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, jāparedz plašāka SES un ESV izmantošana no valstīm, kas ratificējušas šo vienošanos. Ja šāda vienošanās netiek noslēgta, turpmāka SES un ESV izmantošana mazinātu šīs iniciatīvas nozīmi un būtu grūtāk sasniegt Kopienas mērķi palielināt atjaunojamās enerģijas izmantošanu. SES un ESV izmantošanai jābūt saskanīgai ar Kopienas noteikto mērķi – līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % enerģijas iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un veicināt energoefektivitāti, inovācijas un tehnoloģiju attīstību. Ar nosacījumu, ka tas atbilst izvirzītajiem mērķiem, ir jāparedz iespēja noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm, lai radītu stimulu emisiju samazināšanai šajās valstīs un panāktu reālus un lielākus siltumnīcas efektu izraisošu gāzu samazinājumus, vienlaikus rosinot Kopienas uzņēmumus pievērsties inovācijām un veicinot tehnoloģisko attīstību trešās valstīs. Šādus nolīgumus var ratificēt vairākas valstis. Ja Kopiena apstiprina pieņemamu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, jāpaplašina piekļuve kredītiem, ko dod projektu īstenošana trešās valstīs, un vienlaikus jāpalielina emisiju samazinājumi ar Kopienas sistēmas starpniecību.
- (29) Lai nodrošinātu paredzamību, operatoriem vajadzētu būt skaidrībai par iespēju pēc 2012. gada izmantot pārpalikušās SES un ESV, kuras bija atļauts izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un kuras iegūtas, īstenojot projektus, ko varēja izmantot Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam. Tā kā pirms 2015. gada dalībvalstis nevar pārnest operatoru rīcībā esošās SES un ESV no viena starptautiskos nolīgumos noteiktā saistību perioda uz nākamo (SES un ESV "uzkrāšana") un ar nosacījumu, ka dalībvalstis izvēlas atļaut minēto SES un ESV uzkrāšanu (ņemot vērā, ka tiesības šādus kredītus uzkrāt ir ierobežotas), šo skaidrību varētu nodrošināt, paredzot, ka dalībvalstīm jāatļauj operatoriem minētās SES un ESV (kas piešķirtas par emisiju samazinājumiem pirms 2012. gada) apmainīt pret kvotām, kas derīgas no 2013. gada. Tomēr, tā kā dalībvalstīm nebūtu obligāti jāakceptē SES un ESV, jo tās nevar būt pārliecinātas, ka varēs šos kredītus izmantot, lai izpildītu pašreizējās starptautiskās saistības, šī prasība nebūtu jāpildina pēc 2015. gada 31. marta. Operatoriem būtu jānodrošina tādas pašas garantijas attiecībā uz SES par emisiju samazinājumiem no 2013. gada, kas iegūtas, realizējot pirms 2013. gada uzsāktus projektus. Ir svarīgi, lai operatori izmantotu kredītus no projektiem, kuri rada reālus, pārbaudāmus, papildu un pastāvīgus emisiju samazinājumus, dod pārliecināto ieguldījumu ilgtermiņa attīstībā un tiem nav ievērojami negatīvu vides vai sociālo seku. Būtu jāizveido procedūra, kura dod iespēju izslēgt konkrētus projektu veidus.
- (30) Ja starptautiskas vienošanās par klimata pārmaiņām noslēgšana kavējas, būtu jāparedz iespēja Kopienas sistēmā izmantot kredītus, kas iegūti, realizējot kvalitatīvus projektus; tas iespējams, noslēdzot nolīgumus ar trešām valstīm. Šādi divpusēji vai daudzpusēji nolīgumi varētu ļaut arī turpmāk Kopienas sistēmā akceptēt projektus, kas radīja ESV līdz 2012. gadam, bet kas saskaņā ar Kioto protokolu vairs nav kompetenti to darīt.

- (31) Klimata pārmaiņu ietekme vissmagāk skars VAV, lai gan tās rada pavisam nelielu daļu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju. Tādēļ tad, kad izsolēs gūtos ieņēmumus izmanto, lai veicinātu jaunattīstības valstu pielāgošanos klimata pārmaiņu ietekmei, īpaša vērība būtu jāpievērš VAV vajadzībām. Šajās valstīs īstenoti pavisam nedaudzi TAM projekti, tādēļ būtu lietderīgi nepārprotami noteikt, ka pat tādā gadījumā, ja netiks noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, tiks akceptēti kredīti no projektiem, kas pēc 2012. gada uzsākti VAV, ja tie patiesi ir papildu projekti un veicina ilgtspējīgu attīstību. VAV šīs tiesības varētu piemērot līdz 2020. gadam ar nosacījumu, ka tās ir ratificējušas vai nu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, vai arī divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu ar Kopieni.
- (32) Kad būs noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, būs iespējams izmantot papildu kredītus apmērā, kas nepārsniedz pusi no Kopienas sistēmas nodrošinātā papildu samazinājuma, un augstvērtīgus TAM kredītus no trešām valstīm Kopienas sistēmā no 2013. gada drīkstētu izmantot tikai tādā gadījumā, ja šīs valstis ratificējušas starptautisko vienošanos.
- (33) Kopienai un tās dalībvalstīm projekta pasākumus būtu jāatļauj īstenot tikai tad, ja ikviena projekta dalībnieka galvenā mītne atrodas valstī, kas noslēgusi starptautisku vienošanos par šādiem projektiem, lai nepieļautu, ka šādu iespēju ļaunprātīgi izmanto uzņēmumi no valstīm, kas nav noslēgušas starptautisku vienošanos ("parazītisms"), izņemot gadījumus, kad šie uzņēmumi atrodas trešās valstīs vai pavalstīs, vai reģionālās struktūrās, kas saistītas ar Kopienas sistēmu.
- (34) Tas, ka dažos šīs direktīvas noteikumos izdarīta atsauce uz to, ka Kопiena apstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, neskar to, ka minēto vienošanos var noslēgt arī dalībvalstīs.
- (35) Ņemot vērā gūto pieredzi, būtu jāuzlabo Kopienas sistēmas noteikumi par emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi.
- (36) Savienībai būtu jāstrādā, lai izveidotu starptautiski atzītu sistēmu atmežošanas samazināšanai un apmežošanas un mežu atjaunošanas palielināšanai, atbalstot mērķi, kas noteikts UNFCCC – proti, ņemot vērā spēkā esošos nolīgumus, izstrādāt finansēšanas mehānismus kā daļu no efektīvas, iedarbīgas, taisnīgas un saskaņotas finansiālās sistēmas, kā paredz starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām, par kuru jāvienojas Kopenhāgenas Konferencē par klimata pārmaiņām (COP 15 un COP/MOP 5).
- (37) Lai būtu skaidrs, ka Direktīva 2003/87/EK attiecas uz visu veidu katliem, degkamerām, turbīnām, sildītājiem, kurtuvēm, sadedzināšanas iekārtām, apdedzināšanas krāsnīm, citu veidu krāsnīm, cepliem, žāvētājiem, dzinējiem, kurināmā elementiem, ķīmiskajiem sadedzināšanas blokiem, degļiem un termiskās vai katalītiskās pēcsadedzināšanas iekārtām, tā būtu jāpapildina ar "sadedzināšanas" definīciju.
- (38) Lai nodrošinātu, ka Kopienā bez ierobežojumiem var notikt darījumi ar kvotām un ka Kopienas sistēmu var sasaitēt ar emisiju tirdzniecības sistēmām trešās valstīs, pavalstīs un reģionālās struktūrās, sākot ar 2012. gada janvāri visas kvotas būtu jāuzkrāj Kopienas reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK (2004. gada 11. februāris) par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā⁽¹⁾. Šim noteikumam nevajadzētu skart tādu valstu reģistru pastāvēšanu, kuros reģistrē emisijas, uz kurām neattiecas Kopienas sistēma. Kopienas reģistram būtu jāsniedz tādas pašas kvalitātes pakalpojumi kā valstu reģistriem.
- (39) Sākot ar 2013. gadu, CO₂ videi droša uztveršana, transports un ģeoloģiskā uzglabāšana būtu jāiekļauj Kopienas sistēmā ar saskaņotiem noteikumiem.
- (40) Būtu jāparedz kārtība kvotu savstarpējai atzīšanai starp Kopienas sistēmu un citām obligātām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmām, kuras paredz absolūtos emisiju ierobežojumus un kuras izveidotas jebkurā trešā valstī, pavalstī vai reģionālā struktūrā.
- (41) Vajadzētu mudināt Kopienas sistēmā piedalīties arī Savienības kaimiņvalstīs, ja tās atbilst šīs direktīvas prasībām. Komisijai būtu jādara viss iespējams šā mērķa sasniegšanai, piedaloties sarunās un sniedzot finansiālu un tehnisku atbalstu esošajām, topošajām kandidātvalstīm un valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Kaimiņattiecību politika. Tas sekmētu tehnoloģiju un zināšanu tālāknodošanu šīm valstīm, kas ir svarīgs veids, kā veicināt vispārēju labumu ekonomikas, vides un sociālajā jomā.
- (42) Šajā direktīvā būtu jāparedz nolīgumu slēgšana par kvotu savstarpēju atzīšanu starp Kopienas sistēmu un citām obligātajām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmām, kuru absolūtie emisiju ierobežojumi ir saderīgi ar Kopienas sistēmu, ņemot vērā centienus vides jomā un stabilas, salīdzināmas emisiju monitoringa, ziņošanas un pārbaudes mehānisma un atbilstības sistēmas esamību.

(¹) OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

(43) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Kopienas sistēmu, būtu jārada iespēja piešķirt kvotas par projektiem, kas samazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, ar nosacījumu, ka šos projektus realizē saskaņā ar Kopienas līmenī pieņemtiem un saskaņotiem noteikumiem un ka šādi projektu nerada emisiju samazinājumu dubultu uzskaiti vai neliedz paplašināt Kopienas sistēmas darbības jomu vai īstenot citus politikas pasākumus to emisiju samazināšanai, kas nav iekļautas Kopienas sistēmā.

(44) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(45) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus attiecībā uz "jaunas iekārtas" definēšanas noteikumu saskaņošanu, kvotu izsoli, Kopienas mēroga pagaidu kvotu sadali, to kritēriju un noteikumu noteikšanu, kurus piemēro konkrētu demonstrācijas projektu izvēlei, to nozaru un apakšnozaru saraksta izveidi, kurās pastāv būtisks CO₂ emisiju pārvirzes risks, kredītu izmantošanu, emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi, pārbaudītāju akreditēšanu, projektu saskaņoto noteikumu īstenošanu, kā arī konkrētu pielikumu grozīšanu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus Direktīvas 2003/87/EK elementus, *inter alia*, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(46) Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Direktīva 2003/87/EK.

(47) Ir lietderīgi paredzēt, ka savlaicīgi tiek transponēti tie noteikumi, kas ļauj sagatavoties Kopienas sistēmas darbībai jaunā režīmā no 2013. gada.

(48) Lai pareizi noslēgtu 2008.–2012. gada tirdzniecības posmu, arī turpmāk būtu jāpiemēro Direktīvā 2003/87/EK izklāstītie noteikumi, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Direktīvu 2004/101/EK ⁽²⁾, Direktīvu 2008/101/EK ⁽³⁾ un

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/101/EK (2004. gada 27. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, ņemot vērā Kioto protokola projekta mehānismus (OV L 338, 13.11.2004., 18. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/101/EK (2008. gada 19. novembris), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai aviācijas darbības iekļautu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (OV L 8, 13.1.2009., 3. lpp.).

Regulu (EK) Nr. 219/2009 ⁽⁴⁾, tomēr neskarot Komisijas iespējas pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai no 2013. gada Kopienas sistēma varētu darboties jaunā režīmā.

(49) Šīs direktīvas piemērošana neskar Līguma 87. un 88. pantu.

(50) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(51) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(52) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁵⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/87/EK

Ar šo Direktīvu 2003/87/EK groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantam pievieno šādas daļas:

"Tāpat šī direktīva paredz, ka vēl vairāk jāsamazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, lai sekmētu emisiju samazināšanu tādā mērā, kā no zinātnes viedokļa ir vajadzīgs, lai novērstu bīstamas klimata pārmaiņas.

Šajā direktīvā ir paredzēti arī noteikumi, kuros paredzēts, kā novērtēt un īstenot stingrāku Kopienas mērķi par emisiju samazināšanu virs 20 %, un kurus piemēro pēc tam, kad Kopiena ir apstiprinājusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kuras īstenošanas rezultātā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazinājums būtu lielāks par 9. pantā noteikto, kā to atspoguļo Eiropas Padomes 2007. gada marta sanāksmē pieņemtās 30 % saistības."

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009 (2009. gada 11. marts), ar ko, ievērojot Līguma 251. pantā minēto procedūru, vairākus instrumentus pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru. Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai – otrā daļa (OV L 87, 31.3.2009., 109. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. Direktīvas 3. pantu groza šādi:
- a) panta c) punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “c) “siltumnīcas efektu izraisošas gāzes” ir II pielikumā minētās gāzes un citas atmosfēras gāzveida sastāvdaļas – gan dabiskas, gan antropogēnas –, kas absorbē un reemitē infrasarkanā starojumu;”;
- b) panta h) punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “h) “jauna iekārta” ir:
- iekārta, kura veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības un kurai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauja pirmo reizi saņemta pēc 2011. gada 30. jūnija,
 - iekārta, kas veic darbību, kura saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu Kopienas sistēmā ir iekļauta pirmo reizi, vai
 - iekārta, kas veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības vai saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu Kopienas sistēmā iekļautu darbību un kas ir būtiski paplašināta pēc 2011. gada 30. jūnija – tikai tiktāl, cik tas attiecas uz šo paplašināšanu;”;
- c) pievieno šādus punktus:
- “t) “sadedzināšana” ir kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tostarp dūmgāzu attīrīšana;
- u) “elektroenerģijas ražošanas iekārta” ir iekārta, kurā 2005. gada janvārī vai pēc tam ražota elektroenerģija pārdošanai trešām personām un kurā no I pielikumā uzskaitītajām darbībām tiek veikta vienīgi “kurināmā sadedzināšana”.”
3. Direktīvas 3.c panta 2. punktā vārdkopu “11. panta 2. punktā” aizstāj ar vārdkopu “13. panta 1. punktā”.
4. Direktīvas 3.g pantā vārdkopu “pamatnostādnēm, kas pieņemtas saskaņā ar 14. pantu” aizstāj ar vārdu “14. pantā minēto regulu”.
5. Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “4. pants
- Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas**
- Dalībvalstis nodrošina, ka no 2005. gada 1. janvāra neviena iekārta neveic I pielikumā minētās darbības, kuru rezultātā rodas attiecīgā emisija, ja vien operatoram nav saskaņā ar
5. un 6. pantu kompetentas iestādes izsniegtas atļaujas vai arī iekārta ir izslēgta no Kopienas sistēmas saskaņā ar 27. pantu. Šo noteikumu attiecinā arī uz iekārtām, kas iekļautas saskaņā ar 24. pantu.”
6. Direktīvas 5. panta d) punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “d) plānotie pasākumi, lai veiktu emisijas monitoringu un ziņotu par to saskaņā ar 14. pantā minēto regulu.”
7. Direktīvas 6. pantu groza šādi:
- a) 1. punktam pievieno šādu daļu:
- “Kompetentā iestāde vismaz reizi piecos gados pārskata siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju un vajadzības gadījumā tajā izdara grozījumus.”;
- b) 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- “c) monitoringa plāns, kas atbilst prasībām saskaņā ar 14. pantā minēto regulu. Dalībvalstis var atļaut operatoriem atjaunot monitoringa plānus, negrozot atļauju. Operatori jebkuru atjaunoto monitoringa plānu iesniedz apstiprināšanai kompetentajā iestādē;”.
8. Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “7. pants
- Pārmaiņas attiecībā uz iekārtām**
- Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas būtību, darbību, paplašināšanu vai būtisku jaudas samazināšanu, sakarā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju. Ja mainās iekārtas operatora identitāte, kompetentā iestāde atjaunina atļauju, iekļaujot tajā jaunā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi.”
9. Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “9. pants
- Kopienas kvotu kopapjoms**
- Ik gadus piešķirto Kopienas kvotu kopapjoms, sākot ar 2013. gadu, lineāri samazinās, par aprēķina atskaites punktu ņemot 2008.–2012. gada perioda vidu. Apjomu samazina, piemērojot lineāru koeficientu 1,74 %, salīdzinot ar to gada vidējo kvotu kopapjomu, kuras dalībvalstis piešķirušas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisiju kvotu valsts dales plāniem laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Līdz 2010. gada 30. jūnijam Komisija publisko visas Kopienas kvotu kopapjomu 2013. gadam, pamatojoties uz to kvotu apjomu, kuras dalībvalstis piešķirušas vai kuras tām jāpiešķir saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisiju kvotu valsts sadales plāniem laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Komisija pārskata lineāro faktoru un, ja vajadzīgs, sākot ar 2020. gadu, iesniedz priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai pieņemtu lēmumu līdz 2025. gadam.”

10. Iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Kopienas kvotu apjoma korekcija

1. Kas attiecas uz iekārtām, kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam saskaņā ar 24. panta 1. punktu bija iekļautas Kopienas sistēmā, no 2013. gada 1. janvāra tām piešķiramo kvotu apjomu koriģē tā, lai tas atspoguļotu to vidējo apjomu gadā, kurš šīm iekārtām bija piešķirts periodā, kad notika šo iekārtu iekļaušana Kopienas sistēmā, un kurš turklāt koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

2. Kas attiecas uz iekārtām, kuras veic I pielikumā minētās darbības un kuras Kopienas sistēmā iekļautas tikai no 2013. gada, dalībvalstis nodrošina, ka šādu iekārtu operatori attiecīgajai kompetentajai iestādei iesniedz pienācīgi pamotus un neatkarīgi pārbaudītus datus par emisijām, lai šīs iekārtas varētu ņemt vērā, koriģējot Kopienai piešķiramo kvotu apjomu.

Visus šādus datus līdz 2010. gada 30. aprīlim iesniedz attiecīgajai kompetentajai iestādei saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 14. panta 1. punktam.

Ja iesniegtie dati ir pienācīgi pamatoti, kompetentā iestāde par to paziņo Komisijai līdz 2010. gada 30. jūnijam un piešķiramo kvotu apjomu, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu, attiecīgi koriģē. Ja iekārtas emitē nevis CO₂, bet citas siltumnīcas efektu izraisošās gāzes, kompetentā iestāde var paziņot zemāku emisiju apjomu, ņemot vērā šo iekārtu emisiju samazināšanas potenciālu.

3. Komisija līdz 2010. gada 30. septembrim publicē 1. un 2. punktā minētos koriģētos apjomus.

4. Attiecībā uz iekārtām, kas izslēgtas no Kopienas sistēmas saskaņā ar 27. pantu, Kopienas kvotu kopapjoms, kas tiks piešķirts no 2013. gada 1. janvāra, ir jākoriģē, to samazinot tā, lai atspoguļotu šo iekārtu pārbaudīto emisiju gada vidējo apjomu laikposmā no 2008. gada līdz 2010. gadam, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.”

11. Direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“10. pants

Kvotu izsole

1. Sākot ar 2013. gadu, dalībvalstis izsola visas kvotas, kas nav piešķirtas bez maksas saskaņā ar 10.a un 10.c pantu. Līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija nosaka un publicē aplēses par izsolāmo kvotu apjomu.

2. Kopējo kvotu apjomu, ko izsolīs katra dalībvalsts, veido šādi komponenti:

- 88 % no kopējā izsolāmā kvotu apjoma sadala starp dalībvalstīm tādās daļās, kas ir vienādas ar attiecīgās dalībvalsts pārbaudīto emisiju daļu vidējo rādītāju Kopienas sistēmā 2005. gadā vai vidējo rādītāju laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam (atkarībā no tā, kura no vērtībām ir lielāka);
- 10 % no kopējā izsolāmā kvotu apjoma sadala starp dažām dalībvalstīm Kopienas solidaritātes un izaugsmes labad, tādējādi kvotu apjomu, ko šīs dalībvalstis izsola saskaņā ar a) apakšpunktu, palielinot par II.a pielikumā norādīto procentuālo daudzumu; un
- 2 % no izsolāmā kvotu daudzuma sadala starp tām dalībvalstīm, kuru siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas 2005. gadā bija vismaz par 20 % mazākas par emisijām bāzes gadā, ko šīm valstīm nosaka Kioto protokols. Šo procentu sadalījums starp attiecīgajām dalībvalstīm ir noteikts II.b pielikumā.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras Kopienas sistēmā 2005. gadā nepiedalījās, a) apakšpunktā paredzēto daļu aprēķina, izmantojot šo valstu pārbaudītās emisijas Kopienas sistēmā 2007. gadā.

Ja vajadzīgs, b) un c) apakšpunktā minēto procentuālo apjomu proporcionāli pielāgo, lai nodrošinātu, ka pārdalītais daudzums ir attiecīgi 10 % un 2 %.

3. Dalībvalstis nosaka kvotu izsolēs iegūto ieņēmumu izmantojumu. Vismaz 50 % no ieņēmumiem, kas gūti, izsolot 2. punktā minētās kvotas, tostarp visiem ieņēmumiem no izsolēm, kuras minētas 2. punkta b) un c) apakšpunktā, vai no šo ieņēmumu finansiālās vērtības ekvivalenta izmanto vienam vai vairākiem šādiem mērķiem:

- siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšana, tostarp iemaksas Pasaules energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondā un Pielāgošanas fondā, kura darbību aizsāka Poznaņas Konferencē par klimata pārmaiņām (COP 14 un COP/MOP 4), pielāgošanās klimata pārmaiņu ietekmei, finansējums pētniecībai un attīstībai, kā arī demonstrācijas projektiem, lai

samazinātu emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņām, tostarp līdzdalība Eiropas Enerģotehnoloģiju stratēģiskā plāna un Eiropas Tehnoloģiju platformu iniciatīvās;

- b) atjaunojamās enerģijas attīstība, lai izpildītu Kopienas saistības līdz 2020. gadam panākt, ka 20 % no izmantotās enerģijas ir atjaunojamā enerģija, kā arī citu tādu tehnoloģiju attīstība, kuras veicina pāreju uz drošu un ilgtspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, un palīdzēt izpildīt Kopienas apņemšanos līdz 2020. gadam palielināt energoefektivitāti par 20 %;
- c) pasākumi atmežošanas novēršanai, kā arī apmežošanas un mežu atjaunošanas palielināšanai jaunattīstības valstīs, kuras ratificējušas starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām, tehnoloģiju nodošanai un veicinoši pasākumi, lai pielāgotos klimata pārmaiņu nelabvēlīgajai ietekmei šajās valstīs;
- d) piesaiste Kopienas mezsaimniecībā;
- e) CO₂ uztveršana un ģeoloģiskā uzglabāšana videi drošā veidā, īpaši no cietā fosilā kurināmā spēkstacijām, kā arī daudzām rūpniecības nozarēm un apakšnozarēm, tostarp trešās valstīs;
- f) veicinoši pasākumi, lai pārietu uz zemas emisijas un sabiedriskiem transportlīdzekļiem;
- g) energoefektivitātes un tīro tehnoloģiju pētniecības un attīstības finansēšana nozarēs, uz kurām attiecas šī direktīva;
- h) pasākumi, kuru mērķis ir palielināt mājokļu energoefektivitāti un siltumizolāciju vai sniegt finansiālu atbalstu, lai risinātu sociālas grūtības mājsaimniecībās ar maziem un vidējiem ienākumiem;
- i) Kopienas sistēmas pārvaldības administratīvo izdevumu segšana.

Uzskata, ka dalībvalstis ir izpildījušas šo punktu, ja tām ir un tās īsteno tādu fiskālo vai finansiālo atbalstu reglamentējošu politiku, tostarp jo īpaši jaunattīstības valstīs, vai tādu iekšējo politiku par finansiālā atbalsta sniegšanu, kura izstrādāta pirmajā daļā minēto mērķu sasniegšanai un kuras vērtība ir vismaz 50 % no ieņēmumiem, kas gūti, izsolot 2. punktā minētās kvotas, tostarp no visiem ieņēmumiem, kuri gūti 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajās izsolēs.

Ziņojumos, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai saskaņā ar Lēmumu Nr. 280/2004/EK, ietver informāciju par ieņēmumu izmantošanu un pasākumiem, kuri veikti atbilstīgi šim punktam.

4. Komisija līdz 2010. gada 30. jūnijam pieņem regulu par izsoles laika grafiku, administrēšanu un citiem aspektiem, lai nodrošinātu, ka izsoles norit atklāti, pārredzami, saskaņoti un bez diskriminācijas. Tādēļ procesam ir jābūt paredzamiem, jo īpaši attiecībā uz izsoļu laika grafiku un secību, kā arī prognozētajiem pieejamo kvotu apjomiem.

Izsoles rīko tā, lai:

- a) operatoriem (jo īpaši visiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas iesaistījušies Kopienas sistēmā) nodrošinātu pilnīgu, godīgu un taisnīgu pieeju;
- b) visiem dalībniekiem vienlaicīgi būtu pieejama viena un tā pati informācija, kā arī dalībnieki neradītu šķēršļus izsoles norisei;
- c) izsoļu organizēšana un piedalīšanās tajās būtu izmaksu ziņā lietderīga un nerastos pārmērīgi administratīvie izdevumi; un
- d) tiek nodrošināta mazo emitentu pieeja kvotām.

Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Dalībvalstis iesniedz ziņojumus par katras izsoles noteikumu pareizu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz godīgu un atklātu pieeju, pārredzamību, cenu veidošanu, kā arī tehniskajiem un ekspluatācijas aspektiem. Šie ziņojumi ir jāiesniedz mēneša laikā pēc izsoles norises un jāpublisko Komisijas interneta vietnē.

5. Komisija uzrauga Eiropas oglekļa tirgus darbību. Katru gadu tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par oglekļa tirgus darbību, tostarp par izsoļu īstenošanu, likviditāti un izsolītajiem kvotu apjomiem. Ja nepieciešams, dalībvalstis nodrošina, ka visa attiecīgā informācija Komisijai tiek iesniegta vismaz divus mēnešus pirms ziņojuma pieņemšanas Komisijā.”

12. Iekļauj šādus pantus:

“10.a pants

Kopienas mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu

1. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem Kopienas mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus šā panta 4., 5., 7. un 12. punktā minēto kvotu saskaņotai sadalei, tostarp visus noteikumus, kas vajadzīgi, lai saskaņoti piemērotu 19. punktu.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Pirmajā daļā minētajos noteikumos pēc iespējas paredz Kopienas mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un CO₂ uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas; kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas. Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jēlkādu elektroenerģijas ražošanu, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 10.c pants, un izņemot elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot dūmgāzes.

Katrai nozarei un apakšnozarei līmeņatzīmes parasti aprēķina attiecībā uz galaproduktu, nevis izejmateriāliem, lai tādējādi attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē visā ražošanas procesā iespējami vairāk samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un palielinātu energoefektīvus ietaupījumus.

Nosakot principus *ex-ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

Pēc tam, kad Kopiena ir apstiprinājusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kurā paredzēti obligāti siltumnīcas efektu izraisošo gāzu samazinājumi, kas līdzvērtīgi Kopienā noteiktajiem samazinājumiem, Komisija minētos noteikumus pārskata, lai nodrošinātu, ka bezmaksas kvotas piešķir tikai tādā gadījumā, ja tam ir pienācīgs pamatojums, ņemot vērā vienošanās nosacījumus.

2. Nosakot principus *ex ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, par sākuma punktu pieņem nozares vai apakšnozares 10 % efektīvāko iekārtu darbības vidējo rādītāju Kopienā 2007. un 2008. gadā. Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

Regulās, kas pieņemtas saskaņā ar 14. un 15. pantu, paredz saskaņotus monitoringa, ziņošanas un pārbaudes noteikumus ar ražošanu saistītām siltumnīcas efektu izraisošām gāzu emisijām, lai noteiktu *ex-ante* līmeņatzīmes.

3. Ievērojot 4. un 8. punktu un neatkarīgi no 10.c panta noteikumiem, bezmaksas kvotas nesadala elektroenerģijas ražošanas iekārtām, CO₂ uztveršanas iekārtām, CO₂ transportēšanas cauruļvadiem vai CO₂ uzglabāšanas vietām.

4. Bezmaksas kvotas sadala centralizētai siltumapgādei, kā arī augstas efektivitātes koģenerācijai (kā definēts Direktīvā 2004/8/EK), ja ir ekonomiski pamatots pieprasījums pēc siltuma ražošanas vai dzesēšanas. Pēc 2013. gada katru gadu šīm iekārtām par siltuma ražošanu piešķirto kvotu kopapjomu koriģē ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

5. Maksimālais ikgadējais kvotu apjoms, ko izmanto, aprēķinot sadalāmās kvotas iekārtām, kuras nav iekļautas 3. punktā un kuras nav jaunas iekārtas, nedrīkst būt lielāka par summu, ko veido:

- saskaņā ar 9. pantu noteiktais Kopienas ikgadējais kopapjoms, kas reizināts ar 3. punktā neiekļauto iekārtu emisiju daļu no pārbaudīto emisiju vidējā kopapjoma laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam iekārtām, uz kurām Kopienas sistēma attiecas laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam;
- pārbaudīto emisiju vidējais ikgadējais kopapjoms laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam iekārtām, kuras Kopienas sistēmā iekļautas tikai no 2013. gada un uz kurām neattiecas 3. punkts, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

Vajadzības gadījumā izmanto vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu.

6. To nozaru vai apakšnozaru interesēs, par kurām konstatēts, ka tajās pastāv ievērojams oglekļa emisiju pārvirzes risks, ko izraisa ar siltumnīcas efekta gāzu emisijām saistītās izmaksas, kas atsaucas uz elektroenerģijas cenām, dalībvalstis var arī paredzēt finansiālus pasākumus, lai kompensētu šīs izmaksas un tad, ja šādi finanšu pasākumi atbilst noteikumiem par valsts atbalstu, kas ir spēkā un kas vēl jāpieņem šajā jomā.

Šo pasākumu pamatā ir *ex-ante* līmeņatzīmes par netiešajām CO₂ emisijām uz produkcijas vienību. Šīs *ex-ante* līmeņatzīmes attiecīgajai nozarei vai apakšnozarei aprēķina kā rezultātu, ko dod patērētās elektroenerģijas daudzums uz ražošanas vienību atbilstīgi visefektīvākajai pieejamajai tehnoloģijai un CO₂ emisijas attiecīgajā Eiropas elektroenerģijas ražošanas struktūrā.

7. Laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam 5 % no Kopienas kvotu kopapjoma, kas noteikts saskaņā ar 9. un 9.a pantu, rezervē jaunām iekārtām; šis ir maksimālais apjoms, ko var sadalīt jaunām iekārtām saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šā panta 1. punktam. Kopienas rezervei paredzētās kvotas, kas nav sadalītas ne jaunām iekārtām, ne izlietotas laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar šā panta 8., 9 vai 10. punktu, dalībvalstis izsola, ņemot vērā, kādu labumu no šīs rezerves ir guvušas dalībvalstu iekārtas, saskaņā ar 10. panta 2. punktu un – attiecībā uz sīki izstrādātu kārtību un laika grafiku – saskaņā ar 10. panta 4. punktu, kā arī attiecīgajiem īstenošanas noteikumiem.

Kvotu sadali koriģē, piemērojot 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jēlkādu elektroenerģijas ražošanu jaunās iekārtās.

Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem saskaņotus noteikumus par definīcijas “jauna iekārta” piemērošanu, jo īpaši saistībā ar “būtiskas palielināšanas” definīciju.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. Līdz 2015. gada 31. decembrim ir pieejami 300 miljoni kvotu, kas paredzētas jauno iekārtu rezervei, lai palīdzētu atbalstīt celtniecību un darbību komerciāliem demonstrācijas projektiem, kuru skaits nepārsniedz 12 un kuru mērķis ir CO₂ uztveršana un ģeoloģiska uzglabāšana (CCS) videi drošā veidā, kā arī inovatīvu atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju demonstrācijas projektiem Savienības teritorijā.

Kvotas dara pieejamas, lai atbalstītu demonstrācijas projektus, kuri ģeogrāfiski līdzsvaroti paredz attīstīt dažādas CO₂ uztveršanas un uzglabāšanas, kā arī inovatīvas atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas, kas vēl nav ekonomiski izdevīgas. Šo kvotu piešķiršana ir atkarīga no CO₂ emisiju kontrolētas novēršanas.

Projektus izvēlas, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, kuros iekļautas prasības dalīties zināšanās. Šos kritērijus un pasākumus pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un publisko.

Kvotas tiek rezervētas projektiem, kas atbilst trešajā daļā minētajiem kritērijiem. Atbalstu šiem projektiem sniedz dalībvalstis, un tas papildina būtisku iekārtas operatora līdzfinansējumu. Projektus var līdzfinansēt arī attiecīgā dalībvalsts, kā arī tiek izmantoti citi instrumenti. Nevienam projektam atbalsts, ko piešķir, izmantojot šajā punktā paredzēto mehānismu, nepārsniedz 15 % no kopējā šim nolūkam paredzēto kvotu apjoma. Šīs kvotas ņem vērā atbilstoši 7. punktam.

9. Ja Kopienas sistēmā pārbaudītais kopējais emisiju daudzums Lietuvai laikposmā no 2013. gada līdz 2015. gadam pārsniedz summu, kuru veido Lietuvas iekārtām piešķirtās bezmaksas kvotas, kas paredzētas elektroenerģijas ražošanas emisijām šajā periodā, un trīs astotdaļas no kvotām, ko Lietuva var izsolīt laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam, Lietuva, kas saskaņā ar 1. punktu 2003. gada Pievienošanās aktam pievienotajā 4. protokolā par Ignalinas kodolelektrostaciju Lietuvā ir apņēmusies slēgt Ignalinas atomelektrostacijas 2. vienību vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim, var pieprasīt kvotas no jauno iekārtu rezerves, ko tā drīkst izsolīt atbilstīgi 10. panta 4. punktā minētajai regulai. Maksimālais šādu kvotu skaits ir līdzvērtīgs pārsniegtajām emisijām šajā periodā, ja emisiju pārsniegšana ir saistīta ar palielinātu emisiju daudzumu, kas radušās elektroenerģijas ražošanā, no kurām atņēm jebkādu daudzumu, par kādu kvotu sadale šajā dalībvalstī laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam pārsniedz pārbaudīto emisiju daudzumu Lietuvai Kopienas sistēmā šajā periodā. Jebkādas šādas kvotas ņem vērā atbilstoši 7. punktam.

10. Jebkura dalībvalsts, kuras elektroenerģijas tīkls ir sašlēgts ar Lietuvu un kura 2007. gadā vairāk nekā 15 % savā teritorijā patērētās elektroenerģijas importēja no Lietuvas, palielinoties emisijām sakarā ar ieguldījumiem jaunās elektroenerģijas ražotnēs, 9. punktu var piemērot *mutatis mutandis* saskaņā ar minētajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

11. Ievērojot 10.b pantu, bezmaksas kvotu apjoms, ko sadala saskaņā ar šā panta 4. līdz 7. punktu, 2013. gadā ir 80 % no daudzuma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem. Pēc tam bezmaksas kvotas ik gadus samazina par vienādu daudzumu, lai 2020. gadā piešķirtu 30 % bezmaksas kvotu un lai 2027. gadā netiktu piešķirtas bezmaksas kvotas.

12. Ievērojot 10.b pantu, 2013. gadā un katrā turpmākajā gadā līdz 2020. gadam iekārtām tajās nozarēs vai apakšnozarēs, kurās pastāv būtisks CO₂ emisiju pārvirzes risks, atbilstoši 1. punktam piešķir bezmaksas kvotas 100 % apmērā no apjoma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem.

13. Līdz 2009. gada 31. decembrim un pēc tam reizi piecos gados Komisija, pamatojoties uz 14. līdz 17. punktā minētajiem kritērijiem, pēc apspriešanās Eiropadomē nosaka 12. punktā minēto nozaru vai apakšnozaru sarakstu.

Katru gadu Komisija pēc savas iniciatīvas vai kādas dalībvalsts pieprasījuma iekļauj nozari vai apakšnozari šā punkta pirmajā daļā minētajā sarakstā, ja analītiskā ziņojumā var pierādīt, ka šī nozare vai apakšnozare pēc pārmaiņām, kas būtiski ietekmējušas nozares vai apakšnozares darbību, atbilst 14. līdz 17. punktā paredzētajiem kritērijiem.

Šā panta īstenošanas nolūkā Komisija apspriežas ar dalībvalstīm, attiecīgajām nozarēm vai apakšnozarēm un citām ieinteresētajām pusēm.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

14. Lai noteiktu 12. punktā minētās nozares vai apakšnozares, Komisija Kopienas mērogā novērtē, cik lielā mērā attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē atkarībā no iedalījuma līmeņa ir iespējams vajadzīgo kvotu iegādes tiesās izmaksas un netiešās izmaksas, kas radušās, šīs direktīvas īstenošanas rezultātā paaugstinoties elektroenerģijas cenām, iekļaut gala produkta cenā, nezaudējot būtisku tirgus daļu ārpuskopienas iekārtām, kas ir mazāk oglekļa efektīvas. Šo vērtējumu pamatā ir oglekļa vidējā cena saskaņā ar Komisijas ietekmes novērtējumu, kas pievienots Īstenošanas pasākumu paketei attiecībā uz ES mērķiem saistībā ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju līdz 2020. gadam, un, ja vien tie ir pieejami, dati par tirdzniecību, ražošanu un pievienoto vērtību par pēdējiem trim gadiem saistībā ar katru nozari vai apakšnozari.

15. Nozare vai apakšnozare ir uzskatāma par pakļautu būtiskam CO₂ emisiju pārvirzes riskam, ja:

- a) šīs direktīvas īstenošanas rezultātā radušos tiešo un netiešo papildu izmaksu summa ievērojami – vismaz par 5 % – paaugstinātu ražošanas izmaksas, kuras aprēķina kā daļu no bruto pievienotās vērtības; un
- b) tirdzniecības intensitāte ar trešām valstīm, kuru aprēķina kā kopējās eksporta vērtības uz trešām valstīm, summētas ar kopējām importa vērtībām no trešām valstīm, attiecību pret kopējo Kopienas tirgus apjomu (gada apgrozījums plus kopējais imports), ir augstāka par 10 %.

16. Neskarot 15. punktu, nozare vai apakšnozare ir arī uzskatāma par pakļautu būtiskam CO₂ emisiju pārvirzes riskam, ja:

- a) šīs direktīvas īstenošanas rezultātā radušos tiešo un netiešo papildu izmaksu summa īpaši – vismaz par 30 % – paaugstinātu ražošanas izmaksas, kuras aprēķina kā daļu no bruto pievienotās vērtības; vai
- b) tirdzniecības intensitāte ar trešām valstīm, kuru aprēķina kā kopējās eksporta vērtības uz trešām valstīm summētas ar kopējām importa vērtībām no trešām valstīm attiecību pret kopējo Kopienas tirgus apjomu (gada apgrozījums plus kopējais imports), ir augstāka par 30 %.

17. Šā panta 13. punktā minēto sarakstu var papildināt pēc tam, kad ir pabeigts kvalitatīvs novērtējums, ņemot vērā turpmāk minētos kritērijus, kad attiecīgie dati ir pieejami:

- a) kādā mērā konkrētajā nozarē vai apakšnozarē ir iespējams samazināt atsevišķu iekārtu emisiju līmeni vai elektroenerģijas patēriņu, tostarp attiecīgā gadījumā ražošanas izmaksu pieaugumu, ko var radīt attiecīgie ieguldījumi, piemēram, izmantojot visefektīvākos paņēmienus;
- b) pašreizējie un prognozētie tirgus rādītāji, tostarp, ja tirgus situācija vai tiešā vai netiešā izmaksu pieauguma rādītāji ir tuvi vienai no 16. punktā minētajām robežvērtībām;
- c) rentabilitāte kā iespējamais indikators ilgtermiņa ieguldījumiem vai lēmumiem par ražotņu pārvietošanu.

18. Šā panta 13. punktā minēto sarakstu nosaka, ņemot vērā turpmāk norādīto, ja ir pieejami attiecīgie dati:

- a) kādā mērā trešās valstis, kurām pasaules mērogā ir izšķirošs produkcijas ražošanas īpatsvars nozarēs vai apakšnozarēs, ko uzskata par pakļautām būtiskam CO₂

emisiju pārvirzes riskam, ir stingri apņēmušās attiecīgajās nozarēs vai apakšnozarēs samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izdarīt to tādā pašā laikposmā un tādā pašā apjomā kā Kopiena; un

- b) kādā mērā šajās valstīs esošo iekārtu oglekļa efektivitāte ir salīdzināma ar attiecīgo Kopienas iekārtu rādītāju.

19. Bezmaksas kvotas nesadala iekārtām, kuras ir pārtraukušas darbību, ja vien attiecībā uz šo iekārtu operators kompetentajai iestādei uzskatāmi nepierāda, ka tās darbība tiks atsākta konkrēti norādītā un pieņemamā laikā. Iekārtas, par kurām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas termiņš ir beidzies vai atļauja ir anulēta, kā arī iekārtas, kuru darbība vai darbības atsākšana nav tehniski iespējama, uzskata par tādām, kas pārtraukušas darbību.

20. Noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, Komisija iekļauj noteikumus to iekārtu definēšanai, kuras daļēji pārtraukušas darbību vai būtiski samazinājušas savu jaudu, un, ja vajadzīgs, pasākumus šīm iekārtām noteikto bezmaksas kvotu līmeņa pielāgošanai.

10.b pants

Pasākumi dažu energoietilpīgu nozaru atbalstam CO₂ emisiju pārvirzes gadījumā

1. Līdz 2010. gada 30. jūnijam Komisija, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu un to, kā tas ļaus samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas pasaulē, pēc apspriešanās ar visiem attiecīgajiem sociālajiem partneriem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā analizēts stāvoklis energoietilpīgās nozarēs un apakšnozarēs, par kurām konstatēts, ka tajās pastāv ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks. Ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus, kas var būt arī šādi priekšlikumi:

- a) koriģēt šīm nozarēm vai apakšnozarēm piešķirto bezmaksas kvotu proporciju saskaņā ar 10.a pantu;
- b) saskaņā ar 10.a pantu noteikto nozaru vai apakšnozaru ražojumu importētājus iesaistīt Kopienas sistēmā;
- c) novērtēt oglekļa emisiju pārvirzes ietekmi uz dalībvalstu energodrošību, īpaši vietās, kur ir nepietiekami pieslēgumi pārējiem Savienības elektrotīkliem, un vietās, kur ir pieslēgumi trešo valstu elektrotīkliem, un veikt attiecīgus pasākumus.

Apsverot lietderīgos pasākumus, ņem vērā arī visus saistošus nozaru nolīgumus, kuru rezultātā iespējams siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas pasaulē samazināt tādā mērā, lai efektīvi novērstu klimata pārmaiņu problēmas; nolīgumiem jābūt tādiem, kurus iespējams monitorēt un pārbaudīt un kuros paredzēti obligāti piemērošanas mehānismi.

2. Komisija līdz 2011. gada 31. martam novērtē, vai lēmumi, kas pieņemti par to kvotu daudzumu, kuru nozares vai apakšnozares bez maksas saņem saskaņā ar 1. punktu, tostarp ietekme, ko rada 10.a panta 2. punktā noteiktās *ex ante* līmeņatzīmes, var ievērojami ietekmēt to kvotu daudzumu, ko dalībvalstis var izsolīt saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu, salīdzinot ar scenāriju, kurā visām nozarēm 2020. gadā piemēro pilnīgas izsoles. Vajadzības gadījumā tā iesniedz attiecīgus priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, ņemot vērā šādu priekšlikumu iespējamo iespaidu uz pārdali.

10.c pants

Iespēja piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai

1. Atkāpjoties no 10.a panta 1. līdz 4. punkta, dalībvalstis var piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kas darbojušās līdz 2008. gada 31. decembrim, vai elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kurās līdz minētajai dienai faktiski sāks ieguldījumu process, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

- a) 2007. gadā valsts elektroenerģijas tīkls nebija tieši vai netieši saistīts ar savstarpēji savienoto tīklu sistēmu, kuru apsaimnieko Elektroenerģijas pārvades koordinācijas apvienība (UCTE);
- b) 2007. gadā valsts elektroenerģijas tīkls ar tīklu, kuru apsaimnieko UCTE, bija tieši vai netieši saistīts tikai ar vienu līniju, kuras jauda bija mazāka par 400 MW; vai
- c) 2006. gadā vairāk nekā 30 % no visas elektroenerģijas ražoja tikai no fosilā kurināmā un IKP uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās nepārsniedza 50 % no Kopienas vidējā IKP uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās.

Attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai valsts plānu, kurā paredz ieguldījumus infrastruktūras modernizēšanai un atjaunināšanai un tīrajām tehnoloģijām. Valsts plānā paredz arī valsts enerģētikas kompleksa un piegāžu avotu diversifikāciju tādā apjomā, kas iespēju robežās ir līdzvērtīgs bezmaksas kvotu tirgus vērtībai attiecībā uz iecerētajiem ieguldījumiem, ņemot vērā nepieciešamību pēc iespējas samazināt tiešo ietekmi uz cenu palielināšanos. Attiecīgā dalībvalsts katru gadu iesniedz Komisijai ziņojumu par ieguldījumiem infrastruktūras atjaunināšanā un tīrajās tehnoloģijās. Šim nolūkam var uzskaitīt ieguldījumus, kas veikti no 2009. gada 25. jūnija

2. Sadalītās pagaidu bezmaksas kvotas atskaita no kvotu apjoma, ko attiecīgā dalībvalsts citādi būtu varējusi izsolīt saskaņā ar 10. panta 2. punktu. Kopējā pagaidu bezmaksas kvotu sadale 2013. gadā nepārsniedz 70 % no 2005.–2007. gada pārbaudīto emisiju gada vidējā apjoma no

šādām elektroenerģijas ražošanas iekārtām apjomam, kurš atbilst valsts galīgajam bruto patēriņam, un šis piešķirums pēc tam pakāpeniski samazinās, līdz 2020. gadā bezmaksas kvotas vairs netiek sadalītas. Tām dalībvalstīm, kuras nepiedalījās Kopienas sistēmā 2005. gadā, attiecīgās emisijas tiek aprēķinātas, izmantojot to pārbaudītās emisijas Kopienas sistēmā 2007. gadā.

Attiecīgā dalībvalsts var noteikt, ka saskaņā ar šo pantu sadalītās kvotas var izmantot tikai attiecīgās iekārtas operators kvotu nodošanai saskaņā ar 12. panta 3. punktu, kura attiecas uz tās pašas iekārtas emisijām tajā gadā, kuram šīs kvotas ir sadalītas.

3. Operatoriem kvotas sadala, pamatojoties uz sadali atbilstoši pārbaudītām emisijām laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam vai *ex ante* efektivitātes līmeņatzīmi, kuras pamatā ir svērtais vidējais emisiju līmeņu rādītājs vislietderīgākajā un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas ziņā efektīvākajā elektroenerģijas ražošanas procesā, uz ko attiecas Kopienas sistēma par iekārtām, kurās izmanto dažādu kurināmo. Svērumā var ņemt vērā dažādu kurināmā veidu īpatnību elektroenerģijas ražošanā attiecīgajā dalībvalstī. Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru nodrošina pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka piešķiršanas metodika nepamatoti nekropļo konkurenci un cik iespējams samazina emisiju pazemināšanas stimulu negatīvās sekas.

4. Dalībvalstis, kas piemēro šo pantu, pieprasa, lai labumu gūstošo elektroenerģijas ražošanas iekārtu uzņēmumi un tīkla operatori reizi 12 mēnešos iesniedz ziņojumus par to savu ieguldījumu īstenošanu, kuri minēti valsts plānā. Dalībvalstis par to iesniedz ziņojumus Komisijai un publisko šādus ziņojumus.

5. Ikviens dalībvalsts, kas vēlas sadalīt kvotas, pamatojoties uz šo pantu, līdz 2011. gada 30. septembrim iesniedz Komisijai pieteikumu, kurā ir iekļauta ierosinātā sadales metodika un individuālas sadales. Pieteikumā ietver:

- a) apliecinājumu, ka dalībvalsts atbilst vismaz vienam no 1. punktā minētajiem nosacījumiem;
- b) to iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas pieteikums, un kvotu apjomu, kas sadalāms katrai iekārtai saskaņā ar 3. punktu un Komisijas pamatnostādņēm;
- c) valsts plānu, kas minēts 1. punkta otrajā daļā;
- d) saskaņā ar valsts plānu iecerēto ieguldījumu monitorinģa un ieviešanas noteikumus;
- e) informāciju par to, ka kvotu sadale nepamatoti nekropļo konkurenci.

6. Sešos mēnešos pēc visas attiecīgās informācijas saņemšanas Komisija novērtē pieteikumu, ņemot vērā 5. punktā noteiktās prasības, un var noraidīt pieteikumu vai kādu no tā aspektiem.

7. Divus gadus pirms tā perioda beigām, kurā dalībvalsts var sadalīt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kas darbojas līdz 2008. gada 31. decembrim, Komisija novērtē progresu, kas panākts, īstenojot valsts plānu. Ja Komisija pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma uzskata, ka var rasties nepieciešamība šo periodu pagarināt, tā var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei attiecīgus priekšlikumus, tostarp attiecībā uz nosacījumiem, kas būs jāizpilda perioda pagarināšanas gadījumā.”

13. Direktīvas 11. un 11.a pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“11. pants

Valstu īstenošanas pasākumi

1. Līdz 2011. gada 30. septembris ikviens dalībvalsts publicē un iesniedz Komisijai valsts īstenošanas pasākumu sarakstu, kurā uzskaitītas dalībvalsts teritorijā esošās iekārtas, uz kurām attiecas šī direktīva, un visas bezmaksas kvotas, kas sadalītas ikvienai iekārtai dalībvalsts teritorijā par katru gadu attiecīgajā periodā un aprēķinātas saskaņā ar 10.a panta 1. punktā un 10.c pantā minētajiem noteikumiem.

2. Līdz katra gada 28. februārim kompetentās iestādes piešķir kvotu apjomu, kas sadalāms attiecīgajā gadā, aprēķinot to saskaņā ar 10., 10.a un 10.c pantu.

3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis nedrīkst piešķirt bezmaksas kvotas iekārtām, kuru iekļaušanu 1. punktā minētajā sarakstā Komisija ir noraidījusi.

11.a pants

Projekta pasākumu īstenošanā iegūto SES un ESV izmantošana Kopienas sistēmā, pirms stājusies spēkā starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām

1. Neskarot 28. panta 3. un 4. punkta piemērošanu, piemēro šā panta 2. līdz 7. punktu.

2. Ja laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam operatori vai gaisakuģu operatori dalībvalstu piešķirtās SES un ESV nav pilnībā izmantotas vai ja atbilstoši 8. punktam ir piešķirta atļauja izmantot kredītus, operatori var lūgt kompetentajai iestādei piešķirt tiem kvotas, kas derīgas no 2013. gada, apmaiņā pret SES un ESV, kuras piešķirtas par emisiju samazinājumiem līdz 2012. gadam, kas panākti, īstenojot tāda veida projektus, kuri atbilda kritērijiem izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Kompetentā iestāde šādu apmaiņu pēc pieprasījuma izdara līdz 2015. gada 31. martam.

3. Ja SES un ESV, ko dalībvalstis operatoriem vai gaisakuģu operatoriem ļāvušas izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, nav pilnībā izmantotas vai ja saskaņā ar 8. punktu tiem ir tiesības izmantot kredītus, kompetentās iestādes operatoriem atļauj SES un ESV no pirms 2013. gada reģistrētiem projektiem, kas izdotas par emisiju samazinājumiem no 2013. gada, apmaiņā pret kvotām, kas derīgas no 2013. gada.

Šā punkta pirmā daļa attiecas uz SES un ESV visu veidu projektos, kuri atbilst kritērijiem izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

4. Ja SES un ESV, ko dalībvalstis operatoriem vai gaisakuģu operatoriem ļāvušas izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, nav pilnībā izmantotas vai ja saskaņā ar 8. punktu tiem ir tiesības izmantot kredītus, kompetentās iestādes operatoriem atļauj tās SES, kas piešķirtas par emisiju samazinājumiem no 2013. gada, apmaiņā pret kvotām par jauniem projektiem, kas no 2013. gada uzsākti VAV.

Šā punkta pirmo daļu piemēro SES, kas iegūtas, īstenojot visu veidu projektus, kuri atbilst izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, līdz brīdim, kad šīs vismazāk attīstītās valstis ir ratificējušas attiecīgu nolīgumu ar Kopienai, vai līdz 2020. gadam, atkarībā no tā, kas notiek agrāk.

5. Ja SES un ESV, ko dalībvalstis operatoriem vai gaisakuģu operatoriem ļāvušas izmantot laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, nav pilnībā izmantotas vai ja saskaņā ar 8. punktu tiem ir tiesības izmantot kredītus un ja sarunas par starptautiskās vienošanās noslēgšanu nav pabeigtas līdz 2009. gada 31. decembrim, kredītus no projektiem vai citām emisiju samazināšanas darbībām var izmantot Kopienas sistēmā atbilstīgi nolīgumiem, kas noslēgti ar trešām valstīm, konkrēti norādot izmantošanas apjomu. Atbilstīgi šādiem nolīgumiem operatori var izmantot kredītus no projektu darbībām šajās trešās valstīs, lai izpildītu savas saistības saskaņā ar Kopienas sistēmu.

6. Visos 5. punktā minētajos nolīgumos paredz, ka Kopienas sistēmā izmanto kredītus, kas iegūti, īstenojot projektus, kuri atbilst izmantošanai Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, tostarp izmantojot atjaunojamās enerģijas vai energoefektivitātes tehnoloģijas, kas veicina tehnoloģiju nodošanu un ilgtspējīgu attīstību. Šādos nolīgumos var arī paredzēt, ka var izmantot kredītus no projektiem, kuros paredzētais bāzes scenārija līmenis ir mazāks par to līmeni, par kuru var sadalīt bezmaksas kvotas saskaņā ar 10.a pantā minētajiem pasākumiem, vai par Kopienas tiesību aktos paredzēto līmeni.

7. Kad būs noslēgta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, no 2013. gada 1. janvāra Kopienas sistēmā drīkstēs izmantot tikai kredītus no projektiem no trešām valstīm, kas ratificējušas vienošanos.

8. Visiem pašreizējiem operatoriem ļauj izmantot kredītus laikposmā no 2008. gada līdz 2020. gadam vai nu līdz tādām apjomam, kas bija atļauts laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, vai līdz apjomam, kas atbilst procentuālam daudzumam, kuru nosaka ne zemāku par 11 % no kvotu sadales 2008.–2012. gadā (atkarībā no tā, kura vērtība ir augstāka).

Operatori var izmantot kredītus virs pirmajā daļā noteiktā 11 % daudzuma līdz tādām apjomam tā, ka to 2008.–2012. gadā sadalītās bezmaksas kvotas kopā ar kopējām projektu kredītu izmantošanas tiesībām ir tādas pašas kā laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam pārbaudīto emisiju procentuālais daudzums.

Jaunām iekārtām, tostarp tām, kuras sākušas darbu laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un nav saņēmušas ne bezmaksas kvotas, ne tiesības izmantot SES un ESV laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, un jaunām nozarēm atļauj izmantot kredītus līdz apjomam, kas atbilst konkrētam procentuālam daudzumam, kuru nosaka ne zemāku par 4,5 % no to pārbaudītā emisiju apjoma laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam. Gaisakuģu operatoriem atļauj izmantot kredītus līdz apjomam, kas atbilst konkrētam procentuālam daudzumam, kuru nosaka ne zemāku par 1,5 % no to pārbaudītā emisiju apjoma laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam.

Pieņem pasākumus, lai precizētu konkrēto procentuālo daudzumu, ko piemēro saskaņā ar pirmo, otro un trešo daļu. Vismaz vienu trešo daļu no papildu apjoma, kurš jāsadala pašreizējiem operatoriem virs pirmajā daļā minētā pirmā procentuālā daudzuma, iedala operatoriem, kuriem bija viszemākais līmenis kopapjomam, kuru veido vidējās bezmaksas kvotas un projektu kredītu izmantošanas tiesības laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam.

Ar minētajiem pasākumiem nodrošina, ka kopējā atļauto kredītu izmantošana nepārsniedz 50 % visas Kopienas pašreizējo nozaru samazinājumu zem 2005. gada līmeņiem saskaņā ar Kopienas sistēmu laikposmā no 2008. gada līdz 2020. gadam un 50 % visas Kopienas samazinājumu zem 2005. gada līmeņiem jaunajām nozarēm un aviācijai laikposmā no dienas, kad tās iekļautas Kopienas sistēmā, līdz 2020. gadam.

Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9. No 2013. gada 1. janvāra var piemērot pasākumus, lai ierobežotu īpašu kredītu no projektu darbībām izmantošanu.

Minētajos pasākumos nosaka arī termiņu, no kura kredītu izmantošana saskaņā ar 1. līdz 4. punktu notiek atbilstīgi šiem pasākumiem. Agrākais termiņš ir seši mēneši pēc pasākumu pieņemšanas, bet vēlākais termiņš – trīs gadi pēc pieņemšanas.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Komisija apsver tādu pasākumu projekta iesniegšanu komitejai, kurus varētu veikt, ja dalībvalsts to pieprasa.”

14. Direktīvas 11.b panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Kopiena un tās dalībvalstis projekta pasākumus atļauj īstenot tikai tad, ja ikviena projekta dalībnieka galvenā mītne atrodas vai nu valstī, kas noslēgusi starptautisku vienošanos par šādiem projektiem, vai valstī vai pavalstī, vai reģionālā struktūrā, kas ir saistīta ar Kopienas sistēmu saskaņā ar 25. pantu.”

15. Direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1.a Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pārbauda, vai emisiju kvotu tirgus ir pienācīgi aizsargāts pret iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai tirgus manipulācijām, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus šādas aizsardzības nodrošināšanai. Attiecīgi pieļaujot preču tirdzniecības noteikumus, var tikt piemēroti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (*) atbilstīgie noteikumi.

(*) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“3.a Pienākums nodot kvotas neattiecas uz pārbaudītām emisijām, kuras ir uztvertas un transportētas uz pastāvīgas uzglabāšanas iekārtu, kurai ir spēkā esoša atļauja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009., 114 lpp.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“5. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot 10.c pantu.”

16. Direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“13. pants

Kvotu derīgums

1. Kvotas, kas piešķirtas, sākot ar 2013. gada 1. janvāri, ir derīgas attiecībā uz emisijām astoņu gadu ilgus periodos, kas sākas 2013. gada 1. janvārī.

2. Četrus mēnešus pēc katra nākamā 1. punktā minētā perioda sākuma kompetentā iestāde anulē kvotas, kas vairs nav derīgas un nav nodotas un anulētas saskaņā ar 12. pantu.

Dalībvalstis piešķir personām kvotas par kārtējo periodu, lai aizstātu to rīcībā esošās kvotas, kuras tiek anulētas saskaņā ar pirmo daļu.”

17. Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Emisiju monitoringa un ziņošanas kārtība

1. Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pieņem regulu par emisiju monitoringa un ziņošanas kārtību un, attiecīgā gadījumā, darbības datiem no darbībām, kuras uzskaitītas I pielikumā, lai veiktu tonnu un kilometru datu monitoringu un ziņošanu izmantošanai saskaņā ar 3.e un 3.f pantu; šīs regulas pamatā ir IV pielikumā izklāstītie monitoringa un ziņošanas principi; prasībās, kas noteiktas monitoringam un ziņošanai par katru siltumnīcas efektu izraisošo gāzi, norāda šīs gāzes globālās sasilšanas potenciālu.

Minēto pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētajā regulā ņem vērā visprecīzākos un jaunākos pieejamos zinātniskos datus, jo īpaši no IPCC; tajā var arī izstrādāt prasības operatoriem ziņot par emisijām, kas saistītas ar ražošanu energoietilpīgās nozarēs, kuras var skart starptautiskā konkurence. Tāpat minētajā regulā var paredzēt prasības veikt šīs informācijas neatkarīgu pārbaudi.

Šajās prasībās var paredzēt, ka jāziņo, kāds emisiju līmenis rodas, ražojot elektroenerģiju (uz ko attiecas Kopienas sistēma), kura vajadzīga šādu ražojumu ražošanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visi iekārtas operatori vai gaisakuģa ekspluatanti saskaņā ar 1. punktā minēto regulu veic monitoringu un ziņo kompetentajai iestādei par emisijām katra kalendārā gada laikā no iekārtas vai – no 2010. gada 1. janvāra – no gaisakuģa, ko tie ekspluatē.

4. Šā panta 1. punktā minētajā regulā var ietvert prasības par automatizētu sistēmu un datu apmaiņas formātu izmantošanu, lai saskaņotu savstarpējo saziņu par monitoringa plāniem, emisiju gada ziņojumiem un pārbaudes pasākumiem, kuros ir iesaistīts operators, pārbaudītājs un kompetentās iestādes.”

18. Direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Pārbaude un akreditācija”;

b) pievieno šādas daļas:

“Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pieņem regulu par emisiju ziņojumu pārbaudi, kuri pamatojas uz V pielikumā noteiktajiem principiem, un par pārbaudītāju akreditāciju un pārraudzību. Tajā paredz nosacījumus akreditācijai un akreditācijas atsaukšanai, savstarpējai atzīšanai un, vajadzības gadījumā, akreditācijas struktūru vienādranga izvērtēšanai.

Minēto pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

19. Iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Informācijas izpaušana un dienesta noslēpums

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka visus lēmumus un ziņojumus par kvotu apjomu un piešķiršanu, kā arī emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi nekavējoties dara zināmus sabiedrībai, precīzi nodrošinot nediskriminējošu informācijas pieejamību.

Informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot gadījumus, ja to nosaka spēkā esošie normatīvie vai administratīvie noteikumi.”

20. Direktīvas 16. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Sodū par emisiju apjomu pārsniegšanu saistībā ar kvotām, kas piešķirtas no 2013. gada 1. janvāra, palielina atbilstīgi Eiropas patēriņa cenu indeksam.”

21. Direktīvas 19. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Kvotas, kas piešķirtas no 2012. gada 1. janvāra, uzkrāj Kopienas reģistrā, lai tās saskaņā ar regulu par standartizētu un drošu reģistru sistēmu varētu īstenot darbības, kas saistītas ar dalībvalstī atvērtajiem kontiem un kvotu sadali, nodošanu un anulēšanu, kā noteikts 3. punktā minētajā Komisijas regulā.

Dalībvalstis var veikt darbības, kas atļautas saskaņā ar UNFCCC vai Kioto protokolu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 3. punktā minētajā regulā paredz kārtību, kādā Kopienas reģistrs veic transakcijas un citas operācijas, lai veiktu 25. panta 1.b punktā paredzētās darbības. Minētajā regulā paredz arī procesus pārmaiņu un incidentu pārvaldībai Kopienas reģistram attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem jautājumiem. Tajā paredz atbilstīgu kārtību, kādā Kopienas reģistrs nodrošina, lai būtu iespējams īstenot dalībvalstu iniciatīvas attiecībā uz efektivitātes paaugstināšanu, administratīvo izmaksu pārvaldību un kvalitātes kontroles pasākumiem.”

22. Direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Šajā ziņojumā īpaša uzmanība jāpievērš kvotu sadales kārtībai, reģistru darbībai, monitoringa un ziņošanas īstenošanas pasākumu piemērošanai, pārbaudei un akreditācijai, jautājumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas ievērošanu, kā arī kvotu fiskālajam režīmam, ja tāds pastāv.”;

b) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm par jaunākajām norisēm saistībā ar kvotu piešķiršanu, ESV un SES izmantošanu Kopienas sistēmā, reģistru darbību, monitoringu, ziņošanu, pārbaudi, akreditāciju, informācijas tehnoloģijām un šīs direktīvas ievērošanu.”

23. Direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“22. pants

Grozījumi pielikumos

Šīs direktīvas pielikumus, izņemot I, II.a un II.b pielikumu, var grozīt, ņemot vērā 21. pantā paredzētos ziņojumus un šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi. Šīs direktīvas IV un V pielikumu var grozīt, lai pilnveidotu emisiju monitoringu, ziņošanu un pārbaudi, kā arī kārtību, kādā par tām ziņo.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

24. Direktīvas 23. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”

25. Direktīvas 24. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“24. pants

Procedūras papildu darbību un gāzu vienpusējai iekļaušanai

1. No 2008. gada dalībvalstis var saskaņā ar šo direktīvu piemērot emisijas kvotu tirdzniecību darbībām un siltumnīcas efektu izraisošām gāzēm, kuras nav uzskaitītas I pielikumā, ņemot vērā visus būtiskos kritērijus, jo īpaši ietekmi uz iekšējo tirgu, potenciālos konkurences izkropļojumus, sistēmas vides integritāti un plānotās monitoringa un ziņošanas sistēmas uzticamību, ar nosacījumu, ka Komisija šādu darbību un siltumnīcas efektu izraisīto gāzu iekļaušanu ir apstiprinājusi:

a) saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru, ja iekļaušana attiecas uz iekārtām, kuras nav ietvertas I pielikumā; vai

b) saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, ja iekļaušana attiecas uz darbībām un siltumnīcas efektu izraisošām gāzēm, kas nav uzskaitītas I pielikumā. Šie pasākumi ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot.

2. Kad ir apstiprināta papildu darbību un gāzu iekļaušana, Komisija var vienlaikus atļaut papildu kvotu piešķiršanu un atļaut citām dalībvalstīm iekļaut šādas papildu darbības un gāzes.

3. Pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma var pieņemt regulu par monitoringu un ziņošanu par emisijām saistībā ar darbībām, iekārtām un siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kuru kombinācija nav minēta I pielikumā, ja šo monitoringu un ziņošanu var veikt ar pienācīgu precizitāti.

Minēto pasākumu, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

26. Iekļauj šādu pantu:

“24.a pants

Saskaņoti noteikumi emisiju samazināšanas projektiem

1. Līdztekus 24. pantā paredzētajai citu gāzu un darbību iekļaušanai var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz kvotu vai kredītu piešķiršanu saistībā ar dalībvalstu pārvaldītiem projektiem, kas samazina tādu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas, kas nav ietvertas Kopienas sistēmā.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Šādu pasākumu dēļ nedrīkst veidoties tādu emisiju samazinājumu dubulta uzskaitē un tie nedrīkst radīt šķēršļus citu tādu emisiju samazināšanas pasākumu īstenošanai, kas nav ietvertas Kopienas sistēmā. Pasākumus pieņem tikai tādā gadījumā, ja nav iespējama citu gāzu un darbību iekļaušana saskaņā ar 24. pantu, un nākamajā Kopienas sistēmas pārskatīšanas reizē ir jāapsver iespēja pieņemt vienotus noteikumus visā Kopienā attiecībā uz šīm emisijām.

2. Var pieņemt īstenošanas pasākumus, kas paredz sīkākus noteikumus par kredītu piešķiršanu 1. punktā minētajiem Kopienas līmeņa projektiem.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Dalībvalsts var atteikties piešķirt kvotas vai kredītus saistībā ar konkrētu tipu projektiem, kuri paredz samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas to teritorijā.

Šādus projektus īsteno, pamatojoties uz nolīgumu ar dalībvalsti, kurā projektu īsteno.”

27. Direktīvas 25. pantā iekļauj šādus punktus:

“1.a Var noslēgt nolīgumus, kuros paredzēta kvotu savstarpēja atzīšana starp Kopienas sistēmu un saderīgām obligātajām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmām, kuras paredz absolūtos emisiju ierobežojumus un kuras izveidotas jebkurā citā valstī, pavalstī vai reģionālā struktūrā.

1.b Ar trešām valstīm vai pavalstīm, vai reģionālām struktūrām var noslēgt nesaistošus nolīgumus par administratīvo un tehnisko jautājumu koordinēšanu saistībā ar kvotām Kopienas sistēmā vai citās obligātās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmās, kas paredz absolūtos emisiju ierobežojumus.”

28. Direktīvas 27., 28. un 29. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“27. pants

To mazo iekārtu izslēgšana no Kopienas sistēmas, uz kurām attiecināti līdzvērtīgi pasākumi

1. Pēc apspriešanās ar operatoru dalībvalstis var no Kopienas sistēmas izslēgt iekārtas, kuras kompetentajām iestādēm paziņojušas, ka to emisijas (izņemot biomasas emisijas) katrā no trim gadiem pirms paziņošanas saskaņā ar a) apakšpunktu bijušas mazākas par 25 000 tonnām oglekļa dioksīda ekvivalenta, un, ja tajās veic sadedzināšanas darbības, to nominālā

siltumspēja ir mazāka par 35 MW, un uz kurām attiecināti pasākumi, kas ļaus panākt līdzvērtīgu emisiju samazinājumu; ja attiecīgā dalībvalsts izpilda šādus nosacījumus:

- a) paziņo Komisijai par katru šādu iekārtu, norādot, kādi līdzvērtīgi pasākumi attiecībā uz šo iekārtu, lai sasniegtu līdzvērtīgu ieguldījumu emisiju samazināšanā, ir ieviesti, – pirms dienas, kad iekārtu saraksts jāiesniedz saskaņā ar 11. panta 1. punktu, un vēlākais – dienā, kad šo sarakstu iesniedz Komisijai;
- b) apliecina, ka ir izstrādāta monitoringa kārtība, lai izvērtētu, vai kādā kalendārajā gadā kāda no iekārtām ir emitējusi 25 000 tonnu vai vairāk oglekļa dioksīda ekvivalenta (izņemot emisijas no biomasas). Dalībvalstis saskaņā ar 14. pantu var atļaut vienkāršotus monitoringa, ziņošanas un pārbaudes pasākumus attiecībā uz iekārtām, kuru vidējās gada pārbaudītās emisijas 2008.–2010. gadā ir mazākas par 5 000 tonnām gadā;
- c) apliecina, ka, ja kādā kalendārajā gadā kāda no iekārtām ir emitējusi 25 000 tonnu vai vairāk oglekļa dioksīda ekvivalenta (izņemot emisijas no biomasas) vai ja pasākumi, kurus piemēro šai iekārtai, lai sasniegtu līdzvērtīgu ieguldījumu emisiju samazināšanā, vairs nav spēkā, iekārta no jauna tiks iekļauta Kopienas sistēmā;
- d) publicē a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju, lai ieinteresētās personas varētu iesniegt savus apsvērumus.

No Kopienas sistēmas var izslēgt arī slimnīcas, ja tās veic līdzvērtīgus pasākumus.

2. Ja pēc tam, kad ir pagājis trīs mēnešu periods no dienas, kad publicēts paziņojums ieinteresētajām personām iesniegt savus apsvērumus, Komisijai sešos mēnešos nerodas iebildumi, izslēgšanu uzskata par apstiprinātu.

Pēc tam, kad kvotas par laika periodu, kurā iekārta ir iekļauta Kopienas sistēmā, ir nodotas, iekārtu no sistēmas izslēdz un dalībvalsts tai vairs nepiešķir bezmaksas kvotas saskaņā ar 10.a pantu.

3. Ja iekārtu no jauna iekļauj Kopienas sistēmā saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, jebkādas kvotas, ko piešķir saskaņā ar 10.a pantu, piešķir no gada, kad iekārta no jauna iekļauta sistēmā. Šīm iekārtām piešķirtās kvotas atskaita no daudzuma, ko attiecīgā dalībvalsts, kurā atrodas šīs iekārtas, izsolītu saskaņā ar 10. panta 2. punktu.

Jebkura šāda iekārta paliek iekļauta Kopienas sistēmā visā atlikušajā tirdzniecības periodā.

4. Attiecībā uz iekārtām, kuras nav bijušas iekļautas Kopienas sistēmā laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam, lai noteiktu emisijas trim gadiem pirms paziņošanas saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, var piemērot vienkāršotas prasības monitoringam, ziņošanai un pārbaudei.

28. pants

Korekcijas, kas piemērojamas pēc tam, kad Kopiena apstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām

1. Trīs mēnešos no dienas, kad Kopiena ir parakstījusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kas paredz, ka līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas obligāti jāsamazina par vairāk nekā 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem, kā to atspoguļo 2007. gada marta Eiropadomē apstiprinātās 30 % samazinājuma saistības, Komisija iesniedz ziņojumu, kurā jo īpaši novērtēti šādi punkti:

- to pasākumu būtība, par kuriem panākta vienošanās starptautiskās sarunās, kā arī citu attīstīto valstu saistības, kas salīdzināmas ar Kopienas emisiju samazināšanas saistībām, un saistības, kuras uzņēmušās ekonomiski attīstītākās jaunattīstības valstis, lai dotu savai atbildībai un attiecīgajām iespējām atbilstīgu ieguldījumu;
- starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekme un ar to saistītās nepieciešamās izvēles Kopienas līmenī, lai līdzsvaroti, pārredzami un vienlīdzīgi pārietu uz vērienīgāku 30 % samazinājuma mērķi, ņemot vērā Kioto protokola pirmajā saistību periodā paveikto;
- Kopienas ražošanas nozaru konkurētspēja, ņemot vērā ar to saistīto oglekļa emisiju pārvirzes riskiem;
- starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekme uz citām Kopienas ekonomikas nozarēm;
- ietekme uz Kopienas lauksaimniecības nozari, tostarp oglekļa emisiju pārvirzes riski;
- atbilstīgi noteikumi, lai iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti Kopienā;
- apmežošana, mežu atjaunošana, atmežošanas un mežu degradācijas novēršana trešās valstīs, ja šajā sakarā tiek izveidota starptautiski atzīta sistēma;
- vajadzība izstrādāt Kopienas papildu politikas virzienus un pasākumus, ievērojot Kopienas un dalībvalstu saistības attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei likumdošanas priekšlikumu, lai saskaņā ar 1. punktu grozītu šo direktīvu, paredzot grozīšās direktīvas stāšanās spēkā tad, kad Kopiena apstiprina starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām, un ņemot vērā emisiju samazināšanas saistības, ko paredz minētā vienošanās.

Priekšlikuma pamatā ir pārredzamības, ekonomiskās efektivitātes un izmaksu lietderības principi, kā arī dalībvalstu saistību taisnīga un solidāra sadale.

3. Priekšlikums ļauj operatoriem vajadzības gadījumā papildus šajā direktīvā paredzētajiem kredītiem izmantot SES, ESV vai citus apstiprinātus kredītus no trešām valstīm, kuras ir ratificējušas starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

4. Vajadzības gadījumā priekšlikumā iekļauj arī citus nepieciešamos pasākumus, lai palīdzētu sasniegt obligāto samazinājumu atbilstīgi 1. punktam pārredzamā, līdzsvarotā un taisnīgā veidā, un jo īpaši iekļauj īstenošanas pasākumus, lai paredzētu, ka Kopienas sistēmā iesaistījušies operatori var izmantot citus projektu kredītus līdztekus tiem, kas minēti 11.a panta 2. līdz 5. punktā, vai ka šādi operatori vajadzības gadījumā var izmantot citus mehānismus, kas izveidoti saskaņā ar starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

5. Priekšlikumā iekļauj atbilstīgus pārejas un apturēšanas pasākumus, kuri jāveic, kamēr nav stājušies spēkā starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām.

29. pants

Ziņojums, lai nodrošinātu oglekļa tirgus labāku darbību

Ja, pamatojoties uz 10. panta 5. punktā minētajiem regulārajiem ziņojumiem par oglekļa tirgu, Komisijai ir pierādījumi, ka oglekļa tirgus nedarbojas pienācīgi, tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam vajadzības gadījumā var pievienot priekšlikumus nolūkā palielināt oglekļa tirgus pārredzamību un ierosināt pasākumus, lai uzlabotu tā darbību.”

29. Iekļauj šādu pantu:

“29.a pants

Pasākumi gadījumā, ja cenu svārstības ir pārmērīgas

1. Ja ilgāk par sešiem secīgiem mēnešiem kvotu cena Eiropas oglekļa tirgū ir vairāk nekā trīs reizes augstāka par vidējo kvotu cenu divos iepriekšējos gados, Komisija nekavējoties sasauca saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 9. pantu izveidotās komitejas sanāksmi.

2. Ja 1. punktā minētās cenu izmaiņas neatbilst mainīgajiem tirgus pamatprincipiem, ņemot vērā cenu izmaiņu pakāpi, var piemērot kādu no šādiem pasākumiem:

- a) pasākumu, ar kuru dalībvalstīm ļauj izsolē piedāvāt daļu no kvotu daudzuma;
- b) pasākumu, ar kuru atļauj dalībvalstīm piedāvāt izsolē līdz 25 % no kvotām, kas joprojām ir jauno iekārtu rezervē.

Šos pasākumus pieņem saskaņā ar 23. panta 4. punktā minēto vadības procedūru.

3. Pasākumā vislielākā mērā ievēro ziņojumus, ko Komisija iesniegusi Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar 29. pantu, kā arī dalībvalstu sniegto citu atbilstīgo informāciju.

4. Kārtību, kādā piemēro šos noteikumus, paredz 10. panta 4. punktā minētajā regulā.”

30. I pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikumu.

31. Pievieno II.a un II.b pielikumu, kā norādīts šīs direktīvas II pielikumā.

32. Svītro III pielikumu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2012. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības.

Tomēr dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2009. gada 31. decembrim izpildītu Direktīvas 2003/87/EK 9.a panta 2. punkta prasības, kas iekļautas ar šīs direktīvas 1. panta 10. punktu, un Direktīvas 2003/87/EK 11. panta prasības, kas grozītas ar šīs direktīvas 1. panta 13. punktu.

Dalībvalstis piemēro pirmajā daļā minētos pasākumus no 2013. gada 1. janvāra. Kad dalībvalstis pieņem pirmajā un otrajā daļā minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Pārejas noteikums

Direktīvas 2003/87/EK noteikumus, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Direktīvu 2004/101/EK, Direktīvu 2008/101/EK un Regulu (EK) Nr. 219/2009, turpina piemērot līdz 2012. gada 31. decembrim.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

Direktīvas 2003/87/EK I pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"I PIELIKUMS

DARBĪBU KATEGORIJAS, UZ KO ATTIECAS ŠĪ DIREKTĪVA

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, ko izmanto pētniecībā, jaunu produktu izstrādei un testēšanai, un uz iekārtām, kurās izmanto tikai biomasu.
2. Šādas robežvērtības parasti attiecas uz ražošanas jaudu vai produkciju. Ja vairākas darbības, kuras klasificētas vienā un tajā pašā kategorijā, tiek veiktas tajā pašā iekārtā, šādu darbību jaudas tiek summētas.
3. Nosakot iekārtas kopējo nominālo siltumspēju, lai izlemtu par tās iekļaušanu Kopienas sistēmā, visu to tehnisko vienību nominālā siltumspēja, kuras ir tās daļa un kurās šajā iekārtā tiek sadedzināts kurināmais, tiek summēta. Šīs vienības var būt arī visu veidu katli, degkamburs, turbīnas, sildītāji, kurtuves, sadedzināšanas iekārtas, apdedzināšanas krāsnis, citu veidu krāsnis, cepļi, žāvētāji, dzinēji, kurināmā elementi, ķīmiskie sadedzināšanas un CO₂ uztveršanas bloki (CLC), degļi un termiskās vai katalītiskās pēcsadedzināšanas iekārtas. Šajā aprēķinā neņem vērā vienības ar nominālo siltumspēju, kuras mazāka par 3 MW, un vienības, kurās izmanto vienīgi biomasu. "Vienīgi biomasu izmantojošas vienības" ir vienības, kuras izmanto fosilo kurināmo tikai laikā, kad vienība darbu sāk un beidz.
4. Ja vienībā veic darbību, kurai robežvērtība nav izteikta kā kopējā nominālā siltumspēja, šīs darbības robežvērtībai, pieņemot lēmumu par iekārtas iekļaušanu Kopienas sistēmā, jāpiešķir prioritāte.
5. Ja kādas šajā pielikumā minētās darbības jaudas robežvērtība kādā iekārtā tiek pārsniegta, visas vienības, kurās tiek sadedzināts kurināmais, izņemot vienības bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai, tiek iekļautas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujā.
6. No 2012. gada 1. janvāra iekļauj visus lidojumus uz lidlauku vai no lidlauka, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, uz ko attiecas Līgums.

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
Kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW (izņemot iekārtas bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai)	Oglekļa dioksīds
Minerāleļļu rafinēšana	Oglekļa dioksīds
Koksa ražošana	Oglekļa dioksīds
Metāla rūdas (tostarp sēra rūdas) apdedzināšana vai saķepināšana, tostarp granulēšana	Oglekļa dioksīds
Čuguna vai tērauda ražošana (primārā vai sekundārā), tostarp izmantojot nepārtraukto liešanu, kopējai jaudai pārsniedzot 2,5 tonnas stundā	Oglekļa dioksīds
Melno metālu (tostarp ferosakausējumu) ražošana vai pārstrāde, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW. Pārstrādē cita starpā tiek izmantoti velmēšanas stāvi, tvaika pārkarsētāji, atslādināšanas krāsnis, kaltuvju, lietuvju, pārklājumu un kodināšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
Primārā alumīnija ražošana	Oglekļa dioksīds un perfluorogļūdeņraži
Sekundārā alumīnija ražošana, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds
Krāsaino metālu ražošana vai pārstrāde, tostarp sakausējumu ražošana, rafinēšana, liešana u. c., kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja (tostarp kurināmo siltumspēja, kurus izmanto kā reducējošus aģentus) ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
Cementa klinkera ražošana rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Kaļķu ražošana, kā arī dolomīta vai magnēzīta apdedzināšana rotācijas krāsnīs vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Stikla, tostarp stikla šķiedras, ražošana iekārtās ar kausēšanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Apdedzinātu keramikas izstrādājumu ražošana, jo īpaši kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas vai porcelāna ražošana ar jaudu virs 75 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Minerālvates izolācijas materiālu ražošana, izmantojot stiklu, akmeni vai izdedžus, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Ģipša žāvēšana vai apdedzināšana vai ģipškartona sausā apmetuma plātņu un citu ģipša izstrādājumu ražošana, kur izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds
Celulozes ražošana no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem	Oglekļa dioksīds
Papīra vai kartona ražošana, ražošanas jaudai pārsniedzot 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Kvēpu ražošana, karbonizējot tādus organiskās vielas saturošus materiālus kā nafta, gudrons, krekinga un pārtvaices atlikumus, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW	Oglekļa dioksīds
Slāpekļskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
Adipīnskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
Glioksāla un glioksālskābes ražošana	Oglekļa dioksīds un slāpekļa oksīds
Amonjaka ražošana	Oglekļa dioksīds
Organisko ķīmisko vielu lielapjoma ražošana krekinga, reforminga, daļējas vai pilnīgas oksidēšanas vai līdzīgos procesos ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Ūdeņraža (H ₂) un sintēzes gāzes ražošana reforminga vai daļējas oksidēšanas procesā ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 25 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
Nātrija karbonāta (Na ₂ CO ₃) un nātrija bikarbonāta (NaHCO ₃) ražošana	Oglekļa dioksīds
Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu uztveršana no iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva, lai tās transportētu un uzglabātu ģeoloģiskās uzglabāšanas krātuvēs, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK	Oglekļa dioksīds
Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu transportēšana pa cauruļvadiem uz ģeoloģiskās uzglabāšanas krātuvēm, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK	Oglekļa dioksīds
Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu ģeoloģiska uzglabāšana krātuvēs, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK	Oglekļa dioksīds

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
<p data-bbox="284 259 357 286">Aviācija</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Lidojumi no lidlauka vai uz lidlauku, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums.</p> <p data-bbox="284 405 509 432">Pie šīs darbības nepieder:</p> <p data-bbox="284 465 911 591">a) lidojumi, ko veic vienīgi valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, ja tas ir pamatots ar atbilstīgu statusa norādi lidojumu plānā;</p> <p data-bbox="284 624 911 676">b) militāri lidojumi ar militārām lidmašīnām, kā arī muitas un policijas veikti lidojumi;</p> <p data-bbox="284 710 911 813">c) lidojumi, kas saistīti ar meklēšanas un glābšanas darbībām, ugunsdzēsības lidojumi, lidojumi, ko veic humāniem mērķiem, un ātrās medicīniskās palīdzības lidojumi, ko atļāvusi attiecīga kompetentā iestāde;</p> <p data-bbox="284 846 911 898">d) visi lidojumi, ko veic vienīgi saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem, kā paredzēts Čikāgas konvencijas 2. pielikumā;</p> <p data-bbox="284 931 911 983">e) lidojumi, kas beidzas lidlaukā, kurā gaisakuģis ir sācis lidojumu un attiecīgā lidojuma laikā nav nosēdies;</p> <p data-bbox="284 1016 911 1142">f) mācību lidojumi, kurus veic vienīgi nolūkā iegūt licenci vai konkrētu kategoriju, kuros piedalās tikai pilota kabīnes apkalpe, ja tas ir pamatots ar atbilstīgu piezīmi lidojumu plānā un ja lidojums nav pasažieru un/vai kravas pārvadāšanas pakalpojums, gaisakuģu pārlidojums vai gaisakuģu nogāde;</p> <p data-bbox="284 1176 911 1256">g) lidojumi, ko veic vienīgi tādēļ, lai veiktu zinātniskus pētījumus vai pārbaudītu, testētu vai sertificētu gaisakuģi vai tā iekārtas neatkarīgi no tā, vai attiecīgās iekārtas izmanto lidojumā vai uz zemes;</p> <p data-bbox="284 1290 911 1341">h) lidojumi, ko veic ar gaisakuģiem, kuru sertificētā maksimālā pacelšanās masa ir mazāka par 5 700 kg;</p> <p data-bbox="284 1375 911 1500">i) lidojumi, ko veic, pamatojoties uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumiem, kuri noteikti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2408/92 attiecībā uz maršrutiem tālākajos reģionos, kā noteikts Līguma 299. panta 2. punktā, vai uz maršrutiem, kur piedāvātā kapacitāte nepārsniedz 30 000 sēdvietu gadā; un</p> <p data-bbox="284 1534 911 1585">j) lidojumi, uz kuriem attiekto šī darbība, ja nebūtu šā punkta, un kurus veic komerciāls gaisa transporta operators, kas vai nu:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1619 911 1671">— trijos secīgos četru mēnešu laikposmos veic mazāk par 243 lidojumiem laikposmā; vai <li data-bbox="331 1704 911 1756">— veic lidojumus, kuru ikgadējās kopējās oglekļa dioksīda emisijas nepārsniedz 10 000 tonnu gadā. <p data-bbox="331 1789 911 1892">Saskaņā ar šo punktu no šīs direktīvas piemērošanas jomas nedrīkst izslēgt lidojumus, ko veic vienīgi dalībvalstu valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos.”</p>	<p data-bbox="922 259 1082 286">Oglekļa dioksīds</p>

II PIELIKUMS

Direktīvai 2003/87/EEK pievieno šādu II.a un II.b pielikumu:

"II.a PIELIKUMS

Dalībvalstīm izsolāmo kvotu procentuālā apjoma palielināšana saskaņā ar 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu Kopienas solidaritātes un izaugsmes labad, lai samazinātu emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei

	Dalībvalsts daļa
Beļģija	10 %
Bulgārija	53 %
Čehija	31 %
Igaunija	42 %
Grieķija	17 %
Spānija	13 %
Itālija	2 %
Kipra	20 %
Latvija	56 %
Lietuva	46 %
Luksemburga	10 %
Ungārija	28 %
Malta	23 %
Polija	39 %
Portugāle	16 %
Rumānija	53 %
Slovēnija	20 %
Slovākija	41 %
Zviedrija	10 %

II.b PIELIKUMS

KVOTU SADALĪJUMS, KURUS DALĪBVALSTIS IZSOLA SASKAŅĀ AR 10. PANTA 2. PUNKTA c) APAKŠPUNKTU UN KAS ATSPUGUĻO ATSEVIŠĶU DALĪBVALSTU IEPRIEKŠĒJOS CENTIENUS PANĀKT SILTUMNĪCAS EFEKTU IZRAISOŠO GĀZU EMISIJU SAMAZINĀŠANOS PAR 20 %

Dalībvalsts	2 % no Kioto protokola bāzes sadalījuma procentos
Bulgārija	15 %
Čehija	4 %
Igaunija	6 %
Ungārija	5 %
Latvija	4 %
Lietuva	7 %
Polija	27 %
Rumānija	29 %
Slovākija	3 %

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/30/EK

(2009. gada 23. aprīlis),

ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu un 175. panta 1. punktu un saistībā ar šīs direktīvas 1. panta 5. punktu un 2. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti ⁽³⁾, veselības un vides apsvērumu dēļ ir noteiktas autotransporta līdzekļos un visurgājējā tehnikā lietojamā benzīna un dīzeļdegvielas minimālās specifikācijas.

(2) Viens no mērķiem, kas noteikts Sestajā Kopienas vides rīcības programmā, kas izveidota ar Lēmumu Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs) ⁽⁴⁾, ir sasniegt tādu gaisa kvalitātes līmeni, kas negatīvi neietekmē vai neapdraud cilvēku veselību un vidi. Šajā deklarācijā, kas pievienota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽⁵⁾, Komisija atzina nepieciešamību samazināt kaitīgu gaisa piesārņotāju emisiju, lai gūtu nozīmīgus panākumus attiecībā uz tiem mērķiem, kas izvirzīti Sestajā Kopienas vides rīcības programmā, un jo īpaši paredzēja jaunus tiesību aktu priekšlikumus, lai turpmāk samazinātu dalībvalstīs pieļaujamo galveno piesārņotāju emisiju, samazinātu emisiju, kas saistīta ar degvielas uzpildi transportam ar benzīna dzinējiem benzīna uzpildes stacijās, un lai risinātu jautājumu par sēra saturu degvielās, tostarp arī kuģu degvielā.

(3) Saskaņā ar Kioto protokolu Kopiena ir apņēmusies sasniegt laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam izvirzītos mērķus siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas samazināšanai. Kopiena arī ir apņēmusies līdz 2020. gadam par 30 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju saskaņā ar globālo nolīgumu un par 20 % – vienpusēji. Šo mērķu saasināšanai būs nepieciešama visu nozaru iesaistīšanās.

(4) Jautājums par transportlīdzekļu radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju vienā aspektā jau sāks risināt Kopienas politikā attiecībā uz automobiļu radīto CO₂ emisiju. Kopienā ievērojamo siltumnīcefekta gāzu emisijas daļu rada transporta degviela. Ar transportlīdzekļos lietojamās degvielas oglekļa satura pazemināšanu, kontrolējot siltumnīcefekta gāzu daudzumu un saīsinot to pastāvēšanas laiku atmosfērā, Kopiena varētu vieglāk sasniegt savus mērķus attiecībā uz šo gāzu emisijas samazināšanu.

(5) Kopiena ir pieņēmusi regulas ar nolūku ierobežot piesārņojošo emisiju, ko rada vieglie un smagie kravas autotransporta līdzekļi. Degvielas specifikācijas ir viens no faktoriem, kas ietekmē to, kā šīs emisijas ierobežošanu var panākt.

(6) Atkāpes no degvielas tvaika spiediena maksimālā limita vasaras periodā būtu jāpieļauj tikai tajās dalībvalstīs, kurās vasarās ir zema apkārtējā temperatūra. Tādēļ ir atbilstīgi precizēt, kurās dalībvalstīs atkāpe pieļaujama. Tās principā ir dalībvalstis, kurās vidējā temperatūra lielākajā to teritorijas daļā ir zemāka par 12 °C vismaz divos no trim mēnešiem – jūnijā, jūlijā un augustā.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/68/EK (1997. gada 16. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai ⁽⁶⁾, noteiktas stingrākas prasības dzinējiem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai. Šādas tehnikas dzinēju labai darbībai jāparedz tiem piemērota degviela.

(8) Autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas sadegšana rada aptuveni 20 % no Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisijas. Viena no iespējām šo emisiju samazināšanai ir šīs degvielas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana. To var panākt dažādos veidos. Ņemot vērā Kopienas mērķi vēl vairāk samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju un lielo nozīmi, kāda šajā emisijā ir autotransportam, ir jāizstrādā mehānisms, kas liktu piegādātājiem ņemt

⁽¹⁾ OV C 44, 16.2.2008., 53. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 152, 11.6.2008., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

- vērā tās degvielas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju, kuru tie piegādā, un, sākot no 2011. gada, to samazināt. Aprites laika siltumnīcefekta gāzu emisijas no biodevielām aprēķina metodoloģijai vajadzētu būt identiskai tai metodoloģijai, kāda noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu ⁽¹⁾.
- (9) Piegādātājiem vajadzētu līdz 2020. gada 31. decembrim pakāpeniski līdz 10 % samazināt aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu piegādātās degvielas un enerģijas enerģijas vienību. Izmantojot biodevielu, alternatīvu degvielu, kā arī samazinot blakusproduktu novadīšanu un sadedzināšanu un ventilāciju ražotnēs, līdz 2020. gadam tiem vajadzētu panākt samazinājumu par vismaz 6 % salīdzinājumā ar aprites cikla laikā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz fosilo kurināmo radītas enerģijas vienību 2010. gadā. Pēc pārskatīšanas turpmāk varētu samazināt vēl par 2 %, šo samazinājumu panākot, izmantojot videi draudzīgas oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, elektriskos transportlīdzekļus, un papildu turpmāku samazinājumu par 2 %, pērkot kredītus atbilstīgi Kioto protokolā paredzētajam tīrās attīstības mehānismam. Šim papildu samazinājumam nevajadzētu būt saistošam dalībvalstīm vai degvielas piegādātājiem, stājoties spēkā šai direktīvai. Pārskatīšanā vajadzētu pievērsties to nesaistošajam raksturam.
- (10) Biodevielas ražošanai vajadzētu būt ilgtspējīgai. Biodevielai, ko izmanto atbilstīgi šīs direktīvas mērķu par siltumnīcefekta gāzu samazināšanu izpildei tādēļ būtu jāatbilst ilgtspējības kritērijiem. Lai nodrošinātu saskanīgu pieeju enerģētikas un vides politikai, kā arī, lai izvairītos no papildu izmaksām, kas jāsedz uzņēmējiem, kā arī no saskaņības trūkuma attiecībā uz vidi, ko varētu saistīt ar nekonsekventu pieeju, ir ļoti svarīgi nodrošināt vienādu ilgtspējības kritērijus attiecībā uz šīs direktīvas un Direktīvas 2009/28/EK mērķiem. Šo pašu iemeslu dēļ šajā kontekstā būtu jāizvairās no dubultas ziņošanas. Turklāt Komisijai un kompetentajām valstu iestādēm būtu jākoordinē darbība atbilstīgi pamatnostādņēm, kuras noteikusi komiteja, kas īpaši atbildīga par ilgtspējības aspektiem.
- (11) Visā pasaulē pieaugošais pieprasījums pēc biodevielas, un šajā direktīvā paredzētie atvieglojumi biodevielai nedrīkstētu veicināt bioloģiski daudzveidīgu platību iznīcināšanu. Šie ierobežotie resursi, kas dažādos starptautiskos dokumentos ir atzīti par vērtīgiem visai cilvēcei, būtu jāsauglabā. Turklāt patērētājiem Kopienā morāli nebūtu pieņemams, ka viņu veiktā intensīva biodevielas izmantošana varētu izraisīt bioloģiski daudzveidīgu zemju iznīcināšanu. Šo iemeslu dēļ ir jāparedz ilgtspējības kritēriji, nodrošinot, ka biodeviela atbilst atvieglojumiem tikai tad, ja var garantēt, ka to izcelsme nav bioloģiski daudzveidīgās platībās vai tad, ja platības ir paredzētas dabas aizsardzībai vai reti sastopamu, apdraudētu un izzūdošu ekosistēmu vai sugu aizsardzībai, un izejvielu ražošana nav pretrunā šiem mērķiem, ko apliecina attiecīga kompetenta iestāde. Saskaņā ar izvēlētajiem ilgtspējības kritērijiem mežu būtu jāuzskata par bioloģiski daudzveidīgu, ja tas ir pirmatnējs mežs saskaņā ar definīciju, ko izmanto Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) vispārējā mežu resursu novērtējumā, kuru valstis plaši izmanto, lai ziņotu par pirmatnējo mežu apmēriem, vai tad, ja to dabas aizsardzības nolūkos aizsargā valsts likumi. Būtu jāiekļauj arī platības, kurās vāc ar mežu nesaistītus produktus, ja cilvēka darbības ietekme ir neliela. Citu tipu meži, kā definējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija, piemēram, apsaimniekoti meži, daļēji apsaimniekoti meži un plantācijas, nebūtu jāuzskata par pirmatnējiem mežiem. Turklāt, ņemot vērā ievērojamo bioloģisko daudzveidību dažās gan mērena, gan tropiska klimata plāvās, arī savannās, kurās valda liela bioloģiska daudzveidība, stepēs, krūmāju platībās un prērijās, būtu pareizi, ja biodeviela, kas ražota no izejvielām, kuru izcelsme ir šādas vietas, nevarētu pretendēt uz šajā direktīvā paredzētajiem stimuliem. Komisijai būtu jānosaka pienācīgi kritēriji un ģeogrāfiskais apvidus, lai plāvas, kurās valda liela bioloģiskā dažādība, definētu saskaņā ar pieejamajiem svarīgākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem.
- (12) Veicot aprēķinus par siltumnīcefekta gāzu ietekmi uz zemes platību pārveidi, uzņēmējiem vajadzētu būt iespējai izmantot oglekļa koncentrācijas faktiskās vērtības saistībā ar zemes izmantojuma atsaucēs vērtību un zemes izmantojumu pēc pārveides. Viņiem vajadzētu būt iespējai izmantot arī standartvērtības. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes darbs nodrošina atbilstīgo pamatu šādām standartvērtībām. Pašlaik šā darba rezultāti nav pieejami veidā, kādā uzņēmēji varētu nekavējoties tos izmantot. Tādēļ Komisijai būtu jāizstrādā norādījumi, kas noderētu par pamatu, lai aprēķinātu zemes oglskābās gāzes krājumus, kā paredzēts šajā direktīvā, tostarp attiecībā uz apmežotām platībām ar lapotnes segumu no 10 līdz 30 %, savannām, krūmāju platībām un prērijām.

(1) Sk. šā Oficiālā Vēstneša 16 lpp.

- (13) Komisijai ir jāizstrādā metodoloģija, lai novērtētu mitrāju nosusināšanas sekas attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju.
- (14) Biodegvielu ražošanai nebūtu jāpārveido augsne, kurā (ņemot vērā steidzamos pasākumus cīņā ar klimata pārmaiņām) oglekļa koncentrācijas samazināšanos nevar saprātīgā laikposmā kompensēt ar siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu. Tādējādi uzņēmējiem nevajadzētu veikt lieku un apgrūtināšu izpēti un lai nepieļautu ar oglekli piesātinātas zemes pārveidošanu, kas vēlāk izrādītos neatbilstīga biodegvielas izejvielu ražošanai. Ņemot vērā oglekļa dioksīda uzkrājumus visā pasaulē, šajā kategorijā būtu jāietver mitrāji un pastāvīgas mežaudzes ar lapotni, kas pārsniedz 30 %. Būtu jāiekļauj arī mežaudzes, kuru lapotne ir no 10 līdz 30 %, ja vien netiek pierādīts, ka oglekļa koncentrācija šajās mežaudzēs ir pietiekami zema, lai saskaņā ar šajā direktīvā minētajiem noteikumiem nepieļautu augsnes pārveidošanos. Izdarot atsauci uz mitrājiem, būtu jāņem vērā 1971. gada 2. februārī Ramsarē pieņemtajā Konvencijā par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi, noteiktā definīcija.
- (15) Šajā direktīvā paredzētie stimuli sekmēs biodegvielas ražošanu visā pasaulē. Ja biodegvielas ir ražotas no izejvielām, kuras iegūtas Kopienā, tam būtu jāatbilst arī Kopienas vides prasībām, ko Kопiena izvirza lauksaimniecībai, tostarp prasībām gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu kvalitātes aizsardzībai, un sociālajām prasībām. Tomēr ir bažas par to, ka biodegvielas ražošanā dažās trešās valstīs varētu nievērot vides vai sociālo prasību minimumu. Tādēļ atbilstīgi ir veicināt daudzpusēju un divpusēju nolīgumu noslēgšanu, izveidot brīvprātīgas starptautiskās vai valstu sistēmas, kurās noteikti vides un sociālie apsvērumi, lai veicinātu ilgtspējīgu biodegvielas ražošanu pasaules mērogā. Kamēr tādu nolīgumu un sistēmu nav, dalībvalstīm būtu jāprasa, lai uzņēmēji ziņotu par minētajiem jautājumiem.
- (16) Ilgtspējības kritēriji būs efektīvi tikai tad, ja tie mainīs tirgus dalībnieku rīcību. Šis pārmaiņas notiks tikai tad, ja biodegvielai (atšķirībā no degvielas, kura neatbilst kritērijiem) tiks paredzēts uzcelojums. Saskaņā ar masas bilances metodi, ko izmanto atbilstības kontrolei, pastāv fiziska saikne starp to biodegvielu ražošanu, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, un biodegvielu patēriņu Kopienā, kas nodrošina pienācīgu piegādes un pieprasījuma attiecību, kā arī uzcelojumu, kas ir lielāks nekā sistēmās, kur šādas saiknes nav. Tādēļ, lai nodrošinātu, ka biodegvielu, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, var pārdot par augstāku cenu, būtu jāizmanto masu bilances metode, lai kontrolētu atbilstību.
- Tam būtu jāsauglabā sistēmas integritāte, vienlaikus nozarē neradot nesaprātīgu slogu. Tomēr būtu jāizvērtē citi verifikācijas paņēmieni.
- (17) Vajadzības gadījumā Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā ANO Tūkstošgades ekosistēmas novērtējums, kurā ir iekļauta noderīga informācija, lai saglabātu vismaz tās platības, kuras kritiskās situācijās veic ekosistēmas pamatfunkcijas, piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli.
- (18) Aprēķinot siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu, ko radījusi degvielas ražošana un izmantošana, būtu jāņem vērā blakusprodukti. Aizstāšanas metode ir piemērota politikas analīzes nolūkos, bet tā neatbilst tāda regulējuma mērķiem, kas attiecas uz individuāliem uzņēmējiem un individuāliem degvielas sūtījumiem. Tādos gadījumos vispiemērotākā ir enerģijas piešķiršanas metode, jo to ir viegli īstenot, laika gaitā prognozēt, tā samazina neproduktīvu ierosinājumu skaitu un dod rezultātus, kas kopumā ir salīdzināmi ar to rezultātu virkni, ko dod aizstāšanas metode. Politikas analīzes vajadzībām Komisijai ziņojumā būtu jāietver arī rezultāti, kas iegūti, izmantojot aizstāšanas metodi.
- (19) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo slogu, būtu jānosaka standartvērtību saraksts kopējām biodegvielas ražošanas metodēm, un to vajadzētu atjaunināt un paplašināt, līdzko ir pieejama droša informācija. Uzņēmējiem vienmēr vajadzētu pretendēt uz minētajā sarakstā noteikto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma daudzumu biodegvielām. Ja ražošanas paņēmiena radītā siltumnīcefekta gāzes ietaupījuma standartvērtība ir zemāka par pieprasīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma minimālo vērtību, būtu jāpieprasa, lai ražotāji, kuri vēlas pierādīt atbilstību minētajai minimālajai vērtībai, pierādītu, ka faktiskās ražošanas procesa emisija ir zemāka par tām, kuras izmantotas standartvērtību aprēķināšanai.
- (20) Šo standartvērtību aprēķinos izmantotos datus ir jāiegūst no neatkarīgiem zinātniskajiem ekspertiem un attiecīgi jāatjaunina, līdzko šie zinātniskie eksperti darba gaitā iegūst jaunus rezultātus. Komisijai būtu jānodrošina šie eksperti atjaunināšanas darbā pētīt audzēšanas laikā radītās emisijas, reģiona un klimata apstākļu ietekmi, sekas, ko rada audzēšana, izmantojot ilgtspējīgas lauksaimniecības un bioloģiskās lauksaimniecības metodes, kā arī zinātnisko ieguldījumu, ko sniedz ražotāji gan Kopienā, gan trešās valstīs, un pilsoniskā sabiedrība.

- (21) Lai neveicinātu biodegvielu izejvielu audzēšanu vietās, kur tā izraisītu lielu siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu, audzēšanā standartvērtības būtu jāizmanto tikai tajos reģionos, kur tādas sekas nav iespējamas. Tomēr, lai izvairītos no nesamērīga administratīvā sloga, ir lietderīgi dalībvalstīm noteikt valstu vai reģionu vidējos rādītājus emisijām, kas rodas audzēšanas, tostarp mēslojuma lietošanas, rezultātā.
- (22) Pieaug vispārējais pieprasījums pēc lauksaimniecības izejvielām. Daļēji atbildot uz šo augošo pieprasījumu, palielināsies lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības. Atjaunot stipri noplicinātas zemes vai zemes, kas ir stipri piesārņotas un tādējādi nav izmantojamas lauksaimniecībā, ir viens no paņēmieniem, kā palielināt audzēšanai izmantojamu zemju platības. Ar ilgtspējības shēmu būtu jāveicina atjaunotas noplicinātas zemes lietojums, jo biodegvielas popularizēšana veicinās pieprasījumu pēc lauksaimniecības izejvielām. Arī tad, ja biodegvielas izgatavo no izejmateriāliem, ko iegūst zemēs, kuras jau izmanto kā aramzemes, tīrā izteiksmē pieaugušais graudaugu pieprasījums, ko būs radījusi biodegvielu veicināšana, varētu izraisīt graudaugu platību palielinājumu tīrā izteiksmē. Tas varētu notikt zemēs, kurās ir daudz oglekļa dioksīda, un tādā gadījumā uzkrātā oglekļa dioksīda atbrīvošana radītu kaitējumu. Lai tādus draudus mazinātu, ir pareizi ieviest papildu pasākumus, pastiprināti veicinot ražību zemēs, ko jau izmanto labībai, izmantojot noplicinātas zemes un pieņemot tādas ilgtspējības prasības, kas būtu salīdzināmas ar šajā direktīvā ietvertajām un attiecas uz Kopienas biodegvielu patēriņu citās valstīs, kuras patērē biodegvielas. Komisijai būtu jāizstrādā konkrēta metodoloģija, kā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, kas radusies netiešas zemes lietošanas maiņas rezultātā. Tādēļ Komisijai, pamatojoties uz labākajām pieejamajām zinātniskām atziņām, jo īpaši būtu jāanalizē netiešas zemes lietošanas maiņas faktora iekļaušana siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanā, kā arī jāatbalsta ilgtspējīga biodegviela, kas samazina zemes lietošanas maiņas ietekmi un uzlabo biodegvielas ilgtspējību attiecībā uz netiešu zemes lietošanas maiņu. Izstrādājot šo metodoloģiju, Komisijai, *inter alia*, būtu jāpievēršas iespējamām biodegvielas, kas ražota no nepārtikas celulozes materiāla un lingo celulozes materiāla, netiešas zemes lietošanas maiņas sekām.
- (23) Tā kā Direktīvas 98/70/EK 7.b līdz 7.e pantā paredzētie pasākumi veicina iekšējā tirgus darbību, saskaņojot noteikumus par ilgtspējības kritērijiem, kas jāievēro attiecībā uz biodegvielām galīgās uzskaites vajadzībām, kuras noteiktas šajā direktīvā, un tādā veidā saskaņā ar šīs direktīvas 7.b panta 8. punktu atvieglojot dalībvalstu tirdzniecību ar biodegvielu, kas atbilst šiem nosacījumiem, to pamatojums ir Līguma 95. pants.
- (24) Autorūpniecības un degvielu tehnoloģijas nepārtrauktā attīstība līdztekus vēlmei nodrošināt optimālu vides un veselības aizsardzības līmeni rada nepieciešamību periodiski pārskatīt degvielas specifiskācijas, pamatojoties uz turpmākiem pētījumiem un analīzes rezultātiem par biodegvielas piedevu un sastāvdaļu ietekmi uz piesārņojošo emisiju. Tāpēc regulāri būtu jāsniedz ziņojumi par iespēju veicināt autotransportā lietojamās degvielas oglekļa satura samazināšanu.
- (25) Deterģentu lietošana var sekmēt dzinēja uzturēšanu tīrībā un tādējādi samazināt piesārņojošo emisiju. Pašlaik nav pietiekami laba līdzekļa, ar ko testēt degvielas paraugus, lai noteiktu to deterģējošās īpašības. Tādēļ par klientu informēšanu attiecībā uz ieguvumiem no deterģentu lietošanas jāgādā degvielas un automobiļu piegādātājiem. Tomēr Komisijai būtu jāveic pārskats, vai turpmākā attīstība ļautu izstrādāt labāku pieeju deterģentu lietojuma un labvēlīgu rezultātu veicināšanai.
- (26) Noteikumi par etanola pievienošanu benzīnam būtu jāpārskata, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta Direktīvas 98/70/EK īstenošanā. Pārskatā jo īpaši būtu jāanalizē noteikumi par tvaika spiediena limitiem un iespējamās alternatīvas tam, lai nodrošinātu, ka etanola maisījumi nepārsniedz pieļaujamo tvaika spiediena limitu.
- (27) Etanola pievienošana benzīnam palielina rezultātā iegūstamās degvielas tvaika spiedienu. Turklāt benzīna maisījumu tvaika spiediens būtu jākontrolē, lai ierobežotu gaisa piesārņotāju emisiju.
- (28) Etanola pievienošana benzīnam rada iegūtā degvielas maisījuma tvaika spiediena nelineāras izmaiņas. Ir jārada iespēja atkāpties no degvielas tvaika spiediena maksimālā limita vasaras periodā šādiem maisījumiem, pēc tam, kad Komisija veikusi atbilstīgu novērtējumu. Atbrīvojums būtu jānosaka saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par gaisa kvalitāti un gaisa piesārņošanu. Šādam atbrīvojumam būtu jāatbilst pašreizējam tvaika spiediena pieaugumam, ko izraisa, pievienojot benzīnam noteiktu etanola procentuālo daudzumu.
- (29) Lai veicinātu zema oglekļa līmeņa degvielu izmantošanu, vienlaikus ievērojot gaisa piesārņojuma normas, benzīna pārstrādātājiem, ja iespējams, būtu jānodrošina zema tvaika spiediena benzīns pieprasītajos daudzumos. Tā kā patlaban tas tā nav, ar dažiem nosacījumiem ir palielināts tvaika spiediena limits etanola maisījumiem, lai nodrošinātu biodegvielu tirgus attīstību.

- (30) Nevar garantēt benzīna ar augstu biodegvielas saturu izmantošanu vecos transportlīdzekļos. Šie transportlīdzekļi var pārvietoties no vienas dalībvalsts uz otru. Tāpēc pārejas periodā jānodrošina nepārtraukta tādas degvielas piegāde, kas der šiem transportlīdzekļiem. Dalībvalstīm, apspriežoties ar ieinteresētajām pusēm, būtu jānodrošina atbilstīgs ģeogrāfiskais pārklājums, kas atspoguļo pieprasījumu pēc šāda benzīna. Benzīna marķējumam, piemēram, E5 vai E10, būtu jāatbilst attiecīgajam standartam, ko izstrādājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (ESK).
- (31) Direktīvas 98/70/EK IV pielikums jāpieņem tā, lai nodrošinātu dīzeļdegvielas ar augstāku biodegvielas saturu ("B-7") nekā paredzēts standartā EN 590:2004 ("B5") laišanu tirgū. Šo standartu vajadzētu atbilstīgi atjaunināt, kā arī noteikt maksimālo limitu tiem tehniskajiem rādītājiem, kas nav iekļauti pielikumā, piemēram, oksidēšanās stabilitātei, uzliesmošanas temperatūrai, koks skaitlim, pelnu saturam, ūdens saturam, kopējam piesārņojumam, vara plāksnītes korozijai, eļļotspējai, kinemātiskai viskozitātei, saduļķošanās punktam, auksta filtra nosprostošanas temperatūrai, fosfora saturam, skābes skaitlim, peroksīdiem, skābes skaitļa nobīdei, smidzinātāja aizsērēšanai, stabilitātes piedevu pievienošanai.
- (32) Lai atvieglotu biodegvielas tirdzniecību, ESK tiek aicināta bez kavēšanās turpināt darbu pie standarta, kas ļautu dīzeļdegvielai pievienot lielāku daudzumu biodegvielas komponentu, un jo īpaši izstrādāt "B10" standartu.
- (33) Tauskābes metilestera satura limits dīzeļdegvielā nepieciešams tehnisku iemeslu dēļ. Tomēr šāds limits netiek prasīts attiecībā uz citiem biodegvielas komponentiem, piemēram, dīzeļdegvielai līdzīgiem tīriem ogļūdeņražiem, kas iegūti no biomasas, izmantojot Fišera–Tropša procesu vai hidroģenētu augu eļļu.
- (34) Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai atvieglotu gāzeļļu ar sēra saturu 10 ppm laišanu tirgū līdz 2011. gada 1. janvārim.
- (35) Īpašu metāla piedevu izmantošana, un jo īpaši metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonila (MMT) piedevu izmantošana varētu palielināt kaitējumu cilvēka veselībai un bojāt transportlīdzekļu dzinēju un emisijas kontroles aprīkojumu. Daudzi transportlīdzekļu ražotāji iesaka neizmanto degvielu, kurā ir metāla piedevas, un tādas degvielas izmantošana var traucēt transportlīdzekļa garantijas atzīšanai. Tāpēc nemitīgi jāpārtrauc MMT piedevu izmantošanas rezultāti degvielā, apspriežoties ar atbilstīgajām iesaistītajām pusēm. Līdz laikam, kamēr tiek veikta turpmākā pārskatīšana, jāveic nepieciešamie pasākumi, lai samazinātu visu iespējamo bojājumu smagās sekas. Tāpēc jānosaka MMT izmantošanas degvielā galīgais ierobežojums, kas balstīts uz pašlaik pieejamām zinātnes atziņām. Šo ierobežojumu varētu turpmāk pārskatīt tikai, ja var pierādīt, ka lielāks daudzums nerada pretēju rezultātu. Lai nepieļautu, ka patērētāji nezināšanas dēļ padara par spēkā neesošām savas transportlīdzekļu garantijas, jāpieprasa arī, lai metāla piedevas saturoša degviela tiktu marķēta.
- (36) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu, gan arī Kopienas vajadzībām sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu atbilstību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (37) Direktīvas 98/70/EK īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (38) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt ieviešanas pasākumus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijas uzraudzības un samazināšanas mehānismu, pielāgot metodoloģiskos principus un metodes un vērtības, kas nepieciešamas, lai novērtētu, vai attiecībā uz biodegvielām ir ievēroti ilgtspējības principi, noteikt bioloģiski daudzveidīgo pļavu noteikšanas kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, pārskatīt degvielas MMT piedevas daudzuma ierobežojumus un tehnikas un zinātnes sasniegumiem pielāgot aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanas metodoloģiju, pieļaujamās analītiskās metodes, kas saistītas ar degvielas specifiskajām un pieļaujamās atkāpes bioetanolu saturošam benzīnam. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pielāgojot metodoloģijas principus un vērtības, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (39) Direktīvā 98/70/EK paredzētas vairākas degvielas specifiskācijas, dažas no kurām tagad ir kļuvušas liekas. Turklāt tā satur vairākas atkāpes, kuru termiņš ir beidzies. Skaidrības labad šie noteikumi ir jāsvīturo.
- (40) Padomes Direktīvā 1999/32/EK (1999. gada 26. aprīlis), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem ⁽³⁾, noteikti daži aspekti, kas saistīti ar degvielas izmantošanu iekšējo ūdensceļu transportā. Nepieciešams skaidrojums minētās direktīvas un Direktīvas 98/70/EK norobežojumam. Abās direktīvās ir noteikti sēra maksimālā satura limiti gāzeļļā, ko izmanto iekšējo ūdensceļu kuģos. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad ir jākorrigē minētās direktīvas, lai šis limits būtu noteikts tikai vienā tiesību aktā.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 121, 11.5.1999., 13. lpp.

- (41) Iekšzemes ūdeņu kuģiem ir izstrādātas jaunas, tīrākas dzinēju tehnoloģijas. Šos dzinējus var darbināt tikai ar degvielu, kurai ir ļoti zems sēra saturs. Sēra saturu iekšzemes kuģu degvielā vajadzētu samazināt cik drīz vien iespējams.
- (42) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 98/70/EK un Direktīva 1999/32/EK.
- (43) Padomes Direktīva 93/12/EEK (1993. gada 23. marts) par sēra saturu noteiktu veidu šķidrā kurināmajā (*) laika gaitā ir daudzkārt grozīta, un tajā vairs nav būtisku elementu. Tādēļ tā būtu jāatceļ.
- (44) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt vienoto tirgu attiecībā uz degvielām, kuras lieto autotransporta līdzekļos un visurgājējā tehnikā un nodrošināt to, ka, lietojot minētās degvielas, tiek ievērots vides aizsardzības prasību minimums, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 98/70/EK grozījumi

Direktīvu 98/70/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

Darbības joma

Attiecībā uz autotransporta līdzekļiem un visurgājēja tehniku (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģiem, kad tie nekuģo jūrā), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, kā arī atpūtas kuģiem, kad tie nepeld jūrā, šajā direktīvā ir noteiktas:

- a) tehniskās specifikācijas degvielām, ko izmanto dzirksteļzieddes dzinēju un kompresijaizdedzes dzinēju darbināšanai, ņemot vērā šo dzinēju tehniskās prasības saistībā ar veselības aizsardzību un vides aizsardzību; un
- b) aprites cikla laikā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķis.”

2. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) pirmajā daļā:

- i) daļas 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. “gāzeļļas, kas paredzētas lietošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģos), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos” nozīmē jebkuru no naftas iegūtu šķidrums, kas atbilst KN kodiem 2710 19 41 un 2710 19 45 (*) un kas paredzēts lietošanai dzinējos, kuri minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 94/25/EK (**), 97/68/EK (***) un 2000/25/EK (****).

(*) Šo KN kodu numerācija atbilstīgi KMT (OV L 256, 7.6.1987., 1. lpp.).

(**) OV L 164, 30.6.1994., 15. lpp.

(***) OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

(****) OV L 173, 12.7.2000., 1. lpp.”;

- ii) pievieno šādus punktus:

“5. “Dalībvalstis, kurās ir zema vasaras apkārtējā temperatūra,” ir Apvienotā Karaliste, Dānija, Īrija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija.

6. “Aprites cikla laikā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija” ir visas CO₂, CH₄ un N₂O neto emisijas, ko var attiecināt uz degvielu (tostarp uz visiem sastāvdaļu maisījumiem) vai piegādāto enerģiju. Tas ietver visas attiecīgās stadijas, sākot ar iegūvi vai audzēšanu, tostarp pārmaiņas zemes izmantošanā, transportēšanu un izplatīšanu, apstrādi un sadedzināšanu – neatkarīgi no tā, kur minētās emisijas notiek.

7. “Siltumnīcefekta gāzu emisija uz vienu enerģijas vienību” ir uz degvielu vai piegādāto enerģiju attiecināmo siltumnīcefekta gāzu emisijas CO₂ ekvivalenta kopējās masas dalījums ar degvielas vai piegādātās enerģijas kopējo energoietilpību (degvielas gadījumā tā ir izteikta kā tās zemākā siltumspēja).

8. “Piegādātājs” ir vienība, kas atbildīga par degvielas vai enerģijas pārvietošanu cauri akcīzes nodokļa maksāšanas vietai vai, ja akcīzes nodoklis nav jāmaksā, jebkura cita dalībvalsts nozīmēta vienība.

9. “Biodegviela” lietota tādā pašā nozīmē, kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009, 16. lpp.”;

(†) OV L 74, 27.3.1993., 81. lpp.

b) svītro otro daļu.

3. Direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. līdz 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka benzīnu to teritorijā drīkst laist tirgū tikai tad, ja tas atbilst I pielikumā noteiktajai vides specifikācijai.

Dalībvalstis attiecībā uz attālākajiem reģioniem tomēr drīkst īpaši paredzēt ieviest benzīnu ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, par to informē Komisiju.

3. Dalībvalstis pieprasa līdz 2013. gadam laist tirgū benzīnu ar maksimālo skābekļa saturu 2,7 % un maksimālo etanola saturu 5 % un, ja tās uzskata par vajadzīgu, var pieprasīt laist tirgū šādu benzīnu ilgākā laikposmā. Tās nodrošina patērētājus ar attiecīgu informāciju par biodegvielas saturu benzīnā, un jo īpaši par dažādu benzīna maisījumu atbilstīgu izmantošanu.

4. Dalībvalstis, kurās vasarā ir zema gaisa temperatūra, saskaņā ar 5. punktu atļauj vasaras periodā laist tirgū benzīnu ar maksimālo tvaika spiedienu 70 kPa.

Dalībvalstis, kurās pirmajā daļā minētā atkāpe netiek piemērota, var atbilstīgi 5. punktam atļaut vasaras periodā laist tirgū benzīnu, kura sastāvā ir etanols ar maksimālo tvaika spiedienu 60 kPa un turklāt piemērot atbrīvojumu attiecībā uz pieļaujamo tvaika spiedienu, kas noteikts III pielikumā, ar nosacījumu, ka izmantotais etanols ir biodegviela.

5. Ja dalībvalsts vēlas piemērot kādu no 4. punktā noteiktajām atkāpēm, tās par to paziņo Komisijai un sniedz visu nepieciešamo informāciju. Komisija izvērtē atbrīvojuma lietderību un ilgumu, ņemot vērā:

a) vajadzību novērst sociālekonomiskās problēmas, kas rodas tvaika spiediena paaugstināšanas dēļ, tostarp vajadzības īsā laikā veikt tehniskus pielāgojumus dēļ; un

b) paaugstināta tvaika spiediena ietekmi uz vidi un veselību, un jo īpaši ietekmi uz Kopenas tiesību aktu ievērošanu attiecībā uz gaisa kvalitāti konkrētajā dalībvalstī un citās dalībvalstīs.

Ja Komisijas novērtējums liecina, ka šī atkāpe kaitēs Kopenas tiesību aktu prasību izpildei attiecībā uz gaisa kvalitāti vai gaisa piesārņojumu, tostarp būs pārsniegtas attiecīgās robežvērtības un maksimāli pieļaujama

emisijas līmenis, pieteikumu noraida. Komisijai būtu jāņem vērā arī attiecīgie mērķlielumi.

Ja Komisija sešu mēnešu laikā pēc visas vajadzīgās informācijas saņemšanas neceļ iebildumus, attiecīgā dalībvalsts drīkst piemērot pieprasīto atkāpi.

6. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalsts drīkst arī turpmāk atļaut pārdot nelielu daudzumu svina saturoša benzīna, kurā svina saturs nepārsniedz 0,15 g/l, ja tā daudzums nepārsniedz 0,03 % no kopējā pārdošanas apjoma, izmantošanai vecos transportlīdzekļos, kam tas nepieciešams, un kuru izplata ar īpašu interešu grupu starpniecību.”;

b) panta 7. punktu svīturo.

4. Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

Dīzeļdegviela

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dīzeļdegvielu var laist tirgū to teritorijā tikai tad, ja tā atbilst II pielikumā noteiktajām specifikācijām.

Neatkarīgi no II pielikuma prasībām dalībvalstis var ļaut laist tirgū dīzeļdegvielu ar taukskābes metilesteru (FAME) saturu, kas lielāks par 7 %.

Dalībvalstis nodrošina patērētājus ar attiecīgu informāciju par biodegvielas, jo īpaši FAME, saturu dīzeļdegvielā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ne vēlāk kā no 2008. gada 1. janvāra gāzeļļas, kas paredzētas izmantošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģos), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos, var laist tirgū to teritorijā tikai tad, ja sēra saturs šajās gāzeļļās nepārsniedz 1 000 mg/kg. No 2011. gada 1. janvāra maksimālais pieļaujama sēra daudzums šajās gāzeļļās ir 10 mg/kg. Dalībvalstis nodrošina, ka šķidrā degviela, kas nav gāzeļļas, var tikt izmantota iekšzemes ūdensceļu kuģos un atpūtas kuģos tikai tad, ja sēra daudzums šajā šķidrā degvielā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu gāzeļļās.

Tomēr, lai panāktu mazu piesārņojumu piegādes ķēdē, dalībvalstis no 2011. gada 1. janvāra var pieļaut, ka gāzeļļas, kas paredzētas izmantošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģos) un lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos, ir līdz 20 mg/kg sēra pēdējā sadales punktā galapatērētājiem. Dalībvalstis var atļaut arī līdz 2011. gada 31. decembrim pastāvīgi laist tirgū gāzeļļas, kurās ir līdz 1 000 mg/kg sēra dzelzceļa transportlīdzekļiem un lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, ja tās var nodrošināt, ka netiek izjaukta emisijas kontroles sistēmu pienācīga darbība.

3. Visattālākajiem reģioniem dalībvalstis var izstrādāt īpašus noteikumus tāda benzīna ieviešanai, kura maksimālais sēra saturs ir 10 mg/kg. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, attiecīgi informē Komisiju.

4. Dalībvalstīm ar bargiem ziemas laika apstākļiem dīzeldegvielai un gāzēm maksimālo destilācijas punktu 65 °C temperatūrā var aizstāt ar maksimālo destilācijas punktu 10 % (pēc tilpuma) 180 °C temperatūrā.”

5. Iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana

1. Dalībvalstis izraugās piegādātāju vai piegādātājus, lai kontrolētu aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību piegādātās degvielas vai enerģijas. Attiecībā uz elektroenerģijas piegādātājiem, kas to piegādā autotransporta līdzekļiem, dalībvalstis nodrošina, ka minētie piegādātāji var apņemties veicināt emisijas samazināšanu saskaņā ar 2. punktā noteiktajām saistībām, ja viņi var pierādīt, ka spēj pienācīgi noteikt un uzraudzīt piegādātās elektroenerģijas daudzumu izmantošanai minētajos transportlīdzekļos.

No 2011. gada 1. janvāra piegādātāji dalībvalsts norādītajai iestādei katru gadu ziņo par siltumnīcefekta gāzu intensitāti degvielā un piegādātās enerģijas daudzumu katrā dalībvalstī, sniedzot vismaz informāciju par:

- katra piegādātā degvielas vai enerģijas veida kopējo daudzumu, norādot pirkšanas vietu un izcelsmi; kā arī
- aprītes ciklā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija, rēķinot uz vienu enerģijas vienību.

Dalībvalstis nodrošina ziņojumu pārbaudi.

Vajadzības gadījumā Komisija izstrādā pamatnostādnes šā punkta piemērošanai.

2. Dalībvalstis pieprasa piegādātājiem līdz 2020. gada 31. decembrim cik vien iespējams pakāpeniski par 10 % samazināt aprītes cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu piegādātās degvielas vai enerģijas vienību, par pamatu ņemot 5. punkta b) apakšpunktā minēto degvielas pamatstandartu. Šis samazinājums sasniedz:

- 6 % līdz 2020. gada 31. decembrim. Dalībvalstis var pieprasīt piegādātājiem, veicot šo samazinājumu, paredzēt šādus starpposma mērķus: 2 % līdz 2014. gada 31. decembrim un 4 % līdz 2017. gada 31. decembrim;

b) papildus noteikto mērķi – 2 % līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 9. panta 1. punkta h) apakšpunktu, ko sasniedz, izmantojot vienu vai abus šeit norādītos veidus:

- enerģijas piegāde transportlīdzekļiem, ko piegādā izmantošanai visu veidu autotransportā, visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģiem), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros vai atpūtas kuģos;
- jebkādas (tostarp oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas) tehnoloģijas izmantošana, kas ļauj uz vienu enerģijas vienību samazināt aprītes cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju, ko rada piegādātā degviela vai enerģija;

c) papildus noteikto mērķi – 2 % līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 9. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ko sasniedz attiecībā uz emisijas samazinājumiem degvielas apgādes nozarē, izmantojot kredītus, kas iegādāti ar Kioto protokolā paredzētā tīrās attīstības mehānisma palīdzību, ievērojot nosacījumus, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (*) samazinājumiem degvielas piegādes nozarē.

3. Aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju biodegvielai aprēķina atbilstīgi 7.d pantam. Aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju pārējai degvielai un enerģijai aprēķina, izmantojot metodi, kas izstrādāta saskaņā ar šā panta 5. punktu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka piegādātāju grupa var kopīgi pildīt 2. punktā noteiktās emisijas samazināšanas saistības. Šajā gadījumā tos uzskata par vienu piegādātāju, piemērojot 2. punktu.

5. Pasākumus, kas nepieciešami šā panta īstenošanai un kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Šādi pasākumi jo īpaši ietver:

- metodoloģiju degvielas, kas nav biodegviela, un enerģijas radītas aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanai;
- līdz 2011. gada 1. janvārim – metodoloģiju, ar kuru nosaka degvielas pamatstandartu, balstoties uz aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību, kas iegūta 2010. gadā no fosilās degvielas, piemērojot 2. punktu;
- jebkurus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu 4. punktu;
- metodoloģiju, pēc kuras aprēķina elektrisko autotransporta līdzekļu ietekmi, kas ir saskaņā ar 3. panta 4. punktu Direktīvā 2009/28/EK.

(*) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.”

6. Iekļauj šādus pantus:

“7.b pants

Biodegvielas ilgtspējības kritēriji

1. Neatkarīgi no tā, vai izejvielas ir audzētas Kopienas teritorijā vai ārpus tās, no biodegvielām iegūto enerģiju ņem vērā, piemērojot 7.a pantu, tikai tādā gadījumā, ja šīs biodegvielas atbilst šā panta 2. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem.

Tomēr biodegvielām, ko ražo no atkritumiem un atlikumiem, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atlikumi, ir jāatbilst vienīgi šā panta 2. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, lai tās ņemtu vērā nolūkos, kas minēti 7.a pantā.

2. Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielu, un ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, ir vismaz 35 %.

No 2017. gada 1. janvāra siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielas, un ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, ir vismaz 50 %. No 2018. gada 1. janvāra minētais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums ir vismaz 60 % biodegvielām, kas iegūtas iekārtās, kuras uzsākušas ražošanu no vai pēc 2017. gada 1. janvāra.

Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu, aprēķina saskaņā ar 7.d panta 1. punktu.

Attiecībā uz biodegvielām, kas ražotas iekārtās, kuras atradās ekspluatācijā 2008. gada 23. janvārī, pirmo daļu piemēro no 2013. gada 1. aprīļa.

3. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, nav ražotas no izejvielām, kuras iegūtas no bioloģiski daudzveidīgas zemes, t. i., no zemes, kam 2008. gada janvārī vai pēc tam bija viens no šiem statusiem neatkarīgi no tā, vai zemei joprojām ir šāds statuss:

a) pirmatnēji meži un citas mežu zemes, t. i., no vietējām sugām veidoti meži un citas mežu zemes, kurās nav skaidri konstatējama cilvēku darbība un kuru ekoloģiskie procesi nav nopietni traucēti;

b) platības:

i) kuras ar likumu paredzētas dabas aizsardzībai vai kuras par tādām noteikusi attiecīgā kompetentā iestāde; vai

ii) kurās aizsargā reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kas par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās dabas aizsardzības organizācijas sastādītos sarakstos, un par aizsargājāmām ir atzītas saskaņā ar 7.c panta 4. punkta otro daļu;

ja vien nav pierādījumu, ka minēto izejvielu ražošana ne-traucēja šiem dabas aizsardzības mērķiem;

c) bioloģiski daudzveidīgas:

i) dabiskas pļavas, t. i., pļavas, kuras arī bez cilvēku iejaukšanās būtu pļavas un kuras palīdz saglabāt vietējo sugu sastāvu, kā arī ekoloģiskos parametrus un procesus; vai

ii) pļavas, kas nav dabiskas pļavas, t. i., pļavas, kuras bez cilvēku iejaukšanās vairs nebūtu pļavas un kuras ir bagātas ar dažādām augu sugām un nav noplicinātas, ja vien nav pierādījumu, ka, lai šīm platībām saglabātu pļavu statusu, ir nepieciešama izejvielu novākšana.

Komisija nosaka kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, lai nolemtu, uz kurām pļavām attiecas pirmās daļas c) apakšpunkts. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, neražo no izejvielām, kuras iegūtas no zemes platības ar augstu oglekļa koncentrāciju, t. i., no zemes, kurai 2008. gada janvārī bija viens no šiem statusiem, bet vairs šāda statusa nav:

a) mitrāji, t. i., zeme, ko klāj ūdens vai kas ir piesātināta ar ūdeni nepārtraukti vai ievērojamu gada daļu;

b) pastāvīgi apmežotas platības, t. i., platības, kuras aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurās koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums – 30 %, vai kurās koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*;

c) zemes platība, kura aizņem vairāk nekā 1 hektāru un kurā koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums – 10–30 %, vai kurā koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*, ja vien nav sniegti pierādījumi, ka šīs platības oglekļa saturs pirms un pēc pārveidošanas ir tāds, ka, piemērojot VI pielikuma C daļā izklāstīto metodoloģiju, tiek izpildīti 2. punktā paredzētie nosacījumi.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja laikā, kad tika iegūtas izejvielas, zemei bija tāds pats statuss kā 2008. gada janvārī.

5. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, neražo no izejvielām, kas iegūtas no zemes, kura 2008. gada janvārī bija kūdrājs, ja vien nav pierādīts, ka šīs izejvielas audzēšanas un novākšanas laikā nenotiek iepriekš nenosusinātas zemes nosusināšana.

6. Lauksaimniecības izejvielas, ko audzē Kopienā un izmanto tādu biodegvielu ražošanai, kuras ņem vērā nolūkos, kas minēti 7.a pantā, iegūst saskaņā ar prasībām un standartiem, kas ir noteikti Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*) II pielikuma A punkta iedaļā "Vide" un 9. punktā, un atbilstīgi lauksaimniecības un vides apstākļu prasību minimumam, kas definēts saskaņā ar minētās regulas 6. panta 1. punktu.

7. Attiecībā uz trešām valstīm un dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs Kopienā patērēto biodegvielu vai biodegvielu izejvielu avots, Komisija reizi divos gados sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par attiecīgo valstu pasākumiem, kas veikti, lai ievērotu 2. līdz 5. punktā noteiktos ilgtspējības kritērijus, kā arī par pasākumiem, kas veikti zemes, ūdens un gaisa aizsardzībai. Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā.

Komisija reizi divos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā aizvien lielāks pieprasījums pēc biodegvielas ietekmē sociālo ilgtspējību Kopienā un trešās valstīs, un par biodegvielas jomā īstenotās Kopienas politikas ietekmi uz pārtikas produktu pieejamību par pieņemamām cenām, jo īpaši jaunattīstības valstu iedzīvotājiem, kā arī par plašākiem ar attīstību saistītiem jautājumiem. Ziņojumos izskata jautājumus, kas saistīti ar zemes izmantošanas tiesību ievērošanu. Tajos norāda, vai trešās valstis un dalībvalstis, kas ir nozīmīgs to izejvielu avots, no kā iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, ir ratificējušas un īstenojušas ikvienu turpmāk minēto Starptautiskās darba organizācijas konvenciju:

- Konvencija par piespiedu darbu (Nr. 29),
- Konvencija par biedrošanās brīvības un tiesību apvienoties organizācijās aizsardzību (Nr. 87),
- Konvencija par apvienošanās organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanas principu piemērošanu (Nr. 98),
- Konvencija par vienlīdzīgu atalgojumu par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm (Nr. 100),
- Konvencija par piespiedu darba atcelšanu (Nr. 105),

— Konvencija par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā (Nr. 111),

— Konvencija par minimālo vecumu, no kura persona drīkst būt nodarbināta vai strādāt (Nr. 138),

— Konvenciju par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju rīcību to izskaušanai (Nr. 182).

Šajos ziņojumos attiecībā uz trešām valstīm un dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs to izejvielu avots, no kurām iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, norāda, vai tās ir ratificējušas un īstenojušas:

— Kartahenas protokolu par bioloģisko drošību,

— Konvenciju par apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu starptautisko tirdzniecību.

Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina veikt korekcijas, jo īpaši, ja ir pierādījumi, ka biodegvielu ražošana būtiski ietekmē pārtikas cenas.

8. Dalībvalstis nolūkos, kas minēti 1. punktā, neatsakās ņemt vērā biodegvielu, kas iegūta saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā citus pamatojumus par ilgtspējību.

7.c pants

Pārbaude par atbilstību biodegvielas ilgtspējības kritērijiem

1. Ja, piemērojot 7.a pantu, jāņem vērā biodegviela, dalībvalstis prasa uzņēmējiem pierādīt, ka ir ievēroti 7.b panta 2. līdz 5. punktā minētie ilgtspējības kritēriji. Tādā sakarā uzņēmējiem prasa izmantot masu bilances sistēmu, kura:

- a) ļauj apvienot izejvielu sūtījumus vai biodegvielu ar dažādiem ilgtspējības rādītājiem, kas var būt jaukti;
- b) pieprasa informāciju par a) apakšpunktā minēto sūtījumu ilgtspējības rādītājiem un apjomiem, kam vienmēr jābūt atkarīgiem no maisījuma; un
- c) nodrošina, ka visu ar maisījumiem nesaistīto sūtījumu kopumam ir tādi paši ilgtspējības rādītāji, tādos pašos daudzumos kā attiecīgajam maisījumam pievienoto visu sūtījumu summa.

2. Komisija 2010. un 2012. gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punktā aprakstītās masu bilances verificēšanas metodes darbību un par iespējām, kas ļautu izmantot citas verificēšanas metodes attiecībā uz dažiem vai visiem izejvielu vai biodegvielas veidiem. Komisija savā novērtējumā apsver minētās verificēšanas metodes, kurās informācija par ilgtspējības rādītājiem nav fiziski jāsaista ar īpašiem sūtījumiem vai maisījumiem. Novērtējumā ņem vērā vajadzību saglabāt verificēšanas sistēmas integritāti un efektivitāti, vienlaikus novēršot nesamērīgu slodzi nozarē. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamajam ziņojumam pievieno priekšlikumus par citu verificācijas metožu pieļaušanu.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmēji iesniedz ticamu informāciju, un pēc pieprasījuma attiecīgajai dalībvalstij dara pieejamus datus, kas izmantoti attiecīgās informācijas iegūšanai. Dalībvalstis prasa uzņēmējiem nodrošināt atbilstīgus standartus iesniegtās informācijas neatkarīgai revīzijai un pierādīt, ka tas ir veikts. Revīzijā apstiprina, ka uzņēmēju izmantotās sistēmas ir precīzas, uzticamas un aizsargātas pret krāpšanu. Tajā novērtē paraugu ņemšanas biežumu un metodi, kā arī datu pamatīgumu.

Pirmajā daļā minētā informācija attiecas uz ilgtspējības kritēriju ievērošanu atbilstīgi 7.b panta 2. līdz 5. punktam, uz atbilstīgu un būtisku informāciju par pasākumiem zemes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātu augšņu atjaunošanā, kā arī pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem un ņemtu vērā 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētos jautājumus.

Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru sagatavo sarakstu ar šā punkta divās pirmajās daļās minēto atbilstīgo un būtisko informāciju. Tā jo īpaši nodrošina, ka minētās informācijas sniegšana kopumā uzņēmējiem vai konkrēti zemnieku sīksaimniecībām, ražotāju organizācijām un kooperatīviem nerada pārmērīgu administratīvo slogu.

Šajā punktā noteiktās prasības attiecas gan uz Kopienā ražotu, gan importētu biodegvielu.

Dalībvalstis apkopotu pirmajā daļā minēto informāciju iesniedz Komisijai. Komisija to publicē pārskatāmības platformā, kas minēta 24. pantā Direktīvā 2009/28/EK, kā kopsavilkumu, saglabājot komerciāli svarīgas informācijas konfidencialitāti.

4. Kopiena cenšas noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar trešām valstīm, kuros ietverti noteikumi par ilgtspējības kritērijiem, kas ir atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem. Ja Kopiena ir noslēgusi nolīgumus, kuru noteikumi attiecas uz jautājumiem saistībā ar 7.b panta 2. līdz 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, Komisija var lemt, ka šie nolīgumi pierāda, ka biodegviela, ko ražo no izejvielām, kuras audzētas attiecīgajās valstīs, atbilst ilgtspējības kritērijiem. Pēc šo nolīgumu noslēgšanas pienācīgi apsver veiktos pasākumus, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), pasākumus augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, pasākumus attiecībā uz netiešām zemes izmantošanas izmaiņām, noplicinātas zemes atjaunošanu, kā arī pasākumus, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētos jautājumus.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kurās ir noteikti standarti biomasas produktu ražošanai, ietverti precīzi dati, piemērojot 7.b panta 2. punktu, vai pierādīt, ka biodegvielas sūtījumi atbilst 7.b panta 3. līdz 5. punktā minētajiem ilgtspējības kritērijiem. Komisija var pieņemt lēmumu, ka shēmās ir precīzi dati informēšanai par veiktajiem pasākumiem, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), par pasākumiem augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātas augsnes atjaunošanā, kā arī par pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un par 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētajiem jautājumiem. Komisija var arī noteikt platības, kas paredzētas, lai aizsargātu reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kuras par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās Dabas un dabas resursu saglabāšanas savienības sastādītos sarakstos, piemērojot 7.b panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kas izveidotas, lai mēritu siltumnīcefekta gāzu ietaupījumus, ietver precīzus datus, piemērojot 7.b panta 2. punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka zeme, kas ir iekļauta kādā valsts vai reģionālā atjaunošanas programmā, lai uzlabotu stipri noplicinātu vai piesārņotu zemi, atbilst IV pielikuma C daļas 9. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Komisija pieņem lēmumus saskaņā ar šā panta 4. punktu tikai tad, ja attiecīgais nolīgums vai shēma ievēro atbilstīgos uzticamības, pārredzamības un neatkarīgas revīzijas standartus. Siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu mērīšanas shēmas atbilst IV pielikumā noteiktajām metodoloģijas prasībām. Kā minēts 7.b panta 3. punkta b) apakšpunkta

ii) punktā, bioloģiski daudzveidīgu platību sarakstos iekļautas platības atbilst attiecīgajiem objektivitātes standartiem un ir saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kā arī to saskaņā ir paredzētas atbilstīgas pārsūdzības procedūras.

6. Lēmumus atbilstīgi 4. punktam pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru. Lēmumi ir spēkā ilgākais piecus gadus.

7. Ja uzņēmējs iesniedz pierādījumu vai datus, kas iegūti saskaņā ar nolīgumu vai shēmu, kurai piemēro lēmumu atbilstīgi šā panta 4. punktam, ciktāl uz to attiecas minētais lēmums, dalībvalsts nepieprasa piegādātājam nodrošināt turpmākus atbilstības pierādījumus par 7.b panta 2. līdz 5. punktā definēto stabilitātes kritēriju ievērošanu vai informāciju par pasākumiem, kas minēti šā panta 3. punkta otrajā daļā.

8. Pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pārbauda 7.b panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas avotu un sešu mēnešu laikā pēc prasības saņemšanas, kā arī saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts drīkst ņemt vērā biodegvielu no minētā avota, piemērojot 7.a pantu.

9. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu:

- a) par izmantojamo sistēmu efektivitāti, lai informētu par ilgtspējības kritērijiem; un
- b) par to, vai ir izdevīgi un pareizi ieviest obligātas prasības gaisa, augsnes un ūdens aizsardzībai, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus un Kopienas starptautiskās saistības.

Vajadzības gadījumā Komisija ierosina korektīvu rīcību.

7.d pants

Aprites cikla aprēķināšana siltumnīcefekta gāzu emisijas no biodegvielām

1. Piemērojot 7.a pantu un 7.b panta 2. punktu, aprites cikla aprēķināšanu siltumnīcefekta gāzu emisijai no biodegvielām veic šādi:

- a) ja siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu standartvērtība biodegvielas ražošanas metodei ir noteikta IV pielikuma A vai B daļā un ja e_f vērtība, kas šīm biodegvielām aprēķināta saskaņā ar IV pielikuma C daļas 7. punktu, ir vienāda ar nulli vai ir zem nulles, tad izmanto minēto standartvērtību;
- b) izmanto faktisko vērtību, ko aprēķina saskaņā ar IV pielikuma C daļā noteikto metodoloģiju; vai

- c) izmanto vērtību, ko aprēķina kā IV pielikuma C daļas 1. punktā minēto formulas reizinātāju summu, ja IV pielikuma D vai E daļā nesummētās sākuma vērtības var izmantot kā dažus reizinātājus, un faktiskās vērtības, ko aprēķina saskaņā ar IV pielikuma C daļā noteikto metodoloģiju, visiem citiem reizinātājiem.

2. Dalībvalstis līdz 2010. gada 31. martam iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ir uzskaitītas to teritorijā esošās platības, kuras ietvertas kopējā statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (turpmāk "NUTS") 2. līmeņa vai brīvākā NUTS klasifikācijas līmenī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (**), ja var paredzēt, ka tipiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, ir zemākas par vai vienādas ar emisijām, par kurām ziņo šās direktīvas IV pielikuma D daļas nodaļā "Nesummētās standartvērtības audzēšanai", pievienojot minētā saraksta izveidei izmantotās metodes un datu aprakstu. Metodē ņem vērā augsnes īpašības, klimatu un paredzamos izejvielu ieguves apjomus.

3. Standartvērtības IV pielikuma A daļā un nesummētās standartvērtības IV pielikuma D daļā var izmantot tikai gadījumā, ja izejvielas:

- a) audzē ārpus Kopienas;
- b) audzē Kopienas reģionos, kas iekļauti 2. punktā minētajos sarakstos; vai arī
- c) tās ir atliekas vai atlikumi, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras un zivsaimniecības atlikumi.

Attiecībā uz biodegvielām, uz ko neattiecas a), b) vai c) apakšpunkts, audzēšanai izmanto faktiskās vērtības.

4. Komisija vēlākais līdz 2010. gada 31. martam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par iespējamību sastādīt sarakstu ar platībām trešās valstīs, kur sagaidāms, ka tipiska siltumnīcefekta gāzu emisija, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, ir mazāka par vai vienāda ar emisiju, par ko ziņo IV pielikuma D daļas nodaļā "Audzēšana", ja iespējams, pievienojot minētā saraksta izveidei izmantotās metodes un datu aprakstu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno atbilstīgus priekšlikumus.

5. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados ziņo par aplēstajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kas ir norādītas IV pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot transporta un apstrādes emisijai, un tā vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu koriģēt šīs vērtības. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā aplūkota netiešu zemes izmantošanas izmaiņu ietekme uz siltumnīcefekta gāzu emisiju un ierosināti pasākumi, lai samazinātu šo ietekmi. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā tiek pievienots ar labākajiem zinātniskajiem pierādījumiem pamatots priekšlikums, kurā norādīta konkrēta metodoloģija attiecībā uz emisiju, kas rodas, zemes izmantojuma netiešo izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai, nodrošinot atbilstību šai direktīvai, jo īpaši 7.b panta 2. punktam.

Šajā priekšlikumā paredz nepieciešamos aizsardzības pasākumus, lai radītu skaidrību investoriem, kuri veikuši ieguldījumu pirms šīs metodoloģijas piemērošanas. Attiecībā uz iekārtām, kurās ražotas biodegvielas pirms 2013. gada beigām, pirmajā daļā minēto pasākumu piemērošana neietekmē biodegvielu ražošanu līdz 2017. gadam kā tādām, kas nav atbilstīgas ilgtspējības prasībām šajā direktīvā (ja tāda neatbilstība būtu), jo ar šīm biodegvielām panāk vismaz 45 % siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma. To piemēro biodegvielu iekārtu jaudām 2012. gada beigās.

Eiropas Parlaments un Padome vēlākais 2012. gadā cenšas pieņemt lēmumu par šādiem priekšlikumiem, ko iesniegusi Komisija.

7. Direktīvas IV pielikumā var veikt izmaiņas, lai to pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai, tostarp pievienot vērtības citiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem no tām pašām vai citām izejvielām. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Saistībā ar IV pielikumā paredzētajām standartvērtībām un metodoloģiju īpašu uzmanību pievērš:

- atlieku un atlikumu daudzumu uzskaites metodei,
- blakusproduktu uzskaites metodei,
- koģenerācijā saražotās enerģijas uzskaites metodei, un
- kultūraugu atliekām, ko uzskata par blakusproduktiem.

Standartvērtības, kas izstrādātas biodīzeļdegvielai no augu eļļas vai dzīvnieku tauku atliekām, pārskata cik drīz vien iespējams.

Jebkuru pielāgošanu vai papildināšanu IV pielikumā minētajām standartvērtībām veic, ievērojot šādus noteikumus:

a) ja faktora ieguldījums kopējā emisijas apjomā ir mazs vai novirzes ir mazas, vai arī faktisko vērtību noteikšana rada ievērojamas grūtības vai lielas izmaksas, tad normālam ražošanas procesam piemēro standartvērtības;

b) visos citos gadījumos standartvērtības ir stabilas salīdzinājumā ar normāliem ražošanas procesiem.

8. Kategorijām, kas izklāstītas IV pielikuma C daļas 7.b punktā, izstrādā sīkas definīcijas, ietverot tehniskos parametrus. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7.e pants

Īstenošanas pasākumi un ziņojumi par biodegvielu ilgtspējību

1. Ieviešanas pasākumos, kas minēti 7.b panta 3. punkta otrajā daļā, 7.c panta 3. punkta trešajā daļā, 7.c panta 6. punktā, 7.c panta 8. punktā, 7.d panta 5. punktā, 7.d panta 7. punkta pirmajā daļā un 7.d panta 8. punktā, tiek pilnībā ņemti vērā mērķi, kas minēti Direktīvā 2009/28/EK.

2. Komisijas ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei, kas minēti 7.b panta 7. punktā, 7.c panta 2. punktā, 7.c panta 9. punktā, 7.d panta 4., 5. un 6. punkta pirmajā daļā, kā arī ziņojumi un informācija, ko iesniedz saistībā ar 7.c panta 3. punkta pirmo un piekto daļu un 7.d panta 2. punktu, tiek sagatavoti un nosūtīti, piemērojot gan Direktīvu 2009/28/EK, gan šo direktīvu.

(*) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

(**) OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.”

7. Direktīvas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis uzrauga atbilstību 3. un 4. panta prasībām attiecībā uz benzīnu un dīzeļdegvielu, pamatojoties uz analītiskām metodēm, kas minētas attiecīgi Eiropas standartos EN 228:2004 un EN 590:2004.”

8. Pievieno šādu pantu:

“8.a pants

Metālu piedevas

1. Komisija izvērtē risku veselībai un videi, ko rada metāla piedevu izmantošana degvielā, un šim nolūkam izstrādā testēšanas metodoloģiju. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim paziņo par saviem secinājumiem Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Kamēr nav izstrādāta 1. punktā minētā testēšanas metodoloģija, metālu piedevas metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonila (MMT) saturs degvielā no 2011. gada 1. janvāra nedrīkst pārsniegt 6 mg Mn uz litru. No 2014. gada 1. janvāra šī robežvērtība ir 2 mg Mn uz litru.

3. MMT satūra robežvērtība degvielai, kas minēta 2. punktā, tiks pārskatīta, pamatojoties uz novērtējuma rezultātiem, kas iegūti pēc testēšanas metodoloģijas, kura minēta 1. punktā. Ja riska novērtējumā būs attiecīgs pamatojums, to var samazināt līdz nullei. To nevar palielināt, ja riska pamatojumā nav attiecīga pamatojuma. Šo pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka visās vietās, kur patērētājiem ir pieejama degviela ar metālu piedevām, ir izlikta norādes par metāla piedevas saturu degvielā.
5. Marķējuma teksts ir šāds: "Satur metālu piedevas".
6. Šo marķējumu izvieto labi redzamā vietā kopā ar informāciju par degvielas tipu. Marķējuma un burtu izmēriem jābūt tādiem, lai tie būtu labi redzami un viegli salasāmi."
9. Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- "9. pants
Ziņošana
1. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim un turpmāk ik pēc trim gadiem Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienots priekšlikums par šīs direktīvas grozījumiem. Minētajā ziņojumā jo īpaši ņem vērā šādus elementus:
- a) autorūpniecības tehnoloģijas izmantošanu un attīstību, un jo īpaši to, cik lietderīgi būtu palielināt maksimālo pieļaujamo biodegvielas saturu benzīnā un dīzeļdegvielā, kā arī vajadzību pārskatīt 3. panta 3. punktā minētos datus;
- b) Kopienas politiku autotransporta līdzekļu radīto CO₂ emisijas jomā;
- c) iespēju piemērot II pielikuma prasības, un jo īpaši poliklisko aromātisko ogļūdeņražu robežvērtību visurgājējai teknikai (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģiem), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem un atpūtas kuģiem;
- d) deterģentu lielāku izmantojumu degvielā;
- e) metālu piedevu, kas nav MMT, izmantošanu degvielās;
- f) tādu sastāvdaļu kopapjomu, kuras lieto benzīnā un dīzeļdegvielā, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus vides jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (*), un tās atvasināto direktīvu mērķus;
- g) 7.a panta 2. punktā noteiktā siltumnīcefekta gāzu samazinājuma mērķa ietekmi uz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu;
- h) iespējamo vajadzību izdarīt pielāgojumus 2. panta 6. un 7. punktā un 7.a panta 2. punkta b) apakšpunktā, lai novērtētu iespējamo ietekmi uz mērķi līdz 2020. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu samazinājumu par 10 %. Šie apsvērumi pamatojas uz iespējamību samazināt degvielas un enerģijas radīto aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju Kopienā, jo īpaši ņemot vērā sasniegumus videi nekaitīgu oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju un elektromobiļu jomā, kā arī šīs emisijas samazināšanas pasākumu ekonomisko lietderību, kā minēts 7.a panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- i) iespēju ieviest papildu pasākumus, kas paredz piegādātājiem par 2 % samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību, par pamatu ņemot 7.a panta 5. punkta b) apakšpunktā minēto degvielas pamatstandartu un izmantojot Kioto protokola tīras attīstības mehānisma kredītus ar nosacījumiem, kas noteikti Direktīvā 2003/87/EK, lai novērtētu turpmākās iespējas izpildīt mērķi līdz 2020. gadam par 10 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, kā minēts šīs direktīvas 7.a panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- j) precizētu ekonomiskās lietderības un seku analīzi, samazinot maksimāli pieļaujamo benzīna tvaika spiedienu vasaras periodā zem 60 kPa.
2. Komisija vēlākais 2014. gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 7.a pantā minētā 2020. gada mērķa izpildi saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu, ņemot vērā, ka tam jābūt saskaņotam ar mērķi, kas minēts Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 3. punktā, attiecībā uz tās enerģijas īpatsvaru transporta nozarē, kura iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un ievērojot minētās direktīvas 23. panta 8. un 9. punktā minētos ziņojumus.
- Komisija vajadzības gadījumā pievieno ziņojumam priekšlikumu mērķa grozīšanai.
- (*) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp."

10. Direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja I vai II pielikumā minētās atļautās analītiskās metodes ir jāpielāgo tehnikas attīstībai, grozījumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, var pieņemt saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Arī III pielikumu var pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai. Šo pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

11. Direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“11. pants

Komitejas procedūra

1. Izņemot gadījumus, kas minēti 2. punktā, Komisijai palīdz Degvielas kvalitātes komiteja.

2. Attiecībā uz jautājumiem par biodegvielu, saskaņā ar 7.b, 7.c un 7.d punktu, Komisijai palīdz “Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības komiteja”, kas minēta Direktīvas 2009/28/EK 25. panta 2. punktā.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”

12. Direktīvas 14. pantu svīturo.

13. Direktīvas I, II, III un IV pielikumu aizstāj ar tekstu šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Direktīvas 1999/32/EK grozījumi

Direktīvu 1999/32/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. flotes degviela nozīmē visu veidu no naftas produktiem iegūtu šķidro kurināmo, kas paredzēts izmantošanai vai ko izmanto uz kuģa, ietverot tos kurināmos, kas noteikti ISO 8217. Tā aptver jebkuru šķidro degvielu, kas iegūta no naftas un ko lieto iekšzemes ūdensceļu kuģos vai atpūtas kuģos, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/68/EK (1997. gada 16. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju

emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurģājējai teknikai (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/25/EK (1994. gada 16. jūnijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atpūtas kuģiem (**), kad tie dodas jūrā.

(*) OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

(**) OV L 164, 30.6.1994., 15. lpp.”;

b) svīturo 3.j) punktu.

2. Direktīvas 4.b pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu: “Maksimālais sēra saturs kuģu degvielā, ko izmanto kuģi, kuri noenkuroti Kopienas ostās”;

b) panta 1. punkta a) apakšpunktu svīturo;

c) panta 2. punkta b) apakšpunktu svīturo;

3. direktīvas 6. panta 1.a punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Paraugus sāk ņemt dienā, kad stājas spēkā attiecīgie noteikumi par maksimālo sēra saturu. Paraugus ņem pietiekami bieži un pietiekamā daudzumā, lai nodrošinātu reprezentatīvu paraugu degvielai, kas tiek pārbaudīta, kā arī degvielai, ko izmanto kuģi, kuri atrodas attiecīgajos jūras rajonos un ostās.”

3. pants

Atcelšana

Direktīvu 93/12/EEK atceļ.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības.

Dalībvalstis dara zināmu Komisijai šo pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

*Eiropas Parlamenta vārdā O–
Priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING

*Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs*
P. NEČAS

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

VIDES SPECIFIKĀCIJAS TIRDZNIECĪBĀ PIEEJAMAJĀM DEGVIELĀM, KO LIETO TRANSPORTLĪDZEKĻOS,
KURI APRĪKOTI AR DZIRKSTELĀIZDEDES DZINĒJUTīps: **Benzīns**

Parametrs ⁽¹⁾	Mērvienība	Robežvērtības ⁽²⁾	
		Minimālā	Maksimālā
Pētniecības oktānskaitlis		95 ⁽³⁾	—
Motora oktānskaitlis		85	—
Tvaika spiediens vasaras periodā ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilācija:			
— pārtvaicētās degvielas daudzums 100 °C temperatūrā	% V/V	46,0	—
— pārtvaicētās degvielas daudzums 150 °C temperatūrā	% V/V	75,0	—
Ogļūdeņražu sastāvs:			
— olefini	% V/V	—	18,0
— aromātiskie ogļūdeņraži	% V/V	—	35,0
— benzols	% V/V	—	1,0
Skābekļa saturs	% m/m		3,7
Skābekli saturoši savienojumi			
— metanols	% V/V		3,0
— etanols (var būt jāpievieno stabilizatori)	% V/V		10,0
— izopropilspirts	% V/V	—	12,0
— terc-butilspirts	% V/V	—	15,0
— izobutilspirts	% V/V	—	15,0
— ēteri, kuru molekulā ir 5 vai vairāk oglekļa atomu	% V/V	—	22,0
— Citi skābekli saturoši savienojumi ⁽⁶⁾	% V/V	—	15,0
Sēra saturs	mg/kg	—	10,0
Svina saturs	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Lieto testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 228:2004. Dalībvalstīs pēc vajadzības var pieņemt analītiskās metodes, kas noteiktas EN 228:2004 standartu aizvietošanai, ja tās var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar analītisko metodi, ko šī metode aizvieto.

⁽²⁾ Specifikācijās norādītas "patiesās vērtības". To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 "Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēm", un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

⁽³⁾ Dalībvalstīs var pieņemt lēmumu turpināt laist tirgū parasto svinu nesaturošo benzīnu ar minimālo motora oktānskaitli (MON) 81 un minimālo pētniecības oktānskaitli (RON) 91.

⁽⁴⁾ Vasaras periods sākas ne vēlāk par 1. maiju un ilgst vismaz līdz 30. septembrim. Dalībvalstīs, kurās ir zema vasaras gaisa temperatūra, vasaras periods sākas ne vēlāk par 1. jūniju un ilgst vismaz līdz 31. augustam.

⁽⁵⁾ Dalībvalstīs, kurās ir zema vasaras gaisa temperatūra un saistībā ar kuru pastāv atbrīvojums saskaņā ar 3. panta 4. un 5. punktu, maksimālais tvaika spiediens ir 70 kPa. Dalībvalstīs, kurās saskaņā ar 3. panta 4. punktu pastāv atbrīvojums attiecībā uz benzīnu, kas satur etanolu, maksimālais tvaika spiediens ir 60 kPa un vienlaikus pastāv III pielikumā noteiktais atbrīvojums attiecībā uz tvaika spiedienu.

⁽⁶⁾ Citi vienvērtīgie spirti un ēteri, kuru viršanas beigu punkts nepārsniedz standartā EN 228:2004 noteikto.

II PIELIKUMS

VIDES SPECIFIKĀCIJAS TIRDZNICĪBĀ PIEEJAMAJĀM DEGVIELĀM, KO IZMANTO TRANSPORTLĪDZEKĻOS AR KOMPRESIJAIZDEDZES DZINĒJIEM

Tips: **dīzeļdegviela**

Parametrs ⁽¹⁾	Mērvienība	Robežvērtības ⁽²⁾	
		Minimālā	Maksimālā
Cetānskaitlis		51,0	—
Blīvums 15 °C temperatūrā	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilācija:			
— temperatūra, kad iztvaicēts 95 % V/V degvielas:	°C	—	360,0
Policikliskie aromātiskie ogleņūdeņraži	% m/m	—	8,0
Sēra saturs	mg/kg	—	10,0
Taukskābju metilesteru saturs – EN 14078	% V/V	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Tiek lietotas testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 590:2004. Dalībvalstis var pieņemt analīzes metodes, kas noteikta aizvietošanas standartā EN 590:2004, ja ar to var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar analītisko metodi, ko šī metode aizvieto.

⁽²⁾ Specifikācijās norādītas "patiesās vērtības". To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 "Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēs", un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

⁽³⁾ Taukskābju metilesteri atbilst EN 14214.

III PIELIKUMS

ATBRĪVOJUMS ATTIECĪBĀ UZ PIEĻAUJAMO TVAIKA SPIEDIENU BENZĪNAM, KAS SATUR BIOETANOLU

Bioetanola saturs (% V/V)	Pieļaujamā atkāpe no tvaika spiediena robežvērtības (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Pieļaujamo tvaika spiediena pārsniegumu, ja bioetanola saturs ir pa vidu starp norādītajām vērtībām, nosaka, veicot lineāru interpolāciju starp bioetanola saturu, kas ir tieši virs starpvērtības, un etanola saturu, kas ir tieši zem starpvērtības.

IV PIELIKUMS

NOTEIKUMI BIODEGVIELU SILTUMNĪCEFĒKTA EMISIJAS DZĪVES CIKLA APRĒĶINĀŠANAI

A. Biodegvielu tipiskās un standartvērtības, ja tās ražotas, zemes platības izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisijas izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Cukurbiešu etanols	61 %	52 %
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	45 %	34 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	53 %	47 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	69 %	69 %
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	56 %	49 %
Cukurniedru etanols	71 %	71 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts etil-terc-butilēteris (ETBE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmieniem	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts terc-amilēteris (TAAE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmieniem	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	45 %	38 %
Saulespuķu biodīzeļdegviela	58 %	51 %
Sojas pupu biodīzeļdegviela	40 %	31 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesa paņēmieni nav norādīti)	36 %	19 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	62 %	56 %
Augu vai dzīvnieku (*) izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	88 %	83 %
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	51 %	47 %
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	65 %	62 %
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	40 %	26 %
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	68 %	65 %
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	58 %	57 %
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	80 %	73 %
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	84 %	81 %
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	86 %	82 %

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes eļļas, kas ražotas no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas klasificēti 3. kategorijā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

- B. **Aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības nākotnes biodegvielām, kuras 2008. gada janvārī tirgū nebija pieejamas vai bija pieejamas mazos daudzumos un kuras ražo, zemes izmantojuma pārmaiņām neradot pārmaiņas oglekļa emisijas apjomā**

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Kviešu salmu etanols	87 %	85 %
Koksnes atlieku etanols	80 %	74 %
Audzētās koksnes etanols	76 %	70 %
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	95 %	95 %
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	93 %	93 %
Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	95 %	95 %
Audzētās koksnes DME	92 %	92 %
Koksnes atlieku metanols	94 %	94 %
Audzētās koksnes metanols	91 %	91 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts metil-terc-butilēteris (MTBE)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

C. Metodoloģija

1. Siltumnīcefekta gāzu emisiju, ražojot un izmantojot biodegvielas, aprēķina pēc šādas formulas:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kur

E = kopējā emisija no izmantotā kurināmā,

e_{ec} = emisija no izejvielu ieguves vai audzēšanas,

e_l = ikgadējā emisija no oglekļa krājumu izmaiņām zemes izmantojuma pārmaiņu rezultātā,

e_p = procesa emisija,

e_{td} = emisija no transportēšanas un izplatīšanas,

e_u = emisija no lietotā kurināmā,

e_{sca} = emisijas samazinājums, ko nodrošina oglekļa uzkrāšanās augsnē, izmantojot uzlabotas lauksaimniecības metodes,

e_{ccs} = emisijas samazinājums no oglekļa piesaistes un ģeoloģiskās uzglabāšanas,

e_{ccr} = emisijas samazinājums no oglekļa piesaistes un aizstāšanas, un

e_{ee} = emisijas samazinājums no elektroenerģijas pārpalikuma koģenerācijas stacijās.

Iekārtu un aprīkojuma ražošanas emisija netiek ņemta vērā.

2. Kurināmā siltumnīcefekta gāzu emisiju (E) izsaka $g\ CO_{2eq}/MJ$ (grami CO_2 ekvivalenta uz MJ degvielas).
3. Atkāpjoties no 2. punkta, vērtības, kas izteiktas $g\ CO_{2eq}/MJ$, var koriģēt, lai ņemtu vērā atšķirības degvielas lietderīgajā darbā, kas izteiktas km/MJ . Tādas korekcijas veic tikai tad, ja ir apstiprināts, ka lietderīgā darba vērtības nav vienādas.
4. Biodegvielas radīto siltumnīcefekta gāzu samazinājumu aprēķina pēc šādas formulas:

$$SAMAZINĀJUMS = (E_f - E_b)/E_f$$

kur

E_b = kopējā emisija no biodegvielas un

E_f = kopējā emisija no fosilā kurināmā komparatora.

5. Šā pielikuma 1. punkta vajadzībām vērā ņem siltumnīcefekta gāzes CO₂, N₂O un CH₄. Lai aprēķinātu CO₂ ekvivalentu, minētajām gāzēm piešķir šādus koeficientus:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijā (e_{ec}) iekļauj ieguves vai audzēšanas procesa radīto emisiju, izejvielu savākšanas, atkritumu un noplūžu, kā arī ieguvei vai audzēšanai izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju. Izejvielu audzēšanā piesaistīto CO₂ neņem vērā. Atņem apstiprināto siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu samazinājumu no lāpām naftas ražotnēs visā pasaulē. Faktisko vērtību vietā audzēšanas radītās emisijas apjoma prognozēšanai var izmantot vidējās vērtības, kas iegūtas, veicot aprēķinus ģeogrāfiskajiem apvidiem, kas ir mazāki par standartvērtību aprēķinam izmantotajiem apvidiem.

7. Zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju (e_l) aprēķina, sadalot kopējo emisiju vienādās daļās 20 gadu periodā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

kur

e_l = gada siltumnīcefekta gāzu emisija no oglekļa krājumiem sakarā ar lauksaimniecības zemes izmantojuma izmaiņām (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa uz biodegvielas enerģijas vienību),

CS_R = oglekļa krājumi uz platības vienību saistībā ar references zemes izmantojumu (izteikti kā oglekļa masa uz platības vienību, iekļaujot augsni un veģetāciju). References zemes izmantojuma vērtība ir vai nu zemes izmantojums 2008. gada janvārī, vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves (izmanto vēlāko datumu),

CS_A = oglekļa krājumi uz platības vienību saistībā ar faktisko zemes izmantojumu (izteikti kā oglekļa masa uz platības vienību, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa krājumi uzkrājas ilgāk par vienu gadu, CS_A vērtību aprēķina pēc krājuma uz platības vienību pēc divdesmit gadiem vai tad, kad raža nogatavojusies, atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk,

P = kultūraugu ražība (mērīta kā biodegvielas enerģija uz platības vienību vienā gadā), un

e_B = prēmija 29 g CO_{2eq}/MJ, ko saskaņā ar 8. punktu piešķir biodegvielai, ja biomasu iegūst no atjaunotas noplicinātas zemes.

8. Prēmiju 29 g CO_{2eq}/MJ piešķir, ja ir pierādījumi, ka attiecīgā zeme:

a) 2008. gada janvārī nav izmantota lauksaimniecības vai jebkādam citām darbībām; un

b) ietilpst kādā no šādām kategorijām:

i) stipri noplicināta zeme, tostarp zeme, kas agrāk izmantota lauksaimniecībā;

ii) stipri piesārņota zeme.

Prēmiju 29 g CO_{2eq}/MJ piemēro laikposmam līdz 10 gadiem no datuma, kad zemi pārvērš par lauksaimniecības zemi, ja vien augsnē ir nodrošināts regulārs oglekļa daudzuma pieaugums, kā arī i) punktā minētā zemē panākta erozijas samazināšanās, savukārt saistībā ar ii) punktā minēto zemi – piesārņojuma samazināšanās.

9. Šīs daļas 8. punkta b) apakšpunktā minētās kategorijas tiek definētas šādi:

a) "stipri noplicināta zeme" ir zeme, kas vai nu ir ilgi bijusi sāļaina, vai arī kurā ir īpaši maz organisko vielu, un kas ir spēcīgi erodēta;

b) "stipri piesārņota zeme" ir zeme, kas augsnes piesārņojuma dēļ nav piemērota pārtikas produktu vai dzīvnieku barības ražošanai.

Šāda zeme ir arī zeme, uz ko attiecas Komisijas lēmums saskaņā ar 7.c panta 3. punktu.

(¹) Koeficients, kas iegūts, dalot CO₂ molekulu masu (44,010 g/mol) ar oglekļa molekulu masu (12,011 g/mol), ir 3,664.

10. Norādījumi saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 10. punktu ir pamats zemes oglekļa krājumu aprēķiniem, piemērojot šo direktīvu.
11. Emisijā no procesa (e_p) iekļauj pašā procesa emisijas, atkritumu un noplūžu, pārstrādē izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radītās emisijas apjomu.

Aprēķinot ārpus degvielas ražotnes ģenerētās elektroenerģijas patēriņu, pieņem, ka minētās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes siltumnīcefekta gāzu emisijas apjoma intensitāte ir vienāda ar vidējās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes emisijas intensitāti norādītajā reģionā. Ja elektrostacija nav pieslēgta pie elektrotīkla, tad minētās elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzuma aprēķinam ražotāji var izņēmu kārta izmantot vi-
dējo ģenerētās elektroenerģijas daudzumu, ko ražo atsevišķa elektrostacija.

12. Transportēšanas un izplatīšanas emisijā (e_{td}) iekļauj izejvielu un pusfabrikātu transportēšanas un uzglabāšanas, kā arī gatavo izstrādājumu uzglabāšanas un tirdzniecības radīto emisiju. Uz emisiju, kas rodas transportēšanā un iz-
platīšanā un kas jāņem vērā saskaņā ar 6. punktu, neattiecas šis punkts.
13. Pieņem, ka degvielas izmantojuma emisija (e_u) biodegvielām ir nulle.
14. Oglekļa piesaistes un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{ccs}), kas nav ņemts vērā, aprēķinot e_p , ir emisija, kas novērsta, uztverot un atdalot emitēto CO₂, un kas ir tieši saistīta ar degvielas ieguvī, transportē-
šanu, apstrādi un izplatīšanu.
15. Oglekļa piesaistes un aizstāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{cst}) ir emisija, kas novērsta, piesaistot CO₂, kurā oglekļa avots ir biomasas un ar kuru aizstāj CO₂, kas rodas no fosilā kurināmā un ko izmanto komercproduktos un pakalpojumos.
16. Emisijas samazinājums no koģenerācijas elektrostaciju ražotā elektroenerģijas pārpalikuma (e_{ep}) ņem vērā attiecībā uz tādu degvielas ražošanas sistēmu radīto elektroenerģijas pārpalikumu, kurās izmanto koģenerācijas principu. Ietaupījumu ņem vērā, ja koģenerācijai izmantotā degviela ir cits blakusprodukts, nevis kultūraugu atliekas. Aprēķinot elektroenerģijas pārpalikumu, pieņem, ka koģenerācijas iekārta ir vismazākā iekārta, kas spēj ģenerēt deg-
vielas ražošanai vajadzīgo siltumu. Pieņem, ka ar elektroenerģijas pārpalikumu saistītais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums līdzinās siltumnīcefekta gāzu daudzumam, ko, ģenerējot ekvivalentu elektroenerģijas dau-
dzumu, radītu spēkstacija, kas izmanto tādu pašu kurināmo kā koģenerācijas stacija.
17. Ja degvielas ražošanas procesā iegūst gan degvielu, kurai aprēķina emisiju, gan vienu vai vairākus citus produktus (blakusproduktus), tad degvielas vai tās starpproduktu un blakusproduktu siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu sadala proporcionāli to energoietilpībai (ja blakusprodukti nav elektroenerģija, to nosaka mazākā siltumietilpība).
18. Šā pielikuma 17. punktā minēto aprēķinu vajadzībām emisiju sadala šādi: $e_{ec} + e_p + e_{td}$ un e_{ee} frakcijas, kas rodas gan pirms apstrādes posma, kurā ražo blakusproduktu, gan arī tā laikā. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība ir pie-
šķirta kādā no iepriekšējiem ražošanas cikla posmiem, tad minēto emisijas apjomu kopsummā vietā aprēķinam izmanto to emisiju apjomu frakciju, kuru pēdējā minētās apstrādes posmā piešķir degvielas starpproduktam.

Visi blakusprodukti, arī elektroenerģija, uz kuru neattiecas 16. punkts, tiek ņemti vērā šajā aprēķinā, izņemot kul-
tūraugu atliekas, tostarp salmus, bagasu, čaumalas, kacenus un riekstu čaumalas. Šajā aprēķinā pieņem, ka blaku-
sproduktiem ar negatīvu enerģijas saturu šīs enerģijas saturs līdzinās nullei.

Pieņem, ka atkritumu, kultūraugu atlieku (tostarp salmu, bagasu, čaumalu, kukurūzas kacenu un riekstu čaumalu) un procesa atlieku, tostarp jēlglicerīna (nerafinēta glicerīna), aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisija līdz to savākšanai ir vienāda ar nulli.

Ja degvielu ražo naftas pārstrādes iekārtās, tad vieta, kur veic analīzes 17. punktā minētajiem aprēķiniem, ir naftas pārstrādes iekārta.

19. Aprēķiniem, kas minēti 4. punktā, pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir jaunākā pieejamā faktiskā vidējā Kopienā patērētā un no fosilā kurināmā iegūtā benzīna un dīzeļdegvielas emisijas vērtība, kas norādīta saskaņā ar šo direktīvu. Ja minētie dati nav pieejami, pieņem, ka vērtība ir 83,8 g CO_{2eq}/MJ.

D. Biodegvielām piemērojamās nesummētās standartvērtības

Nesummētās standartvērtības audzēšanai: “ e_{ec} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	12	12
Kviešu etanols	23	23
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	20	20
Cukurniedru etanols	14	14
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	29	29
Saulespuķu biodīzeļdegviela	18	18
Sojas pupu biodīzeļdegviela	19	19
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	14	14
Augu vai dzīvnieku izcelsmes (*) atkritumeļļas biodīzeļdegviela	0	0
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	30	30
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	18	18
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas	15	15
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	30	30
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0
No virsas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes eļļu, kas ražota no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri klasificēti kā 3. kategorijas materiāls saskaņā ar Regulu (EK) 1774/2002.

Nesummētās standartvērtības apstrādei (ietverot elektroenerģijas pārpalikumu): “ $e_p - e_{ec}$ ”, kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	19	26
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32	45
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	32	45
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	21	30
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	14	19
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	1	1
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	15	21
Cukurniedru etanols	1	1

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAEE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	16	22
Saulespuķu biodīzeļdegviela	16	22
Sojas pupu biodīzeļdegviela	18	26
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (processa paņēmieni nav norādīts)	35	49
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	13	18
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	9	13
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	10	13
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	10	13
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	30	42
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	7	9
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	4	5
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	14	20
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	8	11
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	8	11

Nesummētās standartvērtības transportēšanai un izplatīšanai: “ e_{td} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	2	2
Kviešu etanols	2	2
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	2	2
Cukurniedru etanols	9	9
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAEE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	1	1
Saulespuķu biodīzeļdegviela	1	1
Sojas pupu biodīzeļdegviela	13	13
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	5	5
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas	5	5
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	1	1
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	3	3
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	5	5
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	4	4

Kopā audzēšanai, pārstrādāšanai, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	33	40
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	57	70
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	57	70
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	46	55
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	39	44
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	26	26
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	37	43
Cukurniedru etanols	24	24
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	46	52
Saulespuķu biodīzeļdegviela	35	41
Sojas pupu biodīzeļdegviela	50	58
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesā paņēmieni nav norādīts)	54	68
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	32	37
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	10	14
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	41	44
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	29	32
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	50	62
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	27	29
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	35	36
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	17	23
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	13	16
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	12	15

E. **Aplēstās nesummētās standartvērtības nākotnes biodegvielām, kas 2008. gada janvārī tirgū nebija pieejamas vai bija pieejamas mazos daudzumos**

Nesummētās vērtības audzēšanai: “ e_{cc} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	3	3
Koksnes atlieku etanols	1	1
Audzētās koksnes etanols	6	6
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	1	1
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
Koksnes atlieku DME	1	1
Audzētās koksnes DME	5	5
Koksnes atlieku metanols	1	1
Audzētās koksnes metanols	5	5
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās vērtības (ietverot enerģijas pārpalikumu) pārstrādei: “ $e_p - e_{ee}$ ”, pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	5	7
Koksnes etanols	12	17
Fišera–Tropša sintēzē iegūta koksnes dīzeļdegviela	0	0
Koksnes DME	0	0
Koksnes metanols	0	0
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās vērtības transportēšanai un izplatīšanai: “ e_{td} ”, pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	2	2
Koksnes atlieku etanols	4	4
Audzētās koksnes etanols	2	2
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	3	3
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	2	2
Koksnes atlieku DME	4	4
Audzētās koksnes DME	2	2
Koksnes atlieku metanols	4	4
Audzētās koksnes metanols	2	2
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Kopā audzēšanai, pārstrādei, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	11	13
Koksnes atlieku etanols	17	22
Audzētās koksnes etanols	20	25
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	6	6
Koksnes atlieku DME	5	5
Audzētās koksnes DME	7	7
Koksnes atlieku metanols	5	5
Audzētās koksnes metanols	7	7
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam”	

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/31/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām, ko apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/69/EK (1993. gada 15. decembris) ⁽³⁾, pamatmērķis ir stabilizēt siltumnīcefekta gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas novērstu bīstamu antropogēnisku iekaušanos klimata sistēmā.

(2) Sestajā Kopienas vides rīcības programmā, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs) ⁽⁴⁾, klimata pārmaiņas ir rīcības prioritāte. Programma noteic, ka Kopiena apņemas līdz 2008.–2012. gadam par 8 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni un ka ilgtermiņā globālā siltumnīcefekta gāzu emisijas būs jāsamazina aptuveni par 70 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

(3) Komisijas 2007. gada 10. janvāra Paziņojumā "Globālo klimata pārmaiņu ierobežošana līdz 2 grādiem pēc Celsija – Līdz 2020. gadam un pēc tam īstenojamie pasākumi"

precizēts, ka siltumnīcefekta gāzu emisiju globālai samazināšanai par 50 % līdz 2050. gadam nepieciešamais siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma apjoms attīstītajās valstīs ir 30 % līdz 2020. gadam un 60–80 % līdz 2050. gadam, ka šis samazinājums ir tehniski sasniedzams un ieguvumi būtiski pārsniedz izmaksas, bet, lai to sasniegtu, jāizmanto visas emisiju samazināšanas iespējas.

(4) Oglekļa dioksīda uztveršana un ģeoloģiskā uzglabāšana (CCS) ir pārejas tehnoloģija, kas palīdzēs mazināt klimata pārmaiņas. Tā ietver oglekļa dioksīda (CO₂) uztveršanu no rūpnieciskām iekārtām, tā transportēšanu uz uzglabāšanas vietām un iesūkņēšanu piemērotos pazemes ģeoloģiskos veidojumos pastāvīgai uzglabāšanai. Šo tehnoloģiju nevar izmantot, lai rosinātu tādu elektrostaciju īpatsvara palielinājumu, kuru darbināšanai izmanto fosilos kurināmos. Tās attīstībai nevajadzētu būt par pamatu tam, ka pētniecības jomā vai finansiāla atbalsta ziņā mazinās centieni sekmēt enerģijas ietaupījumu politiku, atjaunojamās enerģijas un citas drošas un ilgtspējīgas zema oglekļa tehnoloģijas.

(5) Komisijas izstrādātajā ietekmes novērtējumā minētie provizorisks aprēķini, kas veikti, lai izvērtētu direktīvas ietekmi, liecina par to, ka līdz 2020. gadam varētu uzglabāt septiņus miljonus tonnu CO₂ un līdz 2030. gadam – līdz 160 miljoniem tonnu CO₂, ja pieņem, ka līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms samazināsies par 20 % un ka CCS tehnoloģija saņem privātu dalībnieku, valstu un Kopienas atbalstu, turklāt tā izrādīsies videi draudzīga tehnoloģija. Novērtētais CO₂ emisijas 2030. gadā būtu aptuveni 15 % no Eiropas Savienībai vajadzīgā samazinājuma.

(6) Saskaņā ar Otro Eiropas Klimata pārmaiņu programmu, ko izveidoja ar Komisijas 2005. gada 9. februāra Paziņojumu "Stratēģija cīņai ar klimata pārmaiņām pasaulē", lai izstrādātu un izvērtētu nākotnes klimata politiku Kopienā, izveidoja Oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas darba grupu. Darba grupai bija jāizpēta CCS kā līdzeklis klimata pārmaiņu mazināšanai. Darba grupa publicēja sīki izstrādātu ziņojumu par tiesiskā regulējuma tēmu, ziņojums tika pieņemts 2006. gada jūnijā. Tā uzsvera vajadzību izstrādāt gan CCS politiku, gan tiesisko regulējumu un mudināja Komisiju uzsākt turpmākus pētījumus šajā jomā.

⁽¹⁾ OV C 27, 3.2.2009., 75. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

- (7) Komisijas 2007. gada 10. janvāra Paziņojumā "Ilgspējīga enerģijas ražošana no fosilajiem kurināmajiem ar mērķi pēc 2020. gada ogļu izmantošanā panākt nullei tuvu emisijas līmeni" vairākkārt uzsvērtā vajadzība pēc tiesiska regulējuma, kura pamatā būtu CO₂ noplūdes riska integrēts novērtējums, tostarp paredzot vietas izvēles prasības, kas noteiktas noplūdes riska samazināšanai līdz minimumam, uzraudzības un pārskatu sniegšanas kārtību, lai pārbaudītu uzglabāšanas norisi un atbilstošu seku likvidāciju kaitējuma gadījumā. Paziņojumā izklāstīts Komisijas rīcības plāns darbībai šajā jomā 2007. gadā, kas prasa izveidot atbilstīgu CCS pārvaldības struktūru, tostarp veikt darbu pie tiesiskā regulējuma, stimulu struktūras un atbalsta programmām, kā arī pie ārējiem elementiem, piemēram, sadarbību tehnoloģijas jomā ar galvenajām CCS valstīm.
- (8) Eiropadomes 2007. gada marta sanāksmē dalībvalstis un Komisija tika mudinātas strādāt, lai stiprinātu pētniecību un attīstību, un izstrādāt nepieciešamo tehnisko, ekonomisko un tiesisko regulējumu, lai pārvarētu pastāvošos juridiskos šķēršļus un līdz 2020. gadam sāktu izmantot videi drošu CCS jaunās fosilā kurināmā elektrostacijās.
- (9) Eiropadomes 2008. gada marta sanāksmē tika atgādināts, ka CCS tiesiskā regulējuma ierosināšanas mērķis ir nodrošināt to, ka šī jaunā tehnoloģija tiktu ieviesta videi drošā veidā.
- (10) Eiropadomes 2008. gada jūnija sanāksmē Komisija tika aicināta pēc iespējas ātrāk izveidot mehānismu, kas veicinātu dalībvalstu un privātā sektora ieguldījumus, lai nodrošinātu, ka līdz 2015. gadam ir izstrādātas un darbojas līdz pat 12 CCS demonstrācijas iekārtas.
- (11) Katrs no dažādajiem CCS posmiem, proti, CO₂ uztveršana, transportēšana un uzglabāšana, ir atsevišķu izmēģinājuma projektu joma, kuru mērķis ir pārāk mazs, lai tos ieviestu rūpnieciskā izmantošanā. Šie posmi vēl ir jāiekļauj oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas kopējā procesā, ir jāsamazina tehnoloģiskās izmaksas un jāapkopo vairāk un labākas zinātniskās atziņas. Tādēļ ir svarīgi, lai Kopiena pēc iespējas ātrāk sāktu īstenot CCS demonstrācijas centienus saistībā ar integrētu politiku, tostarp jo īpaši nodrošinot tiesisko regulējumu par CO₂ uzglabāšanu videi drošā veidā, stimulus turpmākai pētniecībai un attīstībai, demonstrācijas projektu īstenošanu un sabiedrības informēšanas pasākumus.
- (12) Starptautiskā līmenī juridiskie šķēršļi CO₂ ģeoloģiskai uzglabāšanai ģeoloģiskajos veidojumos zem jūras dibena ir pārvarēti, pieņemot saistītā riska pārvaldības regulējumu saskaņā ar 1996. gada Londonas protokolu, kas pievienots 1972. gada Konvencijai par aizsardzību pret jūras piesārņojumu, ko rada atkritumi vai citas vielas (1996. gada Londonas protokols), un saskaņā ar Konvenciju par Ziemeļaustrumu Atlantijas jūras vides aizsardzību (OSPAR konvencija).
- (13) 1996. gada Londonas protokola līgumslēdzējas puses 2006. gadā pieņēma grozījumus minētajā protokolā. Šie grozījumi pieļauj un reglamentē CO₂ plūsmu no CO₂ uztveršanas procesiem uzglabāšanu ģeoloģiskos veidojumos zem jūras dibena.
- (14) OSPAR konvencijas līgumslēdzējas puses 2007. gadā pieņēma grozījumus minētās konvencijas pielikumos, lai atļautu CO₂ uzglabāšanu ģeoloģiskos veidojumos zem jūras dibena, lēmumu, kas nodrošina videi drošu CO₂ plūsmu uzglabāšanu ģeoloģiskos veidojumos, un šā procesa OSPAR riska novērtējuma un pārvaldības pamatnostādnes. Tās pieņēma arī lēmumu, kas aizliedz CO₂ ievadīšanu jūras vertikālajā ūdens slānī un uz jūras dibena iespējamo negatīvo seku dēļ.
- (15) Kopienas līmenī jau tiek izmantoti daudzi tiesību instrumenti, lai pārvaldītu dažus CCS vides riskus, jo īpaši riskus saistībā ar CO₂ uztveršanu un transportēšanu, un tie būtu pēc iespējas jāizmanto.
- (16) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/1/EK (2008. gada 15. janvāris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽¹⁾ reglamentē CO₂ savākšanas radītos riskus videi un cilvēku veselībai attiecībā uz noteiktām rūpnieciskām darbībām, un tādējādi tā būtu jāpiemēro arī CO₂ plūsmu uztveršanai ģeoloģiskās uzglabāšanas nolūkā no iekārtām, uz kurām attiecas minētā direktīva.
- (17) Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūlijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽²⁾ būtu jāattiecinā uz CO₂ plūsmu uztveršanu un transportēšanu ģeoloģiskās uzglabāšanas nolūkā. Tā būtu jāpiemēro arī uzglabāšanas vietām saskaņā ar šo direktīvu.
- (18) Šī direktīva būtu jāattiecinā uz CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu dalībvalstu teritorijā, to ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās un kontinentālajā šelfā. Direktīva nebūtu jāpiemēro projektiem, kuru paredzētais uzglabāšanas kopapjoms ir mazāks par 100 kilotonnām un kurus veic, lai pētītu, attīstītu vai testētu jaunus ražojumus un procesus. Šis robežlīmenis būtu piemērots arī citu atbilstošu Kopienas tiesību aktu mērķiem. Būtu jāaizliedz CO₂ uzglabāšana ģeoloģiskos veidojumos ārpus šīs direktīvas teritoriālās piemērošanas jomas un CO₂ uzglabāšana vertikālajā ūdens slānī.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

- (19) Dalībvalstīm būtu jāpatur tiesības noteikt tādus apgabalus savā teritorijā, kuros var izvēlēties uzglabāšanas vietas. Tas ietver dalībvalstu tiesības to teritorijas daļā vai visā teritorijā aizliegt uzglabāšanu vai tiesības par prioritāti izvēlēties jebkādu citu zemes dziļu izmantojumu, piemēram, ogļūdeņražu ģeoloģisko izpēti, ieguvu un uzglabāšanu vai ūdens nesējslāņu ģeotermālo izmantošanu. Šajā sakarā dalībvalstīm jo īpaši būtu pienācīgi jāapsver citi ar enerģiju saistīti veidi iespējamo uzglabāšanas vietu izmantošanai, tostarp stratēģiskās iespējas nodrošināt dalībvalstu energoapgādes drošību vai attīstīt atjaunojamus enerģijas avotus. Piemērotu uzglabāšanas vietu izvēle ir būtiska, lai nodrošinātu, ka uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi un pastāvīgi ietverts. Izvēloties uzglabāšanas vietas, dalībvalstīm pēc iespējas objektīvi un efektīvi būtu jāņem vērā to ģeoloģiskās vides īpatnības, piemēram, seismiskā aktivitāte. Tādēļ vietu drīkst izraudzīties par uzglabāšanas vietu vienīgi tad, ja nav nopietna noplūdes riska un ja nav sagaidāma nozīmīgas ietekmes uz vidi vai veselību rašanās. Tas būtu jānosaka, iespējamo uzglabāšanas kompleksu raksturojot un novērtējot saskaņā ar konkrētām prasībām.
- (20) Ogļūdeņražu slāņa atdeves palielināšana (EHR) ir ogļūdeņražu ieguves veicināšana, kas notiek papildus tai, kura rodas dabiskā ceļā ar ūdens iesūkņēšanu vai citiem līdzekļiem. EHR pati par sevi nav iekļauta šīs direktīvas darbības jomā. Tomēr, ja EHR izmanto kopā ar CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu, būtu jāpiemēro šīs direktīvas noteikumi par videi drošu CO₂ uzglabāšanu. Šādā gadījumā šīs direktīvas noteikumus par noplūdi nav paredzēts piemērot CO₂ daudzumam, ko izdala virszemes iekārtas un kas nepārsniedz normālam ogļūdeņražu reģenerācijas procesam vajadzīgo daudzumu un neapdraud ģeoloģiskās uzglabāšanas drošību vai nelabvēlīgi neietekmē apkārtējo vidi. Šādām noplūdēm piemēro uzglabāšanas vietu ietveršanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā ⁽¹⁾ un kurā par emisiju noplūdi pieprasīta emisijas kvotu nodošana.
- (21) Dalībvalstīm saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem būtu jādara sabiedrībai zināma vides informācija par CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu.
- (22) Dalībvalstīm, kas plāno savā teritorijā atļaut CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu, būtu jāizvērtē to teritorijā pieejamā uzglabāšanas ietilpība. Komisijai saistībā ar šajā direktīvā paredzēto informācijas apmaiņu būtu jāorganizē informācijas un labās prakses apmaiņa starp šīm dalībvalstīm.
- (23) Dalībvalstīm būtu jānosaka, kuros gadījumos vajadzīga izpēte tās informācijas iegūšanai, kas nepieciešama vietas izvēlei. Lai veiktu izpēti, t. i., darbības zemes dzīlēs, būtu jāsaņem atļauja. Dalībvalstīm nav jānosaka piekļuves kritēriji izpētes atļauju piešķiršanas procedūrām, tomēr, ja tās to dara, tām būtu vismaz jānodrošina, ka izpētes atļauju piešķiršanas procedūras ir pieejamas visām struktūrām, kam ir vajadzīgā veikspēja. Dalībvalstīm būtu jānodrošina arī tas, ka atļaujas tiek piešķirtas, pamatojoties uz objektīviem, publicētiem un nediskriminējošiem kritērijiem. Lai aizsargātu un veicinātu ieguldījumus izpētē, izpētes atļaujas būtu jāpiešķir ierobežota tilpuma apgabalam un uz ierobežotu termiņu, kura laikā atļaujas turētājam būtu ekskluzīvas tiesības izpētīt iespējamo CO₂ uzglabāšanas kompleksu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šajā laikā netiek atļautas konfliktējošas darbības kompleksa izmantošanā. Ja pienācīgā termiņā nav veiktas nekādas darbības, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka izpētes atļauju atsauc, lai to varētu piešķirt citām struktūrām.
- (24) Uzglabāšanas vietas nedrīkstētu izmantot bez uzglabāšanas atļaujas. Uzglabāšanas atļaujai vajadzētu būt galvenajam instrumentam, kas nodrošina šīs direktīvas būtisko prasību ievērošanu un ģeoloģisko uzglabāšanu videi drošā veidā. Piešķirot uzglabāšanas atļauju, priekšroka attiecībā pret konkurentiem būtu jānodrošina atļaujas turētājam, jo parasti tas ir veicis būtiskus ieguldījumus.
- (25) Šīs direktīvas īstenošanas sākumposmā, lai nodrošinātu konsekvenci šīs direktīvas prasību īstenošanā visā Kopienā, visi uzglabāšanas atļauju iesniegumi pēc saņemšanas būtu jādara pieejami Komisijai. Sākotnējās uzglabāšanas atļaujas būtu jānodod Komisijai, lai tā varētu četros mēnešos pēc atļauju saņemšanas pieņemt atzinumu par sākotnējām atļaujām. Pieņemot lēmumu par atļauju, valstu iestādēm būtu jāņem vērā šis atzinums un jāpamato jebkura atkāpšanās no Komisijas atzinuma. Pārskatam Kopienas līmenī būtu jāpalīdz arī veicināt sabiedrības uzticību CCS.

⁽¹⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

- (26) Kompetentajai iestādei būtu jāpārskata un, ja nepieciešams, jāatjaunina vai jāatsauc uzglabāšanas atļauja, *inter alia*, ja ir saņemta informācija par noplūdēm vai nozīmīgiem pārkāpumiem vai ja operatoru ziņojumi vai pārbaūžu rezultāti liecina par atļaujas nosacījumu pārkāpumiem, vai ja ir saņemta informācija par jebkādu kādu citu gadījumu, kad operators nav izpildījis atļaujas nosacījumus. Pēc atļaujas atsaukšanas kompetentajai iestādei būtu vai nu jāizdod jauna atļauja, vai jāslēdz uzglabāšanas vieta. Līdz tam kompetentajai iestādei būtu jāuzņemas atbildība par uzglabāšanas vietu, tostarp par īpašām juridiskajām saistībām. Radušies izdevumi būtu jāsedz iepriekšējam operatoram.
- (27) Ir jāievieš CO₂ plūsmas sastāva ierobežojumi, kas atbilstu galvenajam ģeoloģiskas uzglabāšanas mērķim – nepieļaut CO₂ emisiju nokļūšanu atmosfērā –, par pamatu ņemot riskus, ko piesārņojums varētu radīt transporta un uzglabāšanas tīkla drošībai un aizsargātībai, kā arī videi un cilvēku veselībai. Tādēļ CO₂ plūsmas sastāvs pirms iesūkņēšanas un uzglabāšanas būtu jāpārbauda. CO₂ plūsmas sastāvs ir uztveršanas iekārtās notiekošo procesu rezultāts. Pēc tam, kad Direktīvā 85/337/EEK ir ietverts uztveršanas iekārtu reglamentējums, uztveršanas atļauju piešķiršanas procesā ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums. Uztveršanas iekārtu ietveršana Direktīvā 2008/1/EK turpmāk nodrošina arī to, ka ir jāizveido un jāpiemēro labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, lai uzlabotu CO₂ plūsmas sastāvu. Turklāt saskaņā ar šo direktīvu uzglabāšanas vietas operatoram CO₂ plūsma būtu jāpieņem un jāiesūknē vienīgi tad, ja ir veikta plūsmas sastāva, tostarp kodīgu vielu, analīze un riska novērtējums, kas liecina, ka CO₂ plūsmas piesārņojuma līmenis atbilst šajā direktīvā minētajiem sastāva kritērijiem.
- (28) Monitorings būtiski svarīgs, lai novērtētu, vai iesūkņētais CO₂ uzvedas, kā paredzēts, vai novērojama migrācija vai noplūde un vai identificētā noplūde kaitē videi un cilvēku veselībai. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka operators darbības laikā, pamatojoties uz monitoringa plānu, kas izstrādāts saskaņā ar konkrētām monitoringa prasībām, uzrauga uzglabāšanas kompleksu un iesūkņēšanas iekārtas. Plānam būtu jābūt iesniegtam un apstiprinātam kompetentā iestādē. Ja ģeoloģisko uzglabāšanu veic zem jūras dibena, monitorings būtu jāpielāgo īpašiem apstākļiem CCS pārvaldībai jūras vidē.
- (29) Operatoram, *inter alia*, būtu jāziņo kompetentajai iestādei par monitoringa rezultātiem vismaz reizi gadā. Turklāt, lai nodrošinātu uzglabāšanas vietu izmantošanu saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, dalībvalstīm būtu jāizveido inspekciju sistēma.
- (30) Ir vajadzīgi noteikumi, kas paredz atbildību, ja, nespējot nodrošināt CO₂ pastāvīgu ietvēršanu, tiek nodarīts kaitējums vietei vai klimatam. Atbildību par kaitējumu videi (kaitējums aizsargājamām sugām un dabiskajām dzīvotnēm, ūdenim un augsnei) reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu⁽¹⁾, kura būtu jāattiecinā uz uzglabāšanas vietām saskaņā ar šo direktīvu. Atbildību par noplūžu nodarīto kaitējumu klimatam paredz, uzglabāšanas vietas ietvertot Direktīvā 2003/87/EK, kurā par emisiju noplūdi pieprasa emisijas kvotu nodošanu. Turklāt šajā direktīvā būtu jānosaka uzglabāšanas vietas operatora pienākums veikt koriģējošos pasākumus noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā, pamatojoties uz koriģējošo pasākumu plānu, kurš ir iesniegts un apstiprināts kompetentā valsts iestādē. Ja operators neveic nepieciešamos koriģējošos pasākumus, šie pasākumi būtu jāveic kompetentajai iestādei, un radušās izmaksas tai būtu jāatgūst no operatora.
- (31) Ja ir izpildīti attiecīgie atļaujā paredzētie nosacījumi, uzglabāšanas vieta būtu jāslēdz pēc operatora pieprasījuma un ar kompetentās iestādes atļauju vai tad, ja kompetentā iestāde tā nolēm j pēc uzglabāšanas atļaujas atsaukšanas.
- (32) Kad uzglabāšanas vieta ir slēgta, operatoram būtu jāturpina būt atbildīgam par tās uzturēšanu, monitoringu, kontroli, pārskatiem un koriģējošiem pasākumiem saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, pamatojoties uz pēcslēgšanas plānu, kas iesniegts un apstiprināts kompetentajā iestādē, kā arī par visām izrietošajām saistībām saskaņā ar atbilstošiem Kopienas tiesību aktiem, līdz atbildība par uzglabāšanas vietu tiek nodota kompetentajai iestādei.
- (33) Ja visi pieejamie pierādījumi liecina par to, ka uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi un pastāvīgi ietverts, atbildība par uzglabāšanas vietu, tostarp par īpašām juridiskajām saistībām, būtu jānodod kompetentajai iestādei. Šim nolūkam operatoram būtu jāiesniedz ziņojums kompetentajai iestādei, kura apstiprina atbildības pārņemšanu. Šīs direktīvas īstenošanas sākumposmā, lai nodrošinātu konsekveni šīs direktīvas prasību īstenošanā visā Kopienā, visi ziņojumi pēc saņemšanas būtu jā dara pieejami Komisijai. Sākotnējie apstiprinājuma lēmumi būtu jāiesniedz Komisijai, lai tā četros mēnešos pēc saņemšanas varētu pieņemt atzinumu par sākotnējiem apstiprinājuma lēmumiem. Pieņemot lēmumu par apstiprinājumu, valsts iestādēm būtu jāņem vērā Komisijas atzinums un jāpamato jebkura atkāpšanās no tā. Tāpat kā sākotnējo uzglabāšanas atļauju pārskatam Kopienas līmenī, arī sākotnējo apstiprinājuma lēmumu pārskatam būtu jāpalīdz veicināt sabiedrības uzticību CCS.

(1) OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

- (34) Saistības, kas nav reglamentētas šajā direktīvā, Direktīvā 2003/87/EK un Direktīvā 2004/35/EK, jo īpaši attiecībā uz iesūkņēšanas posmu, slēgšanu un laiku pēc juridisko saistību nodošanas kompetentajai iestādei, būtu jārisina valsts līmenī.
- (35) Pēc atbildības nodošanas monitoringu vajadzētu samazināt līdz tādām līmenim, kas joprojām ļauj konstatēt noplūdes vai nozīmīgus pārkāpumus, bet noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā tas būtu atkal jāintensificē. Nevajadzētu būt paredzētai iespējai, ka kompetentā iestāde pēc atbildības pārņemšanas atgūst radušās izmaksas no iepriekšējā operatora, izņemot gadījumus, kad tā ir attiecīgā operatora vaina pirms uzglabāšanas vietas nodošanas.
- (36) Lai nodrošinātu to, ka var tikt izpildītas slēgšanas un pēcslēgšanas saistības, saistības, kas izriet no iekļaušanas Direktīvā 2003/87/EK, un no šīs direktīvas izrietošās saistības veikt koriģējošos pasākumus noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā, vajadzētu veidot finansiālus uzkrājumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šos finansiālos uzkrājumus finansiāla nodrošinājuma vai cita ekvivalenta veidā veic iespējamais operators, lai tie būtu derīgi un spēkā esoši pirms iesūkņēšanas sākšanas.
- (37) Valsts iestādēm pēc atbildības nodošanas var nākties segt ar CO₂ uzglabāšanu saistītās izmaksas, piemēram, monitoringa izmaksas. Tādēļ operatoram pirms atbildības nodošanas kompetentajai iestādei būtu jādara pieejams finansiāls ieguldījums saskaņā ar kārtību, kas jānosaka dalībvalstīm. Šim finansiālajam ieguldījumam būt jāsedz vismaz paredzētās monitoringa izmaksas 30 gadu laikposmā. Finansiālā ieguldījuma apjoms būtu jānosaka, pamatojoties uz pamatnostādņēm, kas jāpieņem Komisijai, lai palīdzētu nodrošināt konsekvenci šīs direktīvas prasību īstenošanā Kopienā.
- (38) Piekļuve CO₂ transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām neatkarīgi no iespējamo lietotāju ģeogrāfiskās atrašanās vietas Eiropas Savienībā varētu būt priekšnosacījums ienākšanai iekšējā elektroenerģijas un siltumenerģijas tirgū vai konkurētspējīgai darbībai šajā tirgū atkarībā no oglekļa un CCS relatīvās cenas. Tādēļ iespējamajiem lietotājiem vajadzētu iegūt šādu piekļuvi. Veidu, kā to veikt, vajadzētu noteikt katrai dalībvalstij, īstenojot taisnīgas, atvērtas un nediskriminējošas piekļuves mērķus un ņemot vērā, *inter alia*, transporta un uzglabāšanas ietilpību, kas ir pieejama vai ko var padarīt pieejamu, kā arī attiecīgās dalībvalsts CO₂ samazināšanas saistību proporciju saskaņā ar starptautiskiem juridiskiem instrumentiem un Kopienas tiesību aktiem, kas paredzēti, lai to sasniegtu, izmantojot CCS. Cauruļvadi CO₂ transportēšanai pēc iespējas būtu jāprojekti tā, lai atvieglotu CO₂ plūsmu piekļuvi, ievērojot pamatotas minimālās sastāva robežvērtības. Dalībvalstīm būtu arī jāizveido domstarpību risināšanas mehānismi, kas ļautu ātri atrisināt domstarpības saistībā ar piekļuvi transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām.
- (39) Ir nepieciešami noteikumi, lai nodrošinātu, ka CO₂ pārrobežu transportēšanas, pārrobežu uzglabāšanas vietu vai pārrobežu uzglabāšanas kompleksu gadījumos iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes kopīgi izpilda šīs direktīvas prasības un visus pārējos Kopienas tiesību aktus.
- (40) Kompetentajai iestādei būtu jāizveido un jāuztur piešķirto uzglabāšanas atļauju un visu slēgto uzglabāšanas vietu apkārtējo uzglabāšanas kompleksu reģistrs, tostarp to telpiskie plāni, kas kompetentajām iestādēm jāņem vērā atbilstošās plānošanas un atļauju piešķiršanas procedūrās. Par reģistru būtu arī jāziņo Komisijai.
- (41) Dalībvalstīm, pamatojoties uz anketām, kuras Komisija sagatavojusi saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi ⁽¹⁾, būtu jāiesniedz ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu.
- (42) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, ko piemēro par attiecīgās valsts to noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (43) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (44) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro grozīt pielikumus. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (45) Direktīva 85/337/EEK būtu jāgroza, lai iekļautu CO₂ plūsmu uztveršanu un transportēšanu ģeoloģiskās uzglabāšanas nolūkā, kā arī iekļautu uzglabāšanas vietas saskaņā ar šo direktīvu. Direktīva 2004/35/EK būtu jāgroza, lai iekļautu uzglabāšanas vietu darbību saskaņā ar šo direktīvu. Direktīva 2008/1/EK būtu jāgroza, lai iekļautu CO₂ plūsmu uztveršanu ģeoloģiskās uzglabāšanas nolūkā no iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva.

(1) OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

(2) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(46) Šīs direktīvas pieņemšanai būtu jānodrošina augsts vides un cilvēku veselības aizsardzības līmenis pret CO₂ ģeoloģiskās uzglabāšanas riskiem. Tādēļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem ⁽²⁾ būtu jāgroza, lai no šo tiesību instrumentu jomas izslēgtu ģeoloģiskās uzglabāšanas nolūkā uztverto un transportēto CO₂. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽³⁾, arī būtu jāgroza, lai atļautu CO₂ iesūkņēšanu sālsūdens nesējslāņos ģeoloģiskai uzglabāšanai. Jebkurai šādai iesūkņēšanai piemēro Kopienas tiesību aktu noteikumus par gruntsūdeņu aizsardzību, un tai jānotiek saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos ⁽⁴⁾.

(47) Pāreja uz zema oglekļa enerģijas ražošanu paredz, ka fosilā kurināmā enerģijas ražošanas gadījumā jauni ieguldījumi tiek veikti tā, lai veicinātu emisiju būtisku samazinājumu. Lai to nodrošinātu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽⁵⁾ būtu jāgroza, nosakot, ka visām noteiktas jaudas sadedzināšanas iekārtām, kurām sākotnējā būvatļauja vai sākotnējā ekspluatācijas atļauja izdota pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, objektā pietiek telpas ierīcei, kas nepieciešama CO₂ uztveršanai un kompresijai, ja ir pieejamas piemērotas uzglabāšanas vietas, un ka CO₂ transportēšana un turpmāka pielāgošana CO₂ uztveršanai ir tehniski un ekonomiski iespējama. Transportēšanas un turpmākas pielāgošanas ekonomiskās iespējas būtu jānovērtē, ņemot vērā prognozētās izmaksas CO₂ novēršanai konkrētajos vietējos apstākļos turpmākas pielāgošanas gadījumā un CO₂ kvotu prognozētās izmaksas Kopienā. Izmaksu aprēķiniem būtu jāpamatojas uz jaunākajiem pieejamajiem faktiem; turklāt būtu jāpārskata tehniskās izvēles iespējas un jāveic nenoteiktību analīze novērtējumu laikā. Kompetentajai iestādei, pamatojoties uz operatora veiktu novērtējumu un citu pieejamu informāciju, būtu jānosaka, vai šie nosacījumi ir izpildīti, jo īpaši attiecībā uz vides un cilvēku veselības aizsardzību.

(48) Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam būtu jāpārskata šī direktīva, ņemot vērā tās īstenošanas sākotnējā stadijā gūto pieredzi, un jāiesniedz atbilstīgi priekšlikumi tās pārskatīšanai.

(49) Tā kā šīs direktīvas mērķi – proti, tiesiskā regulējuma izveidošanu, lai reglamentētu CCS vides riskus, – nevar pieņemami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis un mēroga un ietekmes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(50) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁶⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(51) Šīs direktīvas piemērošana neskar Līguma 87. un 88. pantu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Ar šo direktīvu izveido tiesisko regulējumu videi drošai oglekļa dioksīda (CO₂) ģeoloģiskai uzglabāšanai, lai sniegtu ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām.

2. Videi drošas CO₂ ģeoloģiskās uzglabāšanas mērķis ir CO₂ pastāvīgs ietvērums tādā veidā, lai tiktu novērsta un, ja tas nav iespējams, pēc iespējas samazināta negatīvā ietekme un jebkāds risks videi un cilvēku veselībai.

2. pants

Darbības joma un aizliegums

1. Šī direktīva attiecas uz CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu dalībvalstu teritorijā, to ekskluzīvajās ekonomikas zonās un kontinentālajos šelfos Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) nozīmē.

(1) OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp. Direktīva 2006/12/EK no 2010. gada 12. decembra ir atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

(2) OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

(3) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

(4) OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.

(5) OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.

(6) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. Šī direktīva neattiecas uz CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu, kuras kopējais paredzētais apjoms ir mazāks nekā 100 kilotonnu un kuru veic jaunu produktu un procesu pētniecības, izstrādes vai testēšanas vajadzībām.

3. Aizliegts CO₂ uzglabāt uzglabāšanas vietā ar uzglabāšanas kompleksu, kas pļešas ārpus 1. punktā minētajām teritorijām.

4. Aizliegts CO₂ uzglabāt vertikālajā ūdens slānī.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "CO₂ ģeoloģiskā uzglabāšana" ir CO₂ plūsmu iesūkņēšana un uzglabāšana pazemes ģeoloģiskos veidojumos;
- 2) "vertikālais ūdens slānis" ir nepārtraukta vertikāla ūdens masa no ūdens virsmas līdz ūdenstilpes dibena nosēdumiem;
- 3) "uzglabāšanas vieta" ir noteikta tilpuma apgabals ģeoloģiskā veidojumā, ko izmanto CO₂ ģeoloģiskajai uzglabāšanai, un ar to saistītā virsma un iesūkņēšanas iekārtas;
- 4) "ģeoloģiskais veidojums" ir litostratigrāfiska formācija ar skaidri izšķiramiem un kartējamiem iežu slāņiem;
- 5) "noplūde" ir jebkāda CO₂ izplūde no uzglabāšanas kompleksa;
- 6) "uzglabāšanas komplekss" ir uzglabāšanas vieta un ap to esošā ģeoloģiskā teritorija, kas var vispārēji ietekmēt uzglabāšanas integritāti un drošību, t. i., sekundārie ietvēruma veidojumi;
- 7) "hidrauliska vienība" ir hidrauliski savienota poru telpa, kurā spiediena izplatīšanos var izmērīt ar tehniskiem līdzekļiem un kura robežojas ar plūsmas barjerām, piemēram, pārbīdījumiem, tektoniskām sālsalām vai litoloģiskiem norobežojumiem, vai ar attiecīgā veidojuma ķīļveida iespiedumiem iežu slāņos vai tā virszemes izvīzījumiem;
- 8) "izpēte" ir CO₂ ģeoloģiskai uzglabāšanai paredzēto potenciālo uzglabāšanas kompleksu novērtēšana, izmantojot darbības iekļūšanai zemes dziļēs, tādas kā urbumu izdarīšana, lai iegūtu ģeoloģisku informāciju par potenciālā uzglabāšanas kompleksa iežu slāņiem, un nepieciešamības gadījumā iesūkņēšanas pārbaudes, lai raksturotu uzglabāšanas vietu;
- 9) "izpētes atļauja" ir rakstisks pamatots lēmums, ar kuru atļauj veikt izpēti un nosaka tās veikšanas nosacījumus un kuru izdod kompetentā iestāde saskaņā ar šīs direktīvas prasībām;
- 10) "operators" ir fiziska vai juridiska, privāta vai publiska persona, kura vada vai kontrolē uzglabāšanas vietu vai kurai saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir dota noteicoša ekonomiskā ietekme uz uzglabāšanas vietas tehnisko darbību;
- 11) "uzglabāšanas atļauja" ir rakstisks pamatots lēmums vai lēmumi, ar ko attiecīgajam operatoram atļauj CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu uzglabāšanas vietā un nosaka uzglabāšanas nosacījumus un ko izdod kompetentā iestāde saskaņā ar šīs direktīvas prasībām;
- 12) "būtiskas pārmaiņas" ir jebkādas pārmaiņas, kuras nav paredzētas uzglabāšanas atļaujā un kurām var būt nozīmīga ietekme uz vidi vai cilvēku veselību;
- 13) "CO₂ plūsma" ir vielu plūsma, kas rodas CO₂ uztveršanas procesos;
- 14) "atkritumi" ir vielas, kas definētas kā atkritumi Direktīvas 2006/12/EK 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- 15) "CO₂ strūkļa" ir izkļedes procesā esošais CO₂ ģeoloģiskajā veidojumā;
- 16) "migrācija" ir CO₂ kustība uzglabāšanas kompleksa iekšienē;
- 17) "nozīmīgs pārkāpums" ir pārkāpums, kas attiecas uz iesūkņēšanas vai uzglabāšanas darbībām vai uzglabāšanas kompleksa stāvokli un kas var radīt noplūdes risku vai risku videi vai cilvēku veselībai;
- 18) "nozīmīgs risks" ir kombinācija, ko veido kaitējuma nodarīšanas iespējamība un šā kaitējuma apmērs, kuru nevar neņemt vērā, neapšaubot šīs direktīvas mērķi attiecībā uz konkrēto uzglabāšanas vietu;
- 19) "koriģējošie pasākumi" ir pasākumi, kurus veic, lai novērstu nozīmīgus pārkāpumus vai noslēgtu noplūdes, tādējādi novēršot vai apturot CO₂ noplūdi no uzglabāšanas kompleksa;
- 20) uzglabāšanas vietas "slēgšana" ir uzglabāšanas vietā notiekošās CO₂ iesūkņēšanas pilnīga izbeigšana;
- 21) "pēcslēgšana" ir laikposms pēc uzglabāšanas vietas slēgšanas, tostarp laikposms pēc atbildības nodošanas kompetentajai iestādei;
- 22) "transporta tīkls" ir cauruļvadu tīkls, tostarp ar to saistītās kompresijas stacijas, ko izmanto CO₂ transportēšanai uz uzglabāšanas vietu.

2. NODAĻA

UZGLABĀŠANAS VIETU IZVĒLE UN IZPĒTES ATĻAUJAS

4. pants

Uzglabāšanas vietu izvēle

1. Dalībvalstis saglabā tiesības noteikt apgabalus, kuros var izvēlēties uzglabāšanas vietas saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Tas ietver dalībvalstu tiesības aizliegt jebkādu uzglabāšanu atsevišķās savas teritorijas daļās vai visā valsts teritorijā.

2. Dalībvalstis, kas ir iecerējušas to teritorijā atļaut CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu, izvērtē to teritorijas attiecīgās daļās vai visā teritorijā pieejamo uzglabāšanas ietilpību, tostarp atļaujot veikt 5. pantā paredzēto izpēti. Komisijai saistībā ar 27. pantā paredzēto informācijas apmaiņu var rīkot šo dalībvalstu informācijas un labās prakses apmaiņu.

3. Ģeoloģiskā veidojuma piemērotību izmantošanai par uzglabāšanas vietu nosaka, noskaidrojot potenciālā uzglabāšanas kompleksa un apkārtējā apgabala raksturlielumus un veicot to novērtējumu saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti I pielikumā.

4. Ģeoloģisku veidojumu par uzglabāšanas vietu var izvēlēties tikai tad, ja saskaņā ar ierosinātajiem izmantošanas nosacījumiem nav nozīmīga noplūdes riska un nav nozīmīga riska videi vai veselībai.

5. pants

Izpētes atļaujas

1. Ja dalībvalstis nosaka, ka ir nepieciešama izpēte, lai savāktu vajadzīgo informāciju vietas izvēlei saskaņā ar 4. pantu, tās nodrošina, ka neviena šāda izpēte nenotiek bez izpētes atļaujas saņemšanas.

Vajadzības gadījumā izpētes atļaujā var iekļaut iesūknēšanas pārbažu monitoringu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka izpētes atļauju piešķiršanas procedūra ir pieejama visām struktūrām, kam ir vajadzīgā veikspēja, un ka atļaujas piešķir vai atsaka, pamatojoties uz objektīviem, publicētiem un nediskriminējošiem kritērijiem.

3. Atļaujas termiņš nepārsniedz laiku, kas ir vajadzīgs tās izpētes veikšanai, kurai tā ir dota. Tomēr dalībvalstis drīkst pagarināt atļaujas derīguma termiņu, ja piešķirtais laiks nav pietiekams, lai pabeigtu attiecīgo izpēti, un ja tā ir jāveic saskaņā ar atļauju. Izpētes atļaujas piešķir ierobežota tilpuma apgabaliem.

4. Izpētes atļaujas turētājam ir ekskluzīvas tiesības izpētīt potenciālo CO₂ uzglabāšanas kompleksu. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs atļaujas derīguma laikā netiek atļauta kompleksa izmantošana konfliktējošām darbībām.

3. NODAĻA

UZGLABĀŠANAS ATĻAUJAS

6. pants

Uzglabāšanas atļaujas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nevienu uzglabāšanas vietu neizmanto bez uzglabāšanas atļaujas, ka katrai uzglabāšanas vietai ir tikai viens operators un ka nav atļauta vietu izmantošana konfliktējošām darbībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzglabāšanas atļauju piešķiršanas procedūras ir pieejamas visām struktūrām, kam ir vajadzīgā veikspēja, un ka atļaujas piešķir, pamatojoties uz objektīviem, publicētiem un pārskatāmiem kritērijiem.

3. Neskarot šīs direktīvas prasības, priekšroku uzglabāšanas atļauju piešķiršanai attiecīgajā uzglabāšanas vietā dod vietas izpētes atļaujas turētājam ar nosacījumu, ka attiecīgās vietas izpēte ir pabeigta, ka ir ievēroti visi izpētes atļaujā izvirzītie noteikumi un ka uzglabāšanas atļaujas iesniegums ir iesniegts izpētes atļaujas derīguma termiņa laikā. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujas piešķiršanas procedūras laikā kompleksu nedrīkst izmantot konfliktējošām darbībām.

7. pants

Uzglabāšanas atļaujas iesniegumi

Kompetentajai iestādei iesniegtajos uzglabāšanas atļaujas iesniegumos norāda vismaz šādu informāciju:

- 1) potenciālā operatora vārds/nosaukums un adrese;
- 2) pierādījumi, ka potenciālais operators ir tehniski kompetents;
- 3) uzglabāšanas vietas un uzglabāšanas kompleksa raksturojums un uzglabāšanas drošuma novērtējums saskaņā ar 4. panta 3. un 4. punktu;
- 4) kopējais CO₂ daudzums, ko paredzēts iesūknēt un uzglabāt, kā arī iespējamie avoti un transportēšanas paņēmieni, CO₂ plūsmu sastāvs, iesūknēšanas ātrumi un spiedieni, kā arī iesūknēšanas iekārtu atrašanās vieta;
- 5) apraksts par pasākumiem nozīmīgu pārkāpumu novēršanai;
- 6) piedāvātais monitoringa plāns saskaņā ar 13. panta 2. punktu;

- 7) piedāvātais korigējošo pasākumu plāns saskaņā ar 16. panta 2. punktu;
 - 8) piedāvātais provizoriskais pēcslēgšanas plāns saskaņā ar 17. panta 3. punktu;
 - 9) informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK 5. pantu;
 - 10) pierādījumi, ka finansiālais nodrošinājums vai cita līdzvērtīga garantija, kas prasīta 19. pantā, pirms iesūknēšanas sākuma būs derīga un stājusies spēkā.
- 4) prasības CO₂ plūsmas sastāvam un CO₂ plūsmas pieņemšanas procedūrai saskaņā ar 12. pantu un, vajadzības gadījumā, papildu prasības iesūknēšanai un uzglabāšanai, jo īpaši – lai nepieļautu nozīmīgus pārkāpumus;
 - 5) apstiprinātais monitoringa plāns, pienākums īstenot šo plānu un prasības tā atjaunināšanai saskaņā ar 13. pantu, kā arī prasības pārskatu sniegšanai saskaņā ar 14. pantu;
 - 6) prasība ziņot kompetentajai iestādei par noplūdēm vai nozīmīgiem pārkāpumiem, apstiprināts korigējošo pasākumu plāns un pienākums īstenot korigējošo pasākumu plānu noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā saskaņā ar 16. pantu;

8. pants

Uzglabāšanas atļaujas izdošanas nosacījumi

Kompetentā iestāde uzglabāšanas atļauju izdod tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- 1) kompetentā iestāde, pamatojoties uz iesniegumu, kas iesniegts saskaņā ar 7. pantu, un jebkuru citu attiecīgu informāciju, ir pārliecinājusies, ka:
 - a) ir izpildītas visas attiecīgās šīs direktīvas un citu attiecīgo Kopienas tiesību aktu prasības;
 - b) operators ir finansiāli stabilā situācijā un tehniski kompetents un tam var uzticēt uzglabāšanas vietas izmantošanu un uzraudzību, un ir nodrošināta operatora un visu darbinieku profesionālā un tehniskā sagatavotība un mācības;
 - c) ja tas attiecas uz vairāk nekā vienu uzglabāšanas vietu tajā pašā hidrauliskajā vienībā – iespējamā spiedienu mijiedarbība ir tāda, ka abas vietas vienlaikus var izpildīt šīs direktīvas prasības;
- 2) kompetentā iestāde ir apsvērusi jebkādus Komisijas atzinumus par sākotnējo atļauju, kura izsniegta saskaņā ar 10. pantu.

9. pants

Uzglabāšanas atļaujā norādāmā informācija

Atļaujā norāda vismaz šādu informāciju:

- 1) operatora nosaukums un adrese;
- 2) precīza uzglabāšanas vietas un uzglabāšanas kompleksa atrašanās vieta un robežas un informācija par hidraulisko vienību;
- 3) uzglabāšanas darbībai izvirzītās prasības, kopīgais CO₂ daudzums, ko atļauts ģeoloģiski uzglabāt, kolektorslāņa spiediena robežvērtības un maksimāli pieļaujamie iesūknēšanas ātrumi un spiedieni;

- 7) slēgšanas nosacījumi un apstiprināts provizorisks pēcslēgšanas pasākumu plāns, kas minēts 17. pantā;
- 8) noteikumi par uzglabāšanas atļaujas satura izmaiņām, pārskatīšanu, atjaunināšanu un atsaukšanu saskaņā ar 11. pantu;
- 9) prasība izveidot un uzturēt finansiālo nodrošinājumu vai citu līdzvērtīgu garantiju saskaņā ar 19. pantu.

10. pants

Sākotnējo uzglabāšanas atļauju pārskatīšana Komisijā

1. Dalībvalstis viena mēneša laikā pēc atļauju iesniegumu saņemšanas dara tos pieejamus Komisijai. Tās arī dara pieejamus citus saistītus materiālus, kas kompetentajai iestādei jāņem vērā, pieņemot lēmumu par uzglabāšanas atļaujas piešķiršanu. Tās informē Komisiju par visām sākotnējām uzglabāšanas atļaujām un jebkuriem citiem materiāliem, kas ņemti vērā, pieņemot sākotnējo lēmumu. Četros mēnešos pēc sākotnējo uzglabāšanas atļauju saņemšanas Komisija var sniegt nesaistošu atzinumu par to. Ja Komisija pieņem lēmumu nesniegt atzinumu, tā informē attiecīgo dalībvalsti mēneša laikā pēc sākotnējo atļauju iesniegšanas un norāda savus apsvērumus.

2. Kompetentā iestāde paziņo Komisijai galīgo lēmumu un, ja lēmums atšķiras no Komisijas atzinuma, tā pamatojumu.

11. pants

Uzglabāšanas atļauju satura izmaiņas, pārskatīšana, atjaunināšana un atsaukšana

1. Operators kompetentajai iestādei dara zināmas visas izmaiņas, kas ir plānotas uzglabāšanas vietas izmantošanā, arī izmaiņas, kas attiecas uz operatoru. Vajadzības gadījumā kompetentā iestāde atjaunina uzglabāšanas atļauju vai atļaujas nosacījumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka būtiskas izmaiņas neievieš, ja nav izdota jauna vai atjaunināta uzglabāšanas atļauja saskaņā ar šo direktīvu. Šādos gadījumos piemēro Direktīvas 85/337/EEK II pielikuma 13. punkta pirmo ievilkumu.

3. Kompetentā iestāde pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vai izmanto galējo līdzekli – atsauc uzglabāšanas atļauju:

- a) ja saskaņā ar 16. panta 1. punktu tā ir saņēmusi informāciju vai tai ir paziņots par jebkādam noplūdēm vai nozīmīgiem pārkāpumiem;
- b) ja ziņojumi, kas iesniegti saskaņā ar 14. pantu, vai vides inspekcijas, kas veiktas saskaņā ar 15. pantu, liecina, ka uzglabāšanas vieta neatbilst atļaujas nosacījumiem vai ka pastāv noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu risks;
- c) ja tās rīcībā ir jebkāda cita informācija par to, ka operators neievēro atļaujas nosacījumus;
- d) ja tas izrādās vajadzīgs saskaņā ar jaunākajām zinātnes atziņām un tehnoloģijas progresu; vai
- e) neskarot a) līdz d) apakšpunktu, piecus gadus pēc atļaujas izdošanas un pēc tam ik pēc 10 gadiem.

4. Pēc tam, kad atļauja ir tikusi atsaukta saskaņā ar 3. punktu, kompetentā iestāde vai nu izdod jaunu uzglabāšanas atļauju, vai slēdz glabāšanas vietu saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Kamēr nav izdota jauna uzglabāšanas atļauja, kompetentā iestāde uz laiku pārņem visus juridiskos pienākumus, kas saistīti ar pieņemšanas kritērijiem, ja kompetentā iestāde nolemj turpināt CO₂ iesūkņēšanu, monitoringu un koriģējošos pasākumus atbilstīgi šajā direktīvā izklāstītajām prasībām, kvotu nodošanu noplūdes gadījumos atbilstīgi Direktīvai 2003/87/EK un profilaktiskās un koriģējošās darbības atbilstīgi Direktīvas 2004/35/EK 5. panta 1. punktam un 6. panta 1. punktam. Kompetentā iestāde atgūst visas radušās izmaksas no iepriekšējā operatora, tostarp izmantojot 19. pantā minēto finansiālo nodrošinājumu. Ja uzglabāšanas vietu slēdz atbilstīgi 17. panta 1. punkta c) apakšpunktam, piemēro 17. panta 4. punktu.

4. NODAĻA

DARBĪBA, SLĒGŠANA UN PĒCSLĒGŠANAS PIENĀKUMI

12. pants

CO₂ plūsmas pieņemšanas kritēriji un procedūra

1. CO₂ plūsma gandrīz pilnībā sastāv no oglekļa dioksīda. Tādēļ ir aizliegts pievienot atkritumus vai citas vielas, lai apglabātu šos atkritumus vai citas vielas. CO₂ plūsmā tomēr var būt nejausi iekļuvušas vielas, kas radušās CO₂ avotā, uztveršanas vai iesūkņēšanas procesā, un kontrastvielas, kas pievienotas, lai ar to palīdzību veiktu monitoringu un pārbaudītu CO₂ migrāciju. Visu

nejausi iekļuvušu un pievienotu vielu koncentrācijai jābūt zemākai par līmeni, kas:

- a) apdraudētu uzglabāšanas vietas integritāti vai attiecīgo transporta infrastruktūru;
- b) radītu nozīmīgu risku videi vai cilvēku veselībai; vai
- c) neatbilstu attiecīgo Kopienas tiesību aktu prasībām.

2. Komisija vajadzības gadījumā pieņem vadlīnijas, kas palīdzētu noteikt katrā atsevišķā gadījumā piemērojamus noteikumus, lai ņemtu vērā 1. punktā izklāstītos kritērijus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka operators:

- a) CO₂ plūsmas pieņem un iesūknē vienīgi tad, ja ir veikta plūsmu sastāva, tostarp kodīgu vielu, analīze un riska novērtējums un ja veiktais riska novērtējums liecina, ka piesārņojuma līmenis atbilst 1. punktā minētajiem nosacījumiem;
- b) reģistrē saņemto un iesūknēto CO₂ plūsmu daudzumus un īpašības, tostarp norādot šo plūsmu sastāvu.

13. pants

Monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operators veic iesūkņēšanas iekārtu, uzglabāšanas kompleksa (tostarp, ja iespējams, CO₂ strūklas) un, ja nepieciešams, apkārtējās vides monitoringu, lai:

- a) salīdzinātu faktisko un modelēto CO₂ un veidojumos esošā ūdens uzvedību uzglabāšanas vietā;
- b) konstatētu nozīmīgus pārkāpumus;
- c) konstatētu CO₂ migrāciju;
- d) konstatētu CO₂ noplūdi;
- e) konstatētu nozīmīgu nelabvēlīgu ietekmi uz apkārtējo vidi, tostarp jo īpaši uz dzeramo ūdeni, iedzīvotājiem vai apkārtējās biosfēras izmantotājiem;
- f) novērtētu jebkādu koriģējošo pasākumu efektivitāti, kas veikti saskaņā ar 16. pantu;
- g) atjauninātu kompleksa īstermiņa un ilgtermiņa drošuma un integritātes novērtējumu, tostarp novērtējot, vai uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi un pastāvīgi ietverts.

2. Monitoringa pamatā ir monitoringa plāns, kuru operators izstrādā atbilstoši II pielikuma prasībām, tostarp iekļaujot informāciju par monitoringu saskaņā ar vadlīnijām, kas izstrādātas atbilstoši Direktīvas 2003/87/EK 14. pantam un 23. panta 2. punktam, un kurš iesniegts un apstiprināts kompetentajā iestādē saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta 6. punktu un 9. panta 5. punktu. Plānu atjaunina saskaņā ar II pielikumā izklāstītajām prasībām un jebkurā gadījumā ik pēc pieciem gadiem, lai ņemtu vērā izmaiņas noplūdes riska novērtējumā, izmaiņas novērtējumā par risku vidi un cilvēku veselībai, jaunas zinātnes atziņas un labākās pieejamās tehnoloģijas uzlabojumus. Atjauninātos plānus atkārtoti iesniedz kompetentajai iestādei apstiprināšanai.

14. pants

Operatora sniegtie pārskati

Saskaņā ar kompetentās iestādes noteiktu grafiku un jebkurā gadījumā vismaz reizi gadā operators iesniedz kompetentajai iestādei:

- 1) visus saskaņā ar 13. pantu veiktā monitoringa rezultātus attiecīgajā pārskata posmā, tostarp informāciju par izmantoto monitoringa tehnoloģiju;
- 2) datus par pārskata periodā saņemto un iesūknēto, saskaņā ar 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu reģistrēto CO₂ plūsmu apjomu un raksturojumu, tostarp plūsmu sastāvu;
- 3) pierādījumus par finansiālā nodrošinājuma sniegšanu un uzturēšanu saskaņā ar 19. pantu un 9. panta 9. punktu;
- 4) jebkādu citu informāciju, ko kompetentā iestāde uzskata par būtisku, lai novērtētu atbilstību uzglabāšanas atļaujas nosacījumiem un paplašinātu zināšanas par CO₂ uzvedību uzglabāšanas vietā.

15. pants

Inspekcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes organizē kārtējo un ārpuskārtas inspekciju sistēmu visos uzglabāšanas kompleksos, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, lai pārbaudītu un veicinātu atbilstību direktīvas prasībām un uzraudzītu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību.
2. Inspekcijās būtu jāiekļauj tādas darbības kā uzglabāšanas kompleksa apmeklēšana, tostarp iesūknēšanas iekārtu apmeklēšana, operatora veikto iesūknēšanas un monitoringa darbību novērtēšana un visu attiecīgo operatora ierakstu pārbaudīšana.
3. Kārtējās inspekcijas veic vismaz reizi gadā un tās turpina trīs gadus pēc slēgšanas un reizi piecos gados, līdz atbildība ir nodota kompetentajai iestādei. Tajās pārbauda attiecīgās iesūknēšanas un

monitoringa iekārtas, kā arī visu veidu ietekmi, ko uzglabāšanas komplekss atstāj uz vidi un cilvēku veselību.

4. Ārpuskārtas inspekcijas veic:

- a) ja kompetentā iestāde ir saņēmusi informāciju vai ir brīdināta par noplūdēm vai nozīmīgiem pārkāpumiem saskaņā ar 16. panta 1. punktu;
- b) ja pārskatos, kas iesniegti saskaņā ar 14. pantu, ir atklājusies nepietiekama atbilstība atļaujas nosacījumiem;
- c) lai izmeklētu nopietnas ar vidi vai cilvēku veselību saistītas sūdzības;
- d) citos gadījumos, kad kompetentā iestāde uzskata to par vajadzīgu.

5. Pēc katras inspekcijas kompetentā iestāde sagatavo ziņojumu par inspekcijas rezultātiem. Ziņojumā izvērtē atbilstību šīs direktīvas prasībām un norāda, vai nepieciešamas turpmākas darbības. Ziņojumu nosūta attiecīgajam operatoram, un tas kļūst publiski pieejams divus mēnešus pēc inspekcijas veikšanas saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem.

16. pants

Pasākumi noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā operators par tiem nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei un veic vajadzīgos koriģējošos pasākumus, tostarp tos, kas saistīti ar cilvēku veselības aizsardzību. Noplūžu un nozīmīgu pārkāpumu, kas var izraisīt noplūdes, gadījumā operators arī informē kompetento iestādi saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK.
2. Koriģējošos pasākumus, kas minēti 1. punktā, veic, vismaz pamatojoties uz koriģējošo pasākumu plānu, kurš iesniegts kompetentajai iestādei un kuru tā apstiprinājusi saskaņā ar 7. panta 7. punktu un 9. panta 6. punktu.
3. Kompetentā iestāde jebkurā laikā var pieprasīt, lai operators veiktu vajadzīgos koriģējošos pasākumus, kā arī ar cilvēku veselības aizsardzību saistītus pasākumus. Tādi pasākumi var papildināt koriģējošo pasākumu plānā noteiktos vai arī atšķirties no tiem. Tāpat kompetentā iestāde var jebkurā laikā pati veikt koriģējošos pasākumus.
4. Ja operators neveic vajadzīgos koriģējošos pasākumus, tos veic kompetentā iestāde.
5. Kompetentā iestāde atgūst no operatora izmaksas, kas radušās saistībā ar 3. un 4. punktā minētajiem pasākumiem, tostarp izmantojot saskaņā ar 19. pantu sniegto finansiālo nodrošinājumu.

17. pants

Slēgšanas un pēcslēgšanas pienākumi

1. Uzglabāšanas vietu slēdz:
 - a) ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi, kas paredzēti atļaujā;
 - b) pēc operatora pamatota pieprasījuma un pēc kompetentās iestādes atļaujas saņemšanas; vai
 - c) ja tā izlemj kompetentā iestāde pēc uzglabāšanas atļaujas atsaukšanas saskaņā ar 11. panta 3. punktu.
2. Pēc tam, kad uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, operators joprojām ir atbildīgs par tās monitoringu, pārskatiem un koriģējošajiem pasākumiem saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajām prasībām un par visām saistībām attiecībā uz kvotu nodošanu noplūžu gadījumā saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un par profilaktiskām un koriģējošām darbībām saskaņā ar Direktīvas 2004/35/EK 5. līdz 8. pantu, kamēr vien atbildība par uzglabāšanas vietu netiek nodota kompetentajai iestādei saskaņā ar šīs direktīvas 18. panta 1. līdz 5. punktu. Tāpat operators ir atbildīgs par uzglabāšanas vietas noslēgšanu un iesūkņēšanas iekārtu demontāžu.
3. Pienākumus, kas minēti 2. punktā, izpilda, pamatojoties uz pēcslēgšanas plānu, kuru operators izstrādā, ievērojot labo praksi un II pielikuma prasības. Provizorisku pēcslēgšanas plānu iesniedz kompetentajai iestādei, lai saņemtu tās apstiprinājumu, saskaņā ar 7. panta 8. punktu un 9. panta 7. punktu. Pirms uzglabāšanas vietas slēgšanas saskaņā ar šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu provizorisko pēcslēgšanas plānu:
 - a) atjaunina pēc vajadzības, ņemot vērā riska analīzi, labo praksi un tehnoloģiskos uzlabojumus;
 - b) iesniedz kompetentajai iestādei apstiprināšanai; un
 - c) apstiprina kompetentajā iestādē kā galīgo pēcslēgšanas plānu.
4. Pēc tam, kad uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, kompetentā iestāde ir atbildīga par monitoringu un koriģējošajiem pasākumiem atbilstīgi šajā direktīvā izklāstītajām prasībām, kā arī par visām saistībām attiecībā uz kvotu nodošanu noplūžu gadījumā saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un par profilaktiskām un koriģējošām darbībām saskaņā ar Direktīvas 2004/35/EK 5. panta 1. punktu un 6. panta 1. punktu. Šajā direktīvā norādītās pēcslēgšanas prasības pilda kompetentā iestāde, pamatojoties uz provizorisku pēcslēgšanas plānu, kas ir minēts šā panta 3. punktā un ko atjaunina pēc vajadzības.
5. Kompetentā iestāde atgūst no operatora izmaksas, kas radušās saistībā ar 4. punktā minētajiem pasākumiem, tostarp izmantojot saskaņā ar 19. pantu sniegto finansiālo nodrošinājumu.

18. pants

Atbildības nodošana

1. Ja uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, visus juridiskos pienākumus saistībā ar monitoringa un koriģējošajiem pasākumiem atbilstīgi šajā direktīvā izklāstītajām prasībām, kvotu nodošanu noplūžu gadījumos atbilstīgi Direktīvai 2003/87/EK un profilaktiskām un koriģējošām darbībām atbilstīgi Direktīvas 2004/35/EK 5. panta 1. punktam un 6. panta 1. punktam nodod kompetentajai iestādei pēc tās iniciatīvas vai pēc operatora pieprasījuma, ja ir izpildīti šādi noteikumi:
 - a) visi pieejamie pierādījumi liecina, ka uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi un pastāvīgi ietverts;
 - b) minimālais termiņš, ko nosaka kompetentā iestāde, ir pagājis. Šis minimālais termiņš nav mazāks par 20 gadiem, izņemot gadījumu, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka a) apakšpunktā minētais kritērijs tiek izpildīts pirms šā termiņa beigām;
 - c) ir izpildītas 20. pantā minētās finansiālās saistības;
 - d) uzglabāšanas vieta ir noslēgta un iesūkņēšanas iekārtas ir demontētas.
2. Operators sagatavo ziņojumu, kurā dokumentē, ka ir izpildīti 1. punkta a) apakšpunktā minētie noteikumi, un iesniedz to kompetentajai iestādei, lai tā apstiprina atbildības nodošanu. Ziņojums apliecina vismaz to, ka:
 - a) iesūkņētā CO₂ faktiskā uzvedība atbilst modelētajai uzvedībai;
 - b) nav nekādas noplūdes;
 - c) uzglabāšanas vietā pamazām iestājas ilgtermiņa stabilitāte.

Komisija var pieņemt vadlīnijas par to, kā izvērtēt šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētos elementus, izceļot jebkādas norādes uz tehniskiem kritērijiem saistībā ar 1. punkta b) apakšpunktā minēto minimālo laikposmu noteikšanu.

3. Kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti, tā sagatavo sākotnējo lēmumu atbildības nodošanas apstiprināšanai. Sākotnējā lēmumā norāda metodi, ko lieto, lai noteiktu, vai 1. punkta d) apakšpunktā minētie nosacījumi, kā arī visas atjauninātās prasības uzglabāšanas vietas noslēgšanai un iesūkņēšanas iekārtu demontāžai ir izpildītas.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi nav izpildīti, tā informē operatoru par saviem apsvērumiem.

4. Dalībvalstis 2. punktā minētos ziņojumus dara pieejamus Komisijai viena mēneša laikā pēc saņemšanas. Tās dara pieejamus arī citus saistītus materiālus, ko kompetentā iestāde ņem vērā, sagatavojot sākotnējo lēmumu par atbildības nodošanas apstiprināšanu. Tās paziņo Komisijai par visiem sākotnējiem lēmumiem par atbildības nodošanas apstiprināšanu, kurus kompetentā iestāde sagatavojusi saskaņā ar 3. punktu, tostarp par citiem materiāliem, kurus kompetentā iestāde izskatījusi pirms lēmuma pieņemšanas. Četros mēnešos pēc sākotnējā lēmuma saņemšanas Komisija par to var sniegt nesaistošu atzinumu. Ja Komisija pieņem lēmumu nesniegt atzinumu, tā viena mēneša laikā no sākotnējā lēmuma iesniegšanas par to informē dalībvalsti un norāda pamatojumu šādam lēmumam.

5. Kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti, tā pieņem galīgo lēmumu un paziņo šo lēmumu operatoram. Kompetentā iestāde galīgo lēmumu paziņo arī Komisijai, sniedzot pamatojumu, ja lēmums atšķiras no Komisijas atzinuma.

6. Pēc atbildības nodošanas izbeidz 15. panta 3. punktā paredzētās kārtējās pārbaudes, un monitorings var tikt samazināts tik tāl, lai varētu konstatēt noplūdes vai nozīmīgus pārkāpumus. Ja konstatē noplūdes vai nozīmīgus pārkāpumus, monitoringu pēc vajadzības pastiprina, lai izvērtētu problēmas nopietnību un koriģējošo pasākumu efektivitāti.

7. Gadījumos, ja konstatēta operatora vaina, tostarp gadījumos, ja iesniegti nepilnīgi dati, slēpta būtiska informācija, konstatēta nolaidība, tīša krāpšana vai nav ievērota pienācīga rūpība, kompetentā iestāde no iepriekšējā operatora piedzen izmaksas, kas radušās pēc atbildības nodošanas. Neskarot 20. pantu, pēc atbildības nodošanas turpmāka izmaksu piedziņa vairs nenotiek.

8. Ja uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu, atbildības nodošanu uzskata par veiktu, tiklīdz visi pieejamie pierādījumi liecina par to, ka uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi un pastāvīgi ietverts, un tiklīdz uzglabāšanas vieta ir noslēgta un iesūkņēšanas iekārtas demontētas.

19. pants

Finanšu nodrošinājums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar kārtību, par ko lēmums jāpieņem dalībvalstīm, potenciālais operators kā daļu no uzglabāšanas atļaujas pieteikuma iesniedz pierādījumu, ka viņam ir attiecīgs uzkrājums, piemēram, finanšu nodrošinājums vai cita līdzvērtīga garantija. To dara, lai nodrošinātu, ka var tikt izpildīti visi pienākumi, kas izriet no saskaņā ar šo direktīvu izsniegtas uzglabāšanas atļaujas, tostarp slēgšanas un pēcslēgšanas prasības, kā arī jebkādi citi pienākumi, kas izriet no uzglabāšanas vietas iekļaušanas Direktīvā 2003/87/EK. Minētais finanšu nodrošinājums ir derīgs un ir spēkā, pirms sāk iesūkņēšanu.

2. Finanšu nodrošinājumu regulāri koriģē, lai ņemtu vērā pārmaiņas noplūdes riska novērtējumā un paredzamajās izmaksās saistībā ar visiem pienākumiem, kas izriet no saskaņā ar šo direktīvu izsniegtas uzglabāšanas atļaujas, kā arī ar jebkādiem citiem pienākumiem, kas izriet no uzglabāšanas vietas iekļaušanas Direktīvā 2003/87/EK.

3. Finanšu nodrošinājums vai cita līdzvērtīga garantija, kas minēta 1. punktā, paliek derīga un ir spēkā:

- a) pēc tam, kad uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu – līdz atbildību par uzglabāšanas vietu nodod kompetentajai iestādei saskaņā ar 18. panta 1. līdz 5. punktu;
- b) pēc uzglabāšanas atļaujas atsaukšanas saskaņā ar 11. panta 3. punktu:
 - i) līdz izdod jaunu uzglabāšanas atļauju;
 - ii) ja uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu – līdz atbildības nodošanai saskaņā ar 18. panta 8. punktu ar nosacījumu, ka ir izpildītas 20. pantā minētās finansiālās saistības.

20. pants

Finanšu mehānisms

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operators, pamatojoties uz kārtību, par ko lemj dalībvalstis, nodrošina finansiālu ieguldījumu, kas pieejams kompetentajai iestādei, pirms notikusi atbildības nodošana saskaņā ar 18. pantu. Operatora finansiālajā ieguldījumā ņem vērā I pielikumā minētos kritērijus un – saistībā ar CO₂ uzglabāšanas vēsturi – elementus, kas attiecas uz pienākumu noteikšanu pēc nodošanas, un šis ieguldījums sedz vismaz monitoringa izmaksas par 30 gadu laikposmu. Šo finansiālo ieguldījumu var izmantot, lai pēc atbildības nodošanas segtu kompetentās iestādes izmaksas nolūkā nodrošināt CO₂ pilnīgu un pastāvīgu ietvēršanu ģeoloģiskās uzglabāšanas vietās pēc atbildības nodošanas.

2. Komisija var pieņemt vadlīnijas, ko izstrādā, apspriežoties ar dalībvalstīm, lai novērtētu 1. punktā minētās izmaksas ar mērķi operatoriem nodrošināt situācijas pārredzamību un paredzamību.

5. NODAĻA

TREŠO PERSONU PIEKĻUVE

21. pants

Piekļuve transporta tīklam un uzglabāšanas vietām

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu potenciālajiem lietotājiem iespēju piekļūt transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām, lai ģeoloģiski uzglabātu saražoto un uztverto CO₂ saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu.

2. Dalībvalsts izlemj, kā pārredzamā un nediskriminējošā veidā nodrošināt 1. punktā minēto piekļuvi. Dalībvalsts cenšas nodrošināt taisnīgu un atvērtu piekļuvi, ņemot vērā:

- a) uzglabāšanas ietilpību, kas ir pieejama vai pamatoti var tikt izbrīvēta saskaņā ar 4. pantu noteiktajos apgabalos, kā arī transportēšanas iespējas, kas ir pieejamas vai pamatoti var tikt nodrošinātas;
- b) dalībvalsts CO₂ samazināšanas saistību apjomu saskaņā ar starptautiskiem tiesību instrumentiem un Kopienas tiesību aktiem, kuru valsts vēlas izpildīt, izmantojot CO₂ uztveršanu un ģeoloģisku uzglabāšanu;
- c) vajadzību liegt piekļuvi, ja pastāv tehnisko specifikāciju nesakrītība, kuru pamatoti nav iespējams novērst;
- d) vajadzību ņemt vērā uzglabāšanas vietas vai transporta tīkla īpašnieka vai operatora pienācīgi pamatotās vajadzības un visu pārējo personu intereses, kas izmanto šīs uzglabāšanas vietas vai tīklu, vai attiecīgās pārstrādes vai apstrādes vietas, kas varētu tikt ietekmētas.

3. Transporta tīklu operatori un uzglabāšanas vietu operatori var liegt piekļuvi jaudas trūkuma dēļ. Katrs atteikums ir pienācīgi jāpamato.

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators, kas atsaka piekļuvi, pamatojot to ar jaudas vai savienojuma trūkumu, veic visus nepieciešamos uzlabojumus, ja tas ir ekonomiski izdevīgi vai ja potenciālais klients ir gatavs par to maksāt, ar noteikumu, ka tas neatstās nelabvēlīgu ietekmi uz vidi drošu CO₂ transportēšanu un ģeoloģisko uzglabāšanu.

22. pants

Strīdu izšķiršana

1. Dalībvalstis izveido strīdu izšķiršanas procedūru, tostarp iestādi, kas nav saistīta ne ar vienu no pusēm un var piekļūt visai attiecīgajai informācijai, lai strīdu par piekļuvi transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām varētu ātri izšķirt, ņemot vērā 21. panta 2. punktā minētos kritērijus un pušu skaitu, kas var būt iesaistītas pārrunās par šādu piekļuvi.

2. Ja rodas pārrobežu strīdi, piemēro tās dalībvalsts strīdu izšķiršanas procedūru, kuras jurisdikcijā atrodas transporta tīkls vai uzglabāšanas vieta, kurai liegta piekļuve. Ja pārrobežu strīdu gadījumā transporta tīkls vai uzglabāšanas vieta ir vairāku dalībvalstu jurisdikcijā, attiecīgās dalībvalstis apspriežas savā starpā, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu.

6. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

23. pants

Kompetentā iestāde

Dalībvalstis izveido vai norīko kompetento iestādi vai iestādes, kuras ir atbildīgas par šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildi. Ja norīko vairāk nekā vienu kompetento iestādi, dalībvalstis nosaka kārtību, kā koordinēt darbu, ko minētās iestādes veic saskaņā ar šo direktīvu.

24. pants

Pārrobežu sadarbība

Ja CO₂ transportē pāri robežai, tiek izmantotas pārrobežu uzglabāšanas vietas vai pārrobežu uzglabāšanas kompleksi, iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes kopīgi izpilda prasības, kas noteiktas šajā direktīvā un citos attiecīgajos Kopienas tiesību aktos.

25. pants

Reģistri

1. Kompetentā iestāde izveido un uztur:

- a) piešķirto uzglabāšanas atļauju reģistru; un
- b) pastāvīgu visu slēgto uzglabāšanas vietu un apkārtējo uzglabāšanas kompleksu reģistru, tajā iekļaujot arī to kartes un telpiskos plānus un pieejamo informāciju, kas ir lietderīga, lai izvērtētu, vai CO₂ tiks pilnīgi un pastāvīgi ietverts.

2. Kompetentā valsts iestāde 1. punktā minēto reģistru datus ņem vērā attiecīgajās plānošanas procedūrās, kā arī izdodot atļaujas jebkādi darbībai, kura var ietekmēt CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu vai kuru var ietekmēt CO₂ ģeoloģiskā uzglabāšana reģistrā iekļautajās uzglabāšanas vietās.

26. pants

Informācija sabiedrībai

Dalībvalstis saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem dara sabiedrībai zināmu vides informāciju par CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu.

27. pants

Dalībvalstu sniegtie ziņojumi

1. Dalībvalstis ik pēc trijiem gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, tostarp par 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto reģistru. Pirmo ziņojumu Komisijai nosūta līdz 2011. gada 30. jūnijam. Ziņojumu gatavo, pamatu izmantojot anketu vai plānu, kuru Komisija sagatavo saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantā minēto kārtību. Šo anketu vai plānu nosūta dalībvalstīm vismaz sešus mēnešus pirms ziņojuma iesniegšanas termiņa.

2. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm par šīs direktīvas piemērošanu.

28. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to noteikumu pārkāpumiem, kurus attiecīgā valsts pieņēmusi saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai minētos noteikumus īstenotu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis paziņo par šiem noteikumiem Komisijai līdz 2011. gada 25. jūnijam un nekavējoties ziņo par visiem turpmākajiem šo noteikumu grozījumiem.

29. pants

Pielikumu grozījumi

Var pieņemt pasākumus, lai grozītu pielikumus. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

30. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

7. NODAĻA

GROZĪJUMI

31. pants

Grozījumi Direktīvā 85/337/EEK

Ar šo Direktīvu 85/337/EEK groza šādi.

1. Direktīvas I pielikumu groza šādi:
 - a) pielikuma 16. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“16. Cauruļvadi, kuru diametrs pārsniedz 800 mm un garums – 40 km:

 - gāzes, naftas un ķīmisko vielu pārvadei un
 - oglekļa dioksīda (CO₂) plūsmu transportēšanai, lai tās ģeoloģiski uzglabātu, tostarp saistītās kompresijas stacijas.”;
 - b) pievieno šādus punktus:

“23. Uzglabāšanas vietas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*).”

24. Iekārtas CO₂ plūsmu uztveršanai, lai tās ģeoloģiski uzglabātu saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK, no šajā pielikumā minētajām iekārtām, kā arī tad, ja gadā uztvertais CO₂ apjoms ir 1,5 megatonnas vai lielāks.

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

2. Direktīvas II pielikumu groza šādi:
 - a) pielikuma 3. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“j) iekārtas CO₂ plūsmu uztveršanai no šīs direktīvas I pielikumā neminētām iekārtām, lai šādas plūsmas ģeoloģiski uzglabātu saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK.”;
 - b) pielikuma 10. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“i) naftas un gāzes cauruļvadu iekārtas un cauruļvadi CO₂ plūsmu transportēšanai, lai tās ģeoloģiski uzglabātu (I pielikumā neiekļautie projekti).”

32. pants

Grozījumi Direktīvā 2000/60/EK

Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunktā pēc trešā ievilkuma iekļauj šādu ievilkumu:

“— oglekļa dioksīda plūsmu iesūkņēšana uzglabāšanai ģeoloģiskos veidojumos, kurus dabīgu iemeslu dēļ nākotnē nevarēs izmantot citiem mērķiem, ja iesūkņēšana ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*) vai ja atbilstīgi tās 2. panta 2. punktam uz iesūkņēšanu neattiecas minētās direktīvas darbības joma,

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

33. pants

Grozījumi Direktīvā 2001/80/EK

Direktīvā 2001/80/EK iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu to sadedzināšanas iekārtu operatori, kuru elektroenerģijas ražošanas jauda ir 300 megavati vai lielāka un kurām sākotnējā būvatļauja vai, ja šādu procedūru nepiemēro, sākotnējā ekspluatācijas atļauja izdota pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*) spēkā stāšanās dienas, novērtē, vai ir izpildīti šādi nosacījumi:

— ir pieejamas piemērotas uzglabāšanas vietas,

— transportēšanas iekārtas ir tehniski un ekonomiski iespējamas,

— turpmāka pielāgošana CO₂ uztveršanai ir tehniski un ekonomiski iespējama.

2. Ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, kompetentā iestāde nodrošina, ka objektā ir paredzēta piemērota vieta iekārtām, kas ir vajadzīgas CO₂ uztveršanai un saspišanai. Kompetentā iestāde nosaka, vai noteikumi ir izpildīti, pamatojoties uz 1. punktā minēto novērtējumu un citu pieejamo informāciju, jo īpaši attiecībā uz vides un cilvēku veselības aizsardzību.

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

34. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/35/EK

Direktīvas 2004/35/EK III pielikumam pievieno šādu punktu:

“14. Uzglabāšanas vietu darbība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

35. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/12/EK

Direktīvas 2006/12/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) atmosfērā izmestas gāzveida izplūdes un oglekļa dioksīds, kas uztverts un transportēts ģeoloģiskai uzglabāšanai un ģeoloģiski uzglabāts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*) vai uz ko atbilstīgi minētās direktīvas 2. panta 2. punktam neattiecas tās darbības joma;

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

36. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1013/2006

Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“h) CO₂ sūtījumiem ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

37. pants

Grozījumi Direktīvā 2008/1/EK

Direktīvas 2008/1/EK I pielikumam pievieno šādu punktu:

“6.9. CO₂ plūsmu uztveršana no iekārtām, kas minētas šajā direktīvā, ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009, 114. lpp.”

8. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Pārskatīšana

1. Deviņos mēnešos pēc 27. pantā minēto pārskatu saņemšanas Komisija pārsūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

2. Ziņojumā, ko līdz 2015. gada 31. martam iesniedz, pamatojoties uz šīs direktīvas īstenošanā gūto pieredzi, Komisija, ņemot vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar CCS, kā arī tehnisko progresu un jaunākās zinātnes atziņas, jo īpaši novērtē:

— vai ir pietiekamā mērā nodemonstrēts CO₂ pastāvīgs ietvērums tādā veidā, lai pēc iespējas novērstu un samazinātu CCS nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un jebkādu no tā izrietošu risku cilvēku veselībai, videi un cilvēku drošībai,

— vai procedūras, kas ir saistītas ar Komisijas veiktu sākotnējo uzglabāšanas atļauju pārskatīšanu, kas minēta 10. pantā, un sākotnējiem lēmumiem par atbildības nodošanu, kas minēti 18. pantā, joprojām ir vajadzīgas,

— pieredzi ar noteikumiem par CO₂ plūsmas pieņemšanas kritērijiem un 12. pantā minēto procedūru,

— pieredzi saistībā ar noteikumiem par trešo personu piekļuvi, kas minēta 21. un 22. pantā, un saistībā ar pārrobežu sadarbību saskaņā ar 24. pantu,

— noteikumus, ko piemēro Direktīvas 2001/80/EK 9.a pantā minētajām sadedzināšanas iekārtām ar elektroenerģijas ražošanas jaudu 300 megavati vai vairāk,

— iespējas īstenot CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu trešās valstīs,

— I pielikumā un II pielikumā minēto kritēriju turpmāku attīstīšanu un atjaunināšanu,

- pieredzi attiecībā uz pamudinājumiem piemērot CCS iekārtās, kurās sadedzina biomasu,
- vajadzību pēc turpmāka regulējuma attiecībā uz vides riskiem, kas saistīti ar CO₂ transportēšanu,

un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu pārskatīt šo direktīvu.

3. Ja pastāvīgs CO₂ ietvērums tādā veidā, lai novērstu un, ja tas nav iespējams, iespējami samazinātu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību un jebkādu risku tiem, un ja ir pietiekami pierādīts, ka CCS ir videi un cilvēkiem drošs, kā arī pierādīta tā ekonomiskā lietderība, pārskatā izvērtē, vai ir nepieciešams un lietderīgi iestrādāt obligātu prasību par emisiju standartiem attiecībā uz visām jaunajām elektrību ražojošajām lielajām sadedzināšanas iekārtām saskaņā ar Direktīvas 2001/80/EK 9.a pantu.

39. pants

Transponēšanas un pārejas pasākumi

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2011. gada 25. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsaucis.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka turpmāk norādītās uzglabāšanas vietas, uz kurām attiecas šī direktīva, izmanto saskaņā ar šīs direktīvas prasībām līdz 2012. gada 25. jūnijam:

- a) uzglabāšanas vietas, ko 2009. gada 25. jūnijam izmanto saskaņā ar esošajiem tiesību aktiem;
- b) uzglabāšanas vietas, kas atļautas saskaņā ar šādiem tiesību aktiem 2009. gada 25. jūnijam vai pirms minētās dienas, ar noteikumu, ka minētās vietas neizmanto ilgāk kā vienu gadu pēc minētās dienas.

Šajos gadījumos nepiemēro 4. pantu, 5. pantu, 7. panta 3. punktu, 8. panta 2. punktu un 10. pantu.

40. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

41. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

4. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTĀ POTENCIĀLĀ UZGLABĀŠANAS KOMPLEKSA UN APKĀRTĒJĀ APGABALA RAKSTUROJUMA UN NOVĒRTĒJUMA KRITĒRIJI

Potenciālā uzglabāšanas kompleksa un apkārtējā apgabala raksturojums un novērtējums, kas minēts 4. panta 3. punktā, jāveic trijos posmos, ņemot vērā novērtējuma laikā pieejamo labo praksi un turpmāk minētos kritērijus. Kompetentā iestāde var atkāpties no viena vai vairākiem kritērijiem, ja operators ir pierādījis, ka tas neapdraud raksturojuma vai novērtējuma atbilstību saskaņā ar 4. pantu.

1. posms. Datu iegūšana

Apkopo pietiekamu datu daudzumu, lai izveidotu volumetrisku un statistisku trīsdimensiju (3D) zemes modeli uzglabāšanas vietai un uzglabāšanas kompleksam, tostarp pārsedzošā ieža slānim un apkārtējai teritorijai ar hidrauliski savienotajiem apgabaliem. Šajos datos iekļauj vismaz šādus būtiskus uzglabāšanas kompleksa raksturlielumus:

- a) ģeoloģiskos un ģeofizikālos parametrus;
- b) hidroģeoloģiskos parametrus (jo īpaši patēriņam paredzēto pazemes ūdeņu klātbūtni);
- c) kolektorslāņa inženieriju (tostarp poru tilpuma CO₂ iesūkņēšanai un kopīgās uzglabāšanas ietilpības volumetriskos aprēķinus);
- d) ģeoķīmiskos parametrus (šķīšanās ātrumu, mineralizācijas ātrumu);
- e) ģeomehāniskos parametrus (caurlaidību, lūzumu hidropārrāvuma spiedienu);
- f) seismoloģiskos parametrus;
- g) tādu dabīgu un mākslīgu izplatīšanās ceļu esamību un stāvokli, kuru dēļ varētu rasties noplūde, tostarp dziļurbumus un pārējos urbumus.

Dokumentē šādus kompleksa apkārtnes raksturlielumus:

- h) teritorijas ap uzglabāšanas kompleksu, kuras varētu ietekmēt CO₂ uzglabāšana uzglabāšanas vietā;
- i) iedzīvotāju sadalījumu reģionā virs uzglabāšanas vietas;
- j) attālumu līdz vērtīgiem dabas resursiem (jo īpaši līdz *Natura 2000* teritorijām saskaņā ar Padomes Direktīvu 79/409/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾, dzeramajiem pazemes ūdeņiem un oglūdeņražiem);
- k) darbības ap uzglabāšanas kompleksu un iespējamo mijiedarbību ar minētajām darbībām (piemēram, oglūdeņražu ģeoloģiskai izpētei, ieguvei un uzglabāšanai, ģeotermālai ūdens nesējslāņu izmantošanai un pazemes ūdens krājumu izmantošanai);
- l) attālumu līdz potenciālajam CO₂ avotam vai avotiem (tostarp aplēses par kopējo potenciālo CO₂ masu, kas ekonomiski ir pieejama uzglabāšanai) un adekvātiem transporta tīkliem.

2. posms. Statiska trīsdimensiju ģeoloģiska zemes modeļa izveide

Izmantojot 1. posmā apkopotos datus, ar kolektorslāņa datormulācijas palīdzību izveido potenciālā uzglabāšanas kompleksa trīsdimensionālu statistisku ģeoloģisku zemes modeli vai šādu modeļu kopumu, iekļaujot arī sprostsāni un hidrauliski savienotos apgabalus, un šķidrums. Statiskais ģeoloģiskais zemes modelis vai modeļi raksturo šādas kompleksa īpašības:

- a) slazda ģeoloģisko uzbūvi;
- b) kolektorslāņa ģeomehāniskās, ģeoķīmiskās un plūsmas īpašības, pārsedzošo slāni (sprostsāni, izolējošo slāni, porainus un caurlaidīgus slāņus) un apkārtējos iežus;

⁽¹⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

- c) plaisu sistēmas parametrus un to, vai ir kādas cilvēku izveidotus noplūdes ceļus;
- d) uzglabāšanas kompleksa horizontālo un vertikālo izplatību;
- e) poru tilpumu (arī porainības izvietojumu);
- f) šķidrums sākotnējo izvietojumu;
- g) visus citus attiecīgos parametrus.

Nenoteiktību, kas saistās ar katru no modeļa izveides parametriem, novērtē, izstrādājot vairākus scenārijus katram parametram un aprēķinot attiecīgās ticamības vērtības. Pārbauda arī jebkuru nenoteiktību, kas ir saistīta ar pašu modeli.

3. posms. **Glabātavas dinamiskās uzvedības parametru noteikšana, jutīguma noteikšana, riska novērtējums**

Parametru noteikšanas un novērtējuma pamatā ir dinamiska modelēšana, kas sastāv no dažādām laika posma simulācijām, kurās CO₂ tiek iesūkņēts uzglabāšanas vietās, izmantojot trīsdimensionālo(-os) statisko(-os) ģeoloģisko(-os) zemes modeļi(-ļus) datorizētajā uzglabāšanas kompleksa simulatorā, kas tika izveidots 2. posmā.

3.1. posms. *Glabātavas dinamiskās uzvedības raksturošana*

Ņem vērā vismaz šādus apstākļus:

- a) iespējamus iesūkņēšanas ātrumus un CO₂ plūsmu īpašības;
- b) pāra procesu modelēšanas iedarbību (t. i., veidu, kādā atsevišķi efekti mijiedarbojas simulatorā(-os));
- c) reaktīvos procesus (t. i., veidu, kādā iesūkņētais CO₂ reakcijas modelī reaģē ar *in situ* iezīem);
- d) izmantoto kolektorslāņa simulatoru (lai pārliecinātos par konkrētu novērojumu pareizību, iespējams, ir jāizmanto vairāki modeļi);
- e) īstermiņa un ilgtermiņa modeļus (lai noskaidrotu CO₂ uzvedības maiņu vairākos desmitos un simtos gadu, arī to, cik ātri un kādā pakāpē CO₂ šķīst ūdenī).

Dinamiskā modelēšana sniedz ieskatu par:

- f) spiedienu un temperatūru uzglabāšanas struktūrā, ko izsaka kā iesūkņēšanas ātruma un iesūkņētā kopapjoma funkciju laikā;
- g) telpisko un vertikālo CO₂ izplatību pret laiku;
- h) CO₂ plūsmas veidu kolektorslānī, tostarp fāžu uzvedību;
- i) CO₂ nosprostošanas mehānismiem un ātrumu (tostarp izplūdes vietām un sānu un vertikālajiem pildījumiem);
- j) sekundārajām ietvēruma sistēmām vispārējā uzglabāšanas kompleksā;
- k) uzglabāšanas ietilpību un spiediena gradientiem uzglabāšanas vietā;
- l) uzglabāšanas veidojuma(-u) un sprosts slāņa plaisāšanas risku;
- m) risku, ka CO₂ var iekļūt sprosts slānī;
- n) noplūdes risku no uzglabāšanas vietas (piemēram, no pamestām vai nepareizi likvidētām akām);
- o) migrācijas ātrumu (atvērto kolektorslāņos);
- p) plaisu aizpildīšanas ātrumiem;

- q) izmaiņām veidojuma(-u) šķīdumu ķīmijā un izrietošajām reakcijām (piemēram, pH izmaiņām, minerālu formāciju un reaktīvās modelēšanas iekļaušanu, lai novērtētu iedarbību);
- r) veidojuma šķīdumu pārvietošanu;
- s) palielinātu seismisko aktivitāti un altitūdu.

3.2. posms. *Jutīguma raksturojums*

Tiek veiktas vairākas simulācijas, lai noteiktu novērtējuma jutīgumu pret pieņēmumiem, kas izdarīti par konkrētiem parametriem. Simulācijas balstās uz mainīgiem parametriem statistiskajā(-os) ģeoloģiskajā(-os) zemes modelī(-ļos), kā arī mainīgām ātruma funkcijām un pieņēmumiem dinamiskajā modelēšanā. Jebkāds nozīmīgs jutīgums ir jāņem vērā riska izvērtējumā.

3.3. Posms. *Riska novērtējums*

Riska novērtējums, *inter alia*, ietver:

3.3.1. Bīstamības raksturojums

Bīstamības raksturojums tiek veikts, raksturojot iespējamību noplūdei no uzglabāšanas kompleksa, kā noteikts, izmantojot dinamisko modelēšanu un drošības raksturojumu, kas aprakstīts iepriekš. Tas attiecas, *inter alia*, uz:

- a) iespējamām noplūdes ceļiem;
- b) iespējamo noplūdes gadījumu nopietnību noteiktajiem noplūdes ceļiem (plūsmas ātrumi);
- c) kritiskajiem parametriem, kas ietekmē iespējamo noplūdi (piemēram, kolektorslāņa maksimālais spiediens, maksimālais iesūknēšanas ātrums, temperatūra, jutīgums pret dažādiem pieņēmumiem statistiskajā ģeoloģiskajā zemes modelī(-ļos) utt.);
- d) CO₂ uzglabāšanas sekundārajiem efektiem, tostarp pārvietotiem formācijas šķīdumiem un jaunām vielām, kas radušās CO₂ uzglabāšanas rezultātā;
- e) jebkādiem citiem faktoriem, kas var radīt draudus cilvēku veselībai vai videi (piemēram, ar projektu saistītas fiziskas struktūras).

Bīstamības raksturojumā iekļauj pilnīgi visus potenciālos darba apstākļus, lai pārbaudītu uzglabāšanas kompleksa drošību.

3.3.2. *Saskares novērtējums* – balstīts uz parametriem, kas raksturo vidi un iedzīvotāju atrašanos un darbības virs glabāšanas kompleksa, kā arī uz iespējamu CO₂ uzvedību un pārmaiņām, noplūstot pa saskaņā ar 3.3.1. posmu noteiktajiem iespējamajiem ceļiem.

3.3.3. *Iedarbības novērtējums* – balstīts uz konkrētu sugu, kopienu vai dzīvotņu jutīgumu saistībā ar potenciāliem noplūdes gadījumiem, kas tika noteikti 3.3.1. posmā. Ja nepieciešams, tas iekļauj iedarbības rezultātus pēc saskares ar paaugstinātu CO₂ koncentrāciju biosfērā (iekļaujot augsni, jūras nogulumus un dziļūdeņus (smakšana, hiperkapnija) un samazinātu pH šajā vidē noplūduša CO₂ dēļ). Iekļauj arī novērtējumu par iedarbības rezultātiem, ko izraisa citas vielas, kas var būt noplūdušā CO₂ plūsmās (netīrumi, kas bijuši jau iesūknēšanas plūsmā, vai jaunas vielas, kas izveidojušās CO₂ uzglabāšanas laikā). Šie iedarbības rezultāti tiek apskatīti pēc laika un telpas skalas un saistīti ar virkni atšķirīga lieluma noplūdes gadījumu.

3.3.4. *Riska raksturojums* – ietver novērtējumu par vietas drošību un integritāti īstermiņā un ilgtermiņā, tostarp noplūdes riska novērtējumu piedāvātajos lietošanas apstākļos un sliktāko iespējamo ietekmi uz vidi un veselību. Riska raksturojumu veido, balstoties uz bīstamības, saskares un iedarbības novērtējumiem. Tajā iekļauj to nenoteiktības avotu novērtējumu, kurus apzināja uzglabāšanas vietas raksturojuma un novērtējuma gaitā, un – vajadzības gadījumā – iespēju aprakstu nenoteiktības mazināšanai.

II PIELIKUMS

KRITĒRIJI 13. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀ MONITORINGA PLĀNA IZVEIDEI UN ATJAUNINĀŠANAI UN PĒCSLĒGŠANAS MONITORINGAM**1. Monitoringa plāna izveide un atjaunināšana**

Direktīvas 13. panta 2. punktā minētais monitoringa plāns tiek izveidots saskaņā ar riska novērtējuma analīzi, ko veic saskaņā ar I pielikuma 3. posmu, un atjaunināts atbilstoši 13. panta 1. punktā noteiktajām monitoringa prasībām, ievērojot šādus kritērijus:

1.1. Plāna izveide

Monitoringa plāns ietver sīkāku informāciju par monitoringu, kas tiks izmantots projekta galvenajos posmos, tostarp par pamatstandarta, darbības un pēcslēgšanas monitoringu. Katram posmam tiek precizēti šādi faktori:

- a) monitoringam pakļautie parametri;
- b) izmantotā monitoringa tehnoloģija un tehnoloģijas izvēles pamatojums;
- c) monitoringa vietas un paraugu ņemšanas izvietojuma pamatojums;
- d) lietošanas biežums un paraugu ņemšanas laika pamatojums.

Parametri, uz ko attiecas monitorings, tiek noteikti tā, lai sasniegtu monitoringa mērķi. Tomēr plāns jebkurā gadījumā ietver nepārtrauktu vai neregulāru monitoringu šādiem faktoriem:

- e) CO₂ izgaistošajām emisijām iesūkņēšanas vietā;
- f) CO₂ tilpuma plūsmām pie iesūkņēšanas urbumu atverēm;
- g) CO₂ spiedienam un temperatūrai iesūkņēšanas urbumu atverēs (lai noteiktu masas plūsmu);
- h) iesūkņētā materiāla ķīmiskajai analīzei;
- i) kolektorslāņa temperatūrai un spiedienam (lai noteiktu CO₂ fāzu uzvedību un stāvokli).

Monitoringa tehnoloģijas izvēle balstās uz labāko pieejamo praksi tās izveides brīdī. Tiek izvērtētas un pienācīgi izmantotas šādas iespējas:

- j) tehnoloģijas, ar kurām iespējams noteikt CO₂ klātbūtni, atrašanās vietu un migrācijas ceļus zem zemes virskārtas un virszemē;
- k) tehnoloģijas, ar kurām iespējams iegūt informāciju par saspiesta tilpuma uzvedību un CO₂ strūkļas telpiskā/vertikālā piesātinājuma izvietojumu, lai precīzāk izstrādātu skaitlisku 3D simulāciju uzglabāšanas formāciju 3D ģeoloģiskajos modeļos, kas izveidoti saskaņā ar 4. pantu un I pielikumu;
- l) tehnoloģijas, ar kuru palīdzību var iegūt plašu telpisko aptvērumu, lai iegūtu informāciju par jebkādiem agrāk neatrastiem potenciāliem noplūdes ceļiem visa uzglabāšanas kompleksa telpiskajās dimensijās un aiz tām, ja tiek konstatētas nozīmīgas novirzes vai CO₂ migrācija no uzglabāšanas kompleksa.

1.2. Plāna atjaunināšana

Monitoringa laikā apkopotie dati tiek salīdzināti un interpretēti. Iegūtie rezultāti tiek salīdzināti ar uzvedību, kāda tika prognozēta, dinamiski simulējot 3D spiediena tilpuma un piesātinājuma uzvedību saskaņā ar drošības raksturojumu, kas aprakstīts 4. pantā un I pielikuma 3. posmā.

Ja tiek pamanītas nozīmīgas atšķirības starp novēroto un prognozēto uzvedību, 3D modelis tiek recalibrēts tā, lai tas atspoguļotu novēroto uzvedību. Veicamā recalibrācija balstās uz datu novērojumiem, kas iegūti monitoringa plānā, un, ja jānodrošina pārliecība par izmaiņu pieņēmumiem, tiek iegūti papildu dati.

Izmainītais(-ie) 3D modelis(-ļi) tiek izmantots(-i), lai atkārtotu I pielikuma 2. un 3. posmu tā, lai radītu jaunus bīstamības scenārijus un plūsmas ātrumus un lai pārskatītu un atjauninātu riska novērtējumu.

Ja salīdzināšanas vai modeļa izmaiņu rezultātā tiek atrasti jauni CO₂ avoti, ceļi un plūsmas ātrumi vai ir novērotas nozīmīgas novirzes no agrākiem novērtējumiem, arī monitoringa plāns tiek attiecīgi atjaunināts.

2. Pēcslēgšanas monitoringa

Pēcslēgšanas monitoringa pamatā ir informācija, kas apkopota un modelēta, īstenojot monitoringa plānu, kurš minēts 13. panta 2. punktā un šā pielikuma 1.2. punktā. Tā galvenais uzdevums ir nodrošināt informāciju, kas nepieciešama saistībā ar 18. panta 1. punktu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 406/2009/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) galvenais mērķis, kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/69/EK ⁽³⁾, ir stabilizēt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas novērstu bīstamu antropogēnisku iejaukšanos klimata sistēmā.

(2) Kopienas viedoklis, kuru jo īpaši nupat izteica 2007. gada marta Eiropadome, paredz, ka šā mērķa sasniegšanai

zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugumam nevaradzētu pārsniegt 2 °C virs pirmsrūpniecības laikmeta līmeņa, kas nozīmē, ka līdz 2050. gadam siltumnīcas efektu izraisošu gāzu globālās emisijas ir jāsamazina līdz vismaz 50 % zem 1990. gada līmeņa. Šajā lēmumā minētās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu Kopienas emisijas būtu jāturpina samazināt arī pēc 2020. gada kā daļa no Kopienas pasākumiem vispārējā emisiju samazināšanas mērķa sasniegšanai. Attīstītajām valstīm, tostarp ES dalībvalstīm, būtu jāturpina uzņemties vadība, apņemoties kolektīvi līdz 2020. gadam samazināt savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas par 30 %, salīdzinot ar 1990. gadu. Tām šādi būtu jārikojas, lai līdz 2050. gadam kolektīvi samazinātu savas emisijas par 60 līdz 80 %, salīdzinot ar 1990. gadu. Visām ekonomikas nozarēm, tostarp jūras pārvadājumu un aviācijas nozarēm, būtu jāsniedz savs ieguldījums šo emisiju samazināšanas mērķu sasniegšanā. Aviācijas nozares ieguldījumu emisiju samazināšanā rada nozares iekļaušana Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā (turpmāk "Kopienas sistēma"). Gadījumā, ja dalībvalstis līdz 2011. gada 31. decembrim neapstiprina saistībā ar Starptautiskās Jūrniecības organizāciju noslēgtu starptautisku nolīgumu, kura emisiju samazināšanas mērķos iekļautas starptautiskā jūras transporta emisijas, vai Kопiena neapstiprina līdzīgu nolīgumu saistībā ar UNFCCC, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums par starptautisko jūras pārvadājumu emisiju iekļaušanu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, lai ierosinātais tiesību akts stātos spēkā līdz 2013. gadam. Ņemot vērā iespējamo labvēlīgo ietekmi uz vidi, šādam priekšlikumam būtu jāmazina jebkāda nelabvēlīga ietekme uz Kopienas konkurētspēju.

(3) Turklāt, lai sasniegtu šo mērķi, 2007. gada marta Eiropadome ir apstiprinājusi Kopienas mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas par 30 %, salīdzinot ar 1990. gadu, kā savu ieguldījumu saskaņā ar globālu un visaptverošu vienošanos par laika posmu pēc 2012. gada, ar nosacījumu, ka pārējās attīstītās valstis apņemas panākt salīdzināmus emisiju samazinājumus, un ekonomiski spēcīgākās jaunattīstības valstis apņemas dot atbilstīgu ieguldījumu, ievērojot to pienākumus un iespējas.

⁽¹⁾ OV C 27, 3.2.2009., 71. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

- (4) 2007. gada marta Eiropadome ir arī uzsvērusi, ka ES ir apņēmusies pārvērst Eiropu par tautsaimniecību ar augstu energoefektivitātes un siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju zemu līmeni, un ir nolēmusi, ka līdz brīdim, kad tiek noslēgta globāla un visaptveroša vienošanās par laikposmu pēc 2012. gada, nemainot savu nostāju starptautiskās sarunās, ES stingri un patstāvīgi apņemas līdz 2020. gadam panākt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanu vismaz par 20 %, salīdzinot ar 1990. gadu.
- (5) Energoefektivitātes uzlabošana ir ļoti būtiska, lai dalībvalstis varētu izpildīt šā lēmuma prasības. Šajā sakarā Komisijai būtu cieši jāuzrauga, kā tiek īstenots mērķis līdz 2020. gadam samazināt enerģijas patēriņu par 20 %, un jāierosina papildu rīcība, ja progress nav pietiekams.
- (6) Direktīva 2003/87/EK⁽¹⁾ nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecībai Kopienā, kas aptver noteiktas ekonomikas nozares. Visām ekonomikas nozarēm būtu jānodod ieguldījums emisiju samazināšanā, lai rentabli sasniegtu mērķi līdz 2020. gadam panākt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanu par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Dalībvalstīm būtu jāievieš papildu politikas virzieni un pasākumi, lai turpmāk ierobežotu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas no avotiem, uz ko neattiecas Direktīva 2003/87/EK.
- (7) Ikvienas dalībvalsts ieguldījums būtu jānosaka attiecībā pret tās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju līmeni 2005. gadā, kas minēts šajā lēmumā un kas pielāgots, izslēdzot tās 2005. gada iekārtu emisijas, kuras iekļautas Kopienas sistēmā laikposmā no 2006. gada līdz 2012. gadam. Ikgadējie emisiju sadales apjomi laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam, kas izteikti oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, būtu jānosaka, pamatojoties uz pārskatītiem un pārbaudītiem datiem.
- (8) Dalībvalstu pasākumiem samazināšanās sasniegšanai jābalstās uz solidaritātes principu dalībvalstu starpā, kā arī uz nepieciešamību panākt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi visā Kopienā, ievērojot dalībvalstu nosacīto IKP uz vienu iedzīvotāju. Dalībvalstis, kam patlaban ir nosacīti zems IKP uz vienu iedzīvotāju un tādējādi pastāv augsta IKP pieauguma iespējas, var palielināt savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas salīdzinājumā ar 2005. gadu, taču tām būtu jāierobežo šis siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju pieaugums, lai dotu ieguldījumu Kopienas neatkarīgās samazināšanas saistībās. Dalībvalstīm, kam patlaban ir nosacīti augsts IKP uz vienu iedzīvotāju, būtu jāsamazina savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas salīdzinājumā ar 2005. gadu.
- (9) Lai nodrošinātu taisnīgu katras dalībvalsts ieguldījumu Kopienas neatkarīgo samazināšanas saistību izpildē, nevienai valstij nedrīkst izvirzīt prasību samazināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2020. gadā par vairāk nekā 20 % zem 2005. gada līmeņa un nedrīkst atļaut palielināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2020. gadā par vairāk nekā 20 % virs 2005. gada līmeņa. Siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai jānotiek no 2013. gada līdz 2020. gadam, kuru laikā katrai dalībvalstij būtu jāatļauj iepriekš iztērēt līdz 5 % no sava ikgadējā emisiju sadales apjoma. Ja dalībvalsts emisiju apjomi ir mazāki par minēto ikgadējo emisiju sadales apjomu, tai būtu jāatļauj radušos emisiju samazinājuma atlikumu pārnest uz nākamo gadu.
- (10) Lai izlīdzinātu emisiju samazināšanas izmaksu atšķirības dažādās dalībvalstīs un palielinātu ģeogrāfisko elastību, tādējādi vienlaikus pastiprinot Kopienas kopējo saistību vispārējo izmaksu lietderību, dalībvalstīm būtu jāļauj pārskaitīt daļu no sava emisiju ikgadējā apjoma citai dalībvalstij. Šādas pārskaitīšanas pārredzamība būtu jānodrošina, par to paziņojot Komisijai un katru pārskaitījumu reģistrējot abu iesaistīto valstu reģistros. Šādu nodošanu varētu veikt abpusēji efektīvi, tostarp veicot izsoli, izmantojot tirgus starpniekus, kas darbojas uz aģentūras bāzes, vai noslēdzot divpusējus nolīgumus.
- (11) Savienībā būtu jāveic ievērojami siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazinājumi. Būtu jāierobežo kredītu izmantošana no projektu pasākumiem, lai tā papildinātu valsts rīcību. Savienība joprojām ir uzticīga saistībām par Tīras attīstības mehānismu (TAM) nepārtrauktu uzlabošanu un centīsies panākt uzlabojumus, izmantojot attiecīgus starptautiskos procesus. Ir svarīgi, lai dalībvalstis izmantotu kredītus no projektu pasākumiem, kas sniedz konkrētus, pārbaudāmus, papildu un pastāvīgus emisiju samazinājumus, skaidru ilgtspējīgas attīstības ieguldījumu un kam nav ievērojamas nelabvēlīgas ietekmes uz vidi vai sociālo jomu. Dalībvalstīm arī būtu jāziņo par šādu kredītu izmantošanā piemērotajiem kvalitatīvajiem kritērijiem.
- (12) Lai nodrošinātu dalībvalstīm elastīgumu savu saistību izpildē, kā arī veicinātu ilgtspējīgu attīstību trešās valstīs, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kā arī lai nodrošinātu investoru pārliecību, Kopienai būtu jāturpina atzīt kredītus no siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas projektiem trešās valstīs, pirms tiks panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām (turpmāk "starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām"). Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to politika šo kredītu iegādei pastiprina projektu vienlīdzīgu ģeogrāfisko izplatību, jo īpaši palielinot sertificētu emisiju samazināšanas (SES) vienību daudzumu, kas iegādāts no vismazāk attīstītajām valstīm (VAV) un mazo salu jaunattīstības valstīm (MSJV), un veicina to, ka tiek panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

- (13) Tādējādi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredītus, kas izdoti par samazinājumiem, kas panākti laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un radušies to projektu veidu rezultātā, kurus šajā laikposmā varēja izmantot Kopienas sistēmā. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai izmantot siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredītus par samazinājumiem, kas tika panākti pēc šā laikposma un kas radušies to projektu rezultātā, kas tika reģistrēti laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam un kas radušies to projektu veidu rezultātā, kurus šajā laikposmā varēja izmantot Kopienas sistēmā.
- (14) VAV ir īstenoti ļoti nedaudzi TAM projekti. Ievērojot to, ka Kopiena atbalsta TAM projektu vienlīdzīgu sadalījumu atbilstoši Komisijas 2007. gada 18. septembra paziņojumam "Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošana starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas", ir lietderīgi radīt pārliecību par kredītu pieņemšanu arī no projektiem, kas VAV tika uzsākti pēc 2008.–2012. gada, no projektu veidiem, kurus laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam varēja izmantot Kopienas sistēmā. Kredītu pieņemšanai būtu jāturpinās līdz pat 2020. gadam vai līdz attiecīga nolīguma noslēgšanai ar Kopienu, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk.
- (15) Lai dalībvalstīm nodrošinātu turpmāku elastīgumu un veicinātu ilgtspējīgu attīstību jaunattīstības valstīs, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot papildkredītus no projektiem, pamatojoties uz nolīgumiem, kas noslēgti starp Kopienu un trešām valstīm. Kopīgi īstenojamās (KĪ) projektus nevar turpināt pēc 2012. gada bez starptautiskas vienošanās par klimata pārmaiņām, kas nosaka attīstītajām valstīm noteikto daudzumu. Tomēr siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredīti, kas radušies šādu projektu rezultātā, arī turpmāk būtu jāatzīst, pamatojoties uz nolīgumiem ar trešām valstīm.
- (16) Lai nodrošinātu TAM kredītu tirgus pastāvēšanu pēc 2012. gada, ir svarīgi, lai dalībvalstis varētu joprojām turpināt šos kredītus izmantot. Lai šāds tirgus būtu, kā arī lai nodrošinātu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju turpmāku samazināšanu ES un tādējādi veicinātu Kopienas atjaunojamās enerģijas, energoefektivitātes, energētiskās drošības, inovāciju un konkurētspējas mērķu sasniegšanu, ir ierosināts atļaut dalībvalstīm – līdz tiks panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām – ik gadus izmantot kredītus no trešās valstīs vai citās dalībvalstīs īstenotiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas projektiem līdz 3 % no katras dalībvalsts emisiju apjoma 2005. gadā no avotiem, uz kuriem neattiecas Direktīva 2003/87/EK. Dalībvalstīm būtu jāatļauj pārskaitīt šā apjoma neizmanto to daļu citai dalībvalstij. Tām dalībvalstīm, kurām saskaņā ar šo lēmumu ir negatīvs ierobežojums vai pozitīvs ierobežojums, kas nepārsniedz 5 %, vajadzētu atļaut bez jau iepriekš minētajiem kredītiem katru gadu izmantot vēl arī papildu kredītus, kuru apjoms būtu 1 % no šo valstu pārbaudīto emisiju apjoma 2005. gadā, un kuri iegūti no projektiem VAV un MSJV, ja šīs dalībvalstis atbilst vienam no četriem šajā lēmumā paredzētajiem kritērijiem.
- (17) Šis lēmums nedrīkstētu skart stingrākus attiecīgo valstu mērķus. Ja dalībvalstis šajā lēmumā minētās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas ierobežo vairāk nekā to prasā tajā minētās saistības, lai sasniegtu stingrāku mērķi, tad šā lēmuma paredzētie ierobežojumi siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas kredītu izmantošanai nedrīkstētu attiekties uz papildu emisiju samazinājumiem valsts mērķa sasniegšanai.
- (18) Lai palielinātu valstu mērķu īstenošanas rentabilitāti, jo īpaši dalībvalstīs ar vārienīgiem mērķiem, dalībvalstis var izmantot kredītus no Kopienas līmeņa projektiem, kā noteikts Direktīvas 2003/87/EK 24.a pantā.
- (19) Pēc tam, kad būs panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, dalībvalstīm būtu jāpieņem emisiju samazināšanas kredīti vienīgi no valstīm, kas ratificējušas minēto vienošanos, un saskaņā ar kopīgu pieeju.
- (20) Tas, ka dažos šā lēmuma noteikumos izdarīta atsauce uz Kopienas apstiprinājumu, kas attiecas uz starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, neskar to, ka minēto vienošanos var noslēgt arī dalībvalstis.
- (21) Pēc tam, kad panākta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām laikposmam pēc 2012. gada, saskaņā ar minēto vienošanos Kopienai un dalībvalstīm būtu jāpiedalās finansālās palīdzības sniegšanā, lai atbalstītu tādu izmērāmu, pārskatāmu, pārbaudāmu un attiecīgajai valstij piemērotu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas rīcību šo vienošanos ratificējušās jaunattīstības valstīs, kura atbilst mērķim panākt, lai zemeslodes virsmas ikgadējais vidējais temperatūras pieaugums nebūtu lielāks par 2 °C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni.
- (22) Pēc tam, kad apstiprināta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām laikposmam pēc 2012. gada, un saskaņā ar šo vienošanos Kopienai un dalībvalstīm būtu jāpiedalās finansālās palīdzības sniegšanā vienošanos ratificējušām jaunattīstības valstīm, jo īpaši kopienām un valstīm, ko visvairāk apdraud klimata pārmaiņas, lai atbalstītu to pielāgošanās un riska mazināšanas stratēģijas.

- (23) Ja Kopiena līdz 2010. gada 31. decembrim neapstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums par to, lai Kopienas emisiju samazināšanas saistībās iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti, ņemot vērā saskaņotos noteikumus un pamatojoties uz saistībā ar UNFCCC veikto darbu, nodrošinot zemes lietojuma, zemes lietojuma maiņas un mežsaimniecības ieguldījuma pastāvību un vides integritāti, kā arī precīzu monitoringu un uzskaiti, ar mērķi, ka ierosinātais tiesību akts stājas spēkā no 2013. gada. Komisijai būtu jāizvērtē, vai nav attiecīgi jāpielāgo katras dalībvalsts ieguldījums saistību izpildē.
- (24) Progress, kas sasniegts saistību izpildē saskaņā ar šo lēmumu, būtu jāizvērtē ik gadu, balstoties uz ziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumu Nr. 280/2004/EK par mehānismu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju monitoringam un Kioto protokola ieviešanai ⁽¹⁾. Reizi divos gados būtu jāsaprotama plānotā progresa novērtējums, bet 2016. gadā būtu jāveic pilnīgs šā lēmuma īstenošanas novērtējums.
- (25) Jebkurām izmaiņām Direktīvas 2003/87/EK piemērošanas jomā vajadzētu būt saskaņotām ar atbilstīgu izmaiņu maksimālajā to siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju daudzumā, uz kurām attiecas šis lēmums.
- (26) Pēc tam, kad Kopiena būs apstiprinājusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, dalībvalstīm noteiktie emisiju ierobežojumi ir jāpārskata, lai izpildītu šīs vienošanās noteiktās Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas saistības, ievērojot solidaritātes principu dalībvalstu starpā, kā arī nepieciešamību panākt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi visā Kopienā. Kredītu apjoms no siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas projektiem trešās valstīs, ko ikviena dalībvalsts var izmantot, būtu jāpalielina līdz pat pusei no samazināšanas papildpasākumiem atbilstīgi šim lēmumam.
- (27) Reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Lēmumu Nr. 280/2004/EK, un centrālais administrators, kas nozīmēti saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, būtu jāizmanto, lai nodrošinātu visu darījumu precīzu apstrādi un uzskaiti šā lēmuma īstenošanai.
- (28) Tā kā Kopienas samazinājuma saistības uzliek pienākumus ne tikai dalībvalstu centrālajām valdībām, bet arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām un citiem vietējiem un reģionālajiem atbalsta forumiem un organizācijām, dalībvalstis nodrošina centrālo un vietējo iestāžu sadarbību dažādos līmeņos.
- (29) Papildus atsevišķām dalībvalstīm, centrālajām valdībām un vietējām un reģionālajām organizācijām un iestādēm Kopienas samazinājuma saistību īstenošanā būtu jāiesaista tirgus dalībnieki – arī mājsaimniecības un individuālie patērētāji – neatkarīgi no viņu radītā siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoma.
- (30) Dalībvalstīm būtu jānodrošina finansējums jaunu inovatīvu tehnoloģiju izmantošanai, lai rūpniecības nozares operatori varētu izveidot jaunas darbavietas, tādējādi uzlabojot konkurētspēju un veicinot Lisabonas stratēģijā izvirzīto mērķu sasniegšanu.
- (31) Tā kā elektroenerģijas ražošanas palielināšana no atjaunojamiem enerģijas avotiem ir ārkārtīgi svarīgs veids, kā samazināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, dalībvalstīm būtu jācenšas to veikt saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu ⁽²⁾.
- (32) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾.
- (33) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam noteikt ikgadējos emisiju sadales apjomus, kas izteikti oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, paredzēt noteikumus, kas atvieglotu dalībvalstu emisiju apjoma daļas pārskaitīšanu citām dalībvalstīm un palielinātu šīs pārskaitīšanas pārredzamību, kā arī pieņemt pasākumus, lai īstenotu noteikumus attiecībā uz reģistriem un centrālo administratoru. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (34) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

⁽¹⁾ OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Šajā lēmumā nosaka dalībvalstu minimālo ieguldījumu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas saistību izpildē laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām no avotiem, kas iekļauti šajā lēmumā, un noteikumus attiecībā uz šā ieguldījuma veikšanu un tā novērtējumu.

Tāpat ar šo lēmumu paredz noteikumus stingrāku Kopienas samazināšanas saistību – kas pārsniedz 20 % – izvērtēšanai un izpildei, kurus piemēros pēc tam, kad Kопiena apstiprinās starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, saistībā ar kuru emisiju samazināšanas saistības pārsniedz 3. pantā minētās prasības, kā to atspoguļo Eiropadomes 2007. gada marta sanāksmē pieņemtās 30 % samazinājuma saistības.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1. "siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas" ir oglekļa dioksīda (CO₂), metāna (CH₄), vienvērtīgā slāpekļa oksīda (N₂O), fluorogļūdeņražu (HFCs), perfluorogļūdeņražu (PFCs) un sēra heksafluorīda (SF₆) emisijas, kas izteiktas oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, no I pielikumā uzskaitītajām kategorijām, kā noteikts saskaņā ar Lēmumu Nr. 280/2004/EK, neietverot siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, uz kurām attiecas Direktīva 2003/87/EK;
2. "ikgadējais emisiju sadales apjoms" ir ikgadējais maksimāli pieļaujama siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoms laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam, kā minēts 3. panta 2. punktā.

3. pants

Emisiju līmeņi laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam

1. Ikviens dalībvalsts līdz 2020. gadam ierobežo siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas vismaz par apjomu procentuālā izteiksmē, kas ikvienai dalībvalstij noteikts šā lēmuma II pielikumā attiecībā uz attiecīgās valsts emisijām 2005. gadā.
2. Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu un 5. pantu, ikviens dalībvalsts, kuras ierobežojums saskaņā ar II pielikumu ir negatīvs, nodrošina – tostarp izmantojot šajā lēmumā paredzētās elastīguma iespējas – ka šis dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2013. gadā nepārsniedz tās vidējās ikgadējās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2008., 2009. un 2010. gadā, par kurām ziņots un kuras pārbaudītas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un Lēmumu Nr. 280/2004/EK.

Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu un 5. pantu, ikviens dalībvalsts, kuras ierobežojums saskaņā ar II pielikumu ir pozitīvs, nodrošina – tostarp izmantojot šajā lēmumā paredzētās elastīguma iespējas – ka šis dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas 2013. gadā nepārsniedz lineāro trajektoriju, kas sākas 2009. gadā ar tās vidējām ikgadējām siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām 2008., 2009. un 2010. gadā, par kurām ziņots un kuras pārbaudītas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un Lēmumu Nr. 280/2004/EK, un beidzas 2020. gadā ar šai dalībvalstij paredzēto ierobežojumu, kas noteikts II pielikumā.

Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu un 5. pantu, ikviens dalībvalsts ik gadu lineāri ierobežo savas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas – tostarp izmantojot šajā lēmumā paredzētās elastīguma iespējas – lai nodrošinātu, ka tās emisijas nepārsniedz 2020. gada ierobežojumu, kas tai noteikts II pielikumā.

Sešus mēnešus pēc tam, kad ir kļuvuši pieejami attiecīgi pārskatīti un pārbaudīti emisiju dati, pieņem pasākumus, lai noteiktu ikgadējos emisiju sadales apjomus laikposmam no 2013. gada līdz 2020. gadam, kas izteikti oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Laikposmā no 2013. gada līdz 2019. gadam katrs dalībvalsts drīkst iepriekš iztērēt līdz 5 % no nākamā gada emisiju sadales apjoma. Ja kādas dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoms ir mazāks par tās ikgadējo emisiju sadales apjomu, ņemot vērā elastīguma iespējas saskaņā ar šo punktu un 4. un 5. punktu, ikgadējā emisiju sadales apjoma un attiecīgā gada emisiju apjoma starpību tā drīkst pārnest uz nākamajiem gadiem līdz 2020. gadam.

Dalībvalsts var pieprasīt 2013. un 2014. gadā ļaut iepriekš iztērēt vairāk par 5 % no ikgadējā emisiju sadales apjoma, ja ir bijuši ārkārtēji meteoroloģiski apstākļi, kuru dēļ šajos gados būtiski pieaugušas siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas salīdzinājumā ar gadiem, kuros meteoroloģiskie apstākļi bijuši normāli. Šādā nolūkā attiecīgās dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā pamato minēto pieprasījumu. Komisija trīs mēnešos pieņem lēmumu, vai piešķirt atļauju lielāka apjoma iepriekšējai iztērēšanai.

4. Dalībvalsts var pārskaitīt līdz pat 5 % no attiecīgā gada emisiju sadales apjoma citai dalībvalstij. Saņēmēja dalībvalsts var izmantot šo apjomu, lai pildītu šā panta saistības attiecīgajā gadā vai citos turpmākajos gados līdz 2020. gadam. Dalībvalsts nedrīkst nodot nekādu daļu no ikgadējā emisiju sadales apjoma, ja nodrošanas laikā šī dalībvalsts nav ievērojusi šā lēmuma prasības.

5. Dalībvalsts drīkst pārskaitīt daļu no ikgadējā emisiju sadales apjoma, kas attiecīgajā gadā pārsniedz siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju apjomu, citām dalībvalstīm, ņemot vērā elastīguma iespējas saskaņā ar 3. un 4. pantu. Saņēmēja dalībvalsts var izmantot šo apjomu, lai pildītu šā panta saistības tajā pašā gadā vai citos turpmākajos gados līdz 2020. gadam. Dalībvalsts nedrīkst pārskaitīt nekādu daļu no ikgadējā emisiju sadales apjoma, ja pārskaitīšanas laikā tā nav ievērojusi šā lēmuma prasības.

6. Lai atvieglotu 4. un 5. punktā minēto pārskaitīšanu un palielinātu to pārredzamību, pieņem pasākumus šādas pārskaitīšanas īstenošanas kārtības noteikšanai.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. pants

Energoefektivitāte

1. Komisija līdz 2012. gadam izvērtē un ziņo par to, cik veiksmīgi Kopiena un tās dalībvalstis īsteno mērķi līdz 2020. gadam par 20 % samazināt enerģijas patēriņu salīdzinājumā ar 2020. gada prognozēm, kas minētas Energoefektivitātes rīcības plānā, kurš izklāstīts Komisijas 2006. gada 19. oktobra Paziņojumā.

2. Vajadzības gadījumā, jo īpaši lai palīdzētu dalībvalstīm Kopenas siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas saistību pildīšanā, Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim ierosina pastiprinātus vai jaunus energoefektivitātes uzlabošanas pasākumus.

5. pants

Kredītu izmantošana no projekta pasākumiem

1. Dalībvalstis var izmantot šādus siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas kredītus savu saistību izpildei saskaņā ar 3. pantu:

- sertificēta emisiju samazināšana (SES) un emisiju samazināšanas vienības (ESV), kā izklāstīts Direktīvā 2003/87/EK, kuras attiecībā uz emisiju samazinājumu izdota līdz 2012. gada 31. decembrim un kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam drīkstēja izmantot Kopenas sistēmā;
- SES un ESV, kuras no 2013. gada 1. janvāra izdota attiecībā uz emisiju samazinājumiem saistībā ar projektiem, kas reģistrēti pirms 2013. gada, un kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam drīkstēja izmantot Kopenas sistēmā;
- SES, kuras izdota attiecībā uz emisiju samazinājumiem, kas sasniegti VAV īstenotos projektos, un kuras laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam drīkstēja izmantot Kopenas sistēmā – līdz laikam, kad šīs valstis ir ratificējušas attiecīgu nolīgumu ar Kopienu, vai līdz 2020. gadam, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk;

- pagaidu SES (pSES) vai ilgtermiņa SES (iSES) no apmežošanas un mežu atjaunošanas projektiem, ar noteikumu, ka – ja laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam dalībvalsts ir izmantojusi pSES un iSES saistību izpildei saskaņā ar Padomes Lēmumā 2002/358/EK⁽¹⁾ paredzētajām saistībām – tā līdz pSES un iSES derīguma termiņa beigām apņemas nepārtraukti aizvietot šos kredītus ar pSES, iSES vai citām saskaņā ar Kioto protokolu derīgām vienībām, un tā arī līdz pSES vai iSES derīguma termiņa beigām apņemas nepārtraukti aizvietot saskaņā ar šo lēmumu izmantotās pSES vai iSES ar pSES, iSES vai citām vienībām, kuras var izmantot šo saistību izpildei. Ja aizvietošana notiek, izmantojot pSES vai iSES, arī šīs pSES vai iSES dalībvalstij ir pastāvīgi jāaizvieto pēc to derīguma termiņa beigām, līdz tās aizvieto ar vienībām, kurām ir neierobežots derīguma termiņš.

Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to politika šo kredītu iegādei pastiprina projektu vienlīdzīgu ģeogrāfisko izplatību un starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām izpildi.

2. Līdztekus 1. punktam, kā arī gadījumā, ja sarunas saistībā ar starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām nav pabeigtas līdz 2009. gada 31. decembrim, dalībvalstis var savu saistību izpildes labad saskaņā ar 3. pantu izmantot papildu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas kredītus, kas radušies projektu vai citu emisiju samazināšanas pasākumu rezultātā saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11.a panta 5. punktā minētajiem nolīgumiem.

3. Ja ir noslēgta 1. pantā minētā starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām, dalībvalstis var no 2013. gada 1. janvāra izmantot projektu kredītus vienīgi no tām trešām valstīm, kas ir ratificējušas minēto vienošanos.

4. Kredīti, kurus ikviena dalībvalsts gadā izmanto saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, nepārsniedz daudzumu, kas vienāds ar 3 % no attiecīgās dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijām 2005. gadā, kam pievienots jebkurš daudzums, kas pārskaitīts saskaņā ar 6. punktu.

5. Tām dalībvalstīm, kurām saskaņā ar II pielikumu ir negatīvs ierobežojums vai pozitīvs ierobežojums, kas nepārsniedz 5 %, un kuras uzskaitītas III pielikumā, ir atļauts izmantot gan kredītus saskaņā ar 4. punktu, gan arī vēl papildu kredītus, kuru apjoms būtu 1 % no šo valstu pārbaudīto emisiju apjoma 2005. gadā, un kuri iegūti no projektiem VAV un MSJV, ja šīs dalībvalstis atbilst vienam no turpmāk minētajiem četriem kritērijiem:

- Komisijas veiktais ietekmes novērtējums, kas pievienots Īstenošanas pasākumu paketei attiecībā uz ES mērķiem saistībā ar klimata pārmaiņām un atjaunojamo enerģiju līdz 2020. gadam, apliecina, ka visas paketes tiešās izmaksas pārsniedz 0,70 % no IKP;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2002/358/EK (2002. gada 25. aprīlis) par ANO vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi (OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.).

- b) starpība starp attiecīgajai dalībvalstij noteikto mērķi un no a) apakšpunktā minētā Komisijas veiktā ietekmes novērtējuma izrietošo rentablāko risinājumu ir vismaz 0,1 % no IKP;
- c) transports rada vairāk nekā 50 % konkrētās dalībvalsts kopējā emisiju apjoma, uz kuru attiecas šis lēmums; vai
- d) attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Direktīvu 2009/28/EK izvirzīusi mērķi laikposmā līdz 2020. gadam nodrošināt, ka atjaunojamās enerģijas daļa būs lielāka par 30 %.
6. Katru gadu ikviena dalībvalsts var pārskaitīt citai dalībvalstij gada daudzuma, kas ir 3 %, kā noteikts 4. punktā, neizmantoto daļu. Ja dalībvalsts gadā izmanto mazāk par 4. punktā paredzēto kredītu daudzumu, šī dalībvalsts var pārnest neizmantoto kredītu daļu uz nākamajiem gadiem.
7. Turklāt dalībvalstis var bez jebkādiem kvantitatīviem ierobežojumiem izmantot kredītus no Kopienas līmeņa projektiem, kas piešķirti saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24.a pantu, lai īstenotu savas emisiju samazināšanas saistības.

6. pants

Ziņojumi, panāktā progresa novērtējums, grozījumi un pārskatīšana

1. Dalībvalstis savos ziņojumos, kas tiek iesniegti saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 3. pantu, iekļauj šādus punktus:
- a) ikgadējās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, kas radušās 3. panta īstenošanas rezultātā;
- b) kredītu izmantošana, ģeogrāfiskā izplatība un veidi, kā arī saskaņā ar 5. pantu izmantotajiem kredītiem piemērotie kvalitātes kritēriji;
- c) plānotais progress šajā lēmumā minēto saistību izpildē, tostarp informācija par valstu politikas virzieniem un pasākumiem, kā arī valstu prognozēm;
- d) informācija par plānotajiem papildu valsts politikas virzieniem un pasākumiem, kas paredzēti siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai lielākā mērā, nekā to paredz šā lēmuma saistības, lai īstenotu 8. pantā minēto starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.
2. Ja dalībvalsts izmanto kredītus no tāda veida projektiem, kurus operatori nevar izmantot Kopienas sistēmā, šai dalībvalstij ir detalizēti jāpamato šo kredītu izmantošana.
3. Komisija savā ziņojumā, ko iesniedz saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 5. panta 1. un 2. punktu, dod novērtējumu, vai dalībvalstu panāktais progress ir pietiekams šajā lēmumā tām noteikto saistību izpildē.

Šajā novērtējumā ņem vērā progresu, kas panākts Kopienas politikas un pasākumu jomā, kā arī informāciju no dalībvalstīm saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 3. pantu un 5. pantu.

Reizi divos gados, sākot ar ziņošanu par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām par 2013. gadu, novērtējumā iekļauj arī Kopienas plānoto progresu samazināšanas saistību izpildē un dalībvalstu plānoto progresu šajā lēmumā noteikto pienākumu izpildē.

4. Šā panta 3. punktā minētajā ziņojumā Komisija novērtē vispārējo šā lēmuma izpildi, tostarp TAM kredītu izmantošanu un kvalitāti, un to, vai Kopienas līmenī ir vajadzīgi turpmāki kopēji un koordinēti politikas virzieni un pasākumi šajā lēmumā iekļautajās jomās, lai palīdzētu dalībvalstīm pildīt šajā lēmumā minētās saistības, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus.

5. Šā lēmuma īstenošanas nolūkā Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz priekšlikumus grozīt Lēmumu Nr. 280/2004/EK un pieņemt grozījumus Komisijas Lēmumā 2005/166/EK ⁽¹⁾, ar mērķi grozītos tiesību aktus piemērot no 2013. gada 1. janvāra, lai jo īpaši nodrošinātu:

- a) siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju ātrāku, efektīvāku, pārredzamāku un rentablāku monitoringu, paziņošanu un pārbaudi;
- b) valsts prognožu izstrādi attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām pēc 2020. gada.

7. pants

Korekcijas pasākumi

1. Ja dalībvalsts siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju apjoms pārsniedz atbilstīgi 3. panta 2. punktam noteikto ikgadējo emisiju sadales apjomu, ņemot vērā saskaņā ar 3. un 5. pantu izmantotās elastīguma iespējas, piemēro šādus pasākumus:
- a) no dalībvalsts nākamā gada emisiju sadales apjoma atskaita pārsniegto emisiju apjomu, kas izteikts oglekļa dioksīda ekvivalenta tonnās, piemērojot koeficientu 1,08;
- b) izstrādā korekcijas pasākumu plānu saskaņā ar šā panta 2. punktu; un
- c) dalībvalstij uz laiku atņem tiesības pārskaitīt daļu no sava emisiju sadales apjoma un KĪ/TAM tiesībām citai dalībvalstij, līdz dalībvalsts atbilst 3. panta 2. punktam.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2005/166/EK (2005. gada 10. februāris), ar ko paredz noteikumus, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā (OV L 55, 1.3.2005., 57. lpp.).

2. Dalībvalsts, uz ko attiecas 1. punkts, trīs mēnešos iesniedz Komisijai novērtējumu un korekcijas pasākumu plānu, kurā iekļauj šādus punktus:

- a) pasākumus, kurus dalībvalsts veiks, lai izpildītu 3. panta 2. punktā minētos īpašos pienākumus, dodot priekšroku iekšpolitikas virzieniem un pasākumiem un Kopienas rīcības īstenošanai;
- b) šo pasākumu īstenošanas grafiku, kas ļauj novērtēt ikgadējo īstenošanas progresu.

Komisija var sniegt atzinumu par attiecīgās dalībvalsts korekcijas pasākumu plānu.

Pirms šā atzinuma sniegšanas Komisija korekcijas pasākumu plānu var iesniegt 13. panta 1. punktā minētajai Klimata pārmaiņu komitejai, lai saņemtu komentārus.

8. pants

Korekcijas, kas piemērojamas pēc tam, kad Kopiena apstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām

1. Trīs mēnešos pēc tam, kad Kopiena ir parakstījusi starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, kas paredz, ka līdz 2020. gadam siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas ir obligāti jāsamazina par vairāk nekā 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, kā to atspoguļo 2007. gada marta Eiropadomē apstiprinātās 30 % samazinājuma saistības, Komisija iesniedz ziņojumu, kurā jo īpaši novērtē šādus punktus:

- a) to pasākumu būtību, par kuriem panākta vienošanās starptautiskās sarunās, kā arī citu attīstīto valstu saistības, kas salīdzināmas ar Kopienas emisiju samazināšanas saistībām, un saistības, ko uzņēmušas ekonomiski attīstītākās jaunattīstības valstis, lai dotu savai atbildībai un attiecīgajām iespējām atbilstīgu ieguldījumu;
- b) starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekmi un ar to saistītās vajadzīgās izvēles iespējas Kopienas līmenī, lai līdzsvaroti, pārredzami un vienlīdzīgi pārietu uz 30 % samazinājuma mērķi, ņemot vērā Kioto protokola pirmajā saistību periodā paveikto;
- c) Kopienas ražošanas nozaru konkurētspēju, ņemot vērā ar to saistītos oglekļa emisiju pārvirzes riskus;
- d) starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām ietekmi uz citām Kopienas ekonomikas nozarēm;
- e) ietekmi uz Kopienas lauksaimniecības nozari, tostarp oglekļa emisiju pārvirzes riskus;

f) atbilstīgus noteikumus, lai iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti Kopienā;

g) apmežošanu, mežu atjaunošanu, mežu izciršanas un degradācijas novēršanu trešās valstīs, ja šajā sakarā tiek izveidota starptautiski atzīta sistēma;

h) vajadzību izstrādāt Kopienas papildu politikas virzienus un pasākumus, ievērojot Kopienas un dalībvalstu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas saistības.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei likumdošanas priekšlikumu, lai saskaņā ar 1. punktu grozītu šo lēmumu, paredzot grozīšā tiesību akta stāšanos spēkā tad, kad Kopiena apstiprina starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām, un ņemot vērā emisiju samazināšanas saistības, kas paredzētas ar šo vienošanos.

Priekšlikuma pamatā ir pārredzamības, ekonomiskās efektivitātes un rentabilitātes principi, kā arī dalībvalstu saistību taisnīga un solidāra sadale.

3. Priekšlikums ļauj dalībvalstīm vajadzības gadījumā papildus šajā lēmumā paredzētajiem kredītiem izmantot SES, ESV vai citus apstiprinātus kredītus no trešām valstīm, kas ir ratificējušas starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

4. Vajadzības gadījumā priekšlikumā iekļauj arī pasākumus, lai 3. punktā minētā papildu izmantojamā apjoma neizlietoto daļu dalībvalstis varētu izmantot nākamajos gados vai nodot to citai dalībvalstij.

5. Vajadzības gadījumā priekšlikumā iekļauj arī jebkādus citus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai saskaņā ar 1. punktu panāktu obligāto samazinājumu pārredzamā, līdzsvarotā un vienlīdzīgā veidā, un jo īpaši iekļauj pasākumus, lai dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu izmantot papildu projektu kredītu veidus vai citus mehānismus, kas izveidoti ar starptautisko vienošanos par klimata pārmaiņām.

6. Pamatojoties uz noteikumiem, kas ir daļa no starptautiskās vienošanās par klimata pārmaiņām, Komisija iesniedz priekšlikumu par to, lai saskaņā ar harmonizētajiem noteikumiem Kopienas emisiju samazināšanas saistībās iekļautu ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti, nodrošinot to ieguldījuma pastāvību un vides integritāti, kā arī precīzu monitoringu un uzskaiti. Komisija izvērtē, vai ir jākorrigē katras dalībvalsts ieguldījums saistību izpildē.

7. Priekšlikumā iekļauj atbilstošus pārejas un apturēšanas pasākumus, kuri jāveic, kamēr nav stājušies spēkā starptautiskā vienošanās par klimata pārmaiņām.

9. pants

Attiecībā uz zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību piemērojamā procedūra, ja netiek apstiprināta starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām

Ja Kopiena līdz 2010. gada 31. decembrim neapstiprina starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, dalībvalstis var precizēt savus nolūkus attiecībā uz zemes lietojuma, zemes lietojuma maiņas un mežsaimniecības iekļaušanu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, ņemot vērā saistību ar UNFCCC veikto darbu. Komisija, ņemot vērā dalībvalstu precizētos nolūkus, līdz 2011. gada 30. jūnijam izvērtē veidus, kā Kopienas emisiju samazināšanas saistībās iekļaut ar zemes lietojumu, zemes lietojuma maiņu un mežsaimniecību saistītās emisijas un piesaisti, nodrošinot to ieguldījuma pastāvību un vides integritāti, kā arī precīzu monitoringu un uzskaiti, un iesniedz attiecīgu priekšlikumu ar mērķi, ka ierosinātais tiesību akts stājas spēkā, sākot ar 2013. gadu. Komisija izvērtē, vai ir attiecīgi jākorģē katras dalībvalsts ieguldījums saistību izpildē.

10. pants

Izmaiņas Direktīvas 2003/87/EK darbības jomā un tās 24.a panta piemērošanā

Katras dalībvalsts maksimālais emisiju apjoms saskaņā ar šā lēmuma 3. pantu tiek koriģēts atbilstīgi šādam apjomam:

- a) siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotas, kuras piešķirtas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11. pantu, kas izriet no izmaiņām avotu aptvērumā saskaņā ar minēto direktīvu pēc tam, kad saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK Komisija apstiprinājusi emisiju kvotu valstu sadales plānus laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam;
- b) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24. un 24.a pantu piešķirtās kvotas vai kredīti attiecībā uz emisiju samazināšanu dalībvalstī, uz kuru attiecas šis lēmums;
- c) to iekārtu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju kvotas, kuras ir izslēgtas no Kopienas sistēmas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu, par to periodu, kurā tās ir bijušas izslēgtas.

Komisija publicē skaitļus, kas iegūti minētā koriģējuma rezultātā.

11. pants

Reģistri un centrālais administrators

1. Kopienas un tās dalībvalstu reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 6. pantu, nodrošina precīzu darījumu uzskaiti saskaņā ar šo lēmumu. Šī informācija ir publiski pieejama.

2. Centrālais administrators, kas iecelts saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. pantu, saskaņā ar šo lēmumu veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu reģistros, izmantojot neatkarīgo darījumu žurnālu, un nepieciešamības gadījumā bloķē darījumus, lai pārlicinātos, ka nav pārkāpumu. Šī informācija ir publiski pieejama.

3. Komisija pieņem 1. un 2. punkta īstenošanai vajadzīgos pasākumus.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šā lēmuma elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

12. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 994/2008

Šā lēmuma īstenošanas nolūkā Komisija pieņem grozījumus Komisijas Regulā (EK) Nr. 994/2008 (2008. gada 8. oktobris) par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK ⁽¹⁾.

13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 9. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

14. pants

Ziņojums

Komisija sagatavo ziņojumu, kurā novērtē šā lēmuma īstenošanu. Ziņojumā novērtē arī to, kā šā lēmuma īstenošana ir ietekmējusi konkurenci valsts, Kopienas un starptautiskā līmenī. Līdz 2016. gada 31. oktobrim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem, jo īpaši par to, vai būtu jādiferencē valstu mērķi pēc 2020. gada.

⁽¹⁾ OV L 271, 11.10.2008., 3. lpp.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
P. NEČAS

I PIELIKUMS

**ŠĀ LĒMUMA 2. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀS KATEGORIJAS, KAS SĪKĀK PASKAIDROTAS LĒMUMA
2005/166/EK I PIELIKUMA 1.–4. KATEGORIJĀ UN 6. KATEGORIJĀ**

Enerģētika

— Kurināmā sadedzināšana

— Kurināmā gaistošās emisijas

Rūpnieciskie procesi

Šķīdinātāju un citu produktu lietošana

Lauksaimniecība

Atkritumu apsaimniekošana

II PIELIKUMS

DALĪBVALSTU SILTUMNĪCAS EFEKTU IZRAISOŠU GĀZU EMISIJU IEROBEŽOJUMS SASKAŅĀ
AR 3. PANTU

	Dalībvalstu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju ierobežojumi 2020. gadā, salīdzinot ar 2005. gada siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju līmeņiem
Beļģija	- 15 %
Bulgārija	20 %
Čehijas Republika	9 %
Dānija	- 20 %
Vācija	- 14 %
Igaunija	11 %
Īrija	- 20 %
Grieķija	- 4 %
Spānija	- 10 %
Francija	- 14 %
Itālija	- 13 %
Kipra	- 5 %
Latvija	17 %
Lietuva	15 %
Luksemburga	- 20 %
Ungārija	10 %
Malta	5 %
Nīderlande	- 16 %
Austrija	- 16 %
Polija	14 %
Portugāle	1 %
Rumānija	19 %
Slovēnija	4 %
Slovākija	13 %
Somija	- 16 %
Zviedrija	- 17 %
Apvienotā Karaliste	- 16 %

III PIELIKUMS

DALĪBVALSTIS, KAS MINĒTAS 5. PANTA 5. PUNKTĀ

Beļģija

Dānija

Īrija

Spānija

Itālija

Kipra

Luksemburga

Austrija

Portugāle

Slovēnija

Somija

Zviedrija

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:
1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>